

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

۲۰

زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخى نىسلامى

به سه رهاتى

پیغه مبه‌ران

بو مند و لوان

PDF 4 KURD

چاپى
دووه‌م

نوسینى

ابو الحسن على الحسنى الندوى

ئارامى گه‌لالى

کردويه‌تى به کوردى

بەسەرھاتى پيغەمبەرەران

بۇ مىندالان و لاوان

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مُختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

مه به ست له م زنجیره یه

زنجیره ی هزری هاوچه رخی ئیسلامی

۱. دهوله مه ندکردنی کتیبخانه ی کوردیه به گرنگترین و کاریگه رترین دهقی نه و کتیبخانه ی که مه شخه لی سهرری ئی هزری هاوچه رخی ئیسلامین.

۲. ئاشناکردنی خوینه رو لاوی موسولمانی کورده به دهقی نه و کتیبخانه ی که سهرچاوه ن بۆ پۆشنیری ئیسلامی و سازینه ری بیداری و قیامه تی ئیسلامی پیروزن.

۳. شاره زاکردنی راسته وخۆی لاوی کورد به م سهرچاوانه، ئازادکردنیانه له گشت کووت و به ند و بۆچونی ته سکی حزبایه تی و تاکره وی و ره وتگه رای.

۴. بناغه یه ک بی بۆ بنیادنانی که سایه تیه کی ئیسلامی به هیژ بۆ هر تاکیکی موسولمانی کورد تا توانای نه نجامدانی نه و گۆرانکاریانه ی هه بی که خوای پهروه ردگار پیی سپاردوه.

دهگه ل ریژ و ته قدیرمان بۆ بیروپای نوسه رانی نه م زنجیره یه، مه رجیش نیه ئیمه پا به ندی هه مو بیروبۆچونه کانیان بین.

با ده ستوریشمان له وه رگرتن فه رمایشته که ی خوای پهروه ردگار بییت.

﴿الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ

هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ الزمر - ۱۸

نوسینگه ی ته فسیر

بەسەرھاتی پیغەمبەرەران

بۆ منداڵ و لاوان

نوسینی

ئەبولحەسەن عەلی ئەلحەسەنی ئەدوی

ئارامی گەللی

کردویەتی بە کوردی

ماڻي لھ ڇاپڊانهوھي پارٽيزراوھ بڙ نوسينگھي تھ فسير

ناوي پھرتوڪ به عھرهبي: قصص النبئين للاطفال (۱-۲)
 ناوي نوســـــــر: أبو الحسن علي الحسني الندوي
 نڙھي و سالي ڇاپ: سڙدهم: ۱۴۰۵ ڪ - ۱۹۸۵ ز
 ڇاپ و بلاوڪردنهوھي: مؤسسة الرسالة
 ناوي پھرتوڪ به ڪوردي: به سھرهاتي پيڻغھمبهراڻ بڙ مندال و لاوان
 ناوي وھرگيـــــــر: نارامي گھلائي
 پيداڇـــــــونھوھي: عبدالله سڪتاني
 نه ڇشھسازي ناوھ: شتق حمدا مين
 نڙھ و سالي ڇاپ: دوھم: ۱۴۳۰ ڪ - ۲۰۰۹ ز
 بلاوڪردنهوھي: نوسينگھي تھ فسير بڙ بلاوڪردنهوھي ڀاگھيانندن/ھوليئر
 ژمارھي ســــپاردن: (۷۰) سالي ۲۰۰۲
 تـــــــيراڙ: ۲۰۰۰ دانھ

تھ فسير

بڙ بلاوڪردنهوھي و اگھيانندن
 ھوليئر- شھقامي دادگا - ژيئر فوٽيلي شيرين پلاص
 ت : ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
 موبائل : ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۰۷۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ ۰۷۷۰
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

به ناوی خوای به خشندهمیههراڼ

منداڵه نازیههراڼ!

دهزانن نوسهری ئهم به سهرهاتانه پیاویکی چهند زانا و لیژان بوه؟، دهزانن جگه لهم پهرتوکهی بهردهستان چهندین پهرتوکی تری داناوه؟، دهزانن ئهم به سهرهاتانهی چهند به ئاسانی و شیرینی بۆ نویسیون، من دلنیام تهگهر بیخویننهوه یان گویتی بۆ بگرن سودیکی زۆری لی وهردهگرن.

لهم پهرتوکهدا به به سهرهاتی پاکترین و راستترین و بهرزترین مڕۆفانی سهر زهوی ئاشنا دهبن، فیری راستی و چاونهترسی، ههقههروهی و خو پراگری، چاکهکاری و مهردایهتی... فیری گهلیک ههلوێستی جوان و ئاکاری بهرز دهبن.

لهلام پونه ئیوهی خوشهویست له میژه تامه زرووی پهرتوکیکن که بهزمانیکی ساده و ساکاری منداڵانهوه ژیاڼی پیغمبههراڼتان بۆ بگێریتهوه، دهزانم که ئهم پهرتوکه دهخویننهوه دلخۆش دهبن و دهلین: گهوههراڼ! دهی زوکهڼ شتی دیشمان بۆ بنوسن.

ئارامی گهلاڼی

۲۰۰۱/۸/۲۳

وتهیهك به پینوسی توێژەر و بانگخوازی ئیسلامی

سهید قوتب

من نویسنه کانی خاوهنی ئەم نامیلکهیه (سهید ئەبولخه سهنی نه دوی)م
خویندۆتهوه و روبه روش خۆیم دیوه و ناسیومه، پیاویکە خێوی دڵ و
ناوهزێکی موسلمانانهیه، به ئیسلام و بۆ ئیسلام و به تێگه یشتنیکی چاکی
ئیسلا میانهوه دهژی.

ئەم وتانهی که وا لەم پێشه کیه دا بۆ ئەم نامیلکه یه ی دهنوسم و تو ماریان
ده که م گه واهیدانی که له پیناو خواوه دهیده م.

به سهرهاتی پیغه مبهراڼ بۆ مندالان - هه رچه نده قه باره یه کی بچوکی هه یه
به لām - کارێکی به رێز و شایسته یه، ئەم کاره ش ده خریته سهر کاره کانی تری
سهید ئەبولخه سهنی نه دوی و برا به رێزه کانی تر که له بازنه ی بانگه وازی
ئیسلا میدا کار ده که ن. مندالان له گه وراڼ ئاتا جترن که ئیسلا میان به پاک و
بیگه ردی پێرا گه یه نرێ، مندالان پتر پێویستیان به م خۆرا که هه یه تا ئەگه ر
جحیل بون تامو جیژی برۆیان له دهرون و، روناکی برۆیان له دڵ دابی و
گه شایی برۆا له گه ل روحیان تیکه ل بی. بیگومان چیرۆک و به سهرهاتیش له
بابه ته هه ره له پێشه وه کانه، که دلی بیگه ردی مندالانی بۆ والا بی.

ئەم نامیلکه یه - ئەگه رچی بۆ مندالان نوسراوه - به لām پیموایه زۆرینه ی
گه وره کانی ش پێویستیان به خویندنه وه ی هه یه، چونکه گه لی کهس له میانه ی
خویندندا له بهر ئەوه ی ئیستعمار و خاچگه رایی له سه ر پرۆگرامی خویندن

بالادهست بونه، بۆيان ندره خساوه له به سهرهاته كانى قورئانى پيرۆز و مهبهسته قولله كانيان، له كه شوههوا بپروائاميز و پهروهرده ئاميز و كاريگه ره كانيان شارهزا بن، كه لهم ناميلكه يه دا رانويتراره.

گه لى پهرتوكى مندالآنم خويندۆتهوه - كه به سهرهاتى پيغه مبهراڼ درود و سلاوى خويان لىبى به شيك بوه له خويندنه وه كه مدا - ههروه ها له دانانى زنجيره ي (القصص الدينى للأطفال) له ميسر، به شداريم كردوه كه به سهرهاته كانى نهم زنجيره يه ش له قورئانى پيرۆزه وه وه رگيراون. به لام بيته وه ي مهبهستم دلپرازي كردنى كه س بى گهواهى دهدهم و ده ليم: كاره كه ي سهيد نه بولحه سەنى نه دوى له هه مو نهم كارانه كاملتره، نه ویش له بهر نه وى گه ليك ئامۆزگارى ناسك و رونكرده وه ي مهبهستى تيدايه كه مهبهستى به سهرهاته كه و پوداو و هه لۆيسته كانى به سهرهاته كه وه ده رده خەن ههروه ها گه ليك ليدوانى له ئاميزى به سهرهاته كان تومار كردوه كه نه گه ر له دلى مندالآن يان له دلى گه وراڼ سه قامگير بن نه وا گه ليك هه قيقه تى بپروا ئاميزى ترسناك په خش ده كەن.

خوا پاداشتى چاكه ي سهيد نه بولحه سەن بداته وه و سه ركه وتوترى بكات، خوا بيكاتە مايه ي رينوينكردى نه و وه چه ^(۱) تازه يه ي كه له هه مو لايه كه وه ره شه با و گه رده لول لىيان هه لكردون و دپك و دالىان ده خريته سه ر پيگا و تاريخيان به سه ردا راده شكى، نه و وه چه تازه يه ي كه تا بلى پيويستيان به پوناكى و چاوديرى هه يه، له چاوديريه كه ش پيويستيان به دلسوژيه. سه ركه وتنيش له ده ستى خوا دايه.

پېشەكى

برازای^(۱) ئازىزم!

دىيارە زۆر ھەزەت لە چىرۆك و بەسەرھاتە، ھەلبەت ئاوازكانىشت ھەر وەك تۆ وانە. دەبينم پىر بە تاسە و ئارەزوتەو ھەر گۆي بۆ چىرۆكان رادەدىرى و دەياغۆيئىيەو، بەلام بەداخەو ھەر دەتبینم ھەر تەنھا بە خويندەنەو ھەر چىرۆكى سەگ و پشیلە و گورگ و شىر و ورچ و مەيمون خەرىكى، دەزانم ناچارىشى ھەر دەبى ئەم جۆرە چىرۆكانە بخۆيئىيەو چونكە چاپ نەكراون و وەدەستت ناكەون. يىگومان سوچ و ئوبال لە ئەستۆي ئىمە داھە.

دىيارە دەستت پىكردو ھەر زمانى ھەرەبى بى كە زمانى قورئان و پېغەمبەرە ئاينەكەتە، دەبينم گەلئىكى بۆ تامەزرۆي و گەرەكتە بىتويئىيەو. بەلام من شەرم لە خۆم دەكەمەو ھەر كە لە چىرۆكى ئازەلان و ئەفسانە و قسەي پىرپوچ بىرازى ھىچ جۆرە چىرۆكىكى تىرى ھەرەبى نادۆزىيەو كە لەگەل تەمەنەكەت بگۆنجى.

بۆيە وام بە باش زانى ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ منداڵە موسلمانەكانىش دەست بكەم بە نوسىنى بەسەرھاتى پېغەمبەرەن (سلاوى خاويان لىبى)، شىوازەكەشى بە جۆرىكى وا بى كە لەگەل تەمەن و ئارەزوتان بگۆنجى. جا

(۱) برازای نوسەر ناوى موحەممەدى كورپى دكتور عبدالعلی ئەلخەسەنە، سوباس بۆ خوا لە زمانى ھەرەبىدا بلىمەتتىكى چاكى لى ھەلکەوتو، ئىستاكەش بۆتە سەرنوسەرى گۆفارى (البەع الإسلامى). كە لە شارى لوكنھوى ھىندستان دەردەچى.

بفهرمو له گهڵ یه کهم نوسراوی (به سهرهاتی پیغه مبهراڼ بۆ منداڵان) وهك دياریهك پیشكهشت بۆ.

به سهرهاته كانم به نهشم و شیوازیکی منداڵانه و به گوێرهی سروشتی منداڵان گیراوه تهوه، بۆیه وشه و پرسته كانم دوباره و سیباره کردونه تهوه و واژه و دهسته واژهی ئاسانم به کارهێناوه و پروداوه كانم به درێژی راناندون.

هیوادارم كه منداڵان یه كهمین په رتوك له قوتابخانه دا له باره ی زمانى عه ره بیه وه بخوینن و بیتوێژنه وه ئهم نامیلکه یه بیت.

پاش ئهمه - به یارمه تی خوا - به سهرهاتی گه لێك له پیغه مبهراڼی تهرت پیشكهش ده کهم.. به سهرهاتی خوڤ خوڤ و به تام و چیژ، رۆن و په وان و ئاسان، سوک و ساکار و جوان، له سه روی هه موشیانه وه له شتی پرۆپۆچ و درۆ دور بۆ.

موحه مه د گیان! یاخوه چاوی دا یك و باوك و مامت پێ بگه شیته وه و ئیسلامت پێ ببوژیته وه، یاخوه به ره که تی بابوای پیرانت پێدا به سه ر بنه ماله و سه ر جه م موسلمانان بباریته وه...

عه لی ئه له سه نه ی نه دوی

پیغمبرِ مہِ ران

بہشی یہ کہم

بەسەرھاتی

پەغەمبەر ئیبراھیم

سلاوی خوای لیبی

۱- بت فروشه كه

بەر له پۆژگارێكى گەلى دێرىن.
له گونديكدا پياويكى زۆر بهناوبانگ ههبو.
پياوهكه ناوى نازهر بو.
نازهر بتى دهفروشت.
گوندهكه خانويكى گەلى گهورهى لیبو.
خانوهكەش گەلى بتى جۆراوجۆرى تێدابو.
خهلكى گوندهكه سوژدهيان بۆ بتهكان دهبرد.
نازهریش ساي^{وېكو} (۱) خهلكهكه بتهكانى دهپهرست و سوژدهى بۆ دهبردن.

۲- كورهكهى نازهر

نازهر كورپێكى زۆر زیرهك و نازاى ههبو.
كورهكه ناوى ئيبراهيم بو.
ئيبراهيم خهلكى دهدى سوژدهيان بۆ بتهكان دهبرد.
دهيدى خهلك بتهكان دهپهرستن.
ئيبراهيم دهيزانى بتهكان له بهرد دروستكراون.

(۱) ساي: وهكو

دەيزانى بىتەكان نادوین و نابىستى.

دەيزانى بىتەكان زىيان و قازانچ نابەخشن.

دەيدى مىش و مەگەز لەسەر بىتەكان ھەلەدەنىشن كەچى ناتوانن بەرگرى
لەخۆيان بىكەن.

دەيدى مشك و مىرو خواردنى بىتەكان دەخۆن كەچى ناتوانن دەريان بىكەن.

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەيگوت:

بۆچى خەلك سوژدە بۆ بتان دەبەن؟

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەيپىرسى:

بۆچى خەلك لە بتان دەپارپىنەو؟

۳- نامۆزگارىيەكەى ئىبراھىم

ئىبراھىم بە باوكى دەگوت:

- بابە گيان! بۆچى ئەم بتانە دەپەرستى؟

- بابە گيان! بۆچى سوژدە بۆ ئەم بتانە دەبەى

- بابە گيان! بۆچى لەم بتانە دەپارپىيەو؟

- خۆ ئەم بتانە نادوین و نابىستى!

- خۆ ئەم بتانە زىيان و قازانچيان نيە!

- ئاخىر لەبەرچى نان و ئاويان بۆ دادەنيىن؟

- خۆ ئەم بتانە ناخۆن و ناخۆنەو!

بەلام ئازەر لەم وتانە نەدەگەشت و تورە دەبو.

ئىبراھىم ئامۆزگارى خەلکە کەشى دەکرد و دەيگوت:

- واز لە بتيە رستی بيئن.

بەلام خەلکە کە نەدەفامين و تورە دەبون.

ئىبراھىم گوتى:

- کەواتە ھەركاتى خەلك لە گوند بچنە دەرەو ھەوا بتيەكان دەشکينم،

ئەوسا خەلکە کە تيدەگەن کە ئەم بتانە ھىچيان لە دەست نايە.

۴- ئىبراھىم بتيەكان دەشکينى

جەژن ھات و خەلکى گوندی دلخۆش و شاد بون.

خەلکە کە بۇ جەژن و شادی لە گوند چونە دەرئ.

مىندالەکانىشان لە گەل خۆ برد.

باوکى ئىبراھىمیش لە گوند دەرچو.

بە ئىبراھىمى گوت:

- ئەتۆش لە گەلمان دىي برۆين؟

ئىبراھىم گوتى:

نەخیر.. من نەخۆشم!

خەلکە کە لە گوندی چونە دەرئ تەنھا ئىبراھىم نەبى.

تەنھا ئىبراھىم لە مالىي مایەو.

پاشان ئیبراهیم چوه لای بته کان و پییگوتن:

- دهی پیم بلین دتهوانن بدوین؟

- دتهوانن گویتان لیبی؟

- تهو ته نان و ئاو...! دتهوانن بیخون؟ دتهوانن بیخونهوه؟

بته کان بیدهنگ بون و مته قیان له دهم دهرنه هات.

چونکه بته کان له بهرد دروستکرا بون، بهردیش ناتوانی بدوی.

ئیبراهیم پییگوتن: چیتانه بؤ قسه ناکهن؟

بته کان ههر بیدهنگ بون و قسه یان نه کرد.

تهو جا ئیبراهیم تورپه بو و تهو ره کهی گرته دهست.

ئیبراهیم بته کانی دایه بهر تهوران و گشتی شکاندن.

تنها بته ههره گهوره کهی هیشته وه و تهو ره کهی به گهرده نیه وه هه لواسی.

٥- کئ نه م کارهی کردوه؟

خه لکه که گهرانه وه و سهردانیککی خانوی بته کانیان کرد.

خه لکه که ویستیان به بؤنه ی پؤژی جه ژنه وه سوژده بؤ بته کان ببهن.

به لام خه لکه که سهریان سوپرما و واقیان و پرما.

خه لکه که هه ناسه یه کی ساردیان هه لکیشا و تورپه بون.

گویتان: کئ وای له خوا کاغان کردوه؟

هەندیک گوتیان: گویمان لیبو گەنجیک کەناوی ئیبراهیمە بە خراپ باسی دەکردن.

گوتیان: ئیبراهیم! ئەتۆ وات لە خواکانمان کردووە؟

گوتی: بەلکو بێ هەرەگەورە ئەم کارە ی کردووە.

دە لە بته کان بیرسن.. ئەگەر بتوانن وەلامتان بدەنەو!

خەلکە کە دەیانزانی بته کان لە بەرد دروستکراون.

دەیانزانی بەرد نە دەدوێ و نە دەبیستێ.

دەیانزانی بته هەرەگەورە کەش لە بەرد دروستکراو.

ناتوانی پروات و بچوێ، ناتوانی بته کانی تر بشکێنێ.

بۆیە بە ئیبراهیمیان گوت:

- تۆ چاک دەزانی ئەم بتانە ناتوانن بدوین.

ئیبراهیم گوتی:

- کەواتە چۆن ئەم بتانە دەپەرستن کە ناتوانن زیان و قازانج ببەخشن؟

- چۆن ئەم بتانە دەپەرستن کە ناتوانن بدوین و بییستن؟

- بو تیناگەن؟ بو بیرناکەنەو؟

خەلکە کە بێدەنگ بون و شەرمیان لە خۆ کردەو.

۶- ئاگرىكى سارد

خەلگەكە كۆبونەوۋە و گوتيان: تەگبىر چىيە، چ بىكەين؟
ئەوا ئىبراھىم بىتەكانى شىكاندوۋە و خواكانى رىسواكردوۋە!
خەلگەكە پرىسارىيان كرد:
سزاي ئىبراھىم چىيە؟ چۆن تۆلە لە ئىبراھىم وەرگىنەوۋە؟
وہ لām بەم جۆرە دراىەوۋە:
بىسوتىنن و خواكانى خۇتان سەر بىخەن.
ئىنجا ئاگرىكى گەورەيان ھەلگىرساند و ئىبراھىمىيان ھەلدايە ناوى.
بەلām خواى گەورە فرىاي ئىبراھىم كەوت و بە ئاگرەكەى گوت:
ئەى ئاگر! سارد و بىزىيان بە بۆ ئىبراھىم.
ئاگرەكەش ئىبراھىمى نەسوتاند و سارد و بىزىيان بو.
خەلگەكە دىتيان ئاگرەكە زىيان بە ئىبراھىم ناگەيەنى.
خەلگەكە دىتيان ئىبراھىم دللى خۆشە،
ئىبراھىم ساغ و سەلامەتە!
خەلگەكە سەرسام بون و واقيان ورمە.

۷- کی خوی منه؟

شهویکیان ئیبراهیم نهستییه کی بینی، گوتی: نه مه خوی منه.
 به لام که نهستییه که بزر^(۱) بو، ئیبراهیم گوتی: نا! نه مه خوی من نیه!
 نه مجاره ئیبراهیم مانگی بینی و گوتی: نه مه خوی منه.
 به لام که مانگ ون بو، ئیبراهیم گوتی: نا! نه مهش خوی من نیه!
 نه مجاره که پوژ ده رکهوت، ئیبراهیم گوتی: نا نه مه خوی منه، نه مه له
 گشتیان گه وره تره.
 به لام که شهو داهات و پوژ بزر بو، ئیبراهیم گوتی: نا! نه مهش خوی من
 نه بو.

خوا هه زنده و نامری.
 خوا ده مینێ و له ناوناچی.
 خوا به هیژه و ژیر ناکهوی.
 به لام نهستییه بییهژه و سبهینهی به سهر زال ده بی.
 مانگ بییهژه و پوژی به سهر زال ده بی.
 پوژ بییهژه و شهوی به سهر زال ده بی.. هه وری به سهر زال ده بی.
 نهستییه سهرم ناخا، چونکه بییهژه
 مانگ سهرم ناخا، چونکه بییهژه.
 پوژ سهرم ناخا، چونکه بییهژه.

به لام خوا سهرم ده خا.

چونكه خوا هميشه زنده و ههركيز نامرئ.

هميشه ده ميئن و له ناو ناچئ.

هميشه به هيژه و ژير ناكه ويئ.

٨- خوا په روهردگاري منه

ئيراهيم زاني خوا په روهردگاريه تي.

چونكه خوا هميشه زنده و نامرئ.

خوا ده ميئن و له ناو ناچئ.

خوا به هيژه و ژير ناكه ويئ.

ئيراهيم زاني خوا په روهردگاري نه ستيرانه!

خوا په روهردگاري مانگه!

خوا په روهردگاري پوژه!

خوا په روهردگاري بونه وهرانه!

خوا رپئ پاستي به ئيراهيم نيشان دا و كرديه پيغه مبهراڼ و ئازيزي^(١)
خوي.

خوا فرماني به ئيراهيم كرد بانگي گه له كه ي بكا بو نه وه ي خوا بپه رستن
و واز له په رستني بتان بينن.

(١) ئازيز: زور خوشه ويست

۹- بانگه‌وازه‌که‌ی ئیبراهیم

ئیبراهیم بانگی گه‌له‌که‌ی کرد خوا بپه‌رستن و واز له په‌رستنی بتان بینن.

ئیبراهیم به گه‌له‌که‌ی گوت: چ ده‌په‌رستن؟

گوتیان: بت ده‌په‌رستین.

ئیبراهیم گوتی:

- که گاسیان^(۱) ده‌که‌ن گوئیستتان ده‌بن؟

- سود و زهره‌رتان^(۲) پی‌ده‌به‌خشن؟

گوتیان: نه‌خیر، به‌لام باب و باپیرانمان په‌رستویانن بۆیه ئیمه‌ش ده‌یانپه‌رستین.

ئیبراهیم گوتی: ده‌نا بزنان من ئه‌م بتانه ناپه‌رستم.

من دوژمنی ئه‌م بتانه‌م.

من خوای گشت بونه‌وه‌ر ده‌په‌رستم.

ئه‌و خوایه ده‌په‌رستم که منی دروست کردوه و پئی راستم نیشان ده‌دا.

که نان و ئاوم پی‌ده‌به‌خشی.

که نه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتم چاکم ده‌کاته‌وه.

که ده‌م‌ریتی و پاشان زندوم ده‌کاته‌وه.

(۱) گاسکردن: بانگکردن.

(۲) زهره‌رتان: زریان.

بەلام بىتەكان ھىچ دروست ناكەن و پىتى راست بە كەس نىشان نادەن.
 نان و ئاۋ بە كەس نابەخشن.
 ئەگەر يەككى نەخۆش كەۋى چاكى ناكەنەۋە.
 كەس نامرىنن و نازىيىننەۋە.

۱۰- ئەبەردەم پاشادا

لە شاردا پاشايەكى بە زەبروزەنگ و ستەمكار ھەبو.
 خەلك سوژدەيان بۇ پاشا دەبرد.
 پاشا بىستبوى كە ئىبراھىمى ھەيە تەنھا بۇ خوا سوژدە دەبا.
 سوژدە بۇ ھىچ كەسكىكى تر نابا.
 پاشا توپە بو و داۋاى كرد ئىبراھىمى بۇ يىنن.
 ئىبراھىم ھاتە لاي پاشا، ئىبراھىم جگە لە خوا لە ھىچ كەسكىكى تر
 ناترسى.

پاشا گوتى: ئەي ئىبراھىم كى پەرۋەردگارى تۆيە؟
 ئىبراھىم گوتى: خوا پەرۋەردگارى منە!
 پاشا گوتى: خوا كىيە ئەي ئىبراھىم؟
 ئىبراھىم گوتى: خوا ئەۋ خوايەيە كە دەمرىنن و دەژىيىنن.
 پاشا گوتى: منىش دەمرىننم و دەژىيىنم.
 پاشا پىاۋىكى ھىنا كوشتى.

پیاویکیشی هینا نەیکوشت و نازادی کرد.
 پاشا گوتی: ئەوە تا منیش دەمرێم و دەژینم.
 پیاویکم کوشت و پیاویکیشم نازاد کرد.
 پاشا پیاویکی گەلێک گەوج^(١) و گەمژە بو.
 ھاوبەشپەرستەکان ھەمو ئاوا گەوج و گەمژەن.
 ئیبراھیم ویستی پاشا و گەلەکە ی تیبگەین.
 ئیبراھیم بە پاشای گوت: خوا پۆژ لە پۆژ ھەلاتەو ھەلەدین، دە ی تۆ لە
 پۆژ ئاواو ھەلەبیتە.
 پاشا بێدەنگ بو و لە پو دام.
 پاشا شەرمی لە خۆی کردەو ھ و ھیچ وەلامیکی پێ نەدۆزرایەو.

١١- بانگکردنی باوکی

ئیبراھیم ویستی باوکیشی بخاتە سەر پێی راستی خواپەرستی.
 بە باوکی گوت:
 - بابە گیان بۆچی شتێ دەپەرستی کە ھیچ نابینێ و نابیستی؟
 - بۆچی شتێ دەپەرستی کە سود و زیان نابەخشی؟
 - بابە گیان! شەیتان مەپەرستە.
 - بابە گیان! وەرە خوا ی میھرەبان پەرستە.

(١) گەوج: بێعقل.

باوکی ئیبراهیم تورپه بو و گوتی:

وازم لی بینه و قسهی وام له گهڵ مه که، نه گهرنا نازارت ده ده.

ئیبراهیم پیاویکی دلنهرم بو، بۆیه به باوکی گوت: سه لامه تیت بۆ ده خوازم، من ئیره به جی دێلم و کۆچ ده کهم، من ته نهها خوا ی پهروهردگارم ده په رستم.

ئیبراهیم هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا و ویستی به رهو و لا تیکی تر کۆچ بکا، تا له ویدا نازادانه پهروهردگاری بپه رستی و خه لک بۆ په رستنی خوا بانگ بکا.

۱۲- به رهو مه که

گه له که ی ئیبراهیم تورپه بون، پاشا تورپه بو، باوکی ئیبراهیمیش تورپه بو.

ئیبراهیم ویستی به رهو و لا تیکی تر کۆچ بکا تا له ویدا به سه ره بهستی پهروهردگاری بپه رستی و خه لک بۆ په رستنی خوا بانگ بکا.

ئیبراهیم خوا حافیزی له باوکی کرد و و لا ته که ی خۆی به جیه یشت.

ئیبراهیم به رهو مه که که وته پڕ و هاجه ری خیزانیشی له گه ل خۆی برد.

مه که که گز و گیا و دار و دره ختی لی نه روا بو.

مه که که هیچ بیر و روبراییکی لی نه بو.

مه که که هیچ گیانه وه ر و مرۆفییکی لی نه بو.

ئیبراهیم گه یشته مه که و له وی دابه زی.

ئیبراهیم هاجه ری خیزانی و ئیسماعیلی کوری له ویدا به جیه یشت.

ئێبراهیم کە دەبیست برۆ، هاجەری خێزانی پێیگوت:

گەرەم بۆ کوێ دەچی؟ لێرەم بەجێ دیلی؟

کە نە ئاوی لێیە و نە نان!

دیاریە خوا فەرمانی پێکردوی؟

ئێبراهیم گوتی: بەلێ خوا فەرمانی پێکردوم.

هاجەر گوتی: کەواتە خوا ویلیمان^(١) ناکا.

١٣- بیری زەمزەم

جاریکیان ئیسماعیل تێنوی بو، دایکی ویستی ئاوی بداتی، بەلام کوانی ئاو؟ خۆ مەکە بیری لێ نیه، خۆ مەکە پواری لێ نیه! هاجەر بە دوی ئاودا دەگەڕا، بە تەنگەتاویەوه لە (صەفا)وه بەرەو (مەرۆه)و لە (مەرۆه)وه بەرەو (صەفا) دەهات و دەچو.

خوا فریای هاجەر و ئیسماعیل کەوت و ئاوی بۆ پەیداکردن. ئاو لە زەوی هەلقولا و هاجەر و ئیسماعیل تێریان لێ خواردەوه.

ئاوەکە وەک خۆی مایەوه و پاشان بو بە بیری زەمزەم، خوا بەرەکەتی خستە زەمزەم و ئاوەکەیی وشکی نەکرد.

ئەمەیه ئەو بیرەیی کە خەڵک لە وەرزی حەجدا لێی دەخۆنەوه و کە بۆ ولاتی خۆشیان دەگەڕێنەوه هەندێ ئاوی لێ دێننەوه..

ئەرێ تۆ ئاوی زەمزەمت خواردۆتەوه؟

(١) ویل: رێلەبەر بزربوو.

۱۴- خەونەكەى ئىبراهيم

ئىبراهيم دواى ماوئەيك بۆ مەككە گەرايدەو.
 لە گەل ئىسماعىل و ھاجەر بە دیدارى يەكتر شادبەونەو.
 ئىبراهيم گەلئەك دلى بە ئىسماعىلى كۆرى خوش بو.
 ئىسماعىل مندا ئىككى بچوك بو، دەچو دەروە و يارى دەکرد و لە گەل
 باوكىشى دەردەچو.

ئىبراهيم ئىسماعىلى زۆر خوشدەويست.
 شەويكىان ئىبراهيم لە خەوندا بينى وا ئىسماعىل دەكوژتەو.^(۱)
 ئىبراهيم پىغەمبەرىكى راستگو بو، خەونەكەشى راست بو.
 ئىبراهيم نازىزى خوا بو، بۆيە ويستى فەرمانەكەى خوا كە بەخەون پىسى
 فەرمو بو جىبەجى بكات.

ئىبراهيم بە ئىسماعىلى گوت:

كۆرى شىرىنم! من لە خەوندا دەبينم دەتكوژمەو، تۆ دەلئى چى؟
 ئىسماعىل گوتى:

بابەگيان خوا چ فەرمانىكى پىكردوى جىبەجى بكة، منيش خوا پشتىوان
 بى ئارام دەگرم.

ئىبراهيم چەقوى ھەلگرت و ئىسماعىلى لە گەل خوى برد.

(۱) كوشتەو: سەرپىن.

ئىبراھىم رۆيشت تا گەيشتە ناوچەى (مينا)، لەویدا ويستى ئىسماعىل
بکۆشتەوہ.

ئىسماعىل لەسەر زەوى پاکشا.

ئىبراھىم ويستى بیکۆشتەوہ و چەقۆکەى لە سەر گەردنى ئىسماعىل دانا.
خا پىي خوشبو بېينى ئاخۆ ئازىزەکەى فەرمانەکەى جىبەجى دەکا، ئاخۆ
خوای خوشتر دەوئ يان کۆرەکەى.

ئىبراھىم لە تاقىکردنەوہ کەدا سەرکەوت.

خوای گەورە بەرانیکی ناو بەهەشتى بە جەریلدا بۆ ھەنارد^(۱) و پىي فەرمو
ئەم بەرانە بکۆژەوہ و ئىسماعىل مەکۆژەوہ.

خوای گەورە کارەکەى ئىبراھىمى لەلادا خوشەويست بو، بۆيە فەرمانى بە
موسلمانان کردوہ لە جەژنانى قوربانیدا قوربانى بکۆژنەوہ.

درود و سلاو بۆ ئىبراھىمى ئازىز.

درود و سلاو بۆ ئىسماعىلى کۆرى.

۱۵- کەعبە

ئىبراھىم دوبارە ئەویندەرى^(۲) بەجىھىشت و دواى ماوہىەك گەراپىەوہ،
ئىبراھىم ويستى خانوئ بۆ خوا دروست بکا.

خانو گەلىك زۆربون بەلام ھىچ خانوئ نەبو بۆ خوا يىت و خوای تىدا

(۱) ھەناردن: ناردن، رەوانەکردن.

(۲) ئەویندەر: ئەوئ، ئەو شوئین.

بپهرستری.

ئیسماعیلیش ویستی له گهڙ باوکی پیکهوه خانه که دروست بکهن.

ئیراهیم و ئیسماعیل بهردیان له شاخه کانهوه دینا.

ئیراهیم به دهستی خۆی دیواری که عبهی ده کرد، ئیسماعیل به دهستی خۆی دیواری که عبهی ده کرد.

ئیراهیم یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایهوه.

ئیسماعیل یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایهوه.

دهیانگوت: ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. (۱) واته: پهرهردگارا! نهه کاره مان لئ قبول بکه، تو بیسهه و زانای.

خوی گهوهه کاره کهی له ئیراهیم و ئیسماعیل قبول کرد و بههه کهتی خسته که عبهوه.

ئیمه له ههوه نوێژه کان رو له که عبه ده کهین.

موسلمانان بؤ چه جکردن بههه و که عبه ده چن، لهویدا بههه وهه که عبه ده دهوێنهوه و له نزیکیهوه نوێژان ده کهن.

خوا بههه کهتی خسته که عبه و کاره کهی ئیراهیم و ئیسماعیلی قبول کرد.

درود و سلاو بؤ ئیراهیم.

درود و سلاو بؤ ئیسماعیل.

درود و سلاو بؤ موحه مهدی پیغمبرمان.

۱۶- به یتوله قدیس

ئیهراهم جگه له هاجهر خیزانیکی تریشی هه‌بو، ناوی (ساره) بو.

ئیهراهم کورپکی تری له ساره هه‌بو ناوی ئیسحاق بو.

ئیهراهم له شام نیشته‌جی بو، ئیسحاقیش له‌وئ نیشته‌جی بو.

ئیسحاق له شامدا خانویکی بۆ خوا دروست کرد، وهك باوك و براكه‌ی كه له مه‌كه‌دا خانویکیان بۆ خوا دروست کرد.

ئه‌و مزگه‌وته‌ی كه ئیسحاق له شام دروستی کرد پێی ده‌لێن به‌یتوله قدیس.

هه‌روه‌ها پێشی ده‌لێن مزگه‌وتی نه‌ق‌صا، خوا به‌ره‌كه‌تی خستۆته ده‌ورو به‌ری مزگه‌وتی نه‌ق‌صا.

خوا وهك چۆن به‌ره‌كه‌تی خسته نێو نه‌وه‌كانی ئیسماعیل به هه‌مان شیوه به‌ره‌كه‌تی خسته نێو نه‌وه‌كانی ئیسحاقیش، گه‌لێك پیغه مبه‌ر و پاشایان لێ په‌یدا بو.

ئیسحاق کورپکی هه‌بو ناوی یه‌عقوب بو، ئه‌ویش پیغه مبه‌ر بو.

یه‌عقوب دوا‌زده کورپی هه‌بو.

یهك له کوره‌كان ناوی یوسفی کورپی یه‌عقوب بو.

قورئانی پیرۆز به‌سهرهاتیکی سه‌یر له‌باره‌ی یوسف ده‌گێرێته‌وه.

ئیتیر فهرمو ئه‌مه‌ش به‌سهرهاته‌كه‌ی یوسفه....

به سه‌رهاتی

پیغمبر یوسف

سلاوی خوی لیبی

١- خەونیکی سەیر

یوسف کۆرپیکی بچوک بو، یازدە برای ھەبو.
 یوسف منداڵێکی جوان بو، یوسف منداڵێکی زیرەك بو.
 یەعقوبی باوکی یوسفی لە ھەمو کۆرەکانی خۆشت دەویست.
 شەوێکیان یوسف خەونیکی سەیر دەبینی.
 لەو خەوندەدا یازدە ھەسارە^(١) و رۆژ و مانگ دەبینی کە ھەمو سوژدەیان
 بۆ بردوھ.
 یوسفی منداڵ گەلیك سەری لەم خەونە سوپما، تینەگەشت چۆن ئەستێرە
 و رۆژ و مانگ سوژدە دەبەن؟
 یوسفی منداڵ چوھ لای یەعقوبی باوکی و خەونە سەیرەکە ی بۆ گێڕایەوھ.
 گوتی: بابە گیان! من لەخەوندە یازدە ھەسارە و رۆژ و مانگم دی
 سوژدەیان بۆ بردبوم.
 یەعقوبی باوکی پێغەمبەر بو.
 یەعقوب زۆر بە خەونەکە دلخۆش بو.
 گوتی: خوا پێرۆزت کا ئە یوسف!، خەونەکەت وا دەگەینەن کە تۆ لە
 داھاتودا رێژ و شکۆیەکی گەورەت دەبێ.
 ئەم خەونە موژدەییە بۆ زانایی و پێغەمبەرایەتی.

(١) ھەسارە: ئەستێرە.

خو ئەم بەھرەيەي^(۱) بە ئىسحاقى باپىرىشت بەخشیبو.

خو ئەم بەھرەيەي بە ئىبراھىمى باپىرىشت بەخشیبو.

دیارە بە تۆش و بە بنەمالەي یەعقوبیشی دەبەخشی.

یەعقوب پیریکی بە تەمەن بو، لە سروشتی خەلک شارەزا بو.

دەیزانى شەیتان چۆن بەسەر مرۆڤ زال دەبی.

دەیزانى شەیتان چۆن یاری بە مرۆڤ دەکا.

بۆیە گوتی: کۆری شیرینم! ئەم خەونە بۆ براكانت مەگێرەو، چونکە
حەسودیت پێدەبەن و لێت دەبنە دوژمن.

۲- حەسودی براکان

یوسف لە دایکی خۆی بۆیەکی تریشی ھەبو ناوی بنیامین بو.

یەعقوب ئەم دو کۆرەي زۆر زۆر خۆشدەویست، ھیچ کەسیکی وەکو ئەم دو
کۆرەي خۆش نەدەویست.

براكان ھەمو جارێ حەسودییان بە یوسف و بە بنیامین دەبرد و تۆرە
دەبون، دەیانگوت:

- بۆچی باوکمان یوسف و بنیامینی لە ئێمە خۆشتر دەوی؟

- یوسف و بنیامین بچوک و بێھێزن، بۆچی باوکمان ئەوانی خۆشدەوی؟
بەرەستی پێمان سەیرە!

(۱) بەھرە: نیعمەت، بەخشش.

- خۆ ئێمە گەنجین و بەهێزیشین، ناخر بۆچی باوکمان ئێمەى وەك یوسف و بینامین خۆش ناوی؟

یوسف منداڵێكى بچوك بو، خەونەكەى بۆ براكانى گێڕایەو، براكان كاتێك خەونەكەیان گوێ لێبو توپە بون و پتر حەسودى داىگرتن.

پۆژێكیان براكان لەگەڵ یەكتر كۆبونەو و گوتیان:

با یوسف بكوژین و لەكۆڵ خۆمانى بكەینەو.

یان فرپى بەدەینە جیڭایەكى دور و نەییینەو.

ئەوسا باوكتان بەتەواوى بۆ ئێو دەبیّت و، خۆشەویستیهكەى بەتەواوى بۆ ئێو دەبیّت.

یەكێ لە براكان گوتى:

نەخێر با فرپى بەدەینە ناو بیرێكى سەر پى رێبواران، بەشكو چەند رێبوارى بەویدا تێپەرن و لەگەڵ خۆیانى ببەن.

هەموو براكان گوتیان باشە وا دەكەین.

٣- براكان دەچنە لاى یەعقوب

براكان كە لەسەر پیلانەكە رێككەوتن هاتنە لاى یەعقوب.

یەعقوب زۆر لەوێ دەترسا زەبرى لە یوسف بوەشیین، چونكە دەیزانى براكان حەسودى پى دەبەن و خۆشیان ناوى.

یەعقوب قەت یوسفى لەگەڵ براكان نەدەنارد.

یوسف هەر لەگەڵ براكەى یارى دەکرد و لە ماڵ دور نەدەكوتەو.

براكانیش بېمەيان دەزانى بەلام نيازى^(۱) خراپيان لە دل گرتبو.

گوتيان: بابە گيان بۆچى يوسفمان لەگەل نانيرى؟ لە چ دەترسىي؟ يوسف
براى خۆشەويستمانە، برا بچوكمانە، ھەمومان كورپى يەك باوكين، ھەمو
براكان ھەر پىكەوھە يارى دەكەن، بۆچى ئىمەش بەيەكەوھە دەرەنەچىن و پىكەوھە
يارى نەكەين؟

سبەينى لەگەلمانى بنيرە با ئەويش دلى خۆش يىت و يارى بكا، ئىمەش
دەپياريزين.

يەعقوب پياويكى پيرى بە تەمەن بو.

يەعقوب پياويكى بە زەين و زيرەك بو.

يەعقوب ھەزى نەدەكرد يوسفى لى دور بکەويتەوھە.

زۆر دەترسا زەبرى لە يوسف بوەشىنن.

بە كورەكانى گوت: ئاخەر دەترسم گورگ بىخوات و ئىوھەش لىي يىئاگا بن!

گوتيان: نەخىر ھەرگىز! چۆن ئىمە لەوى بين گورگ دەيخوات؟ ئىمە گەنجين
بەھيزين، چۆن دەھيلين گورگ بىخوات؟

لە ئەنجامدا يەعقوب رىنگەى پىدان يوسف لەگەل خۆ بېەن.

(۱) نياز: نىەت، مەبەست.

۴- بەرھەو دارستان

براكان زۆر بەمە دڵخۆش بون كە یەعقوب پێگەى داوہ یوسف لەگەڵ خۆیان ببەن.

چونە ناو دارستانێك و یوسفیان فری دا یە ناو بیرێكى دارستانەكە.

بەزەبیان بە یوسفى بچوك نەھاتەوہ.

بەزەبیان بە یەعقوبى پیر و بە تەمەن نەھاتەوہ.

یوسف منداڵێكى بچوك بو، دلى سادە و ناسك بو، بیرەكە بیرێكى قول بو، بیرەكە بیرێكى تاريك بو، یوسف لەناو بیرەكەدا بە تاقى تەنیا بو.

بەلام خوا موژدەى بە یوسف دا و پێى فەرمو:

خەمبار مەبە و مەترسە، خوا لەگەڵتە، لە داھاتودا پێز و شكۆیەكى گەورەت بۆ ھەيە، پۆژێك دادى براكان بێنە لات و تۆش پێیان بلییتەوہ كە چیان بەسەر تۆ ھێناوہ.

براكان دواى ئەوہى كارەكەیان نەجام دا و یوسفیان ھەڵدایە ناو بیرەكە پێكەوہ كۆبونەوہ و گوتیان:

چ بە باوكمان بلیین؟

ھەندێك گوتیان:

- باوكمان دەيگوت من دەترسم گورگ بیخوات، ئیتمەش دەلیین: بابە گیان! قسەكەت راست دەرچو گورگ خواردى.

براكان لەسەر ئەم درۆیە پێككەوتن و گوتیان:

- بەلى دەلیین بابە گیان گورگ خواردى.

ھەندێك گوتیان: باشە بەلگەمان چى بى؟

گوتیان: به لگه مان خوینه.

براکان به رانیکیان هیڼا و سهریان بری، کراسه که ی یوسفیان هیڼا له خوینی به رانه که یان هه لسی.

براکان زۆر دلخۆش بون و گوتیان:

- ئیستا باوکمان پروامان پیده کا.

٥- له بهردهم یه عقوبدا

براکان ئیواری به گریان هه گه رانه وه لای باوکیان.

گوتیان: بابا گیان! له وی دور که وتینه وه غار غارینی بکهین، یوسفیشمان له لای شتومه که کان به جی هیشت، تا ئیمه ش هاتینه وه گورگ یوسفی خواردبو.

کراسه خویناویه کهشیان هیڼا و گوتیان:

- نه مه ش خوینه که ی یوسفه!

یه عقوبی باوکیان پیغه مبهراڼ بو، پیریکی به ته مه ن بو، له مندا له کانی زیره کتر بو.

یه عقوب دهیزانی نه گه ر گورگ مرؤفیک بخوا برینداری ده کا و کراسه که ی جیر به جیر ده کا.

به لام کراسه که ی یوسف نه درا بو، دیاربو له خوین وه درابو.

یه عقوب زانی خوینه که ساخته یه و خوینی یوسفی کوری نیه، روداوی گورگیشیان هه لبه ستوه و راست نیه.

یه عقوب به کوره کانی گوت:

دەزانم ڕوداوە کەتان هەلبەستووە بەلام ئارام دەگرم.
یەعقوب بۆ یوسف زۆر غەمبار بو بەلام ئارامییکی جوانی گرت.

٦- یوسف لەناو بیردا

براكان گەڕانەووە مالهۆ و یوسفیان لە ناو بیرە کەدا بە جێهێشت.
براكان نانیاں خوارد و لەسەر جێگا نوستن.
بەلام یوسف لەناو بیرە کە بو و خواردن و جێگای نوستنی نەبو.
براكان یوسفیان لە یاد کرد و نوستن.
بەلام یوسف نەنوشت و کەسیانی لە یاد نەکرد.
یەعقوب هەمیشە یوسفی لە یاد بو، یوسف هەمیشە یەعقوبی لە یاد بو.
یوسف لەناو بیرە کەدا مایهۆ، بیرە کە بیریککی قول بو، بیرە کە لە ناو
دارستان بو، دارستانە کە ترسناک و چۆل بو، کاتە کە شەو بو، شەویش
تاریکە شەو بو.

٧- لەناو بیرەووە بۆ کوێشکی پاشا

چەند ڕێبوارێک بە دارستانە کەدا تیپەڕین.
لە ڕێگادا تیئویان بو، بە دواى بیرێک گەڕان.
بیریکیان وەبەرچاو کەوت، پیاویکیان نارد تا ئایان بۆ بیئێ.
پیاووە کە هاتە سەر بیرە کە و دەولکە کەى شۆڕ کردەو.
پاشان دەولکە کەى هەلکێشایهۆ، هەستی کرد دەولکە کە قورسە!

که دهری هیڼا ده بینى ده ولکه که کورپکی تیدایه!
 پیاوه که شاگه شگه بو و هاواری کرد:
 - موژده، موژده.. ثم کوره جوانه ی تیدایه!
 خه لکه که زور دلخوش بون و یوسفیان شارد هوه.
 ریبواره کان به پړی که وتن تا گه یشتنه میسر، چونه بازار و هاواریان کرد:
 کی ثم کوره جوانه ده کړی؟ کی ثم کوره جوانه ده کړی؟
 عه زیزی میسر به چهند دره میک یوسفی لی کړین.
 بازار گانه کان یوسفیان فروشت بیته وه ی بزائن ثمه یوسفه.
 عه زیزی میسر یوسفی برده وه کوشکه که ی خوی و به خیزانه که ی گوت:
 ثمه یوسفه، مندا لیکى نازا و زیره که، پړی بگره و خواردنی چاکی بدی و
 جلی جوانی ده بهر بکه.

٨- ثمه ک و داوین پاکى

(یوسف کورپکی زور جوان بو، تا گه وره تر ده بو جوانتر ده بو.
 یوسف کورپکی په وشت بهرز و به ثمه ک بو، چا که ی خه لکی له بهر چاو بو.
 له مالى عه زیزی میسر دا مایه وه تا گه وره بو، تا به گه نجیکى زور جوان، تا
 به گه نجیکى هوشیار و تیگه یشتو).^(١)
 خیزانی عه زیز خوشه ویستی یوسفی چوه دلی و بۇ یوسف شیت و شهیدا بو،

(١) لیره دا زورم به پیویست زانیوه که ثم چهند پرسته یه زیاد بکه م هر چهنده له
 عه ره به که دا نیه... وه رگپړ -

داوای له یوسف کرد کاری خرابی له گهڵ بکا.

به لام یوسف داواکهی به توندی پهت کرده وه و گوتی:

هه رگیز کاری وات له گهڵ ناکهه، ناپاکی له گهڵ میرده کهت ناکهه،
میرده کهت گه وهی منه و گه لای چاکهی له گهڵ کردوم و، پزیزکی زۆری لیناوم،
من له خوا ده ترسم و هه رگیز کاری وا ناکهه.

خیزانی عه زیز له یوسف توپه بو، چو به میرده کهی گوت:

- پیاوه که! یوسف ده یوست کاری خراپم له گهڵ بکا.

عه زیزی میسر زانی خیزانه کهی درۆ ده کا.

زانی یوسف داوینپاکه و ناپاکی له گهڵ ناکا.

به خیزانه کهی گوت:

- نه خیر تو تاوانباری، تو ویستوته کاری خرابی له گهڵ بکهی.

جوانیه کهی یوسف له میسر دا به هه زار ئاوازه دهنگی دایه وه، نه گه ریه کی
بی دیبایه ده یگوت: بپوا ناکهه نه مه مرۆڤ بێ، من دلنیام فریشته یه.

خیزانه کهی عه زیزی میسر پتر له یوسف توپه بو، به یوسفی گوت:

نه گهه نه مه کاره خراپهه له گهڵ نه کهی ده تخه مه به ندیخانه وه.

یوسف گوتی: به ندیخانهه له مه کاره پێ خوشتره.

داوای چهند رۆژی عه زیزی میسر وای پێ باشت بو یوسف بخاته به ندیخانه وه.

عه زیزی میسر دهیزانی یوسف داوینپاکه و بیتاوانه.

یوسف چو به ندیخانه.

۹- نامۆزگاریه‌که‌ی ناوبه‌ندیخانه

یوسف چوہ بہندیخانہ.

هه مو به ندکراوه کان زانیان یوسف گه نخیکی به ریژ و مهردانهیه.

یوسف خواہن زانستیکی زور مہزنہ.

یوسف دلیکی زور به به زهیی له سینیه. ^(۱)

بەندگراوەکان یوسفیان خوشویست و ریزیان لینا.

خەلکی نێو بەندیخانه که به هاتنی یوسف دلخۆش بون و زۆر به گهورهیان
داوهنا.

له گهڻ يوسف دو که سی تریش بهند کران.

ههردوکیان خهونیان دی و خهونه کانیان بو یوسف گیرایه وه.

یہ کیکیان گوتی:

- من له خهونه که مدا عهده قم^(۲) دروست ده کرد.

تھوہی تر گوتی:

- منیش له خه ونه که مدا بینیم نا تم له سهر سهر م هه لگرتبو و بالنده لییان ده خوارد.

داوایان له یوسف کرد واتای خه ونه کانیاں بو لیكداته وه .

یوسف له لیكدانه وهی خه ونان زانا بو.

(۱) سینہ: سینگ۔

(۲) عذرہق: مہی.

یوسف پێغەمبەرێکی خوا بو.

خەڵک لەو رۆژگارددا خوایان نەدەپەرست.

بەلکو بە ھەوێستی خۆیان چەندین خواوەندیان دانابو.

دەیانگوت: ئەمە خواوەندی وشکانییە، ئەمە خواوەندی دەریایە، ئەمە خواوەندی بۆتییە، ئەمە خواوەندی بارانە.

یوسف ھەمو ئەم گومراپوانانە دی دەدی و پێدەکەنی.

یوسف ھەمو ئەم گومراپوانانە دی دەدی و دەگریا.

یوسف دەییست بانگی خەڵکە کە بکات خوا بپەرستن.

خوا ویستی وابو بانگەوازە کە یوسف لە ناو بەندیخانەدا بێ.

ئەدی نابێ بەندیانیش^(١) نامۆزگاری وەرگرن؟

ئەدی نابێ بەندیانیش میھرەبانییان لە گەڵ بکری؟

ئەدی بەندیانیش بەندە دی خودا نین؟

ئەدی بەندیانیش ئادەمیزاد نین؟

یوسف لە بەندیخانە بو بەلام ئازاد و ئازا و بویر^(٢) بو.

یوسف ھەزار بو بەلام جوامیر و بەرچاو تیر بو.

پێغەمبەرەکان لە ھەر شوێنی بن پاستی تاشکرا دەکەن.

پێغەمبەرەکان لە ھەر رۆژگارێ بن خێر و خوشی بلۆ دەکەنەو.

(١) بەندی: زیندان، بەندکراو.

(٢) بویر: بەجەرگ و چاوەنەترس.

١٠- زیره کایه تی یوسف

یوسف له بهردلی خۆیه وه گوتی:

پێیستی وای کردوه ئهم دو پیاوه بیینه لای من.

ئهو کهسهی پێیستیش بێ ملکچه و نهرم و نیانه.

ئهو کهسهی پێیستیش بێ گوێرادیڤ^(١) و بهرفه رمانه.

ئهگهر قسهیان بۆ بکههههه ئهم دو پیاوه و ههم بهندکراوهکانی تریش گویم بۆ دهگرن.

بهلام یوسف پهلهی نهکرد.

پێیگوتن: دانیشتن، بهرلهوهی خواردنتان بۆ بێ واتای خهونه کانتان پیده لێم.

ئهوانیشت دانیشتن و دلنیا بون.

پاشان یوسف پێیگوتن:

من له لێکدانهوهی واتای خهونان زانامه، ئهم زانستهش خوا فیڤی کردومه.

ئهوانیشت دلخۆش و دلنیا بون.

ئالیهدا یوسف دهرفهتی بۆ هه لکهوت و دهستی کرد به ئاموژگاری.

(١) گوێرادیڤ: گوێبیست.

١١- ئامۆزگاریکردن بە یەكخواپەرستی

یوسف گوتی: خوا فێری ئەم زانستە ی کردومە.

بەلام خوا زانستەكە ی بە ھەمو كەس نابەخشی.

خوا زانستەكە ی بە ھاوبەشپەرست نابەخشی.

دەزانن بۆچی خوا ئەم زانستە ی فێر کردوم؟

چونكە من وازم لە پێبازی ھاوبەشپەرستان ھێناوە.

پێبازی باوانی خۆم گرتووە كە ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب.

ئێمە بەرەوامان نەزانێو ھاوبەش بۆ خودا پەیدا بكەین.

یوسف گوتی:

ئەم یەكخواپەرستێە تەنھا بۆ ئێمە نیە بەلكو بۆ گشت خەلكیە.

ئەمە چاكە یەكە خوا بە ئێمە ی بەخشیووە و بە خەلكیشی دەبەخشی، بەلام زۆرینیە خەلك سوپاسی خوا ناكەن.

یوسف لێرەدا ھەلۆەستە یەكی^(١) كرد و لێی پرسین:

ئێو دەلێن خواوەندی وشكانی و خواوەندی دەریا و خواوەندی بژێوی و خواوەندی باران.

ئێمەش دەلێن (الله) پەرورەدگاری ھەمو جیھانە.

ھەیاران ئەم ھەمو خواوەندە پەرت و بلاوانە چاكترن یان خوی تاك و تەنیا و بەدەسەلات؟

كوانی خواوەندی وشكانی؟ كوانی خواوەندی دەریا و خواوەندی بژێوی و

(١) ھەلۆەستە: بێدەنگبونێکی كەم.

خواوهندی باران؟

پیم بلین ئەم خواوهندانه چ شتیکیان له زهویدا هیناوه ته دی؟

یان له به دیهینانی ئاسمانه کاندای کنگی هاوبهشی خودا بون؟

سهرنج له زهوی بدهن، سهرنج له ئاسمان بدهن، سهرنج له مڕۆڤ بدهن.

ئهمه کارهکانی خودایه، دهسا ئیوهش نیشانم دهن غهیره خودا چیان کردوه؟

خواوهندی وشکانی و خواوهندی دهریا و خواوهندی بژیوی و خواوهندی باران

چۆن؟

ئهم خواوهندانه خوانین به لکو تهنها چهند ناویکن که ئیوه و باب و باپیرانتان

ههلتان بهستون.

دهسهلات دهسهلاتی خوایه، مۆلک مۆلکی خوایه، زهوی زهوی خوایه،

فرمان فرمانی خوایه.

تهنها خوا بپهرستن، ئهمهیه پڕیازی راست و تهواو.

بهلام زۆرینهی خهڵک ئەم راستیه نازان.

١٢- واتای خهونهکان

یوسف که له نامۆژگاریه کهی بوهوه، واتای خهونه کهی بۆ لیکدانهوه.

گوتهی: یه کیکیان ده بیته مهیگی^(١) ی پاشا.

ئهوهریش له خاچ ده درئ و بالنده سهری دهخۆن.

یوسف به پیاوه کهی یه کهمی گوت:

(١) مهیگی: عمره قگی.

- نه گهر نازاد کرای له لای پاشا باسم بکه و له یادم نه کوی.
 ههردو پیاوه که یان له بهندیخانه برده دهره وه.
 پیاوی یه که میان نازاد کرد و بو به مديگيږي پاشا.
 پیاوه که ی تریش له خاچ درا و کوژرا.
 مديگيږه که له بیری چو له لای پاشا باسی یوسف بکات.
 یوسف بۆ چهند ساليك له بهندیخانه دا مایه وه.

١٣- خه ونه که ی پاشا

پاشای میسر خه ونیکی سهیری دیت.
 له خه ونه که دا حه فت مانگای قه له وی بیني.
 نهم حه فت مانگا قه له وه حه فت مانگای له ر و لاوازیان ده خوارد.
 ههروه ها حه فت گوله گه نمی سهوز و حه فت گوله گه نمی وشکیشی بیني.
 پاشا سهری لهم خه ونه سهیره سوږما.
 له وه زیر و گزیره کانی پرسى ناخو نهم خه ونه چی بی؟
 نه وانیش گوتیان: هیچ نیه گه وره م مروژ له خه ودا زور شتی خه یالی ده بیني.
 به لام مديگيږه که گوتی: نا.. هه مو خه ونیک خه یالی نیه، من واتای
 خه ونه که تان بۆ ليکده ده مه وه.
 مديگيږه که چوه بهندیخانه و واتای خه ونه که ی پاشای له یوسف پرسى.
 یوسف چاکه خواز و مهردانه بو، به زه یی به دروستکراوه کانی خوا ده هاته وه
 بۆیه واتای خه ونه که ی بۆ ليکدانه وه.

يوسف چا که خواز و مهردانه بو، بهرچاوته ننگ و ره زيل^(١) نه بو، بڼيه واتای خه ونه که ی ناشکرا کرد و ته گبیریشی بڼ کردن.

يوسف گوتی: ماوهی هفت سال کشتوکال بکهن، جا که دانه و یله کان ده دورنه وه له ناو گوله کانیان بهیلنه وه، ته نها نه وه نده ده ریښن که پیو یستنه بیخون.

پاش نه م هفت ساله بڼ ماوهی هفت سال گرانی دادی، نه و دانه و یله یه ی که دایده گرن له ماوهی نه م هفت ساله دا بیخون، ته نها که میک نه بیت. پاشان خیر و خوشی ده گپریتته وه و ولات ده بوژیتته وه. مه یگپر که گه پرایه وه لای پاشا و واتای خه ونه که ی پپرا گه یاند.

١٤- پاشا به دوا یوسفدا ده نیړی

پاشا که گویی له واتا و چاره سهریه که بو زور دلخوش و شاد بو، گوتی: کی نه م واتایه ی لیکدا وه ته وه؟ نه م پیاوه بهر پیز و چا که خوازه کییه که ناموژگاری کردین و چاره سهری بڼ داناوین؟

مه یگپر که وه لامی دایه وه و گوتی: گه وره م! نه م پیاوه بهر پیز و چا که خوازه یوسفی راستگو یه، هر نه ویش بو پییگو تم ده به مه یگپر پاشا. پاشا شهیدای دیداری یوسف بو، که سیکی به دوا یوسفدا نارد و گوتی: پرؤ یوسفم بڼ بینه، ده یکه مه راویژکاری تایبه تی خوم.

(١) ره زیل: خنس، رژد.

۱۶- سه رکاری گه نجینه و بهروبومی ولات

یوسف ده یزانی ده سپاکی له ناو خه لکدا که م بۆته وه.

یوسف ده یزانی گزیکاری له ناو خه لکدا زۆر بو ه.

یوسف ده یدی خه لک خیانه ت له گه ل مائی خوا ده که ن.

ده یدی زهوی گه لیک گه نجینه ی به نرخ ی تیدا یه به لام به فیرو دراو ن.

به فیرو دراو ن چونکه کار به دهسته کان له خوا ناترس ن.

سه گه کانیا ن تیر و پر ن که چی خه لک نانیان نیه بیخۆ ن.

خانوه کانیا ن پۆشته کراو ن که چی خه لک جلیان نیه له بهری بکه ن.

خه لک کاتیک سود له گه نجینه و بهروبومه کانی ولات وهر ده گرن نه گهر

کار به دهسته کانیا ن چاودیریکهر و لیژان بن.

نه گهر چاودیر بن به لام لیژان نه بن نهوا نازانن گه نجینه کانی زهوی بدۆزنه وه و

ناتوانن سودیا ن لی وه دهست بیئن.

نه گهر لیژان بن به لام چاودیر نه بن گزی^(۱) و دزی تیدا ده که ن..

یوسف چاودیر و لیژان بو.

یوسف نایهوی چاو له کار به دهسته کان وهر گپری تا به هه وهستی خویان مائی

خه لک بدزن.

یوسف ناتوانی بیدهنگ بی و خه لک له برسان بری.

یوسف شهرمی نه ده کرد راسته قینه بدر کیئن.

بۆیه به پاشای گوت: بکه به سهرکاری گه‌نجینه و به‌روبومه‌کانی ولات،
چونکه من چاودیری ده‌که‌م و لیژانیشم.

به‌مجۆره یوسف بوه سهرکاری گه‌نجینه‌کانی میسر.

ئیدی خه‌لک هه‌سانه‌وه و زۆر سوپاسی خویان کرد.

۱۷- براکانی یوسف هاتن

له میسر و شامدا وه‌ک یوسف هه‌والی دابو برسیه‌تی بلاو ببوه‌وه.

خه‌لکی شام گوئیان لیبدو، یه‌عقوبیش گوئی لیبدو که له میسر دا پیاویکی
میهره‌بان هه‌یه، له میسر دا پیاویکی مه‌ردانه و چاکه‌خواز هه‌یه، که ئه‌هیش
وه‌زیری گه‌نجینه‌کانی میسره.

خه‌لک ده‌چونه لای وه‌زیره‌که و داوای دانه‌ویله‌یان لیده‌کرد.

یه‌عقوبیش هه‌ندێ پاره‌ی دا کورپه‌کانی و په‌وانه‌ی میسری کردن تابه‌لکو
دانه‌ویله‌ بینن.

به‌لام یه‌عقوب بنیامینی له‌گه‌لدا نه‌ناردن، چونکه یه‌عقوب بنیامینی زۆر
خۆشه‌ویست و هه‌زی نه‌ده‌کرد لیی دور بکه‌ویته‌وه.

یه‌عقوب له‌وه ده‌ترسا بنیامینیش وه‌ک یوسف بغه‌وتیئن.

براکانی یوسف به‌ره‌و لای یوسف به‌پێ که‌وتن، نه‌یانده‌زانی وه‌زیره‌که یوسفی
برا بچوکیانه.

نه‌یانده‌زانی وه‌زیره‌که ئه‌و یوسفه‌یه که له ناو بیره‌که‌دا بو، وایانده‌زانی یوسف
مردوه.

چۆن نامری که له ناو بیردا ماییتهوه، بیره کهش بیریکی قول بی.

بیره کهش له ناو دارستان بی، دارستانه کهش چۆل و هۆل بی!

له شه ودا به جییان هیشتبو، شه وه کهش زۆر تاریک بو.

براکانی یوسف گهیشتنه لای یوسف، یوسف زانی ئەمانه براکانیه تی به لام
ئهوان نه یانزانی ئەمه یوسفه.

ئهوان یوسفیان نه ناسیه وه به لام یوسف ئەوانی ناسیه وه.

یوسف زانی ئەمانه ئەو که سانهن که کاتی خۆی فرییان داوه ته ناو بیره که،
ئهوانه ئەو که سانهن که ویستویانه بیکوژن به لام خوا پاراستویه تی.

له گهڵ ئەمه شدا یوسف هیچ قسه یه کی ره قی پی نه گوتن و روشکینی^(١)
نه کردن.

١٨- گفتوگۆی نیوان یوسف و براکانی

یوسف قسه ی له گهڵدا کردن و گوتی:

- ئیوه خه لکی کوین؟

گوتیان: خه لکی که نعانین!

گوتی: باوکتان ناوی چیه؟

گوتیان: یه عقوبی کوپی ئیسحاقی کوپی ئیبراهیم (درود و سلاوی خویان
لیبی)

(١) روشکین کردن: قسه ی سارد پیگوتن.

گوتی: برای تەرتان هەبە؟

گوتیان: بە ئێ بۆ براوە کە تەرمەن هەبە ناوی بنیامینە!

گوتی: بۆچی لە گەڵ خۆتان نە تانەیناوە؟

گوتیان: چونکە باوکمان بە تەنیا بە جێی ناھێڵی و حەز ناکا لێی دور
بکەوێتەو.

گوتی: لەبەر چ بە تەنیا بە جێی ناھێڵی، مندالە؟

گوتیان: نەخێر، لەبەر ئەوەی کاتی خۆی براوە کە هەبو ناوی یوسف بو،
جاریکیان بۆ سەیرانی چوین، لەوێدا ئێمە خەریکی پیشەری بۆین و یوسفیشمان
لە لای شتومە کەکان بە جێ هێشت، تا ئێمە هاتینەو گورگ خواردبوی.

یوسف لە دڵی خۆی پێدە کەنی بەلام هیچ قسەیە کە ساردی پێ نەگوتن،
یوسف شەیدای بینینی بنیامینی برای بو.

خوای گەورە ویستی ئەجارەش یەعقوب تاقی بکاتەو.

یوسف فەرمانی کرد نانیان بدەن.

پاشان پێی گوتن: بۆن براکە ی تریشتان بینن، ئەگەر نا دانەوێڵەتان نادەم.

یوسف فەرمانی کرد پارە و پوله کەیان بخەنەو ناو کەلوپەلەکانیان.

١٩- گفتوگۆی نیوان یەعقوب و کورەکانی

براکان گەڕانەو لە لای باوکیان و ئەوەی رویدا بو بۆیان گێڕایەو، گوتیان:

بابە! دەبێ بنیامینمان لە گەڵدا بنێری ئەگەر نا وەزیر دانەوێڵەمان نادات،
خەمی بنیامینیش نەبێ ئێمە دەپاریژین.

يەعقوب گوتى: لىتتان دۇنيا نىم وەك چۆن كاتى خۆى لە يوسف لىتتان دۇنيا
نەبوم... پوداۋەكەى يوسفتان لە ياد چو؟ بنىامىنىش وەك يوسف دەپارىژن؟
بەلام خۆ خوا پارىژەرە، خوا لە ھەمو كەس مېھرەبانتەرە.

براكان لەناو كەلوپەلەكاندا پارەوپولەكەيان دۆزىيەو، بە باوكيان گوت:
بەرەستى ئەم وەزىرە پياۋىكى گەلىك بەرپىز و جوامىرە، پارەوپولەكەى بۆ
گەلداينەو و ھىچى نەگىراۋەتەو.

بابە! دە تووخوا بنىامىنمان لەگەلدا بنىرە تا بەشى ئەویش وەرگرين.
يەعقوب گوتى: تا بەلئىن بە خوا نەدەن لەگەل خۆتانى بىننەو لەگەلتانى
نانىرم، ئەگەر شتىكىش پوى دا لە دەسلەلتى ئىۋەدا نەبو جىي گەلىي نىيە.
ئەوانىش بەلئىيان بە خوا دا بنىامىن پىارىژن و لەگەل خۆيانى بىننەو.
يەعقوب گوتى: خوا ئاگای لىيە چ دەلئىن.

يەعقوب بنىامىنى لەگەلدا بەرپىي كردن و گوتى:
كۆرەكانم! ھەموتان لە يەك دەرگاۋە مەچونە ناو شار.
لە چەند دەرگايەكى جىاۋازەو بەرپۆنە ژورەو.

۲۰- بنىامىن لە لاى يوسفدا

براكان فەرمانەكەى باوكيان جىبەجىي كرد و لە چەند دەرگايەكى جىاۋازەو
چونە ژورەو تا گەيشتنە لاى يوسف.

يوسف كە بنىامىنى بىنى زۆر دۇخوش بو، بنىامىنى لە مالىي خۆى كرده
مىۋان.

له مالټه وه خوی بو بنیامین ناشکرا کرد و پیښگوت: من یوسفی براتم..
بنیامین دلنیا بو.

یوسف دواي پوژگارۍکی دور و دريژ له داپران و جيا بونه وه له گهل بنیامین به
ديده نۍ يه کتری شاد بونه وه، يوسف دايک و باوک و مالۍ و پوژانی مندالۍ به
ياد هاته وه.

يوسف ويستی بنیامینی له لادا بښيټه وه، تا هه مو پوژي بيبيښي و له
باره ي مالټه و پرسياري ليښکات و بيدويښي.

به لام چوښ بتواني ټم مېه بېسته بښيټه دي که سبه يښي بنیامین بو که نعان
بگهړيټه وه؟

چوښ ټم مېه بېسته بښيټه دي که براکان به لښيان به خوا داي له گهل خوياني
بېه نه وه؟

يوسف چوښ ده تواني به بې هو بنیامین له لاي خویدا به ند بکات؟

نه گهر وابي خه لک ده لښ: وه زير به بې هو پياويکی که نعانۍ به ند کرده!
بيگومان نه مېه سته ميکی مېه نه.

به لام يوسف زيرهک و تيگه يشتو بو.

يوسف جاميکی به هاداري هېو، ناوي تيډا ده خواره وه، جامه کې خسته
ناو که لويه له کې بنیامین، پاشان که براکان پوښتن ديده وانيک^(۱) هاواري کرد:
به وستن ټيوه دزن.

براکان گهړانه وه و گوتيان: چتان بزر کرده؟

(۱) ديده وان: چاودتير.

دیده وان گوتی: جامی وه زیر بزر بو، هه رکه سیکیش بهر له وهی بیپشکنین جامه دزراوه که بگه پینیتته وه یه ک باره و شتری له دانه ویله ی پیشکesh ده کری.

براکان گوتیان: سویند به خوا ئیمه نه هاتوین خراپه بکه یین و دزیان نه کردوه.

دیده وان گوتی: نه گهر درۆتان کرد و دزیبوتان سزای دزه که چیه؟

گوتیان سزای دز ته وه یه به ند بکری، ئیمه ناوا سزای دزان ده ده یین.

دیده وانه که دوا ی ته وه ی که لویه لی هه مویانی پشکنی جامه که ی له ناو که لویه لی بنیامین دۆزیه وه.

براکان شه رمه زار بون به لام به بی شه رمی گوتیان:

نه گهر بنیامین ئیستا که دزی ده کا، له پیشوشدا یوسفی برای دزی کرد.

یوسف ته م بوختانه ی گوی لیبو به لام دهنگی نه کرد و توپه نه بو، یوسف پیاو یکی به ریز و دلنه رم بو.

براکان گوتیان: وه زیری به ریز! ته م کورپه باوکیکی پیری به ته مه نی هه یه، له بهر خاتری باوکه که ی ئازادی بکه و له جیاتی ته و یه کیك له ئیمه به ند بکه، تو مرو ئیکی چاکه کاری ته م چاکه یه مان له گه ل بکه.

یوسف گوتی: په نا به خوا! ئیمه چۆن کاری وا ده که یین، ئیمه ته نه نا ته و که سه به ند ده که یین که جامه که مان له لادا دۆزیه ته وه، نه گهر یه کیکی تر به ند بکه یین و اتا سته می کمان کردوه!

به مجۆره بنیامین له لای یوسفدا مایه وه، هه ردو برا به کتر دلخۆش و شاد بون.

یوسف له میژ بو به ته نیا بو، له میژ بو خزم و که سی نه دیبو.

دوای ئەم لیکدا برانە درێژه خوا وایکرد بە بنیامین شاد بێتەوه، چۆن دەکری
له لای خوێ نهیهیلێتهوه و لیبگهڕی بچیتتهوه! نابێ چەند پۆژیک بیبینی و
به دلخۆشی بیدوینی؟! جا نهگهڕ برا له لای برا بیتیتهوه ستهمه؟! نه خێر هه‌رگیز
سته‌م نیه.

۲۱- گه‌ران‌ه‌وه بۆ لای یه‌عقوب

براکان له روی یه‌کتر دامابون و نه‌یانده‌زانی چۆن بگه‌ڕینه‌وه لای باوکیان؟!
براکان بیریان کرده‌وه چ به‌ باوکیان بلین؟!
دوینی به‌ هه‌والی فه‌وتانی یوسف دلێان ته‌زاند و جه‌رگیان سوتاند و
خه‌فه‌تباریان کرد، نه‌مپۆش به‌ هه‌والی بنیامین؟!
برا گه‌وره‌که‌یان له‌ میسر‌دا مایه‌وه و به‌ براکانی تری گوت:
ئێوه برۆنه‌وه به‌ باب‌ه بلین: باب‌ه گیان! کۆپه‌که‌ت دزی کرده‌وه، ئێمه‌ش
شایه‌تیمان نه‌دا مه‌گه‌ر له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ زانیمان، ئاگاشمان له‌ نادیار نه‌بو.
یه‌عقوب که‌ پوداوه‌که‌ی گوێ لیبو، زانی خوا ده‌ستی له‌م کاره‌دا هه‌یه، زانی
خوا تاقی‌ده‌کاته‌وه.
دوینی که‌ به‌ یوسف جه‌رگی سوتاوه، نه‌مپۆکه‌ش به‌ بنیامین جه‌رگی بسوتی؟،
نه‌ خێر خوا دو کاره‌ساتی به‌سه‌ردا ناهین، نه‌ خێر خوا دوجاران جه‌رگی
ناسوتین.
نه‌خێر خوا دوجاران به‌ دو کۆپی وه‌ک یوسف و بینامین جه‌رگی ناسوتین.
خوا ده‌ستی که‌ نادیار له‌م کاره‌دا هه‌یه.

خوا حیکمه تیکی شاراو هی لهم کاره دا هدی ه.

خوا هه می شه که بهنده کانی تاقیکردۆته وه پاشان دلی خوش کردون و خوشی پییبه خشیون.

پاشان خو کوره گه وره کهشی له میسر ماوه ته وه و نه گه پاره ته وه.

خو بو سییه م جاریش جهرگی ناسوتی! نه خیر نابیی وایی.

لیزه دا یه عقوب دلنیا بو و گوتی: به شکو^(١) خوا هه مویانم بو بگه پینیتته وه، خوا زانایه و کار به جییه.

٢٢- نهینییه که دهرده کهوئ

به لام یه عقوبیش مرۆقه، له سینهدا دل هه یه نهک کوچکه بهرد.

یوسفی به یاد هاته وه و خه مه که ی تازه بووه و گوتی:

ئه ی داخم بو یوسف.

کوره کانی سه رکۆنه یان کرد و گوتیان:

چی ه یوسف له یاد ناکه ی؟ ده ته وئ به خه مان خۆت بفه وتینی؟

یه عقوب گوتی: گازنده و خه م و که سه رم هه ر بو خوا ده درکیتم، شه وه ی من له باره ی خوا وه ده یزانم ئیوه نایزان.

یه عقوب ده یزانی نا ئومیدی بی پروا بونه، یه عقوب هیوا یه کی زۆری به خوا

هه بو.

(١) به شکو: به لکو، خۆزگه واده بو.

کۆرەکانی ناردەوێ ميسر بەو مەبەستەى سۆراخى يوسف و بنیامینی بۆ
بکەن و بەوردی بەدوایدا بگەرێن.

یەعقوب بە کۆرەکانی گوت: نەکەن لە میهرەبانىخوا ناومێد بن.

براكان سیبەرە چۆنەوێ ميسر.

چۆنە لای يوسف و باسى هەژاری و لیقەوماوی خۆیانیان بۆ کرد و داوای
چاکەیان لێکرد.

لێرەدا خەم و خوشەویستی لە ناخى يوسف کلپەى کرد و يوسف چیدی خۆی
نەگرت و ئۆقرەى نەما.

کۆرانی باوکم و کۆرانی پێغەمبەرەکان سکالای هەژاری و لیقەوماوی خۆیان
لەلای وەزیریك دەردەبرن!

تا کەنگی خۆمیان بۆ ئاشکرا نەکەم؟ تا کەنگی وا بە پەریشانی بیانینم؟ تا
کەنگی باوکی خوشەویستم نەبینم؟

يوسف خۆی بۆ نەگیرا و پێیگوتن:

ئاخۆ زانیوتانە چیتان بەسەر يوسف و براکەى هیئا؟ ئیوێ بەراستی نەزان
بون.

براكان دەیانزانى جگە لە يوسف و لە خۆیان هیچ کەسیکیتر بەم نەینیه
ئاگادار نیه، بۆیە زانییان ئەمە يوسف!

سبحان الله! يوسف زندوہ؟! لەناو بێردا نەمردوہ?! لە خۆمان خەنى! يوسف
وەزیری ميسرہ?!

يوسف ئەمیندارى گەنجینەکانى ميسرہ?!

یوسف بو خواردنی داینی؟!

براکان له وه بیگومان بون نهو کهسه ی له گه لیان ده دوی خویه تی، یوسفی
کورپی یه عقبوبه!

گوتیان: توخوا تۆ یوسفی؟

گوتی: به لئی من یوسفم نه مهش برامه، خوا چاکه ی له گه لدا کردوین،
هه رکه سیك له خوا بترسی و نارام بگری، دیاره خوا پاداشتی چاکه کاران ون
ناکات.

گوتیان: سویند به خوا خوا تۆی به سهر ئیمه دا سهرخستوه، ئیمه تاوانبار
بوین.

به لام یوسف سهر کۆنه ی نه کردن، به لکو پییگوتن:
خوا لیلتان خوش بی، خوا له هه مو کهس میهره بانتره.

۲۲- یوسف به دوا ی یه عقبوبدا ده نیڤی

یوسف شهیدای دیدنه ی^(۱) یه عقبوب بو، چون شهیدای نابیی که نه وه نده له
میژه لیک دابراون؟

ماده م نههینییه که ناشکرا بو نیتر بۆچی نارام بگری؟

ماده م باوکی خواردن و خواردنه وه و خهوی لی تال بوی نهو چون چیژ له
خواردن و خواردنه وه و خه وهرده گری؟

(۱) دیدنه: دیدار، دیت.

نهیڤنیه که ناشکرا بو، نهیڤنیه که ده رکەوتوه، خوا مەبەستیه تی یەعقوب لەم پەڕیشانیە رزگار بکات و چاوه کانی روون بکاتەوه.

یەعقوب ئەوەندە بۆ یوسف خەمی خوارد بو، ئەوەندە بۆ یوسف گریا بو هەردو چاوه کانی کوێر ببون.

یوسف بە براکانی گوت:

برۆن ئەم کراسە ی من بۆ باوکم ببەن و بەسەر دەموچاوی دابەدن چاوه کانی چاک دەبنەوه، هەمو خزم و کەسانیش بۆ ئێره بێنن.

٢٤- یەعقوب لەلای یوسفدا

کاتیەک بەرێ کەوتن و کراسە کە یوسفیان بەرەو کەنعان دەبرد، یەعقوب هەستی بە بۆنی یوسف کرد و گوتی:

من وا بۆنی یوسف دەکەم.

کەسوکارە کە ی گوتیان:

سویند بە خوا هەر لەسەر هزره^(١) هەلە کە ی پێشتر ماوی.

بەلام یەعقوب راستی دەکرد هەلە نەبو، کاتیەک موژدە یوسفیان پێراگەیاندا و کراسە کە یان بەسەر دەموچاوی دادا چاوه کانی ساغ بونەوه، گوتی:

ئەدی نەمگوت ئەوە ی من لەبارە ی خواوه دەیزانم ئێوه نایزان؟!

کورپەکان گوتیان: بابە گیان! داوا لە خوا بکە لە تاوانە کە مان خوێش ببی، ئێمه تاوانبار بوین.

(١) هزر: بیر، فکر.

یه عقوب گوتی: باشه، داوا له خوا ده کهم لیتان خوښ بی، خوا لیږورده و میهره بانه.

یه عقوب که گه‌یشته میسر یوسف زور به گهرمی و به دلخوښی پیشوازی لیکردن، باوک و کور نه‌وه‌نده دلخوښ و شاد بون ناکړی به قسه باس بکړی. نه‌و پوځه پوځیکې خوښ و پیروژ بو، له سهرتاسه‌ری میسر ناوبانگی دایه‌وه. یوسف دایک و باوکی له سهر ته‌خت دانا، هه‌مو سهری نه‌وازشیان بۆ یوسف دانه‌واند.

یوسف گوتی: نه‌مه بو واتای خه‌ونه‌که‌ی مندالیم، وا خوا به‌راستی گیرا. له مندالی خه‌ونم بیني یازده ته‌ستیږه و پوځ و مانگ سوژده‌یان بۆ بردم. یوسف زور ستایشی خوی کرد، یوسف زور سوپاسی خوی کرد. یه‌عقوب و بنه‌ماله‌که‌ی بۆ ماوه‌ی پوځ‌گاریکې دور و دريژ له میسر مانه‌وه. یه‌عقوب و خیزانه‌که‌ی له میسر دا کۆچی دوا‌ییان کرد و به‌ره‌و لای خوا گه‌رانه‌وه.

٢٥- کوتایي پر خیر

یوسف به‌هوی نه‌و مولکه زوره‌ی که له‌به‌ر ده‌ستیدا بو خوی لینه‌گوزا و له خوا بیتاگا نه‌بو.

یوسف هه‌میشه یادی خوی ده‌کرد و خوی ده‌په‌رست و له خوا ده‌ترسا. یوسف به‌فرمایشته‌کانی^(١) خوا حوکمی ولاتی ده‌گیرا.

(١) فرمایشت: فرمان، نه‌مر.

یوسف مولک و مالی دنیای پێ زۆر گرنگ نەبو.

یوسف حەزی نەدەکرد وەک پاشایان بمی و لە روژی زندوبونەوه لە گەڵ پاشایان کۆبکریتهوه.

بەلکو حەزی دەکرد وەک بەندە خواپەرستەکان بمی و لە گەڵ چاکەکاران حەشر بکری.

یوسف لە خوا دەپاراپیەوه و دەیگوت:

خوایە! مولک و مالیکی زۆرت پێداوم، واتای لێکدانەوهی خەونانت فێرکردوم، پەرورەدگارا! وەدیهێنەری ئەرز و ئاسمانان! تۆ لە دنیا و لە دوااییدا هەر خوای پەرورەدگاری منی، بە موسڵمانییتی بمیینه و بە چاکەکارانم بگهیەنەوه.

خوای گەورەش بە موسڵمانییتی مراندی و بە باب و باپیرهکانی گەیانەد کە ئیبراهیم و ئیسحاق و یەعقوب بون، درود و سلاوی خوا لەوان و لە پێغەمبەری خوشمان بی.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر نوح

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دواى ئادەمدا

خوای گەوره بەرەكەتى خستە نەوێ ئادەم و، ژن و پیاویکی گەلیك زۆریان
لیكەوتەو، نەوێ ئادەم زۆر زۆر بون و بەسەر زەوی بلاویونەو.

ئەگەر ئادەم بەخۆی بگەریتەو و منداڵەکانی بیینی نایانناسی.

ئەگەر پیتی بلین: باوکه ئادەم! ئەم خەلكە هەموى نەو و منداڵی تۆن،
سەرسام دەبی و دەلی: سوبحانەللا! ئەم خەلكە هەموى منداڵی منن؟! ئەم
خەلكە هەموى نەوێ منن؟!

نەوێ ئادەم زۆر گوند و شاریان دروست کرد، گەلیك خانویان بنیات نا،
زەوی و زاریان دەکیلا و دانەویڵەیان دەچاند، بەمچۆرە بۆ خۆ دەژیان.

ئەوکات خەلك هەمو لەسەر دینی باوکه ئادەم بون، تەنها خویان دەپەرست
و لە هاوبەشپەرستی دور بون.

خەلك هەمو یەك نەتەو و بون، ئادەم باوکی هەمویان بو، تەنها خویان بە
پەرورەدگار دادەنا.

٢- حەسودی شەیتان

بەلام ئیبلیس و نەوێکانی ئیبلیس چۆن بەمە راژی دەبن؟

هیشتا خەلك خوا دەپەرستن؟

هیشتا خەلك ناکۆک نین و یەك نەتەوین^(١)؟

(١) نەتەو: ئوممەت.

نابی وابی! نابی وابی!

نەوہ کانی ئادەم بچنە بەھەشت و نەوہ کانی ئیبلیسیش بچنە دۆزەخ؟ نابی
وابی! نابی وابی!

ئیبلیس سوژدەى بۆ ئادەم نەبردوہ بۆیە خوا دەرى کردوہ و نەفرەتى^(۱)
لیکردوہ.

ئەدى نابی تۆلە لە مندالەکانی ئادەم بکاتەوہ تا ئەوانیش بچنە دۆزەخ؟ بەلێ
تۆلە دەکاتەوہ! بەلێ تۆلە دەکاتەوہ!

۳- بیرکردنەوہى شەیتان

شەیتان بیرى کردەوہ خەلک بختە سەر بپەرستى، تا بەلکو بچنە دۆزەخ و
ھەرگیز نەچنە بەھەشتەوہ.

شەیتان دەیزانى خوا لە ھەرچى گوناح و تاوان ھەيە خوڤ بىي لە
ھاوبەشپەرستى خوڤ نابى.

بۆيە شەیتان ويستى خەلک بو ھاوبەشپەرستى بانگ بکا تا ھەرگیزاو
ھەرگیز نەچنە بەھەشتى.

شەیتان بیرى کردەوہ چ پێگەيەك بگريتە بەر تا بتوانى خەلک لە
خواپەرستىيەوہ بەرەو ھاوبەشپەرستى بانگ بکا؟

ئەگەر بچیتە لای خەلک و پێيان بلێ: خەلکينە بت بپەرستن، خوا مەپەرستن.
خەلک جويى پێدەدەن، لێ دەدەن، تێ ھەلدەدەن.

(۱) نەفرەت: نەفرين، لەعنەت.

دەلىن: پەنا بە خوا! ھاوبەش بۇ خوا پەيدا بکەين؟! بتى لە بەرد بپەرستين؟!
برۆ وازمان لى يىنە، تۆ شەيتانى نە فرەت لىکراوى! تۆ شەيتانى خراپە خوازى!

۴- فىلى شەيتان

بە لام شەيتان دەرگايەكى دۆزىمە و لەم دەرگايەمە چو ناو مىشكى خەلکى.
لەناو خەلکدا چەند پياويک ھەبون پياوى لە خواترس بون، شەم و رۆژ ھەر خوايان
دەپەرست و زۆر يادى خوايان دەکردەمە.
ئەم پياوانە خوايان خۆش دەويست، خواش ئەوانى خۆش دەويست و نزاى^(۱) قبول
دەکردن.

خەلک ئەم پياوانەى خۆش دەويست و بە گەورەيان دادەنان.
شەيتان زۆر چاک بەمە ئاگادار بو.

ئەم پياوانە مردن و بەرەو لای خوا گەرانەمە.
شەيتان چو لای خەلکەمە و پياوہکانى ياد خستەمە.
گوتى: فلان و فيسار پياو چۆن بون؟

گوتيان: سبھان اللہ! پياوى لە خواترس و خواپەرست بون! ئەگەر نزايان
بکردايە قبول دەبو، ئەگەر داوايان لە خوا بکردايە خوا پىتى دەبەخشين.

(۱) نزا: دوعا، پارانەمە.

۵- وىنەي پياوچاكەكان

شەيتان گوتى: ئىيۈە بۆيان خەمبارن؟

گوتيان: زۆر خەمبارىن.

گوتى: ئىيۈە تامەزرۆن بۆيان؟

گوتيان: زۆر تامەزرۆين.

گوتى: مادەم وايە بۆچى ھەمو رۆژى تەماشايان ناكەن؟

گوتيان: چۆن دەتوانىن؟ ئەوان مردون و نەماون؟!

گوتى: وىنەيان بۆ بېكىشن و گشت سبەينان سەيريان بىكەن.

خەلگ بە قسەكەي ئىبىلىس سەرسام بون و وىنەي پياوچاكەكانيان كىشا،

ھەمو رۆژى سەيرى وىنەكانيان دەکرد، كە وىنەكانيان دەدى پياو چاكەكانيان بەبىر دەھاتەوہ.

۶- لە وىنەوہ بۆ پەيكەر

پاشان خەلگ بەرەبەرە وىنەكانيان كىرە پەيكەر.

پەيكەرىكى گەلى زۆريان بۆ پياو چاكەكان داتاشى.

پەيكەرەكانيان لە مال و لە مزگەوتان دادەنا.

خەلگەكە خويان دەپەرست و ھاوبەشيان بۆ پەيدا نەدەکرد.

دەيانزانى ئەم پەيكەرەنە خوا نىن و پەيكەرى پياوچاكانن.

دەياتزانى پەيكەرەكان بەردن و زيان و قازانچ ناگەيسەنن و بىژىوييان
پىئابەخشن.

بەلام بۇ تەبەررۇك و پىرۋىزى بەكارىان دىئان و بە گەرەيان دادەنان، چونكە
پەيكەرى پىاوچاكان بون.

ئىتر ژمارەى پەيكەرەكان زۆر بون و زۆر بە گەرە سەيرىان دەكردن، ھەر
پىاوچاكتىك بىردبايە پەيكەرىكتىكان بۇ دروست دەكرد و ناوى پىاوچاكتەكەيان
لىدەنا.

۷- لە پەيكەرەوۋە بۇبت

ئەم چىنە خەلگە مردن.

كۆرەكان باوكى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىان بۇ تەبەررۇك و پىرۋىزى بەكار
دىئا.

باوكانى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىان بە گەرە دادەنا.

دەياندى پەيكەرەكانىان ماچ دەكرد و دەستىان پىئادەھىئان و دوعاىان
لەلادا دەكردن.

دەياندى سەريان بۇ دادەنواند و كىرۋىشان بۇ دەبردن.

بەلام كۆرەكان لە باوانىان تىپەراند و واىان لىھات سوژدەيان بۇ دەبردن و
لىيان دەپارانەوۋە و قوربانىيان بۇ سەر دەپرېن.

بەمچۆرە بىتەكان بون بە خواوەند، خەلك پىشتىر چۆن خواىان دەپەرست واىان
لىھات بە ھەمان شىۋەش خواوەندەكان بپەرستن.

خواهنده كان گه لی زۆر بون، ئەمه ناوی وه دده و ئەوه ناوی سواعه، ئەمه ناوی یه غوشه و ئەوه ناوی یه عوقه، ئەمهش ناوی نه سره.

۸- تورهیی خوا

خوا گه لیك له م خه لكه هاویه شپه رسته توره بو و نه فره تی لیكردن، چۆن خوا له خه لكی توره نه بی و نه فره تیان لی نه كات؟

ئایا بۆ هاویه شپه رستی دروستی كردون؟

ئایا بۆ هاویه شپه رستی بژیویان پێده به خشی؟

له سه ر زه وی بژۆن و به خواش بیروا بن؟!

بژیوی خوا بخۆن و هاوتاشی بۆ بریار ده ن؟!

به راستی ئەمه سته میکی گه وره یه! به راستی ئەمه سته میکی گه وره یه!

خوا له خه لكه كه توره بو، بارانی بۆ نه باراندن، بژیوی لی كه م كردنه وه، دانه وێله كه م بوه وه، نه وه و منداڵ كه م بونه وه.

به لām خه لك هۆشیار نه بونه وه، به لām خه لك ژیان^(۱) نه بونه وه.

۹- پېغەمبەر

خا ویستی پېغەمبەرێکیان بۆ بنێرێ تا لە گەلیان بدوێ و نامۆزگارییان بکات.

خا لە گەڵ تاک بە تاکی مرۆڤان نادوێ، خا لە گەڵ یە کە یە کە یە خەلکان نادوێ و بلێ واکەن و وا مەکن.

پاشاکان لە گەڵ یە کە یە کە یە خەلکی نادوین.

پاشاکان ناچنە لای یە کە یە کە یە خەلک و پێیان بلێن واکەن و وا مەکن.

پاشاکان مرۆڤن وەک هەر مرۆڤێکیتر، هەمو کەسێک دەتوانن بیانبینن و گوێ لە وتەکانیان بگرن.

بەلام کەس ناتوانن خا ببینن و لە گەڵی بدوێ و گوێ لە وتەکانی بگرن.

تەنھا ئەو کەسانە دەتوانن کە خا خۆی مەبەستی بن.

بۆیە خا ویستی پېغەمبەرێک بۆ خەلک بنێرێ تا لە گەلیان بدوێ و نامۆزگارییان بکات.

۱۰- مرۆڤ یان فریشتە؟

خا وای ویست پېغەمبەرە کە مرۆڤ بێ، یە کێک بێ لە خەلکە کە، خەلک بیناسن و لە وتەکانی بگەن.

ئەگەر پېغەمبەرە کە فریشتە بوایە خەلک دەیکوت:

جیاوازیان وەک ئاسمان و رێسمان وایە، ئەو فریشتە و ئیمە مرۆڤ! ئیمە نان دەخوین و ئاو دەخوینەوه و نەوهمان هەیە، چۆن دەتوانن خا بپەرسین؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۋۇبى دەلى:

منىش نان دەخۇم و ئاودەخۇمەو و نەوهم ھەيەكەچى ئەوہتانی دەتوانم خوا
بېەرستم، دەى ئىوہ بۆچى خوا ناپەرستى؟

ئەگەر پېغەمبەرەكە فرىشتە بوايە خەلك دەيگوت:

تۆ برسى و تىننوناى، تۆ نەساغ نابى و نامرى بۆيە دەتوانى بەردەوام خوا
بېەرستى و يادى خوا بكەى! بەلام ئىمە مەرۋۇق، تىننودەبىن و برسى دەبىن،
نەساغ دەبىن و دەمرىن، چۆن دەتوانىن بەردەوام خوا بېەرستىن و يادى بكەين؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۋۇبى دەلى:

منىش وەكو ئىوہم، برسى و تىننودەم، نەساغ دەم و دەمرم، كەچى ئەوہتانی
دەتوانم خوا بېەرستم و يادى بكەم، دەى ئىوہ بۆچى خوا ناپەرستى و يادى ناكەن؟
كەواتە ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۋۇبى خەلك قسەى دەپرېت و پروپيانوى
نامىنى.

۱۱- پېغەمبەر نوح

خوا وای وىست نوح بىكەتە پېغەمبەر و بۆ نەتەوہكەى بنىرى.

لە ناو نەتەوہى نوحدا گەلىك پىاوى دەولەمەند و سەرۋك ھەبون، بەلام خوا
نوحى بۆ پەيامەكەى خۆى ھەلېژارد، كەسىكى ترى ھەلنەبژارد.

خوا خۆى دەزانى كى پەيامەكەى ھەلدەگرى، خوا خۆى دەزانى كى
راسپاردەكەى ھەلدەگرى.

نوح پیاویکی چاکەخاوە بەرپێژ و جوامێر بو، نوح پیاویکی ژیر و دلنەرم بو،
نوح پیاویکی دلۆسۆز و بە بەزەیی بو، نوح پیاویکی دەسپاک و راستگۆ بو.

خوای نوحی بۆ پەيامەکەى خۆى ھەلبژارد و سەروشی^(١) بۆ دابەزاند و پێى
فەرما:

ئەى نوح! ھەلسە نەتەو و کەت بێدار بکەو و بەر لەوێ سزای سەختى خوايان
دوچار ببێ.

ئەویش ھەلسا و بەناو نەتەو و کەیدا دەگەرا و بە خەلکەکەى دەگوت:
خەلکینە! من پێغەمبەرى خوا، بۆتان دلۆسۆزم گویم بۆ بگرن.

١٢- نەتەو و کەى چ وەلامیکیان دایەو؟

نوح کاتێک نەتەو و کەى بێدار دەکردهو و دەیگوت:

خەلکینە! من پێغەمبەرى خوا، بۆتان دلۆسۆزم گویم بۆ بگرن.

ھەندێ کەس دەیانگوت:

کەنگێ^(٢) بۆتە پێغەمبەر؟ تا دوینى وەك ئیمە پیاویکی ئاسایی بو کەچى
ئەمڕۆ دەلێ پێغەمبەرى خوا؟!

برادەرەکانى دەیانگوت:

لە منداڵى لەگەڵ ئیمە یارى دەکرد و ھەموو پۆژى لەگەڵمان دادەنیشیت!
کەنگێ پێغەمبەرایەتى بۆ ھاتو؟ بە شەو یان بە پۆژ؟! ..

(١) سەروش: نیگا، وەحى.

(٢) کەنگێ: کەى، چ کاتى.

دەۋلە مەندە لوتبەرزە كان^(۱) دەيانگوت:

دياره خوا كەسىكى ترى نەبىنىۋە؟ ديارە ھەمو خەلك مردون و تەنھا ئەم
ھەزارەى تىدا ماۋەتەۋە؟!

نەفامە كان دەيانگوت:

چۆن دەلى پىغەمبەرم؟ خۆ نوحىش ۋەك ئىمە مرۆفە!

ھەندى كەسى تر دەيانگوت:

ئەگەر خوا پىغەمبەرى بناردايە فرىشتەيەكى دەنارد، لە باب و باپىرانمان
نەبىستەۋە مرۆف بىيىتە پىغەمبەر!

ھەندى كەسى ترىش دەيانگوت:

دياره نوح مەبەستى لەم وتانە ئەۋەيە كە بىيىتە سەرۆك و دەمراستى خەلكى!

۱۳- گىفتوگۆى نىۋان نوح و نەتەۋەكەى

خەلك پىيانوابو بىپەرستى كاريكى راست و دروستە، پىيانوابو ھۆشمەندىيە.

پىيانوابو ئەۋ كەسەى بت نەپەرستى گومرا و گەمژەيە.

دەيانگوت: باب و باپىرانمان بتيان دەپەرست، بۆچى ئەم كابرايە بت
ناپەرستى؟

نوح دەيزانى بىپەرستى گومرا ،ونە، بىپەرستى گەمژەيە.

نوح دەيزانى باب و باپىران لە گومرايون و گەمژەيىدا ژياون.

(۱) لوتبەرز: خۆ بەگەرەزان، فىزىبەرز.

ئادەم باوکی هەموان بو کەچی بتي نە دە پەرست، بە لکو خوی دە پەرست.
نوح دە یزانی نە تەوە کە ی لە گومرا بون و گە مژەیی دان چونکە بەرد دە پەرستن
و ئەو خودایە ناپەرستن کە دروستی کردون.

نوح بە نیو نە تەوە کەیدا دە گەرا و پر بە دەنگی خۆی هاواری دە کرد:
هۆ نە تەوە کەم! تەنھا خوا بپەرستن، جگە لە خوا پەرستراوی تری بە هەقتان
نیە، من دە ترسم توشی سزای پۆژیکی سەخت ببن.

کەچی پیاوماقولا^(۱) نە تەوە کە ی گوتیان:

ئە ی نوح ئیمە پیمان وایە تۆ گومرا بوی.

نوح وە لا می دانەو وە گوتی:

نە تەوە کەم! من گومرا نیم، من پیغه مەهرم لە لای خواوە نێردراوم،
پەیا مەکانی خواتان پێدا دە گە یەنم و نامۆ گاریتان دە کەم، ئەو ی من لە بارە ی
خواوە دە یزانم ئێو نایزان.

۱۴- زەبۆنەکان شوینت کەوتون

نوح گە لیکی هەول دا نە تەوە کە ی برۆای پی یینن و خوا بپەرستن و واز لە
بشپەرستی یینن.

بە لām نە تەوە کە ی برۆایان پی نە هیئا، تەنھا چەند کە سینک برۆایان پی هیئا کە
بە بەری رەنجی خۆیان دە ژیان و تەنھا حە لالیان دە خوارد.

(۱) پیاوماقول: پیاوی دیار و دە مرست.

به لام دهوله مهندانی نه ته وه که ی له بهر شه وه ی خو یان به گه وه ده زانی
ملکه چی نوح نه بون، به مال و مندالان خه ریک بون و بیریان له پوژی دوا یی
نه ده کرده وه.

ده یانگوت: نیمه گه وه و ده مپراستی خه لکین، نه مانه زه بون و پوت و بر سین.

کاتی که نوح بۆ خوا په رستی بانگی ده کردن ده یانگوت:

چون پروات پی دینین که زه بونه کان شوینی تو که وتون.

داوایان له نوح کرد هه ژار و پوت و برسیه کان دهر بکات و له خو ی به دوریان
خاته وه.

به لام نوح داوا که ی په ت کردنه وه و پی یگوتن:

من هه رگیز پروا داران دهرنا که م، دهرگا که ی من ئاستانه ی^(۱) پاشایان نیه، من
پیغمبهه رم و له سزای خوا بی دارتان ده که مه وه.

نوح ده یزانی نه م هه ژار و پوت و برسیانه پروا داری دل سو زن.

ده یزانی نه گه ر هه ژاره کان دهر بکات خوا لیی تو په ده بی، که سیش ناتوانی له
سزای خوا پزگاری بکات.

له بهر شه وه به نه ته وه که ی گوت:

نه ته وه که م! نه گه ر من دهریان بکه م که س هه یه له سزای خوا پزگارم بکا؟!

(۱) ئاستانه: دهر بار و بهر دیوه خانی پاشایان.

١٥- بڕووبیانوی دەوڵە مەندەکان

دەوڵە مەندەکان گوتیان:

ئەو شتە ی نوح بانگەوازی بۆ دەکا راست نیە.

خێر و خوشی تێدا نیە.

چونکە بە ئەزمون بۆمان رۆن بۆتەووە لە هەموو کارێکی خێردا هەر خۆمان دەستپێشخەر بوین.

چاکترین خواردن هەر ئێمە هەمانە، جوانترین جل هەر ئێمە لەبەرمانە، لە هەموو شتێ هەر خەڵک لە دوامانە.

ئێمە پێمانوایە هەر خێر و خوشییەک لەم شارەدا پەیدا ببێ دەبێ بۆ ئێمە بێت و لە دەست خۆمان دەرئەچێ.

جا ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خوشی تێدا بوایە، دەبواوە بەرلەوێ بۆ ئەم هەزارانە بوایە بۆ ئێمە بێ.

ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خوشی تێدا بوایە، نە دەبواوە هەزارەکان پێشی ئێمە بڕوا بێنن.

١٦- بانگەوازه‌که‌ی نوح

نوح بانگی نەتەووەکە ی کرد و گەلیک ئامۆژگاری کردن.

دەییگوت: نەتەووەکەم! من لە سزای سەختی خوا بێدارتان دەکەمەووە، خوا بپەرستن، لە خوا بترسن، بەگوێم بکەن، ئەگەر وابن خوا لە گوناھەکانتان دەبوری^(١) و سزاکەتان لەسەر هەڵدەگرێ، هەر کاتیکیش ئاکام (ئەجەل) ی خوا

(١) دەبوری: خوش دەبێ.

ھات دوا ناخریت، بریا ئەوہەتان زانیبا.

خوا لییان تورہ ببو بارانی بۆ نەدەباراندن، بەرھەمی کشتوکال و زگوزایان^(۱)
کەم ببوہوہ.

نوح پیتی گوتن: نەتەوہ کەم! ئەگەر ئیوہ برۆا بیسنن خوا لییان پازی دەبی و
سزاتان لەسەر ھەلەدە گری.

بارانتان بۆ دەباریننی و بەرھەکت دەخاتە نەوہ و بژیویتان.

نوح بانگی نەتەوہ کەمی دەکرد بۆ لای خوا بگەرپینەوہ.

پیتی دەگوتن: دەلیتی خوا ناناسن؟ چاوەڵبەرن سەیری نیشانە و بەلگەکانی
خوا بکەن، بیر لە ئەرز و ئاسمانان بکەنەوہ، بیر لە رۆژ و مانگ بکەنەوہ.

کئی ئاسمانەکانی دروستکردوہ؟

کئی مانگی روناک و رۆژی گلپەداری دروستکردوہ؟

کئی ئیوہی دروستکردوہ و زەوی بۆ سازاندون تا بتوانن لەسەری بژین!

بەلام نەتەوہ کەمی نوح تەمبیتی نەبون^(۲)!

نەتەوہ کەمی نوح برۆایان نەھیئا!

بەلکو کاتیک کە پیغەمبەر نوح بۆ خواپەرستی بانگی دەکردن پەنجەیان لە
گویتی خو دەنا!

جا ئەگەر یەکیك شت نەبیستی چۆن تێدەگا؟

ئەگەر یەکیك نەیەوی شت بیستی چۆن دەبیستی؟

(۱) زگوزا: لەدایکبوونی مندالان.

(۲) تەمبیتی بون: دەست لە کاری ناپەوا ھەلگرتن بەھۆی سزایەک.

۱۷- نژای نوح

نوح ههولێکی زۆری له گهڵ دان و ماوهی پۆژگاریکی درێژ بانگی کردن.

نوح ماوهی نۆ سه‌د و په‌نجا سالان بۆ خواپهرستی بانگی کردن.

به‌لام نه‌ته‌وه‌که‌ی نوح برۆایان نه‌هێنا.

وازیان له‌ بته‌هرستی نه‌هێنا، بۆ لای خوا نه‌گه‌رانه‌وه‌.

نوح تا که‌نگی چاوه‌ڕی بۆ؟

تا که‌نگی خراپه‌کاری له‌سه‌ر روی زه‌وی ببینی؟

تا که‌ی ببینی به‌رد بپهرستێ؟

تا که‌ی ببینی خه‌ڵک بژیوی خوا بخۆن و به‌ناو خواوه‌ندی تر بپهرستن؟

نوح چۆن له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی توپه‌ نابۆ؟ زۆری نه‌رمی له‌ گه‌ڵ کێشان، زۆر ئارامی

له‌سه‌ر گرتن، ته‌نانه‌ت که‌س هێنده‌ی نوح ئارامی نه‌گرتوه‌!

نۆسه‌د و په‌نجا سال؟! الله اکبر له‌م پۆژگاره‌ درێژه‌!. الله اکبر له‌م رۆژگاره‌

درێژه‌..!

خوا سه‌روشی بۆ نوح هه‌نارد، فه‌رموی:

جگه‌ له‌وانه‌ی برۆایان هێناوه‌ که‌سی تر برۆا ناھێنێ.

نوح بۆ جاری کۆتایی بانگی نه‌ته‌وه‌که‌ی کرده‌وه‌ و پێیگوتن:

- وازیستن و بگه‌ڕینه‌وه‌.

به‌لام نه‌ته‌وه‌که‌ ئامۆژگارییان په‌ت کرده‌وه‌ و گوتیان:

- ئەى نوح گوی بگره! ئیمه پروات پیناهینین و زۆریشت مشتومر^(۱) له گه‌ل کردوین، برۆ نه‌گهر راست ده‌که‌ی باکت^(۲) نه‌بی با هه‌ره‌شه‌که‌ت بیته‌ دی و دوچارى سزای خوا بین.

نوح له‌پیناو خوا لییان توپه‌ بو، گوتی:

- خواجه! بی‌پرواکانی سه‌ر زه‌وی له‌ناو ببه‌ و که‌سیان تیدا مه‌هیله‌.

۱۸- که‌شتی

خوا نزاکه‌ی نوحی قبول کرد و وای ویست نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌ ناویدا بخنکینن.

به‌لام خوا ده‌یه‌وی نوح و پرواداره‌کان پزگار بن.

خوا فه‌رمانی به‌ نوح کرد که‌شتیه‌کی گه‌وره‌ دروست بکات.

نوح ده‌ستی کرد به‌ دروستکردنی که‌شتیه‌کی گه‌وره‌.

نه‌ته‌وه‌که‌ ده‌یاندی نوح خه‌ریک و سه‌رقاله^(۳).

گالته‌یان پیده‌کرد، ده‌یانگوت:

ئەى نوح ئەمه‌ چ به‌زمی‌که‌؟ له‌ که‌نگیوه‌ بویه‌ دارتاش؟

چه‌ندمان پینگوتی له‌ گه‌ل ئەم زه‌بونانه‌ دامه‌نیشه‌، به‌لام تۆ به‌ گویت نه‌کردین و هه‌ر له‌ گه‌ل دارتاش و ئاسنگه‌ران دانیه‌شتی تا بوی به‌ دارتاش!

ئەم که‌شتیه‌ له‌ کوێ ده‌روا ئەى نوح؟

(۱) مشتومر: ده‌مه‌قالی.

(۲) باک: منه‌ت.

(۳) سه‌رقال: مه‌شغول.

بەراستی ھەموو کارەکانت سەیر و عەنتیکەن!
 لەسەر لم دەروا یان بەسەر چیا ھەڵدەگەڕێ؟
 دەریا لێرە گەلی دورە، جنۆکە ھەڵیدەگرن یان گاگەل^(١) پرایدەکیشن؟
 نوح گوێی لە ھەموو ئەم قسانە دەبو بەلام ئارامی دەگرت.
 پێشتر قسەی ناخۆشتری بیستوو و ئارامی لەسەر گرتوو!
 بەلام جاروبار پێی دەگوتن:
 ئێوە گالته مان پێدەکەن بەلام رۆژێک دێ گالته تان پێ بکەینەو.

١٩- لافاو

سزای خوا ھات، پەنا بەخوا لە سزای خوا!
 ئاسمان بارانی داباراند، ھەر باراندی و ھەر باراندی و ھەر باراندی، دەتگوت
 ئاسمان بۆتە بیژینگ و ئاو پاناگری.
 زەویش ئاوی ھەلقولاند، ئاو لافاویکی گەورە ھەڵکرد، لە ھەموو لایە کەووە
 خەلکی داگرتەووە.
 خوا سروشی بۆ نوح نارد و فەرموی:
 لە نەتەووە و لە خزمانت ئەوانەی برۆیان پێ ھیناوی لە گەڵ خۆت بیان بە ناو
 کەشتی.

(١) گاگەل: کۆمەڵێک گا.

له گشت جۆره گیانله بهر و پهله وه ریکیش نیر و مییه که ههلبژیره و بیانغه ناو کهشتی.

چونکه لافاوه که لافاوێکی گشتیه، هیچ مرۆ-ف و گیانله بهرێک قوتار^(۱) ناکا.

نوح فدرمانه کهی خوی جیبه جی کرد.

له ناو کهشتیه که دا بروادارانی نهتهوه کهی و نیر و میی گشت گیانله بهر و پهله وه ریکیشی له گه لدا بو.

کهشتیه که به سهر ئاو کهوت و رویش، لافاو شه پۆلی زل و زه به لاهی وهک شاخانی هه لده کرد.

نهتهوه که دهچونه شوینی بهرز بهرز و به سهر گرد و ته پۆلکان هه لده گه ران، له سزای خوا هه لده هاتن.

به لام هیچ کهس پرزگار نابێ.

۲۰- کورمه کهی نوح

نوح کورپێکی هه بو، کورمه کهی بێپروا بو، له گه ل بێپرواکان دابو.

نوح کورمه کهی بینی و له ناو لافاو دایه، گوتی:

- کورم وهره له گه ل ئیمه به سواری کهشتی به، له گه ل بێپرواکان مه به.

کورمه کهی گوتی:

نا بابه دهچمه سهر چیا، چیا له لافاو ده مپاریژی.

(۱) قوتار: پرزگار، دهر باز.

نوح گوتی: نا کوپری خۆم ئەمپڕۆ کەس لە سزای خوا پزگار نابێت مەگر ئەوانەی خوا میبەرە پانی لە گەڵدا کردون.

لەم قسەدا شەپۆلێك هەڵیکرد و لێکی کردن^(۱)، کۆپەکە ی خنکا.

نوح بۆ کوپه کهی خهفته بار بو، چۆن خهفته بار نه بێ! ئەدی کوپری خۆی نییه؟
 کوپه کهی نوح نه گهرچی له لافاو هه کهی دوینی رزگاری نه بو به لام نوح هه زی
 ده کرد له ناگری رۆژی دواهی رزگاری بێ.

ناگر له لافاو سه‌ختره، نازاري روژي دوايي له هي دونيا ناخوښتړه.

نہدی خوا بہ لینی پینہ داوہ خرم و کہسی رزگار بکات؟

به لئی! به لئنی داوه و به لئنی خواش ته واوه.

بۆیە نوح ویستی له خوا پاریتتهوه تا له کۆره کهی خوش بێ.

۲۱- له کهسی تۆنیه

نوح له خوا پارايه وه و گوتی:

خوايه كوپره كه شم كه سي منه، به ليئني تو پاست و ته واوه، خوايه خوت
داد گه رتريين فەرمانره واي.

به‌لام خوا ته‌ماشای نه‌ژاد و بنه‌ماله ناکات، خوا ته‌ماشای کرده‌وه ده‌کات.

خواتین و پارانہ و ہدیہ قبول ناکا بو ہاویہ شہرستان بکری۔

هاویده شیدہ رست کہ سی پیغہ مہر نیہ تہ گہر چی کوریشی بی.

(۱) لیکی کردن: له یه کتری دابراندن.

خوا نوحی له م راستیه ناگادار کردهوه و فهرموی:

ئه‌ی نوح ئەم کۆرە له کهسی تۆ نیه چونکه کۆرپکی بیپروا بو، چاکه کار نه‌بو
خراپه کار بو.

داوای شتیکم لی مه که که زانیاریت له بارهوه نه‌بی، ئامۆژگاریت ده کهم وهک
نه فامان نه‌بی.

نوح وریا بۆوه، بۆ لای خوا ژیان بۆوه.

گوتی: په‌روه‌ردگار! خۆم له‌وه ده‌پاریزم که داوای شتیکت لیبه کهم زانیاریم له
بارهوه نه‌بی.

خوایه ته گهر لی م نه‌بوری و میهره‌بانیم له گه‌لدا نه کهی ده‌چمه‌ پیزی
دۆپاوه‌کان.

۲۲- داوای لافاوه‌که

که مه‌به‌سته کهی خوا هاته دی و بیپروا‌کان له ئاودا خنکان؛ ئاسان بارانی
پاگرت و زه‌وی ئاوی هه‌لمژته‌وه.

که‌شتی له‌سه‌ر شاخی جودی له‌نگه‌ری گرت و خۆی گرت‌وه.

نه‌فره‌ت له بیپروایی کرا و بیپروا‌کان له‌کۆل بونه‌وه.^(۱)

خوا فهرمانی به نوح کرد به ئارامی دابه‌ه‌زی.

نوح و خه‌لکانی که‌شتی به ئارامی دابه‌ه‌زینه سه‌ر زه‌وی و ترسی خنکانیان
نه‌ما.

(۱) له کۆل بونه‌وه: له‌ناو چون.

بی‌پرواکانی نه‌ته‌وه‌ی نوح له‌ناوچون، ئەرز و ئاسمان بۆیان نه‌گریان و خه‌فه‌تبار
نه‌بون.

پاشان خوا به‌ره‌که‌تی خسته‌ نه‌وه‌ی نوح، نه‌وه‌ی نوح به‌سهر زه‌ویدا بلا‌وبونه‌وه
و گه‌لی شوینیان ئاوه‌دان کرده‌وه.

چه‌ندین پیغه‌مبه‌ر و پاشایان لی‌په‌یدا بو.

سلاوی خوا له‌سهر نوح بی، سلاوی خوا له‌سهر نوح بی.

به سه‌رهاتی

پیغهم‌بهر هود

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دوای نوحدا

خوا بەرە کەتی خستە نەوێ نوح و زۆر بون، بەسەر زەویدا بلأوبونەو،
نەتەوێهێکیان تێدا هەلکەوت پێیان دەگوتن نەتەوێ عەد.

نەتەوێ عەد پیاوی بەهێز و بە بازو بون، لاشەیان دەتگوت ئاسنە.

بەسەر هەموو کەسێکدا زال دەبون، کەس بەسەریاندا زال نەدەبو.

لە کەس نەدەترسان و هەموو کەس لێیان دەترسا.

خوا لە هەموو شتێکدا بەرە کەتی بە نەتەوێ عەد بەخشیبو.

گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عەد دۆلی پر کردبو.

ئەسپ و هیستر و ولأخی عەد دەشت و دەری داگرتبو.

منداڵ و نەوێ عەد خانووەکانیان پر کردبو.

کاتیڤ گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عەد بۆ لەوێر دەردەچون دیمەنیکی گەلی
جوانیان دەنەخشان.

سەینان^(١) کە منداڵ و توال بۆ یاری دەردەچون دیمەنیکی گەلی جوانیان
دەنەخشان.

خاکی عەد خاکیکی جوان و سەوز بو، چەندین بیستان و کانیای لێبو.

(١) سەینان: بەیانان.

۲- ناسوپاسگوزاری عاد

به لّام عاد له سهر نهم به خششه زؤر و زه وه ندانه سوپاسی خویان نه کرد.
 عاد روداوی نهو لافاوه یان له بیر چو که باب و باپیران بؤیان گپرابونه وه و به
 چاوی خؤشیان شوینمهواره که یان ده دی.
 له بیر یان چو خوا له بهر چ نهم لافاوه ی تووشی نه ته وه ی نوح کرد.
 وایان لیّهات هاوچه شنی نه ته وه ی نوح بتیان ده پهرست.
 به دهستی خزیان بتیان له بهرد داد ه تاشی، پاشان سوژده یان بؤ بته کان ده برد
 و ده یان په رستن.

له بته کان ده پارانه وه تا مرز و پیو یستیه کانیان بؤ بیښنه دی.
 قوریانیان بؤ سهر ده برین.

همه مان په فتاری نه ته وه ی نوحیان دوباره ده کرده وه.
 نه ته وه ی عاد عه قلّیکی وایان نه بو له بته پرستی دوریان خاته وه.
 عه قلّیکی وایان نه بو پراسته پریان پی نشان دا.
 له کاروباری دنیا زیره ک بون، به لّام له باره ی ثاین گه مژه بون.

۳- سته م و ده سترپژی عاد

تین و توانای عاد له خویان و له خه لکی ببوه به لّا.
 چونکه پروایان به خوا نه بو، پروایان به رپژری دواپی نه بو.
 مادامه کی بیپرواش بن چ شتیک هیه له سته میان وه دور بگری؟

چ شتی ھەبە لە دەستدریژی دەستیان بگری؟

بۆچی ستم لە خەڵکی نەکەن؟

خۆ کەس لەوان بەھێزتر نیە، خۆ ترسی لیپرسینەو و تۆلەیان نیە.

نەتەوێ عادی وەک دڕندەیی دارستان بون، گەورە ستمی لە بچوک دەکرد،
بەھێز بێھێزی دەخوارد.

کە تسوڕە دەبون وەک فیلی ھاروھاجیان لێدەھات، دەیانکوشت و
نەیانداشاردەو.

کە بە شەڕ دەھاتن کشتوکال و دەغل و دانیان وێران دەکرد، منداڵ و پیر و
ژنیان کوشت و بر دەکرد.

بچونایە ناو ھەر گوندیک تەفروتونایان دەکرد و خەڵکەکیان پێسوا دەکرد.

خەڵکی بێدەسەلات لییان دەترسان و لەترسی ستم و دەستدریژی
ھەلەدەھاتن.

ھێزەکی عادی لە خۆیان و لە خەڵکی ببووە بەلا.

بێگومان ھەر کەسیک لە خوا نەترسی و برپوای بەرپۆژی دوایی نەبی لە
نەتەوێ عادی باشتر نابێ!

٤- کۆشک و تەلارەکانی عادی

عادی ھەر بە خواردن و خواردنەو و یاری و پابواردن خەریک بون.

شانازییان بە کۆشک و تەلاری بەرز و خانوی فرەوانەو دەکرد و لاف و
گەزافیان لێدەدا.

پارەوپولەكەيان لە ئاو و قور و بەرد بە فەرۆ دەدا.
 ھەر شوپىنىكى چۆل و ھەر زەمىنىكى بەرزيان دىبا كۆشكىكى بالايان لەسەر
 ھەلدەنا.

خانوى وايان بنياد دەنا وەك بلىتى تاهەتايە تىيدا بژيين و ھەرگىز نەمرن.
 كۆشك و تەلاريان ھەر بۆ جوانى دروست دەکرد.
 كەچى خەلكيش تىر بەزگى نانى نەبو، بەرگى نەبو دەبەرى بكا!
 ھەزارەكان خانويان نەبو تىيدا نىشتەجى بن، كەچى دەولەمەندەكانيش
 چەندىن خانوى چۆليان ھەبو.
 ھەر كەسى نەتەوہى عاد و كۆشك و تەلارەكانى بديبايە دەيزانى نەتەوہىەكى
 بىپروان و پروايان بە دوارۆژ^(۱) نىە.

۵- ھودى پىغەمبەر

خوا ويستى پىغەمبەرىك بۆ عاد بنىرى.
 خوا پازى نابى بەندەكانى بىپروا بن.
 خوا ھەز ناكا خراپەكارى لەسەر زەوى بلاوييتەوہ.
 عاد بىر و ھۆشيان تەنھا لە خواردن و خواردنەوہ و يارى و رابواردن و
 دروستکردنى خانو بەكاردىنا.
 بىر و ھۆشيان گەندەل ببو چونكە لە ناين بەكاريان نەدەھيتنا.

(۱) دوارۆژ: رۆژى دوايى.

عاد لە بارەى دنیا زیرەك بون بەلام لە بارەى ئاین گەمژە بون، بەردیان دەپەرست و تێنەدەگشتن.

بۆیە خوا ویستی پێغەمبەرێکیان بۆ بنێرێ تا ڕێی راستیان پێنیشان دا.
خوا ویستی وابو پێغەمبەرەكە یەكێك بێ لە خۆیان، بیناسن و لە وتەکانی بگەن.

هود بوە پێغەمبەر، هود لە بنەمالەیهکی بەرپێز و خانەدانی نەتەوێ عاد لە دایك ببو، لەسەر ژیری و چاکەخوازی پێگەیشیت و گەورە بو.

٦- بانگەوازه‌كه‌ی هود

هود بانگی نەتەوێكه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت:

نەتەوێكه‌م! خوا بپەرستن جگه‌ له‌ خوا خواوه‌ندی تەرتان نیه‌.

هود ده‌یگوت: نەتەوێكه‌م! ئێوه‌ بۆچی بەرد ده‌پەرستن؟

بۆچی نه‌و خوايه‌ ناپەرستن كه‌ دروستی كردون؟!

نەتەوێكه‌م! ئێوه‌ دوینیكه‌ به‌ ده‌ستی خۆتان نه‌م بەردانه‌تان داتاشیوه‌ چۆن نه‌مڕۆ ده‌یانپەرستن؟

خوا ئێوه‌ی دروست کردوه‌، خوا بژێوی پێبه‌خشیون، خوا مال و منداڵ و کشتوکال و نه‌م هه‌مو نه‌وه‌ زۆره‌ی پێبه‌خشیون، خوا ئێوه‌ی له‌ دواى نەتەوێ نوح کردۆته‌ جێنشین، خوا لاشه‌ و بازوی به‌هێزی پێبه‌خشیون.

ئپوه ده بئى له پای^(۱) ئەم بەخششانه خوا بپەرستن، واز لە پەرستنى غەیری خوا بئینن.

سەیری وەفای سەگ بکەن، لە پای پارچە ئیسقانیك ماله کەتان جی ناهیلئى و وەکو سیبەر وەدواتان دەکەوئ!

بینیوتانە سەگێك خاوەنە کەى بە جی بئیلئى و وەدواى کە سیکى تر بکەوئ؟

بینیوتانە ئازەلێك بەرد بپەرستئ؟

بینیوتانە ئازەلێك سوژدە بۆ بتان بەرئ؟

ئایا مڕۆ ئ لە ئازەل ریسواترە؟

ئایا ئازەل لە مڕۆ بەرپزترە؟

۷- وەلامى نەتە وەکەى

نەتە وەکەى هەر خەریکی خواردن و خواردنە وە و یاری و پاسباردن بون، لە ژيانى دنیایی خۆش هاتبون و دلپان پتوه بەند ببو.

لە وتەکانى هود هەراسان^(۲) دەبون و لە ناو خۆدا بە یەکتریان دەگوت:

هود چ دەلئ؟ هود چى دەوئ؟ ئیمە لە وتەکانى ناگەین!

ئەوانى تر دەیانگوت: بئ میشکە یاخود شیتە!

هود کە دوبارە بانگى کردنە وە.

(۱) لە پای: لە برى، لە بەرامبەر.

(۲) هەراسان: بێزار، وەپرس.

پیاو ما قولانی نه ته وه که ی گوتیان:

ئه ی هود! پیمان وایه می شکت تی کچوه و درۆزنی.

هود گوتی: نه ته وه که ی! می شکم تی کنه چوه و درۆزنی نیم.

من پیغه مبهرم، خوی بونه وهر ره وانی کردوم تا په یامه کانی خواتان پی
را بگه یه نم، من نامۆزگاریتان ده که م و بۆتان دلسۆزم.

۸- دانایی هود

هود بهرده وام نامۆزگاری نه ته وه که ی ده کرد و به نهرمی و به دانایی بۆ
خوا به رستی بانگی ده کردن.

هود گوتی:

نه ته وه که ی! من تا دوینی ش برا و براده رتان بوم! نامناسنه وه؟!

برا کا نم! بۆچی لیم ده ترسن و له بهرم هه لدین، خۆ من پاره و پولتان که م
ناکه مه وه.

نه ته وه که ی! که من بۆ لای خوا بانگتان ده که م داوای کریتان لێنا که م، خوا
پادا شتم ده داته وه.

نه ته وه که ی! له چی ده ترسن نه گهر برۆا به خوا بینن؟

سویندم به خوا نه گهر برۆا به خوا بینن پاره و پولتان که م نابیته وه!

به لکو به پیچه وانه وه خوا به ره که ت ده خاته بۆیوتان و هیژوبازوتان زیاتر
ده کا.

نه ته وه که ی! بۆچی له پیغه مبهرا یه تیم سهیر ماون؟

خۇ خۇ لەگەل يەكەيەكەتەن قىسە ناكات!

خۇ خۇ لەگەل تەك بە تەكتەن نادوئى پىيى بلىۋا بىكە ۋە ۋا مەكە!

خۇ خۇ بۇ ھەر نەتەۋەيەك پىياۋى دەنئىرى تە ۋەكەنى خۇيان پىپرا بىگەيەنى ۋە
ئامۇزگار پىيان بىكا.

دەنيا بىن خۇ مەنى ناردەۋە تە ۋەكەنى خۇتەن پىپرا بىگەيەنم ۋە ئامۇزگار پىيان
بىكەم.

بۇچى پىتەن سەيەرە ئەگەر يەكەك لە خۇتەنەۋە بىيىتە پىغەمبەر؟!

۹- بىرۋاى ھود

عاد ھىچ ۋەلەمىكىيان پىنەبو!

نەيانزانى چۆن ۋەلەمى ھود بەدەنەۋە!

بەلەم كەتەك بىرۋىيانۋىيان بىر گوتىيان:

خۇاۋەندەكەنمان دەستىيان لىۋەشاندوئى، توشى نەخۇشى مېشكىيان كىردوئى!
بەلەي خۇاۋەندەكەن تەسەردا ھاتەۋە!

ھود گوتى: ئەم بىتەنە لە بەرد دروستكرارون، زىيان ۋە قازانچ بە ھىچ كەسەك
ناگەيەنن!

ئەم بىتەنە لە بەرد دروستكرارون، نەدەدوئىن ۋە نەدەبىستەن ۋە نەدەبىنن!

ئەم بىتەنە چاكە ۋە خۇراپەيان بە دەست نىيە!

سود ۋە زىيانىيان بۇ كەس نىيە!

ٹیوہش چاکہ و خرایہ تان بہ دست نیہ!

ناتوانن سود و زیانم پیبگه یه نن!

من بروام به خواهنده کانتان نیه و لییان ناترسم.

(۱) من له هاوبه شيه رستيه كه‌ي ئيوه پيڤه ريم.

له ٽيڙوہ ناترسم چ ده کهن بيکهن.

من پشتم به خوا به ستوه که پروهردگاری ئیویه، که هه موشتیکی له دهسته، که ته ناندت تاقه که لایه کیش هه ئناوهری نه گهر ویستی نه و خوییه ی له که ئدا نه به.

۱۰- که لله رہ قایہ تی عاد

نه ته وهی عاد هه مونم و ته جوانانهی هودیان گوی لیبو به لام پروایان
نه ههنا!

تأموزگاریه که ی هود دادی نه دان!

دانا بیه کھی هود دادی نه دان!

گوتیان: ئەي ھود! تۆ بەلگەت نىيە.

ئەي ھود! ئىيمە بەم قسە تازەيەي تۆۋاز لە خواۋەندە كۆنە كانمان ناهيئىن.

چۆن بە قسەى يەككى وەك تۆ واز لەم خواوەندانه دینین که باب و باپیرانمان
پەرستویانن؟

(۱) پیبھری: نابھہ ڈار۔

نه خيّر هەرگيز واز ناهيئين، نه خيّر هەرگيز واز ناهيئين.
 ئەي هود! تۆ پروا به خواوەنده‌کانی ئيمه ناهيینی و لییان ناترسی.
 کهواته ئيمه‌ش پروا به خوی تۆ ناهيئين وليی ناترسين.
 تۆ زۆر باسی سزا ده‌که‌ی، کوانی سزا که‌نگی دی ئەي هود؟
 هود وه‌لامی دانه‌وه و گوتی:
 خوا ده‌زانێ که‌نگی سزا که‌تان به‌سهر دادی.
 من ته‌نها پیغمه‌مبه‌رم و وریاتان ده‌که‌مه‌وه.
 عاد گوتیان: ئيمه‌ چاوه‌پيێن و چه‌ز ده‌که‌ين سزا که‌ بييين.
 هود سه‌یری به‌م جوړه‌ بييباکییه‌ هات.
 هود داخی له‌م جوړه‌ که‌ مژه‌یه‌ هه‌لکيشا.

۱۱- سزا

عاد هه‌مو رۆژی چاوه‌پيێی بارانیان ده‌کرد، ته‌ماشای ئاسمانیان ده‌کرد په‌له‌ هه‌وری تیدا نه‌بو.
 گه‌لیک پتووستی باران بون، گه‌لیک تامه‌زرۆی باران بون.
 رۆژێک بیینیان وا هه‌ورگه‌لی به‌ری ئاسمانی ده‌گرن.
 زۆر دلخۆش بون و هاواریان کرد:
 ئەمه‌ هه‌وری بارانییه‌! ئەمه‌ هه‌وری بارانییه‌.
 خه‌لکه‌ که‌ له‌ دلخۆشییان که‌وتنه‌ سه‌ماکردن و هاواریان ده‌کرد:

هه‌ووری باران! هه‌ووری باران!

به‌لام هود تێگه‌یشت ئەمه سزاكهی خوايه به‌ری ئاسمانی گرتوه.

هود پیتی گوتن: نه‌ته‌وه‌كه‌م! ئەمه هه‌ووری میه‌ره‌بانی نیه، به‌لكو ره‌شه‌بای پر سزایه.

به‌لێ وابو، قسه‌كه‌ی هود ره‌وا بو، ره‌شه‌بایه‌كی به‌هێز و توندوتیژ هه‌لیكرد، خه‌لكه‌كه‌ شتی وایان نه‌دیبو، خه‌لكه‌كه‌ شتی وایان نه‌بیستبو.

ره‌شه‌با داری له‌ ره‌گه‌وه‌ ده‌ردیئا، خانوبه‌ره‌ی وێران ده‌کرد، ئازه‌لی هه‌لده‌گرت و به‌ره‌و شوینی گه‌لی دوری تێهه‌لده‌دا.

لمی بیابان په‌رش و بلاو بوه‌وه‌ و، دنیا وه‌ها تاریك داها‌ت چاو چاوی نه‌ده‌دی. خه‌لكه‌كه‌ ترسێكی گه‌وره‌یان لێ نیش‌ت و له‌ ترسان تاسان، به‌ په‌له‌پروزی و به‌هه‌له‌دا‌وانه‌وه‌^(١) چونه‌وه‌ ماله‌ی و ده‌رگا‌كانیان له‌سه‌ر خۆ داخست.

مندا‌له‌كان ئاوێزانی^(٢) دایکیان بون، خه‌لك خۆیان توند به‌ دیواران گرت، خه‌لك خۆی له‌ زه‌ندۆل^(٣) و له‌ ئەشكه‌وتان هه‌شار دا.^(٤)

مندا‌ل ده‌گریان، ژن ده‌یانقیژاند، پیاو ها‌واریان ده‌کرد و ده‌پا‌رانه‌وه‌...

به‌لام ئەم‌پرۆ كه‌س له‌ سزای خوا رزگاری نابێ.

ره‌شه‌با هه‌فت شه‌و و هه‌شت پۆژی خایاند.

(١) به‌ هه‌له‌دا‌وان: به‌تالۆكه، به‌ په‌له‌په‌ل. به‌ په‌له‌پروزی: به‌ په‌له‌په‌ل.

(٢) ئاوێزان: خۆ ده‌نامێزدان.

(٣) زه‌ندۆل: قه‌لشی زل له‌ زه‌ویدا.

(٤) هه‌شاردان: شارده‌وه‌.

نه ته وه که ی هه مو مردن، وهک دار خورمای به سهریه کدا شکاو به خاموشی^(۱)
له سهر زهوی که وتن.

دیمه نیکی هه تا بلیتی سهر و سه مه ره بو.

خه لک مردبون، دال^(۲) و بالنده گوشتی ده خواردن.

خانه کان خاپور ببون و کونده بؤ ئاوه دانیان کردبؤوه!

هود و پرواداره کانیش به هوی پروا که یانه وه پرزگار بون.

عادیش به هوی بی پروایی و که لله ره قیه وه له ناو چون.

نه ته وه ی عاد بی پروا بون بویه که وتن بهر نه فرینی خوا.

(۱) خاموش: کپ، بئ هه ست و خوست.

(۲) دال: بالنده یه کی گه وره ی مردار خۆره.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر صالح

سلاوی خوی لیبی

۱- له دواي نه ته وهی عاذا

نه ته وهی شهمود جیگهی نه ته وهی عادیان گرت هوه.

ههروهك چۆن نه ته وهی عاد جیگهی نه ته وهی نوحیان گرت هوه وه.

نه ته وهی شهمود له دواي نه ته وهی عاد پهیدا بون.

ههروهك چۆن نه ته وهی عاد له دواي نه ته وهی نوح پهیدا ببون.

خاکی شهمود خاکیکی جوان و سهوز بو، چه ندين بیستان و کانیاوی لیبو،
چه ندين باخی تیدا بو روباریان به بهردا دهړویی.

شهمود وهكو عاد له بیناسازی و كشتوكال و باخ و باخچه كاریدا دهسټرهنگین

بون.

بهلكو زیره كټیش بون و له پیشه سازیدا پیشكه وتوتر بون.

خانوی گهوره گهوره یان له شاخه كان داده تاشی، نه خش و نیگاری دلږفینیان
له تاشه بهردان هه لده كوئی.

نه ته وهیه کی زیرهك بون، پیشه سازیه که یان پیشكه وتو بو، به عقل و

پیشه سازیان بهردیان نه رم کردبوه وه و چۆنیان بو یستایه دایانده پرشت.

نه گهر مرؤف چوبایه ناو شاره که یان شتی گه لی سهر و سه مه ره ی ده دی.

كوژیکی گهوره گهوره ی وهك شاخی وای ده دی ده یگوت: هه لبت جنوکه

دروستیان کردوه.

گول و گولزاری زور جوانی وای به قه د دیواره کانه وه ده بینی ده یگوت:

هه لبت به هار رواندونی.

خوا له ناسمان و له زهوی ده رگای به ره که تی له پهمود کردبوه وه.

خوا ده رگای هه مو خیر و ییریککی له پهمود کردبوه وه .
 ئاسمان بارانی به لیژمه ی بۆ ده بارانندن .
 زهوی پوهك و گولئی رهنگا ورهنگی بۆ ده روانندن .
 بیستان و میوه جات و بهروبومی جۆرا و جۆری بۆ وه بهرهم دیتان .
 خوا به ره که تهی خستبوه بژییوی و ته مه نیان .

۲- ناسوپاسگوزاری شهمود

به لām شهمود له پای ته م هه مو به هره و به خششهی که خوا پیی به خشیبون ،
 سوپاسی خویان نه کرد و به ره و خوا په رستی نه چون .
 به لکو به پیچ ه وانه وه توشی بی پروایی بون و یاخی بون ، خویان له بیر کرد و له
 خۆ بوغرا بون^(۱) ، ده یانگوت : کئی ههیه له ئیمه به هیتر بی؟! ..
 وایانده زانی بۆ هه میشه نامرن و کۆشک و باخه کانیان تاهه تایه جی ناهیتلن!
 وایانده زانی مردن ناتوانی بگاته ناو شاخه کان!
 رهنگه وا تیگه یشتن که نه ته وهی نوح له به ره نه وه له لافاودا خنکا و چونکه
 له دۆل نیشته جی بون!
 عادی ش بۆیه له ناو چون ، چونکه له بیابان بون!
 به لām خۆیان له ترس و مردن دورن ، چونکه له شوینیکی ئارام و
 مه حکه من^(۲)!

(۱) بوغرابون: مه غروبون.

(۲) مه حکه م: قایم و توند و تۆل.

۳- پەرستنی بت

ھەر بەوھەندە نەوھەستان بەلکو بەردیان دادەتاشی و بتیان دەپەرست.

وای لیھات وەك نەتەوھە نوح و عاد بەردیان دەپەرست.

خوا کردبونیە پاشای بەردان، بەلام ئەوان بونە بەرد پەرست چونکە نەفام بون.

خوا میھرەبانی لەگەڵدا کردن و خێروبێری پیبەخشین، بەلام ئەوان خۆیان و مروۆیان پێسو کرد.

خوا ستم لە هیچ کەس ناکا، بەلام خەلک خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن.

سەیرە! ئەو بەردە ی کە بە دەستی خۆیان دایدەتاشن کە نە لییان یاخی دەبێ و نە لییان تورە دەبێ، ملکەچی دەبن و سوژدە ی بۆ دەبن!

ئایا بەھێز بێھێز دەپەرستی؟

ئایا گەورە سوژدە بۆ بەندەکە ی دەبات؟

بەلام ئەمۆد لەبەر ئەوھە ی خۆیان لەبەر کردبو بۆیە خۆشیان لەبەر کرد.

لەبەر ئەوھە ی پازی نەبون خوا پەرستن بۆیە خوا پێسوای کردن.

۴- صالح سلاوی خۆای لییی

خوا ویستی وابو پیغمبەرێکیان بۆ بنێرێ.

وەك چۆن پێشتر پیغمبەری بۆ نەتەوھە ی نوح و بۆ نەتەوھە ی عاد ناردبو.

خوا پازی نابێ بەندەکانی بێ پروا بن.

خوا حەز ناکا خراپە کاری لەسەر زەوی بلاویتتەوہ.
 عاد پیاویکیان لە ناودا بو ناوی صالح بو.
 صالح لە بنە مائەییەکی بەرپۆز و خانەدان لە دایک ببو.
 لەسەر ژیری و چاکەخوازی پیگەیشتبو و گەورە ببو.
 صالح کورپیکی زۆر مەند^(۱) بو.
 کورپیکی زۆر زیرەک و ئازا بو.
 خەلک لە مەجلیسان باسیان دەکرد.
 کە دەیاندیت پەنجەیان بۆ رادەداشت^(۲) و دەیانگوت:
 ئەمە صالحە، ئەمە صالحە.
 خەلک ھومیدیکی زۆریان پێ ھەبو.
 دەیانگوت: ئەم کورە داھاتیوہ کی گەشی دەبێ، شان و شکۆیەکی مەزنی
 دەبێ.
 خەلک پێی وابو صالح دەبیستە یەکیک لە پیاوہ گەورەکانیان، دەبیستە یەکیک
 لە دەولەمەندەکانیان.
 پێیان وابو دەبیستە خاوەنی کۆشکی جوان و باخی گەورە و جۆراوجۆر.
 باوکی دەیگوت: کورە کەم زیرەک و ژیرە بۆیە دەولەمەند دەبێ.
 لەناو خەلک ناوبانگ دەردەکا، بە سواری ماینەوہ دەردەچی.

(۱) مەند: سەنگین.

(۲) راداشت: ناماژەکردن.

نۆكەر و خزمەتكارێكى زۆرى لە دواوه دەپوا.

ئەوجا خەلك سالاوى لێدەكەن و دەلێن:

ئەم پیاوه بەناز و نوزه كۆپى فلانە!

ئەم پیاوه پۆشته و كەشخەیه كۆپى فلانە!

ئەوكات باوكى بەم قسانە چەند دڵخۆش دەبێ كە بە كۆرەكەى دەلێن: ئای كە كۆرپى كى بەختەوەرە، ئای كە كۆرپى كى دەولەمەندە.

بەلام خوا مەبەستىكى تری هەبو.

خوا دەویست صالح بکاتە پێغەمبەر و بۆ نەتەوێكەى بینێرى تا لە تارىكستانى بۆ رووناكى دەریانبێنى.

جا هیچ پلەیهك هەیه لە پلەى پێغەمبەرایەتى بەرزتر بێ؟

جا هیچ ریز و شان و شكۆیهك هەیه لە پێغەمبەرایەتى مەزنتر بێ؟

۵- بانگەوازهكەى صالح

صالح بەناو نەتەوێكەیدا دەگەڕا و پێ بە دەنگى خۆى هاواری دەکرد:

نەتەوێكەم! خوا بپەرستن جگە لە خوا هیچ خواوەندىكى تەرتان نیه.

دەولەمەندەكان هەر خەرىكى خواردن و خواردنەوه و یارى و پاسباردن بون، تەنها بتیان دەپەرست و لە بت بترازى هیچ خوايه كیان پێ خوا نەبو.

دەولەمەندەكانى پهمود بانگەوازهكەى صالحیان بەدڵ نەبو و لێى توپە بون.

گوتهیان: ئەوه كێتیه وا هاوار دەكا؟

نۆکهره کان گوتیان: قوربان نهوه صالحه.

گوتیان: چ ده لئ؟

گوتیان ده لئ: خوا بپهرستن و جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی ترتان نیه.

ده لئ: خوا له پاشی مردن زندوتان ده کاته وه و سزا و پاداشتان ده داته وه.

ده لئ: من پیغه مبهرم خوا منی بۆ نه ته وه کهم ناردوه تا پرسی راستیان پرسی نیشان دهم.

ده وله مه نده کان پیکه نین و گوتیان:

هه زاریکی داماو! چۆن ده بیته پیغه مبهرم؟

خۆ کۆشک و ته لار و باخی نیه، خۆ کشتوکاڵ و باخی دارخورمای نیه! چۆن ده بیته پیغه مبهرم؟

۶- پرو پاگه ندهی ده وله مه نده کان

ده وله مه نده کان ههستیان کرد وای خه لکانیک دلیان به لای صالح ده چیی و خه ریکه شویینی بکه ون، بۆیه له ده سه لاته کهی خویان ترسان و به خه لکه کهیان ده گوت:

راست ناکا، پیغه مبهرم نیه، نه ویش وه ک ئیوه مروشه، وه ک ئیوه نان و ئاو ده خوا.

پیی پروا مه کهن و شویینی مه که ون نه گه رنا زه ره ر ده کهن.

پیتان ده لئ: له دواي مردن که بونه خۆل و ئیسک و پروسک زندو ده کرینه وه؟!

مه‌حاله^(۱) شتی وا راست بێ، ئەم قسانه به‌ئینی پوچن.

ژیان هەر ژيانی دنيایه و ژيانی تری به‌دوا نایه، بۆ هه‌میشه ده‌مرین و هه‌رگیز زندو نابینه‌وه.

ئەم صالحه درۆ به‌دهم خواوه ده‌کا و هه‌رگیز پێی بڕوا ناکه‌ین.

۷- به‌هه‌له‌دا چوبوین

خه‌لك بر وایان به‌ صالح نه‌هیتنا.

کاتیك صالح نامۆژگاری ده‌کردن و پێی بته‌پرستی لی ده‌گرتن.

ده‌یانگوت: صالح! تۆ کوپێکی زۆر مه‌ند بوی.

کوپێکی زۆر زیره‌ک و نازا بوی.

وامانده‌زانی ده‌بیه گه‌وره‌ی خه‌لك و پیاویکی ناودارت لی ده‌رده‌چی.

وامان ده‌زانی وه‌کو فلان و فیساره‌ کهس ده‌وله‌مه‌ند و مه‌زن ده‌بی.

به‌لام هه‌یجت لی ده‌رنه‌جو.

ئه‌وانه‌ی ناو‌زای^(۲) تۆ بون و وه‌کو تۆ زیره‌ک و ژیریش نه‌بون، پیاوی گه‌وره

گه‌وره‌یان تێدا هه‌لکه‌وت.

صالح! تۆ پێگای هه‌ژاریت هه‌لبژارد.

ئێمه له‌ تێپروانی‌نمان به‌رامبه‌ر به‌ تۆ به‌هه‌له‌دا چوبوین.

هو‌می‌دی ئێمه‌ت نه‌هیتنا دی.

(۱) مه‌حاله: نه‌سته‌مه، مستحیل.

(۲) ناو‌زا: هاوته‌مه‌ن.

هومیدی باوکی ههژارت ههلههراند و هیچ خێر و سودیکت پێنه گه یاند.

هومیدی دایکت ههلههراند و ماندو بونیت به فیرو دا.

ته نانهت خوشت دۆراند!

صالح گوپی له هه مو ئهم قسانه بو، ناخ و داخی له نه ته وه که ی هه لده کیشا.

که صالح به لایاندا راده بوری^(١) پێیان ده گوت:

خوا ره حم به باوکی بکات کۆره که ی فه وتاوه.

٨- ئامۆژگاریه که ی صالح

صالح به رده وام ئامۆژگاری نه ته وه که ی ده کرد و به نهرمی و دانایی بۆ خوا به رستی بانگی ده کرد.

ده یگوت: براكانم! وا ده زانن تاهه تایه ههر لیڤه دا ده میننه وه؟

وا ده زانن بۆ هه میشه له ناو ئهم باخ و بیستان و پروبارانه ده میننه وه؟

وا ده زانن تاسهر^(٢) ههر له به رو بومی ئهم کشتوکال و دار و دره ختانه ده خۆن؟

وا ده زانن ئهم هیزه تان ههر ده مینن و ههر ده توانن خانو له شاخان داتاشن؟
ههر گیز! ههر گیز! قهت وانا بێ! قهت وانا بێ!

براکانم نه گهر وایی ئه دی بۆچی باب و باپیرانتان مردن؟

خۆ ئه وانیش کۆشک و ته لاریان هه بو، باخ و بیستان و کانیایان هه بو،
کشتوکال و دارخورمایان هه بو، ئه وانیش خانویان له شاخ داده تاشی و له ناو

(١) راده بوری: رته ده بو، تینه ده پیری.

(٢) تاسهر: تا هه تایه.

شاخان نیشته جی بون.

به لām ئەم شتانه دادی نه دان! ئەم شتانه له مردن پرزگاری نه کردن!

فریشتهی مهرگهوان^(۱) گه یشته نهوانیش و گیانی کیشان!

ئیهوش به مجۆره هه موتان ده مرن و پاشان خوا زندوتان ده کاتهوه، له باره ی ئەم بهخشش و بههرانهوه لیستان ده پرستیتهوه.

۹- داوای کریتان لی ناکهه

براکانم! بۆ له بهرم هه لدین؟ له چ ده ترسن؟

خۆ من پاره و پولاتان لی کهه ناکه مهوه، داوای کریتان لی ناکهه.

من نامۆزگاریتان ده کههه، په یامی خواتان پیراده گه یه نم.

پاداشتی من له لای خوایه.

براکانم! بۆچی گوێرایه لێم نابن؟ من بۆ ئیه نامۆزگاریکی ده ستپاکم.

بۆچی گوێرایه لی سته مکاران ده بن؟!

ئهو سته مکارانه ی که به نارهوا مائی خه لکی ده خۆن؟

که خراپه کاری له سهر زهوی بلاوده که نه وه و کاری چاک به رپا ناکه!

نه ته وه که بروییانویان برآ و هیچ وه لا میکیان نه دۆزیه وه.

گوتیان: صالح! دیاره جادوت لیکراوه، تۆش وه کو ئیمه مرۆقی، نه گهر راست ده که ی پیغمه مبهری به لگه یه کمان بۆ بیته.

(۱) فریشتهی مهرگهوان: فریشتهی گیانکیش.

۱۰- وشتره که ی خوا

صالح گوتی: چ به لگه یه کتان دهوی؟

گوتیان: نه گهر راست ده که ی پیغه مبه ری، له م شاخه وشتریکی ئاوسمان^(۱) بو ده ریینه!

خه لک ده یانزانی وشتر ته نها له وشتر ده بی.

ده یانزانی وشتر له زهوی ناروی و له بهرد وه به ره م نایی.

بیگومان بون که صالح داواکه ی پی جیبه جی ناکری و سهرده که ون!

به لام صالح بروای به خوا به هیژ بو.

ده یزانی خوا هه مو شتیکی پی ده کری.

صالح له خوا پاراپیه وه داواکه بی نیته دی.

خوا داواکه ی قبول کرد و شاخه که وشتریکی ئاوسی لی پهیدا بو، پاشان بیچو نیکی شی بو.

خه لک سهرسام بون و دۆش دامان^(۲).

به لام ته نها یه ک کهس بروای پی هیئا.

(۱) ئاوس: ناژه لی زگیپر.

(۲) دۆش دامان: ههیران بون.

۱۱- نۆرە بە نۆرە

صالح گوتی: ئەوە تانی و شترە کە ی خوا، ئەوە تانی بە لگە کە ی خوا، ئیئو
داواتان کرد خواش بە توانای خۆی دروستی کرد.

پێزی ئەم و شترە بگرن، نازاری نە دەن دەنا توشی سزا دەبن.

ئەم و شترە بە ئارەزوی خۆی لەسەر زەوی خوا دەلەوێ و ئاو دەخواتەو، بە
خۆی دەچێ و دەگەرێتەو، ئالیک و ئاوی لەسەر ئیئو نیە، ئالیک زۆرە و ئاوی
زۆرە.

و شترە کە و شترێکی زەبەللاح بو، لاشەییەکی سەیری هەبو، مەر و مالات کە
چاویان پێدە کەوت لێی دەرسان و دەرەوینەو، کە و شترە کە دەهات ئاو
بجواتەو مەر و مالات دەسلەمینەو^(۱) و هەڵدەهاتن.

صالح کە ئەم حالە ی دیت گوتی: با پۆژیک بۆ و شترە کە بی، پۆژیکیش بۆ
مەر و مالاتی ئیئو بی.

با پۆژیک و شترە کە ئاو بجواتەو، پۆژی دواتر مەر و مالاتە کە تان.

بە بجۆرە رێککەوتن، و شترە کە لە نۆرە ی خۆیدا دەچو ئاوی دەخواردەو، مەر و
مالاتیش لە نۆرە ی خۆیان ئاویان دەخواردەو.

(۱) سلەمینەو: رەوینەو، ساردبونەو لە شتیک.

۱۲- یاخییونی ئەمۆد

نەتەوێ کە ی صالح لە خۆبایی و یاخی بون.

گوئیان: بۆچی مەڕ و مالاتە کە مان هەموو پۆژی ئاو نەخۆنەوێ.

خەلک لە و شترە کە بیزار بون.

صالح پێشتر بە خەلکە کە ی گوتبو ئەزێتێ و شترە کە نەدەن، بەلام گوئیان پێنەدا.

گوئیان کێ ئەم و شترە دەکوژی؟

پیاویک گوتی: من دەیکوژم.

پیاویکی تریش گوتی: منیش دەیکوژم.

ئەم دوو بەدبەختە چون لەسەر پێی و شترە کە خۆیان دانوساند^(۱) و چاوەڕێ بون تا و شترە کە لە مۆلگە کە ی هاتە دەرەوێ.

کاتیکی و شترە کە لە مۆلگە کە ی^(۲) هاتە دەرەوێ پیاوی یە کەم تیریکی تێگرت و ئەنگاوتی.

پیاوی دوو میس سەری بری و کوشتی.

(۱) خۆدانوساندن: پەوینەوێ، ساردبۆنەوێ لە شتیکی.

(۲) مۆلگە: جێی حەوانەوێ و شتر و مەڕ و مالات.

۱۳- سزا

صالح کاتیەک زانی و شترەکیان سەربریوه و کوشتویانە داخێکی زۆری
هەلکێشا و زۆر غەمگین بو.

گوتی: رابوێرن! تەنھا سێ پوژتان ماوه سزای خواتان بۆ دابەزی، ئەم
هەرەشەیه درۆ نیە تیبگەن.

لەم شارەدا نۆ پیاوی خراپەخواری بێچاکە هەبون، سۆندیان خوارد و گوتیان
لە شەودا صالح و ژن و منداڵەکانی دەکوژین، ئەگەر لێیان پرسین کێ کوشتونی؟
دەلێن ناگامان لێ نیە.

بەلام خوا صالح و خێزانەکی دەپاریزی.

لە پوژی سیپەمدا سزای خوا دابەزی.

نەتەوێ شەمۆد وەک باوی پوژانەیان بەیانی لە خەو هەلسان.

بەلام قیژە و بومەلەرزەیهکی گەلی توندوتیژ هات.

قیژەیهکی وا بەهێز بو هەموو دێیان داچڵەکا و تاسان.

بومەلەرزەیهکی وا توندوتیژ بو هەموو خانووەکانی پڕخاند.

ئەم پوژە سەختە پوژی پەشی شەمۆد بو.

هەموو خەڵکەکە مردن، شار وێران و خاپۆر بو.

صالح لە گەڵ برۆادارەکان ئەم شارەیان بەجێهێشت و کوچیان کرد.

جا ئەگەر بێننەوێ چ بکەن؟

صالح کە لە شار دەرچو، نەتەوێ کە دیت وا هەموو مردون و بە خامۆشی
لەسەر زەوی کەوتون.

به دهنگیگی خه مینه وه^(۱) گوتی:

نه ته وه کهم! په یامی خوام پیپرا گه یاندن و ئاموژگاریم کردن به لام منی
ئاموژگارتان نه ویست بۆیه بهم رۆژه ره شه گه یشتن.

مـرۆڤ ته گهر ته مـرۆ به لای ئەم شـا ر هـدا تـیپـهـری تهـنـها
ئاسه واری^(۲) چەند کۆشکیکی ویران و چەند بیریکی و شکبو ده بینئ، ته نهها چەند
گوندیکی چۆل و ویران ده بینئ.

پیغه مبه رمان ﷺ جارێکیان له گهڵ یاوه ره کانی سه فه ریکی به ره و شام کرد،
جا که به لای شاری شه مود تیپه رپین فه رموی:

(مه چونه ناو خانوبه ره ی ئەم سته مکارانه، ئە گهر چوشن به گریان وه برۆن با
سزاکه توشی ئیوه ش نه بی).

نه ته وه ی په مود بیپروابون بۆیه که وتنه بهر نه فره ینی خوا.

(۱) خه مین: خه مگین: خه فه تاوی.

(۲) ئاسه وار: شوینه وار.

به سه‌رهاتی

پیغمبر موسا

سلاوی خوی لیبی

١- لە کەنەنەوه بەرھەو میسر

یەعقوب (سلاوی خوای لیبی) لە گەڵ کۆرەکانی بۆ میسر کۆچیان کرد و لەوێ نیشته جێ بون.

لەبەر ئەوە کۆچیان کرد چونکە یوسفی کۆری یەعقوب (سلاوی خوایان لیبی) گەورە و فەرمانڕەوای میسر بو.

یەعقوب و کۆرەکانی لە کەنەندا مەر و مالا تیان بە خێوە دەکرد و شیریان دەدۆشی و خوریان دەفرۆشت، بە ماندو بونیکی زۆرەوه دەژیان.

کەچی راژەکار^(١) و بەندەکانی یوسف لە میسردا لەو پەڕی خوشی و تیرو تەسەلی دەژیان!

کەواتە لە کەنەن چ بکەن؟ بۆچی بۆ میسر کۆچ نەکەن؟

یوسف بە دوا یەعقوب و خزمەکانی دانارد بێن بۆ میسر.

یوسف ئەگەر باوک و براکانی نەبینی چیژ لە خواردن و خواردنەوه ناکا.

جا چۆن چیژ لە خواردن و خواردنەوه دەکا.

چۆن لە ژین دڵخۆش دەبی کە خۆی بە تاقی تەنیا لە میسر بی و لە باوک و

براو خزماتی دور بی!!؟

چ لە کۆشک و تەلاری^(٢) خوش بکات کە باوک و براکانی لە خانویکی بچوکدا

بن؟!؟

یەعقوب و کۆرەکانی هاتنە میسر.

(١) راژەکار: خزمەتکار.

(٢) تەلار: بالاخانە.

یوسف پیشوازی لیکردن و دلی شاد بو.

خه لکی میسر پیشوازیان له خانه واده ی پاشای چاکه خواز کرد و دلیان خوش بو.

خه لکی میسر له بهر خوشه ویستی یوسف و چاکه و میهره بانیه که ی؛ شه م بنه ماله نه جیمزاده یان خوشویست.

چونکه یوسف بۆ ئەوان وهك برایه کی دلسۆز و به بهزهیی بو.

یه عقوب بۆ ئەوان وهك باوکیکی به شان و شکۆ و سهنگین بو.

یه عقوب بوه گهوره و پیری ولات، خه لکی میسریش وهك کوپی یه عقوبیان لیتهات.

یه عقوب و کوپه کانی میسریان کهوته بهر دلی و به دلخۆشی تییدا نیشته جی بون، میسر بوه ولاتیان.

۲- له دوا یوسفدا

دوا ی ماوهیه که یه عقوب کوچی دواپی کرد، یوسف خه مبار و په ریشتان بو، خه لکی میسر خه مبار و په ریشتان بون.

یه عقوبیان له میسر شارده وه، هیند بۆی خه مبار بون ده تگوت باوکی خویانه مردوه.

دوا ی ماوهیه کی تر یوسفیش کوچی دواپی کرد، خه لکی میسر بهم پوداوه زۆر دلتهنگ و په ریشتان بون، زۆر زاری^(۱) بون و گه لی گریان.

(۱) زاری: شیوه و گریانی تازیه داری.

خەلک لەبەر خەمی مەرگی یوسف خەمی خۆیان لەبەر نەما، دەتگوت پیشتەر قەت ناخۆشییان بەسەر نەهاتو.

یوسفیشیان بەخاک سپارد و سەرەخۆشیان لە یەکتەری گۆرپەو، بۆ یوسفیش دڵ پر خەم و پەریشان بون.

منداڵەکان بابەیان لێ بزر بو، گەورەکان برايان لێ بزر بو.

خەلکە کە چوونە لای براکانی یوسف و منداڵەکانیان و دڵیان دانەو.

پێیان گوتن: بەرێزان! بەسەرھاتی ئێوە بەسەرھاتی ئێمەشە، خەمی ئێوە خەمی ئێمەشە، ئەمڕۆ براھەکی بەبەزەیی و گەورەھەکی میھرەبان و پاشایەکی دادگەر بە جیئە هێشتوین.

ئەو بو کە خەلکی حەساندەو و ستەمی لە ولات پەواندەو.

ئەو بو نەیهیشت بەهێز بێھێزان ھەلکوشی^(۱) و زوڵمی گەورەھەکی لە بچوکان پەواندەو.

ئەو بو لە ھانای ستەمدیدان دەھات و برسی تێر دەکرد و ترساوی لە مەترسی پەواندەو.

ئەو بو ئێمەھە بۆ راستەڕێ رینۆتین کرد و بۆ لای خوا بانگی کردین.

بەرلەوھەکی پێی بەخێری بنیتە ولات ئێمە وەك ئازەل و ابوین و خوامان نەدەناسی، لەرۆژی دوایی بێئاگا بوین.

ئەو بو پەوای^(۲) چەسپاندەو.

(۱) ھەلکوشین: قوت دان.

(۲) پەوا: ھەق.

ئەو بو لە برسیستی پرزگاری کردین.

ئەو بو برسیانی به سه ر ده کرده وه.

ئەو بو ئابوری بوژانده وه.

ئیمه هەرگیز پاشای پایه دار و چاکه کاری خۆمان له یاد ناکه یین.

قەت ئیوه ی برا و که سوکاری ئەم نازیزه له بیر ناکه یین.

ده زانن که ئیوه هاتنه میسر پاشامان چەند دلخۆش بو.

ده زانن ئیمه ش به دلخۆشی پاشا چەند دلخۆش بوین.

به پێزان! ولات ولاتی خۆتانه، خۆتان به نامۆ^(۱) مه زانن، له پرۆزگاری پاشا
چۆن بوین له مه و دواش هەر وا ده بین و له خزمه تتان داده بین.

۳- نه وه ی ئیسرا ئیل له میسردا

به مجۆره پرۆزگارێکی درێژ تیپه ری.

خه لکی میسر قسه ی خۆیان به جی گه یاند و پێزی که نه عانیه کانیا ن ده گرت و
چاکه یان له گه لدا ده کردن.

که نه عانیه کان که پێیان ده گوتن (نه وه ی ئیسرا ئیل) خاوه ن شه ره ف و شکۆ و
پاره و پولێکی زۆر بون.

به لām پاشان په وشه که^(۲) به جۆریکی تر گۆرا.

(۱) نامۆ: لاییده، غه رب.

(۲) په وش: حال و بار.

نەوێ ئیسرائیل رەوشتیان تێکچو، وازیان لە بانگەوازی پێی خوا ھێنا،
خەلکیان بۆ خواپەرستی بانگ نەدەکرد و دڵیان بە دنیاوە نوسا.

لەبەر ئەوە خەلکیش ھەلۆیستیان لە بەرامبەردا گۆڕین، بە چاویکی تر
سەیریان دەکردن، لە گەڵ پێشان جیاواز بو کە سەیری باپیرانیان دەکردن.

نەوێ ئیسرائیل وەك خەلکی تریان لێھات و تەنھا بە پەچەڵەك لە خەلکی تر
جووێ دەکرانەووە.

خەلک ھەسودیان بە دەوڵەمەندەکانیان دەبەرد و بە سوکی سەیری
ھەژارەکانیان دەکردن.

وای لێھات خەلکی میسر وەك نامۆی ولاتیکی تر سەیریان دەکردن، مافیان
لە میسردا نیە.

خەلکی میسر پێیان وابو خۆیان خەلکی ولاتن و میسر بۆ میسرێیەکانە.

ھەندێك لە خەلکی تری میسر پێیان وابو یوسف کەسیکی نامۆیە، چونکە
لە کەنعانەووە ھاتووە.

عەزیزی میسر کەریوێتی.

پێیان وابو پیاویکی کەنعانی بۆی نیە ھوكمی میسر بگێڕێ.

زۆربەي خەلک چاکەو رێز و میھرەبانی یوسفیان لە بیر کرد.

۴- فىرغەۋنى مىسر

چەند فىرغەۋنىك^(۱) ھاتتە سەر تەختى فەرمانپەرۋاى مىسر، زۆريان رك^(۲) لە نەۋەى ئىسرائىل دەبۆۋە.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرۋاى مىسر، پىتى گىرەنگ نەبو كە نەۋەى ئىسرائىل نەۋەى پېغەمبەرەن بىن يان لە بىنەمالئەى يوسفى چاكەخۋازى پاشاى مىسر بوين.

بەلكو بە مەرۋقېشى دانەدەنان و بە چاۋى بەزەبى و دادپەرۋەرى تەماشاي نەدەكردن.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرۋاى مىسر.

پىتى وابو نەتەۋەكەى (كە قىبىت بون) جۆرە مەرۋقېكن و نەۋەى ئىسرائىلىش جۆرە مەرۋقېكىتر.

پىتى وابو قىبىتىەكان لە جۆرى پاشايانن و بۆ فەرمانپەرۋاى نەفرىنراون.

بەلام نەۋەى ئىسرائىل لە جۆرى كۆيلانن و بۆ نۆكەرى^(۳) خولقىنراون.

فىرغەۋن ۋەك كەر و ئازەل پەفتارى لە گەل نەۋەى ئىسرائىل دەكرد، كە ئاشىكرائە مەرۋف تەنھا بە بېرەننىكى رۆژانەبى كارى بىنگارى بە كەر و ئازەلان دەكات.

(۱) فىرغەۋنەكان: پاشاكانى مىسر.

(۲) رك: قىن.

(۳) نۆكەر: خىزمەتكار.

فیرعەون پاشایەکی بەزەبروزەنگ و لەخۆبایی بو، کەسی لەخۆی پێ بەهێزتر نەبو.

بروای بەخوا نەبو و دەیکوت: (من خوی ھەرە بەرزتانم).

بە ھێز و مولک و کۆشک و تەلارەکانی بوغرا ببو و دەیکوت:

تەماشاکەن، مولکی میسر و ئەم ھەموو پوبارانە ھەموی ھی منن.

و ەک نەمرودی پاشای بابل پەفتاری دەکرد.

ئەگەر بیزانسیایە یەکیکی لەو بەهێزتر ھەیە توپە دەبو.

داوای لە خەلکی کردبو بیپەرستن و سوژدە ی بۆ ببەن.

خەلکیش گوێپایەلی ببون.

بەلام نەوێ ئیسرائیل نەیان دەپەرست و سوژدەیان بۆ نەدەبرد، چونکە پروایان

بەخوا و بە پێغەمبەرەن ھەبو.

بۆیە فیرعەون ھەر بە یە کجار لە نەوێ ئیسرائیل توپە ببو.

۵- سەرپێنی مندالان

پیشبینیکی^(۱) قیستی چوێ لای فیرعەون و پێی گوت:

لە نەوێ ئیسرائیلدا کوپێک لە دایک دەبێ پاشایەتیت لەناو دەبا.

فیرعەون کە گوێی لەم قسەییە بو شیت و ھار بو، فەرمانی بە جەندرمەکانی

کرد ھەر کوپێک لە نەوێ ئیسرائیل لە دایک ببێ سەری بپرن و بیکوژن.

(۱) پیشبین واتە کاهین: ئەو کەسە شتێک پیشبینی دەکات بۆ داھاتو. (وەرگێڕ).

فيرعهون خوځى به خواى خه لگ د هزانى، به ثاره زوى خوځى سهریان د هېرې و به ثاره زوى خوځى نازاديان ده کا!

وهك خاوهنى مهر و بزنان كه به ثاره زوى خوځى سهریان د هېرې.

جندرمه به ولاتى مىسردا بلا بونه وه و گشت شوپښيكيان د پشكنى، له همر شوپښى مندالتيكى نه وهى ئيسرائيلى له دايك بېوايه ده يانهيتنا وهك بزى و مهر سهریان د هېرې.

گورگ له دارستانه كان به نازادى ده ژيان، مار و دوپشك له شاران جرت و فرتيان بو، نه ده گيران و نه ده كوژران.

كه چى كوپړيگه^(۱) نه وهى ئيسرائيلى بوى نه بو له ولاتى فيرعهوندا بڼى!

به مجوره به هزاران كور و كوپړيگه له بهر چاوى دايك و باوكان سهریان پرا.

نهو پوژهى له نه وهى ئيسرائيل كوپړك له دايك ده بو، پوژيكي سخت و پرش بو، پوژيكي پر له خه م و گريان بو.

نهو پوژهى له نه وهى ئيسرائيلدا كوپړك له دايك ده بو پوژى پرسه و سهره خوشى بو.

همو پوژى وهك جه ژنى قوربان كه به سهدان مهر و بزى و چيل سهر د هېرېن، سهدان مندالتي نه وهى ئيسرائيل سهر د هېران.

فيرعهون له خويابى بېو، خوى له سهر خه لگى كړد بوه خوا، خه لگه كهى پارچه پارچه كړد بو، نه وهى ئيسرائيلى ده چه وسانده وه و كوپړه كانى سهر د هېرېن و كچه كانى بڼ خرمه تكارى ده هيشته وه، به راستى فيرعهون خراپه كاريكى نازاوه گير بو.

(۱) كوپړيگه: كوپرى بچكوله.

٦- له دایکبونی موسا

خوا ویستی وابو نهو شتهی فیرعهون لیی دهترسا و خۆی لی دهپاراست بیته دی.

نهو کورپی که خوا دهیویست تهخت و تاراجی فیرعهون وهرگه پینتی له دایک بو.

نهو کورپی که خوا دهیویست خه لک له مرو فیه رسته یه وه به ره و خوا په رستی رزگار بکا له دایک بو.

نهو مندا لهی که خوا دهیویست خه لک له تاریکستانی بۆ پوناکی بیه پینتیته وه له دایک بو.

موسای کورپی عیمران له دایک بو ههر چهنده فیرعهون و سه ربازه کانی نه یانده ویست.

موسا سی مانگان ژیا ههر چهنده جه ندرمه کان شهو و پۆژ له دیده وانی^(١) دابون.

٧- له ناو رویاری نیلدا

به لام دایکی موسا ترسی که وته دل نه خو کورپه جوانه که ی سه ر بپن، چون نه ترسی که دوژمنانی کورپان هه میشه چاو ده گپن؟

چون نه ترسی که جه ندرمه کان به ده یان کورپان له نامیزی دایکان رفا نده و سه ریان بریون.

(١) دیده وانی: چاودتری.

دایکی داماو و قورپەسەر^(١) چ بکا؟

کورپە جوانە کەمی لە کوێ بشاریتەو؟

جەندرمە کان وەك قەلەرپەش چاو دەگێژن و وەك میڕولان بۆن دەکەن!

لێرەدا خوا فریای دایکی داماو و قورپەسەر کەوت و ئیلهامی خستە دڵی کە منداڵە کەمی لەناو سندوقێک دابنێ و بیخاتە ناو روباری نیلەو.

الله اکبر! دایکی بەسۆز چۆن منداڵە کەمی دەخاتە ناو سندوق و فریای دەداتە ناو روباری نیل؟!

کێی لەناو ئەم سندوقەدا شیری دەداتێ!

چۆن لەناو سندوقدا دەتوانێ هەناسە هەڵمژێ؟!!

دایکی بەسۆز هەمو ئەم پرسیارانەی بەخەیاڵدا هات بەلام پشستی بە خوا بەست و متمانەی کردە سەر سروشی^(٢) خوا.

هیچ خانوێک لە سندوق باشتەر نیە منداڵە کەمی بپاریژی!

جەندرمە لە هەمو شوێنێ هەست و خوستیان راگرتو، دوژمنانی کورپان هەمیشە دانوساون.

جەندرمە کان بە چاوی قەلەرپەشەو دەپروانن و بە بۆنی میڕولان بۆن دەکەن.

دایکی داماو و قورپەسەر فەرمانە کەمی خوای جێبەجێ کرد، کورپە جوانە کەمی خستە ناو سندوقێک و بە روباری نیلی دادا.

(١) قورپەسەر: بێتچارە.

(٢) سروش: نیگا، وەحی.

دایکی بەسۆز و بەکۆڵ لەو دەترسا کۆرە جوانە کە یە نۆم بێی و بھنکی، بەلام پاشان ئارامی گرت و پشستی بە خوا بەست.

خوا دەفەرموی: سەروشان خستە دڵی دایکی موسا و فەرمایان پیکرد و گوتان: شیری بدئ و بەختی بکە، ئەگەر ترسای جەندرمەکان بیدۆزنەو و سەری بپن بە روباری نیلی دابە، مەترسی و غەمگین مەبە، چونکە ئێمە بۆتی دەگەرێنینەو، کە گەرەش بو دەیکەینە پێغەمبەر.

٨- لەکۆشکی فیرعەوندا

فیرعەون زۆر کۆشک و تەلاری لە کەناری روباری نیلدا بنیات نابو.

ھەر پۆژە لە کۆشکی پرایدەبوارد، بۆ سەیران و خۆشی لە کەناری نیلدا پۆژی بەسەر دەبرد.

پۆژیکیان بۆ سەیران و خۆشی لە لیواری نیل دانیشتبو، سەیری روباری دەکرد کە بە ژێر پێیدا دەپۆیی.

فیرعەون شاژنە کەشی لە گەڵدا بو شاژنیش سەیری زێی دەکرد.

فیرعەون و شاژنە کە بەیەکەو بە دڵخۆشی دانیشتبون و لە روباری نیلیان دەپروانی.

لە ناکاو چاویان بە سندوقێکی دور کەوت شەپۆڵەکانی نیل یارییان پێ دەکرد و دەتگوت ماچی دەکەن.

شاژن گوتی: گەرەم! ئەو سندوقە دەبینی؟

گوتى: كوانى؟. سندوق لەناو روبارى نىل چ دەكا؟ رەنگە تەختە دارىك بى
كەوتىتتە ناو نىلەو.

شاژن گوتى: نەخىر گەورەم سندوقە!

سندوقە كە نرىك كەوتەو.

خەلكە كە گوتيان: بەلئى گەورەم! سندوقە!

پاشا فەرمانى بە يەككىلە نۆكەرەكانى كرد بىھىتتى.

نۆكەرەكە چوہ ناو نىل و سندوقەكەى ھىنا!

سندوقەكەيان كەردەو دىتيان مىنداللىكى زۆر جوانى تىدايە و پىدەكەنى.

خەلكەكە سەريان سوپما و مىندالەكەيان لە يەكترى وەردەگرت و تەماشايان
دەكردى.

فیرعەون سەرى سوپما و تەماشای دەكردى.

ھەندى لە نۆكەرەكان گوتيان:

ئەم مىندالە مىنداللىكى نەوہى ئىسرائىلە دەبى پاشا سەرى بېرى.

شاژن كە مىندالەكەى بىنى خۆشى وىست و لە باوہشى گرت و ماچى كرد.

لە پاشا پاراپەوہ و گوتى:

توخوا مەيكوژە، دللى من و تۆى پى خۆش دەبى.

بەلكو سودى لى دەبىنىن يان دەيكەينە كورى خۆمان.

بەمجۆرە موساى كورى عىمپان چوہ ناو كۆشكى فیرعەون و سەرى نەبرا و

نەمرد و ژيا، ھەرچەندە فیرعەون و جەندرمەكانى دەيانويست بىكوژن.

جه ندرمه كان نه يانتوانی نهم كوپړه ئيسراييليه بدوژنه وه هه رچه نده وهك
 قهله رپهش چاويان ده گيړاو وهك ميرولان بڼيان ده كرد.
 خوا ويستی و ابو فيرعون كه دوزمني كوپړان بو كوپړيكي وا به خپو بكا، كه
 تهخت و تاراجه كهي به دهستی وی له ناو ده چي.
 داماو فيرعون! نه يزانی نهم كوپړه موسايه و به هه له دا چو.
 هامانی وهزير و سهربازه كانيشی نه يانزانی نهم كوپړه موسايه و به هه له دا
 چون.

۹۰- كي مه مكي ده داتي؟

منداله تازه كه، منډاله جوانه كه ببوه گه مه و ياری ناو كۆشك و مائي
 فيرعون.
 هه مو هه ليانده گرت و ماچيان ده كرد، هه مو خوشيان ده ويست و پييان
 هه له ده گوت^(۱)، چونكه شاژن پر به دل خوشی ده ويست.
 ماده م شاژن خوشی بوئ، چوڼ خانماني ناو كۆشك خوشيان ناوئ؟! چوڼ
 نوكه راني كۆشك خوشيان ناوئ؟!
 هه مو هه ليانده گرت و ماچيان ده كرد، چونكه منډالتيكي جوان بو.
 شاژن داواي دايه نيكي^(۲) كرد شير بداته منډاله كه.
 دايه نيك هات و منډاله كهي وهرگرت.

(۱) پيښه لگوتن: مه دحکردن.

(۲) دايمن: نموژني كه شير به منډالان ده دا.

بەلام مىندالەكە دەگىيا و لەلاى دايەنەكە گىر^(۱) نەدەبو.

شاژن داواى دايەنىكى ترى كرد.

ئەويش ھات و مىندالەكەى وەرگرت، بەلام مىندالەكە ديسان گىيا و گىر نەبو.
دايەنى سىيەم و چوارەم و پىنچەمىش ھاتن بەلام مىندالەكە ھەر دەگىيا و
گىر نەدەبو.

سەيرە! ئەم مىندالەكە لەبەرچى مەمك ناگرى؟ لەبەر چى دەگرى؟
دايەنەكان زۆريان ھەولدا مەمكى پى بگرن تا شاژن دللى خوش بى و
خەلاتيان بكا.

بەلام خوا شىرى ئافرەتتىكى ترى لى ھەرام كىرە چۆن شىرى تر دەخوا؟
مىندالەكە ببو قسە و باسى نىو كۆشكى پاشا و ھەموى خەرىك كىرەبون.
بەيەكتريان دەگوت: ئەرى خوشكەم ئەتۆ مىندالەكەت بىنيو؟
بەلى بىنيومە مىنداللىكى تا بلىي جوانە.

بەلام سەيرە وەك مىندالانى تر نىيە! شىرى ھىچ دايەنىك ناخوا.
ئەگەر بىتو دايەنىك وەرىگىر و بىھوى شىرى بداتى دەگرى و لەلاى گىر
نابى و شىرەكەى ناخوا!

چەند بەستەزمانە، ئەگەر ئاوا بىتەتتەو ناۋى، دەمرى!
بەلى، بەمجۆرە چەند رۆژىك تىپەرىن و مىندالەكەش شىرى ھىچ دايەنىكى
نەخوارد.

(۱) گىر نەبو: نەسرەوى.

۱۰- لە باودىشى دايكىدا

دايىكى بەسۆز بە خوشكى موساي گوت:

كىژم برۆ سۆراخى ^(۱) براكت بىكە دەبى زندو بى و مابى.

خوا بەلئىنى پىداوم بىپارىزى و بۆمى بگەرئىتتەو.

خوشكى موسا چو سۆراخى براكەى بكا.

گوپى لەخەلك بو باسى مىندالئىكى جوانى ناو كۆشكى پاشايان دەكرد.

چو لەى كۆشكى پاشا و گوپى لە باسوخواسى خانمانى ناو كۆشك گرت
دەيانگوت:

ئەرى ئەو دايەنەى شاژن لە شارى (ئەسوان)ى داوا كردبو هات؟

خانمىك گوتى: بەلئى هات بەلام مىندالەكە مەمكى ئەويشى نەگرت و شىرى
ئەويشى نەخوارد.

بەراستى سەيرە! ئەو مىندالە دەبى چى بى؟ وا بزانم ئەو شەشەمىن دايەنە
شاژن تاقى بىكاتەو!

بەلئى بەلئى دەيانگوت دايەنئىكى زۆر پاك و خاوتىنىشە و ھەمو مىندالئىكىش
شىرى خواردو!

خوشكى موسا گوپى لەم باسوخواسانە بو، بە نەرمى و بە ئەدەبەو پىتى
گوتن:

من ئافرەتئىك لەم شارەدا دەناسم بىگومانم كە مىندالەكە مەمكى دەگرئى و
شىرى دەخوا.

(۱) سۆراخ: بەدواداگەران.

خانىك گوتى: من پروا ناكەم شىرى ئەويىش بخوا، چونكە ئەو شەشەم دايەن بو كە تاقىمان كر دۆتەو، كەچى شىرە كەى ئەويىشى نەخواردو.

خانىكى تر گوتى: چى تىدايه با حەفتەمىش تاقىبكەينەو.

هەوال گەيشتە لاي شاژن، شاژن كەنيزەيە كى بانگ كر د و گوتى: لەگەل ئەم ئافرەتە پرو دايەنەكە بىنن.

دايكى موسا هات، نۆكەرىك مىندالە كەى هينا و دايە دەستى.

مىندالە كە خۆى لە ئامپىزى ئەم دايەنە مات كر د و مەمكى گرت و شىرە كەى خوارد، دەتگوت دەمپكە چاوەرپىيە!

چۆن شىرە كەى ناخوا كە ئەم دايەنە دايكى خۆشەويست و بەسۆزى بى؟

چۆن شىر ناخوا كە سى پۆژە شىرى نەخواردو و برىسيە؟!

شاژن سەرى سوپما، خانم و نۆكەرانى ناو كۆشك سەريان سوپما، فیرعەون دلى داخوريا و شىوا، گوتى:

بۆچى ئەم مىندالە تەنھا شىرى ئەم دايەنەى خوارد! ديارە دايكىيەتى؟

دايكى موسا گوتى:

گەرەم من ئافرەتپكى بۆن خۆشم، شىرم پاكە و تامى خۆشە، هەمو مىندالان مەمكم دەگرئ.

فیرعەون بەم وەلامە كر و بىدەنگ بو و خەلاتى كر د.

بەمجۆرە دايكى موسا گەرايەو مالدو و موساشى لە باوہش بو.

خا موساى بۆ گەراندەو تە چاوى دايكى پون بىتەو و بۆى غەمگین نەبى، تا بزائى بەلینى خوا دیتە دى، بەلام زۆرىەى خەلك نازان.

۱۱- بۇ كۆشكى فىرەئون؟

پاش ئەۋەى دايكى موسا موساى لە شىر كىردەۋە، بۇ كۆشكى پاشاى گەراندەۋە.

موسا لە كۆشكى پاشادا ۋەك كۆپرە پاشايان گەرە بو.

موسا سامى پاشا و دەۋلەمەندانى لە دۇدا نەما.

موسا بە چاۋى خۆى دەيدى فىرەئون و خزم و خىزانە كەى بە چ نازونوزىك رادەبويىرن.

دەيدى ئەۋەى ئيسرائىل توشى چ دەردەسەرىك كراون تا فىرەئون و خزم و خىزانى بە خۆشى رابويىرن.

دەيدى چۆن ئەۋەى ئيسرائىل برسى كراون تا سەگ و سوارەكانى فىرەئون تىر و تەژى بىن.

دەيدى چۆن ۋەك كەر و ھىستەر پەفتار لە گەل ئەۋەى ئيسرائىل دەكەن.

دەيدى چۆن بىنگارىيان^(۱) پىدەكەن و ئىش و ئازاريان پىدەچىژن.

موسا ھەمو سبەينەيەك و ئىۋارەيەك ئەم شتانەى دەدیت و بىدەنگ دەبو.

موسا زۆرى پى ناخۆش بو و رقى ھەلدەستا.

چۆن پى ناخۆش نەبى و رقى ھەلنەستى كە بىينى نەتەۋە و بىنەمالە كەى رىسوا دەكرىن؟

كە نەتەۋە كەى ئەۋەى پىغەمبەرانن، ئەۋەى بەرپىزان و پاىەبەرزائن.

(۱) بىنگارى: كارى بە زۆرى و بى كرى.

گوناهى نەوہى ئیسرائیل چىہ ؟

ھەر چونكە قىبىتى نین؟! ھەر چونكە كەنعانین!؟

ھەرگىز ئەمە گوناح نىہ! ھەرگىز ئەمە گوناح نىہ!

۱۲- مستىكى كوشندە

موسا كە گەورە بو و بوە گەنجىكى بەھىز خوا حوكم و زانستى پېبەخشى.
موسا ستەمكارانى خۆشە دەويست و رقى لىدە بونەوہ، موسا ستەمدىدە و
بىكەسانى خۆشە دەويست و يارمەتى دەدان، بىگومان گشت پېغەمبەرەن ھەر وا
بونە.

جاريكيان موسا بە ناو شارەكەى فىرەوندا دەگەرا، خەلك ھەريەكەى
بەكارى خۆى خەريك بو.

موسا دىتى وا دو كەس لە گەل يەكتر بەشەر دىن، يەكيكيان لە نەوہى
ئیسرائیلە و نەوہى تىرش قىبىتىيە، قىبىتىە كان دوژمنى نەوہى ئیسرائیل بون.
پىاوہ ئیسرائیلیەكە ھاوارى كرد و بانگى موساى كرد يارمەتى بدات و،
سكالای خۆى لە پىاوہ قىبىتىەكە دەربرى.

موسا لە قىبىتىەكە تورە بو و مستىكى راوہ شاندى، مستەكە كوشندە بو و
قىبىتىەكەى كوشت.

موسا زۆر پەشيمان بۆوہ، چونكە زانى شەيتان ئەم كارەى پىكردوہ.

موسا بۆ لاى خوا ژىوان^(۱) بۆوہ و داواى لىبوردنى لە خوا كرد.

(۱) ژىوان بونەوہ: پەشيمان بونەوہ.

همه مو پیغه مبه ریک به رهو لای خوا ژیوان ده بیته وه و داوای لیبوردن ده کات.
موسا داوای لیبوردنی کرد و گوتی:

شهیتان نهم کارهی پیکردم، شهیتان دوژمنیکی گومپراکه ره.

خوا له موسای بوری، چونکه موسا به مبه بستی کوشتن مسته که ی
پانه وه شانند، هر مبه بستی نه وه بو لیبیدا، به لام مسته که به هیژ بو کوشتی.

موسا سوپاسی خوی کرد و گوتی:

خوا میهره بانیی له گه لدا کردم و لیم خوش بو، که واته له مه و دوا قهت نابه
پالپشتی تاوانکاران.

موسا له ترسی جه ندرمه کانی فیرعه ون نه خو بین و بیگرن به ماته مات و به
وریاییه وه له ناو شاردا ده پژی.

موسا ئاگاداری خوی ده بو و له وه ده ترسا جه ندرمه بیگرن و بؤ لای فیرعه ونی
بیهن.

جه ندرمه هاتن دیتیان وا پیاویکی قیبتی که یه کیك بو له نۆکه ره کانی
فیرعه ون له سر ئهرز که وتوه و کوژراوه، به دوا ی بکوژه که ییدا گه پان به لام
نه یاندؤ زیه وه.

کئی بکوژیان نیشان ده دا که جگه له موسا و پیاوه ئیسرائیلیه که که سی تر
پی نازانی؟!

له م شار و ولاته دا باس هر باسی نهم کوژراوه بو، همه که سی باسی ده کرد
و که سیش نه یده زانی بکوژه که کییه.

فیرعه ون توپه بو و به جه ندرمه کانی گوت:

هر ده بی بکوژم بؤ بدؤ زنه وه.

١٣- نهینییه که ئاشکرا دهیی

بۆ سبهینی موسا دیتی هه هه مان پیاوی ئیسرائیلی و له گهڵ قیبتیه کی تر به شهردی.

ئیسرائیلیه که بیتهوهی شهرم له خۆی بکاتهوه نهم جارهش هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمهتی بدا.

موسا پییگوت: تو دیاره پیاویکی زۆر هیچ و پوچ و بی شهرمی و واز له شهرد و مشتومران ناهینی، هه بانگی منیش ده که یارمهتیت بدهم

دهتهوی له سهرت و دهنگ بیتم و سهرت بجهم هه تاوانبار!

هه رچه نده موسا نهم قسانه ی به پیاوه ئیسرائیلیه که گوت، به لام و یستیشی قیبتیه که ته مبی بکا، بهم مهبهسته لیان چوه پیش و نزیک که و تهوه.

ئیسرائیلیه که بینی موسا توپه بوه و سه رکۆنه ی^(١) دهکا، له وه ترسا موسا له ویش بدات و وهک قیبتیه که ی دوینی بیکوژی.

بۆیه گوتی: نه ی موسا! دهتهوی وهک دوینی یه کیکت کوشتوه نه مپۆ منیش بکوژی.

دیاره دهتهوی دهستی سته مکاریت دریژ بکه ی و کاری چاک نه نجام نه ده ی.

لیره دا قیبتیه که زانی که موسا پیاو کوژه که ی دوینی که یه.

قیبتیه که چو به جه ندرمه کانی را گه یاند و گوتی موسا پیاو کوژه که یه.

هه وال گه یشته وه لای فیرعه ون، فیرعه ون توپه بو و گوتی:

نه و کوپه ی که له کۆشکی من گه وره بوه و غه کی منی کردوه کوشتویه تی؟!

(١) سه رکۆنه: گله یی، سه رزه نشت.

بەلام خوا ویستی وابو موسا لە بەلای فیرەون و جەندرمەکانی ڕزگار بکا و
نەکەوێتە بەردەستیان.

موسا مستەکە ی بە مەبەستی کوشتن پانەوێشان بو بەلام مستەکە بەهێز بو
و قیبتیەکە ی کوشت.

بەلام فیرەون و جەندرمەکان بەم شتە برۆا ناکەن و پاسا^(١) لە موسا قبوڵ
ناکەن.

خوا ویستی وابو پاشایەتی فیرەون بە دەستی موسا تێبچێ.

خوا ویستی وابو نەوێ ئیسرائیل بە دەستی موسا ڕزگار ببن.

خوا وای خەمڵاندو^(٢) موسا خەلک لە مەزۆفەرستیەو بەرەو خواپەرستی
ڕزگار بکات.

بەلام ئەگەر موسا دەستی جەندرمە ستەمکارەکانی بگاتێ چۆن ئەم
مەبەستانە دێنە دی؟

دەست و پێوەند و وەزیرەکانی فیرەون کۆبۆنەو و پراوێژیان لەناو خۆدا کرد و
ویستیان موسا بکوژن.

پیاویك هەبو گوتی لە گشت پلان و قسەکان بو.

هاتە لای موسا و باسوخواسی تێگەیاند و پێیگوت:

بۆ تۆمە تا زوێ خۆت ڕزگار بکە.

موسا بەنهیانی و بەترس و وریاییەوێ شاری بەجێهێشت و لە خوا دەپارایەوێ،

دەییگوت: خوا یە لەم ستەمکارانە ڕزگارم بکە.

(١) پاسا: هۆی عوزنا میتر.

(٢) خەمڵاندن: تەقدیرکردن.

۱۴- لەمیسرەو بەرەو مەدیەن

بەلام موسا بۆ کوێ بجۆ، سەرتاپای ولاتی میسرە هی فیرەوونە و لەژێر دەسەلاتی فیرەوون دایە؟!

جەندرمەکانی فیرەوون ھەمیشە دانوساون، بەچاوی قەلەرەش سەیر دەکەن و بە بۆنی میرولان بۆن دەکەن!

خواییلھامی خستە ناو دلای موسا بچیتە شاری مەدیەن کە شاریکی عەرەبی بوو دەسەلاتی فیرەوونی نەگەشتبوو.

مەدیەن دەشتێک بو گەلێ گوندیشی لیسو، شارستانیەتی میسری نەگەشتبوو.

کۆشک و تەلار و بازاری میسری نەگەشتبوو.

بەلام ئاوازییەکی بەختەوەر بون، چونکە لە دەسەلاتی فیرەوون دور بو.

بەختەوەر بون چونکە ولاتیکی سەر بەست بو لەژێر حوکمی فیرەوون دانەبو.

چەند خۆشە دەستەکیاتی لەگەڵ نازادی و دادگەری.

چەند ناخۆشە شارستانیەتی لەگەڵ کۆیلەیی و ژێردەستەیی.

لە مەدیەن کە خەڵک روژیان دەکردەو لە زەبروزەنگ و ستەمی فیرەوون نەدەترسان.

لە مەدیەندا کە خەڵک دەنوستن لە بەلامی جەندرمەکانی فیرەوون نەدەترسان،

لە مەدیەندا منداڵ سەر نەدەبڕان.

موسا بەرەو مەدیەن کەوتە پێ.

له ولاتی میسر چوه ده‌ری و دور کهوته‌وه، به‌لام ده‌ترسا و ئاویری به‌ملا و
ئه‌ولا ده‌دایه‌وه، نه‌وه‌ک یه‌کیک شونی^(۱) هه‌لگرتبی.

به‌لام جه‌ندرمه‌کان بی‌ناگابون.

موسا ناوی خوای لی‌هینا و ده‌رچو، له‌خوا ده‌پاراپیه‌وه و داوای ده‌کرد
یارمه‌تی بدات و پزگار ببی.

که به‌ره‌و مه‌دیه‌ن کهوته‌ پئی گوتی: به‌ته‌مای خوا، خوا پئی بی‌زیانم نیشان
ده‌دا.

۱۵- له‌مه‌دیه‌ندا

موسا گه‌یشته مه‌دیه‌ن، که‌سی نه‌ده‌ناسی و که‌سیش نه‌وی نه‌ده‌ناسی.

شه‌وی بجیته کوئ؟ له‌کوئ بنوی؟

موسا بیری له‌م پرسیارانه ده‌کرده‌وه، به‌لام له‌وه دلتیا بو که خوا
سه‌رگه‌ردانی^(۲) ناکات.

له‌م شاره‌دا بیریک هه‌بو خه‌لک ناویان لی هه‌لده‌گۆزی^(۳) و مه‌ر و مالآت و
ولساتیان پئی تی‌راو ده‌کرد.

موسا دو ئافره‌تی دیت مه‌ر و مالآت هه‌یان له‌دوره‌وه پاگرتوه و چاوه‌پئی
ده‌که‌ن خه‌لکه‌که مه‌ر و مالآتی خویان ئاو بده‌ن ئینجا ئه‌وان ناوی بده‌ن.

(۱) شون: شوینه‌وار، شوینی.

(۲) سه‌رگه‌ردان: وێل، ری له‌به‌ربزبو.

(۳) ئاو هه‌لگۆزین: ئاو ده‌ره‌یتان له‌بیر.

موسا خاوەنى دلتىكى مېھرەبان و بەبەزەيى بو، وەك باوكتىكى بەسۆز و دلۇفان^(۱) ھەستى بزوا.

بە ئافرەتەكانى گوت: بۆچى وا لە دورەو ھەستاون و ئاۋ ناھيىن؟
گوتيان: تا ھەمو خەلكەكە ئاۋ ھەلنەگۆزن ئىمە ناتوانين ئاۋ ھەلگۆزين،
چونكە ئەوان بەھيىزن و ئىمە بېھيىزين، ئەوان پياۋن و ئىمە ئافرەتين.
وەك بلىنى بزائن موسا لىيان بېرسى ئەي بۆچى لە مالىۋە پياۋيكتان بەم كارە
ھەلئاستى؟

بۆيە گوتيان: باوكتىشمان پىرىكى بە تەمەنە.

لېرەدا موسا سۆزى مېھرەبانىتى وروژا، خۆى چو ئاۋى بۆ ھەلگۆزين، پاشان
ئەوان رۆيشتن.

بەلام موسا بۆ كۆى بچى؟!

ئەم شەو رولە كۆى بكا و لە كۆى بنوى؟!

نە ئەو كەس دەناسى نە كەسيش ئەو دەناسى!

پاشان چو ھە سىبەرى دارىك و گوتى:

خوايە پىۋىستىم بە شويىنكىكە تىيدا نىشتەجى بم.

(۱) دلۇفان: دلتەرم و بە بەزەيى.

۱۶- به دواډا ناردن

ههردو کچه که پیش کاتی دیاریکراوی پوژانه دیان گه یشتنه وه مالتی.

باوک که دیان لیتی پرسین: ها کچه کانم چۆنه نه مپو و با به زویی گه پانه وه؟ هوی
جبو و با به خیرایی هاتنه وه؟

گوتیان: خوا وای ریکخست پیایکی چاک و به به زه ییمان لسی هه لکه وت و
ئاوه که ی بۆ هه لگوزین.

پیاهه پیره که سه ری سورما، زانی نه م پیاهه پیایکی نامۆیه، چونکه هیچ
پوژیک که س میهره بانی له گه لدا نه کردون.

پیاهه پیره که گوتی: پیاهه که تان له کوئی به جیه یشت؟

گوتیان: له هه مان شوین، پیایکی نامۆیه هیچ شوینیکی نیه!

پیاهه پیره که گوتی: کچه کانم کاریکی چاکتان نه کرد، ده بوایه میوانداری
بکه ن، چونکه نه و چاکه ی له گه ل ئیمه دا کردوه، شوینیشی نیه روی تیبکا.

نه م شه و رو له کوئی بکا و له کوئی بنوی؟!

له سه رمانه میوانداری بکه یین، له سه رمانه چاکه ی به دینه وه!

یه کیکتان برۆن بیه یین.

یه کیکیان به رویشتنیکی شه رمانه وه چوه لای موسا و پیسی گوت: باوکم
بانگت ده کا تا پاداشتی ئاو هه لگوزینه که ت بداته وه.

موسا زانی خوا نزاکه ی قبول کردوه و شوینی نیشته جیی بۆ ره خساندوه،
بۆیه داواکه ی ره ت نه کرده وه.

موسا له گه ئی چو، موسا زۆر به پیز و به حورمه تهوه له پيشه وهی كچه كه ده رۆشت تا توشی نه زهر نه بێ.

موسا گه يشته ماله كه و پياوه پیره كه له ناو و نيشتمانی موسای پرسى، نه ویش وه لامى دایه وه.

پاشان موسا به سهرهات و بارودۆخه كهی بۆ گێرايه وه.

پياوه پیره كه به هیمنى و به نارامى گوێی بۆ گرتبو.

كه موسا له گێرانه وه كهی بوه وه پياوه پیره كه پێی گوت:

مه ترسه له م نه ته وه سته مكاره رزگارت بو.

۱۷- ژن هینان

موسا وهك میوانێكى به رێز به لكو وهك كورپێكى خۆشه ويست له لایاندا مایه وه.

رۆژێكىيان يهك له كچه كان به ساده یی به دلپاكی به باوكی گوت:

بابه گيان! به كرى كاری پێبكه، موسا پیاویكى به هیژ و پاكه.

باوكی گوتی: كچم چۆن ده زانی به هیژ و پاكه؟

گوتی: ده زانم به هیژه، چونكه نهو به ته نیا سه ری بیره كهی هه لگرت، كه به چه ند كه سێك نه بێ هه لئاگیرئ.

بابه گيان پاكیشه، چونكه به درێژایی رێگا له پيشه من ده رۆشت و ته ماشای نه ده كردم.

هه مو كریكار و خزمه تكاری ده بێ به هیژ و پاك بێ.

ئه گهر به هیز نه بێ به باشی کاری پیناکری.

ئه گهر پاك نه بێ گزی^(۱) ده كا و هیزه كهی سودی نابێ.

وتهی كچه كه له گهڵ دلی باوكه پیره كهی تینکی كرده وه.

به لām ئهو وەك باوكێك بیری له مه سه له كه كرده وه.

باوكه پیره كه له دلی خۆیدا گوتی:

پیموایه كهس له م كۆره شایسته تر نیه بیهكم به خزمی خۆم.

بروا ناكهم له دنیا دا كه سیكی له م گه نجه باشتر بدۆزمه وه!

له مه دیه ندا هیچ كه سیك به شایسته نازانم بیهكم به خزمی خۆم!

رهنگه خوا ئهم گه نجهی بۆ هینانم تا بیهكم به خزم و هاریکاری خۆم.

پیاوه پیره كه به رێز و به زهیی و دانا بیه وه به موسای گوت:

من ده مه وئ كچیكی خۆمت لێ ماره بكهم، به لām ده بێ ههشت سالان
كاروبارم بۆ راپه رێنی.

ماره بیه كه به م جوړه یه، كه ده بێ ئهم ههشت ساله ته واو بكه ی.

خۆ ئه گهر كردته (ده) سال له چاكه و پیاوه تی خۆته، نامه وئ کاری سه خت
پێبكه م، به پشتیوانی خوا چاكه ت له گه لدا ده كه م.

پیاوه پیره كه له وه ده ترسا گه نجه كه كچه كهی ببات و به ته نیایی به جیی بیلی.

پیاوه پیره كه ویستی گه نجه كه تا قی بکاته وه تا ئه گهر كه وته به ردلی كچه كه ی
بداتی.

موسا داواکەى قبول کرد و پښوابو خوا وای بۆ رېک خستوه و خوا پيرۆزى ده کا.

پښوابو خوا وای کرده بجيته مه ديهن و له ویش بجيته مالى ئەم پياوه پيره و پياوه پيره کەش سۆز و خوشه ويستی بۆ بزواوه.

بۆيه موسا گوته: من رازيم.

به لām موسا زيرهك و تيگه يشتو بو پيرى کرده وه نه وهك له ئايينده دا توشى بيزارى بى بۆيه ويستی له ههلبژاردنى ههردو ماوه كەدا سه ره به ست بى و گوته:

جا نه گهر ههشت سال کارم بۆ کردى يان ده سال من خۆم ئازادم، خواش ناگاداره.

۱۸- به رهو ميسر

موسا ماوه كەى تهواو کرد و له گهڵ خيزانه كەى بهرپى كهوتن.

خواحافيزيان له پياوه پيره كه کرد و پياوه پيره كەش خواحافيزى لى کردن و نزاى^(۱) بۆ کردن و گوته:

برۆ خوات له گهڵ كوپى خۆم، برۆ خوات له گهڵ كچى خۆم.

موسا له گهڵ خيزانه كەى بهرپى كهوت، شهو يهك پارچه تاريكى بو، گهلى سارد و سهرما بو.

به لām لهم بيا بانه دا ناگر له كوئى پهيدا ده بى؟

(۱) نزا: دوعاى چاك.

ئه گهر ئاگر نه دۆزنه وه چۆن خۆيان گهرم بکه نه وه؟!

ئه گهر پوناکی نه دۆزنه وه چۆن به پینگادا برۆن؟!

به پینگادا ده پۆشتن و موسا چاوی بۆ ئاگر ده گیرا.

له ناکاو ئاگریکی له دوره وه بینی، به خیزانه که ی گوت:

لیره بن، ئاگریکم له دوره وه دیوه ده چم به لکو هه ندیکی لى دینم یان
ئاوه دانیه کی له لادا ده دۆزمه وه.

موسا به ره و لای ئاگره که پۆشت.

که گه یشته نه وى بانگی کرا: نه ی موسا من په ره ردگارتم، که وشه کانت^(۱)
داکه نه، تۆ له دۆلى پیروزی گواى.

خوا له ویدا قسه ی له گه لّ موسادا کرد و سروشی بۆ هه نارد و فهرموی:

نه ی موسا من تۆم بۆ پیغه مبه رایه تی هه لّ بزاردوه، گوی بۆ سروشم پادیره،
من خوام، جگه له من هیهچ خوا وه ندیکی تر نیه، من بپه رسته و نوێژان بکه تا
منت به یاد بى، پۆژی دوا ییش په وایه و پو ده دات.

موسا گۆچانیکی به دهسته وه بو، له کاتى پۆشتندا تاقه تی خو ی ده دایه
سه ری.

خوا فهرموی: موسا نه و داره ی له دهستی راستت گرتوه چیه؟

موسا زۆر به ساده ییه وه گوتی: گۆچانه که مه.

موسا دهستی پیکرد سوده کانی گۆچانه که ی ده ژمارد، ده یویست قسه کانی
دریژ بى چونکه قسه ی له گه لّ خوا دا ده کرد و گوتی:

ئەم دارە گۆچانە کە مە، لە کاتی پۆیشتندا دەیدە مە بەرخۆم و بۆ مەر و مالاتە کە م گەلای دارانی پێ هەلدهوهرینم، زۆر سودی تریشی لێ دەبینم.

خوا فەرموی: موسا گۆچانە کە ت هەلده.

موسا هەلیدا و گۆچانە کە بوە ماریکی زل و زەبەلاحی بە جولە جول.

خوا فەرموی: هەلیگرهوه مەترسە، هەرئێستا دەیگیڕپینهوه سەر شیوه کە ی پیشوی.

خوانیشانە یەکی تریشی بە موسا بە خشی، کە ئەویش دەستی سپی و پۆشن بو.

فەرموی: ئە ی موسا دەست بخە ناو باخەلت پاشان دەری بینە بیئەوه ی نەخۆشی بێ سپی و پۆشن دەبێ.

۱۹- بڕۆ لای فیرعهون کە سنوری بەزاندوه و یاخی بوە

جا دوا ی ئەم گفتوگۆیە خوا فەرمانی بە موسا کرد بۆ ئەم کارە ی کە لە پیناویدا وەدیها توه دەسبە کار بێ.

فیرعهون خۆی لە سەر خەلکی کردبوه خوا، فیرعهون خراپە کاری لە ولاتدا بەرپا کردبو.

نەتەوه ی فیرعهون بە خوا بیپروا بون، نەتەوه ی فیرعهون کاری خراپە یان لە سەر زهوی دەنایه وه.

خوا لە بەندەکانی پازی نابێ بیپروا بن، خوا حەز ناکا کاری خراپە لە سەر زهوی بلایبێته وه.

خوا ویستی موسا بنییرته لای فیرعهون و نه ته وه که ی چونکه نه ته وه یه کی دور له خوا و خراپه کار بون.

به لām موسا چۆن بجیته لای فیرعهون و چۆن روبه پوی ئەم سهرسه خته به زهه بروزه نگه بیته وه.

موسا له میژ نیه پیاویکی قیبتی کوشته!

موسا له میسر به ترس و له رزه وه هه لاتوه و جه ندرمه کان و خه لکی کۆشك دهیناسنه وه!

موسا گوتی: خواجه من پیاویکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

ههروه ها زمانیشم ده گیرئ.

به لām خوا ئەمانه ی ده زانی، خوا ده یویست موسا بجی ئەگه رچی پیاویشی لی کوشتب و زمانیشی بگیری.

خوا بانگی کرد: ئە ی موسا پرۆ بانگی ئەم نه ته وه سته مکار و بی پروایه بکه تا بۆ لای خوا بگه رینه وه.

موسا گوتی: خواجه له وه ده ترسم پروام پی نه کهن، له وه ش ده ترسم کاتیك به وی قسه یان له گه ل بکه م هه ناسه م سوار ببئ و زمانم نه بیته وه، بۆیه با (هه رپون)یشم له گه لدا بی.

خواجه که سیکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

خوا فهرموی: نه خیر ناتکوژنه وه و هه ردوکتان برۆن، من ناگام لی تانه و گویم له گفتوگوتانه.

برۆنه لای فیرعهون و پی بلین:

ئىمە پىغەمبەرى خاى بونەوەرەين.

نەوې ئىسرائىل ئازاد بىكە و لىگەرې با لەگەل ئىمەدا بن.

خا فەرمانى بە موسا و بە ھارون كىرد بە نەرم و نىانى لەگەل فەرەون بدوین.

خا لەگەل دوژمنەكانىشى تارادەيك نەرمى پىخۆشە.

خا فەرمى: قسەى نەرمى لەگەلدا بىكەن بەشكو بىردەكاتەوۋە يا دەترسى.

۲۰- لەبەردەم فەرەوندا

موسا و ھارون چۈنە لاى فەرەون و لە كۆپى فەرەون داوايان لە فەرەون كىرد تا بەرەو خا بىگەرېتەوۋە.

بەلام فەرەونى بە زەبروزەنگ لە چاۋنەترسىيەكەى موسا تورپە بو، بە كەشوفش و لوتبەرزىيەوۋە گوتى:

گەنجۆ^(۱)! تۆ كىنى تا بتوانى لە كۆپى مەن ھەلستىيەوۋە و نامۆزگارى مەن بىكەى؟

تۆ نەو مىندالە نەبوى كە لە ناو زىدا ھەلمانگرتىيەوۋە؟

ئەدى ئىمە نەبوین لە مىندالى تا گەنجىتى بەخىومان كىردى؟

تۆ نەبوى پىاۋەكەت كۈشت و خۆت دزىيەوۋە؟

موسا تورپە نەبو، نەيگوت: درۆيە، نەيگوت راست ناكەى، پروپىسانوى نەھىنايەوۋە، بەلكو زۆر بە پاشكاويەوۋە ۋەلامى دايەوۋە.

(۱) گەنجۆ: ئەى گەنج.

گوئی: بەلێ من کوشتم، کاریکی ناپەواش بو بەلام ژیاوان بومەوه و خوا لێم
خۆش بوە. ^(١)

پاشان کە ترسام بکۆژنەوه هەڵاتم و ولاتم بە جێهێشت.

پاشان خوا چاکە ی لە گەڵدا کردم و کردمیه پێغەمبەر.

ئە ی فیرعەون! منەتی ئەوهم لەسەر دەکە ی، کە چەند سالتیک منت بەخێو
کردووە؟!

ئەدی بۆ بیر لەوه ناکەیدووە کە بۆچی من کەوتە بەردەستی تۆ و لەبەر چ منت
بەخێو کردووە؟

ئەگەر تۆ منداڵت نە کوشتبایە دایکیشم فرپێ نە دەدامە ناو نیل و نە دەکەوتە
بەردەستی تۆ تا بەخێوم بکە ی!

لە پال ئەم هەموو سەتم و کارە خراپانە تدا پیتوایە پیاوہتیت لە گەڵدا کردم؟
تۆ نەتەوہ کە ی منت بە کەر و ناژەڵ داناوہ و وە ک سە گ تیتخوړیون، توشی
نەهامەتی و دەردەسەریت کردون.

ئەوہ چ پیاوہتیه کە ئەگەر منداڵکیان لێ بەخێو بکە ی؟!

کە بەخێویشت کردوہ نەتزانوہ و هەڵەت کردوہ ئەگەرنا ئەویشت دەکوشت!
پیتوایە چاکەت لە گەڵدا کردم کە چەند سالتیک منت بەخێو کردوہ، کەچی
هەموو ئەوہ ی ئیسرائیلت کردۆتە کوێلە؟!

۲۱- بانگکردن به رهو لای خوا

فیرعه ون ده مکوت بو و نه ییتوانی وه لām بداته وه، ویستی خۆی له پرسسپاره که ههلبویری، بۆیه گوتی:

پهروه ردگاری بونه وه ر کییه؟ که گویم لیته ناوی ده بهی؟

موسا گوتی: پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه مین و نیوانیانه ته گهر برپاداری دلنیان.

فیرعه ون له م وه لāmه توپه بو، ویستی توپه بهی ئاماده بوانی نیو کۆره کهش بوروژینی و سهریان له وته کانی موسا بسور میئن.

بۆیه روی کرده ئاماده بوان و گوتی: گویتان لی نیه موسا چ ده لی؟!

به لām موسا قسه کانی خۆی نه بری و زه بری دوه می پاره شانده فیرعه ون و گوتی:

پهروه ردگاری نیوه و پهروه ردگاری باب و باپیرانی پیشوتانه.

فیرعه ون توپه تر بو و ئارامی نه گرت و گوتی:

دلنیابن پیغه مبه ره که تان شیته بوه.

به لām موسا قسه کانی خۆی نه پچراند و زه بری سییه می پاره شانده فیرعه ون و گوتی:

پهروه ردگاری رۆژئاوا و رۆژه لāt و نیوانیانه، ته گهر نیوه تیبه گن.

فیرعه ون ویستی موسا له م بابه ته تاله ههلبویری.

فیرعه ون ویستی توپه بهی ده ست و پیوهنده که ی بوروژینی.

بۆیه گوتی: له باره ی باب و باپیرانمان چ ده لی؟!

فیرعەون لە دلى خۆی گوتى:

ئەگەر موسا بلى لەسەر ھەق بون، دەلیم: ئەوان بتیان دەپەرست!

ئەگەر بشلئ: لە گومراھى و لە گەمژەبى دابون، ئەوا ئامادەبوانى کۆرەكە تورە دەبن و دەلین: موسا جوین بە باب و باپیرانغان دەدا.

بەلام موسا لە فیرعەون زیرەکتر بو، موسا خوا پى پاستى بۆ پۆشن دەکاتەو، گوتى:

باب و باپیرانى پىشو چيان کردب و چۆن بوین لەلای پەرورەدگار بزر نیە و گشتى نوسراو، پەرورەدگارى من شت لەبیر ناكا و بە ھەلەدا ناچئ.

پاشان موسا قسەى برەوہ سەر ئەو بابەتەى كە فیرعەون دەیویست خۆى لئ پزگار بکات.

موسا گوتى:

پەرورەدگارى من شت لەبیر ناکات و بەھەلەدا ناچئ.

ئەو پەرورەدگارەى كە زەوى بۆ ژيان سازاندوہ و گەلئك رینگە و رەوازیشى^(۱) لەسەر زەوى بۆ داناوین.

ئەو پەرورەدگارەى كە بارانى لە ئاسماندا باراندوہ.

لیرەدا فیرعەون دەمكوت دەبى و قسەى دەبرئ، بۆیە وەك ھەمو پاشایەكى زۆردار پەنا دەباتە بەر زەبروزەنگ و تورەبى و دەلئ:

باپئت بلیم ئەگەر ھەر یەكئكىتر جگە لە من بە خواوہند بزانى دەتخەمە بەندیخانە و بەندت دەكەم.

(۱) رەواز: رینگایەك ھاتوچۆى لەسەر بئ.

۲۲- موعجیزەکانی موسا

فیرعون کہ تیرەکانی خۆی ھاویشت موسا ویستی تیری خوای تیبگری.

موسا گوتی: ئەدی ئەگەر بەلگەی پېغەمبەراییەتیم پێنیشان دای بپروام پیددینی؟

فیرعون گوتی: بیهێنە ئەگەر راست دەکەیت.

موسا گۆچانەکەیت ھەلدا و یەکسەر بوە ماریکی زل و زەبەللاح.

پاشان دەستی بردە بن باخەلێ و دەریھێنا یەکسەر دەستی زۆر سپی بو.

فیرعون مەھانەیەکی^(۱) دۆزیەو و بە نامادەبوانی گوت:

جادوگەرێکی^(۲) زانایە.

نامادەبوان گوتیان: راست دەکەیت جادوگەر، جادووەکەیت پرون و ناشکرایە.

موسا گوتی: ئێوە بە شتی راستەقینە دەلێن جادو، ئەوێ جادوگەر بێ جادووەکەیت تاسەر نیە و سەرناکەوێ.

فیرعون گوتی: ئێوە دەتانەوێ لە رێبازی باب و باپیرانمان وەرچەرخیین^(۳)، دەسلالت و پاشایەتی بۆ خۆتان و دەست بێنن. ئێمە پرواتان پێ ناھێنین.

فیرعون وەک پاشا زۆردارەکان ویستی دەست و پێوەندەکەیت لە موسا بترسیتی و گوتی:

جادو: سیحر

(۱) جادوگەر: سیحریاز

(۲) وەرچەرخیین: وەرسوڕین، لابدن.

(۳) وەرچەرخیین: وەرسوڕین، لابدن.

موسا دەیهوێ بەهۆی جادووەکانیەوه لە ولاتتان دەریەدەر بکا، ئیوه تەگبیرتان چیه؟

دەست و پێوەندەکەى گوتیان: پێمان باشە جادوگەرانی سەرتاپای ولات کۆبکرینەوه و موسای پێ ببەزێنین.

بەمچۆرە لە سەرتاپای ولات بانگیان پراھێشت و گوتیان:
بۆ ئاگاداری، بۆ ئاگاداری... کێ جادوگەرە و جادو دەزانێ با لەلای پاشا ئامادە بێ.

جادوگەرەن لە هەمو لایەکەوه هاتن و لەلای پاشا کۆبونەوه.

بەریار درا لە پۆزی جەژندا جادوگەرەکان پووبەروى موسا ببەنەوه.

بانگی خەڵکیشیان کرد کۆبەنەوه تا بەلکو ببینن چۆن بەسەر موسا زال دەبن.

٢٢- بەرەو گۆرەپان

خەڵک لە بەیانیهکەى پۆزی جەژن زو لە مالهوه دەرچون و پۆل پۆل بەرەو گۆرەپانی پۆشتن.

مندال و گەنج و پیر و پیاو و ئافرەتان لە مالهوه دەرچون و بەرەو گۆرەپان بەرێ کەوتن.

کەس لە مالهوه نەما تەنھا نەخۆش و پەککەوتەکان نەبن.

لە کوچه و کۆلان و بازار و شاردا باس باسی جادوگەری و جادوگەرەن بو.

- ئەرێ جادوگەرە گەورەکەى شارێ ئەسوان هات؟

- به لڼ، جادوگره به ناوبانگه کې شاری ثوقسور و شاری جيزه
به ناوبانگيش هاتن.

- نهری تو پیت وایه کی ده باته وه؟

هرچی جادوگری کارامه و گوره میسره گشتیان کوپونه وه، ده بی کهس
لیان بباته وه!

موسا و براکه کی چون ده توان ببه نه وه؟!

موسا تا گوره بو هر له کوشکی پاشادا بو، پاشان به ترس و لهرزه وه
میسری به جیهیشت و چوه مه دیه ن، چند سالیکیش له مه دیه ندا مایه وه.

له کوئی فیری جادو بو؟

له میسر؟ نه خیر.

له مه دیه ن؟ نه خیر، گویمان لینه بو له ویدا هونه ر هبی!..

نه وه ی ئیسرایلیش هاتن و له گه ل خه لک کوپونه وه، دلیان له نیوان هیوا و
بیهمیدی دا بو، په نگه زیاتر بیهمیدیان به سهردا زال بوی، به لام خوا
میهره بانی له گه ل کوری عیمران ده کا! خوا نه وه ی ئیسرایل سرده خا!

جادوگره کان به لاف و گه زاف و لوتبه رزیه وه هاتنه ناو گوړه پان.

جل و بهرگی په نگاوړه نگیان له بهر کردبو.

همو گوچان و گوریسیان پیبو.

همو به پیکه نین و گالته جاپیه وه بهر و گوړه پانه که ده هاتن.

ده یانگوت نه مړوړوړی هونه ر!

نه مړو پاشا ده بینو چ کاریکی عه نیکه ده نوینن.

نه مړو خه لك ده بينی چهنه گرنګين!
 كاتيك كه جادوگه ره كان ناماده بون به فيرعه ونيان گوت:
 نه گهر سهر كه وين خه لا تمان ده كه ی؟
 فيرعه ون گوتی: به لي پله و پايشتهان بهرز ده كه مه وه...
 نه مه يه خه لا تي پاشايان! نه مه يه ريزانه ی^(۱) پاشايان!
 نه مه يه كه پياوی پی ده خه له تی!
 نه مه يه كه پشتی پالو وانان له نه رزی ده دا!
 به مجوره جادوگه ره كان به به لينه كانی فيرعه ون دلخوش بون.

۲۴- نه نيوان راست و ناراستدا

موسا به جادوگه رانی گوت: چتان هه يه هه ليدنه.
 جادوگه ره كان گوريس و گوچانه كانيان هه لدا و گوتيان:
 سويند به شان و شكوی فيرعه ون نيمه سهرده كه وين.
 خه لك شتيكي سهيريان بينی، به ده يان و سهدان ماريان ده دی له گوړه پاندا
 ده جين، خه لك كه نه م ديمه نيان بينی حه په سان و بو پاشه وه كشانه وه.
 هاواريان كرد: مار! مار!
 نافره ته كان قيژانديان، مندا له كان زيړانديان، هه راوه وريا گوړه پانی
 هه ژانده وه.

(۱) ريزانه: ريز لېنان.

نهوهی خه‌لک دیتى موساش دیتى و سه‌رى سوورما، موسا گوريس و
گۆچانه‌کانى له‌به‌رچاودا ببوه مار و ده‌جولان.

موسا ترسیکی به‌ دلدا هات!

چۆن نه‌ترسێ؟ نه‌مپۆ رۆژى تاقیکردنه‌وه‌یه، پیاویش له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا یان
ده‌باته‌وه‌ یان ده‌دۆڕی!

ئه‌گه‌ر خوانه‌خواسته‌ جادوگه‌ره‌کان به‌نه‌وه‌.

ئه‌گه‌ر خوانه‌خواسته‌ موسا بدۆڕینێ.

چ پو ده‌دا؟ په‌نا به‌خوا!!

سه‌رکه‌وتنى موسا سه‌رکه‌وتنى پیاویک نیه‌.

به‌لکو سه‌رکه‌وتنى ئاینه‌ به‌سه‌ر پاشا.

سه‌رکه‌وتنى راستیه‌ به‌سه‌ر ناراستی.

خوایه‌ موسا نه‌دۆڕینێ! خوایه‌ موسا ژیر نه‌که‌وێ!

موسا ترسی به‌ دلدا هات به‌لام خوا وره‌ی^(١) موسای به‌رز کرده‌وه‌ و پێی
فه‌رمو:

مه‌ترسه‌ تۆ سه‌رکه‌وتوی.

تۆ گۆچانه‌که‌ی ده‌ستی راست هه‌لده‌ ئیتر هه‌رچی فروفیلی جادوگه‌راڼ هه‌یه‌
قوتی ده‌دا، جادوگه‌راڼ سه‌رناکه‌ون.

موسا به‌ جادوگه‌راڼی گوت:

کارەکەى ئێوه جادووه، خوا جادوان پوچەڵ دەکاتەوه.

خوا کارى بەدکاران ناسازیئى.

خوا وتەى راستى خۆى سەردەخا ئەگەرچى تاوانکارانىش پێیان ناخۆش بێ.

موسا گۆچانەکەى هەڵدایە ناو گۆرەپان و بو بە ماریکی زل و زەبەللاح،
هەموو گوریس و گۆچانەکانى جادوگەرانی هەلکوشى.

بەمجۆرە راستى سەرکەوت و ناپراستى پوکایەوه.

جادوگەرەکان تاسان و واقیان و پرما...

- ئەمە چیە؟

ئێمە دەزانین جادو چۆنە و چۆن نیە.

ئێمە دەزانین جادو چەند جۆرى هەیە.

ئێمە مامۆستای هونەرىن!

ئێمە پیشەواى هونەرىن!

ئەمە جادو نیە! ئەمە جادو نیە!

چونکە ئەگەر ئەمە جادو بوايە بە جادو دەمانبەزاند.

ئەگەر هونەر بوايە بە هونەر دەمانشکاند!

بەلام هونەرەکانى ئێمە لەبەردەم ئەم کارەدا پوکایەوه، وەك خوناوى بەر
هەتاوئ بو بەهەلم و توايەوه!

ئەم کارەى لە کوئى هیناوه؟ دیارە لەلای خواوەیە!

جادوگەرەكان دلتيا بون كه موسا پېغەمبەرە و خوا ئەم موعجيزەيەى
داوەتتى، جادوگەرەكان ھەمو بە يەك دەنگ ھاواريان کرد:

بروامان بە پەرورەدگارى موسا و ھارون ھيئا.

ھەمو سوژدەيان بۆ خوا برد و گوتيان:

بروامان بە پەرورەدگارى بونەوەر ھيئا، كه پەرورەدگارى موسا و ھارونە.

۲۵- ھەرەشەكانى فيرەھون

فيرەھون شىت و ھار بو.

ئۆقرەى لى برا، ئاگرى لە چاوان دەبارى، ھەورەتريشقەى لە نيۆچەوانى
ھەلدەستا!

ھەى داماو فيرەھون! ئەوہى لى دەترسا و نەيدەويست پرو بدا روى دا!

دەيويست بە جادوگەرەن موسا ببەزىنئ كەچى جادوگەرەكان لىى
ھەلگەرەنەوہ و بونە سەربازى موسا!

دەيويست بە جادوگەرەن خەلئ لە موسا بکاتسەوہ، كەچى جادوگەرەكان
خويان بەر لە ھەمو كەس بروايان پيھيئا!

فيرەھون تيريكى بەرزى ھاويشت بەلام بەخۆى كەوتەوہ.

فيرەھون وايدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر لاشەدا ھەيە دەسەلاتى بەسەر
ھزريشدا^(۱) ھەيە.

وايدەزانی وەك چۆن دەسەڵاتی بەسەر زماندا ھەيە دەسەڵاتی بەسەر دلێشدا ھەيە .

وايدەزانی ئەگەر بە ڕەزامەندی خۆی نەبێ نابێ ھیچ کەسێک لە خەلکی میسر بپروا بە ھیچ شتێک بێنن .

بۆیە بە لوتبەرزی و بە کەشوفشەو^(۱) گوتی:

- چۆن بەر لەوێ من ڕینگاتان پێبدەم بپروا بە موسا دینن؟!

فیرەون تیریکی پاشایانەیی تیگرتن و گوتی:

دیارە موسا مامۆستاتانە و ئەو فێری جادوی کردون!

پاشان تیری دوو می تیگرتن و گوتی:

ئێوە پلانتان داناوەتەو تا خەلکی ولات ئاوارە بکەن و خۆتان دەسەڵات بگرنە دەست، خۆم دەزانم چتان بەسەردینم .

پاشان تیری ژەھراوی سییەمی تیگرتن، کە دواھەمین تیری ناو تیردانەیی پاشایانە، گوتی:

شەرت بێ دەبێ دەست و پێی ھەموتان ڕاست و چەپ بپریم و لە خاچستان ھەلواسم .

بروادرەکان تیرەکانیان بە قەلغانی بپروا و ئارامگری پەرچ دایەو .

گوتیان: بێ باکین^(۲) چت نەکردووە بیکە، مادەم بپروامان ھینا بشکوژرێین زەرەر ناکەین چونکە بۆ لای خوا دەگەرێینەو .

(۱) کەشوفش: لاف و تەنتەنە .

(۲) بێ باکین: بێ منەتین .

هامان و وهستاكان زۆر شه كهت و ماندو بون، قور له بهر برا، كه رپوچ نه مان.
كه چي فيرعه ون هيشتا گه ليكي مسوده، بالاخانه كه هيشتا نزيكی هه ور
نه بۆته وه چ جاي ئه وهی بگاته مانگ!

هيشتا نزیکي مانگ نه بۆته وه چجاي ئه وهی بگاته خۆر!
هيشتا نزیکي نزیکي خۆر نه بۆته وه چجاي ئه وهی بگاته هه ساره كان!
هيشتا نزیکي هه ساره كان نه بۆته وه چجاي ئه وهی بگاته ناسمان!
فيرعه ون دلّسارد و شهرمه زار بو، فيرعه ون هيسواي برا و دهسته وه ئه ژنۆ له
شويینی خۆی دانیشته و له رو داما.

فيرعه ون چهند داماوّه! دياره نازانی خوا چهند بهرز و گه ورهيه؟
دياره نازانی خوا ئه رز و ناسمانه به رزه کانی ئه فراندوه؟ دياره نازانی هه رچی
شتیکی له ئه رز و ناسمانه کانداهيه هیه خوايه؟
دياره نازانی خواي گه وره خواي ئه رز و ناسمانه؟!

فيرعه ون دواي کردوکۆشه بيناکام و تيّکشکاوه کانی هيج فروفيلیکی تری پئ
نه ما ته نها ئه وه نه بی که بریاری بدا موسا بکوژی، به و بیانه و ی گوايا
خراپه کاری له سهر زه و ی بلاو ده کاته وه!
فيرعه ون گوتی: لیم گه پین با موسا بکوژم، که کوشتم ئه و جا با هاواری
خواکه ی بکات!

بۆیه ده ی کوژم نه وه ک رپیازه که تان بگوژی یان خراپه کاری له سهر زه و ی بلاو
بکاته وه.

٢٧- برۆادارەکەى خزمى فیرعەون

فیرعەون کاتێک ویستی موسا بکوژى، پیاویکی برۆادارى خزمى فیرعەون که به نهینى برۆای هینابو هەڵسایهوه و گوتى:

دەتانهوێ پیاویک بکوژن که دەلێ خوا پەرۆردگارمە و لە پەرۆردگارى خوشىرا چەند نیشانهى زۆر ناشکرای بۆ هاوردون؟!

برۆادارە ئازا و زیرەکەکەى خزمى فیرعەون گوتى:

لەبەرچى بەرهنگارى^(١) موسا دەبنهوه و ئازارى پێدەگەیهنن؟

ئەگەر برۆاشى پێ ناهینن وازى لێ یینن خۆى و رێبازەکەى خۆى.

ئەگەر درۆزن بێ ئەوا تاوانى درۆیهکەى لە ملی خۆیهتى و پەيوەندى بە ئێوه نیه.

ئەگەر راستیش بکا و پێغەمبەر بێ ئێسەش ئازارى بدەن ئەوا قورتان بەسەرى... هەندیک لەو هەرەشانەى ئەو پیتان دەلێ دینهدى و هەموتان تەفروتونا^(٢) دەبن.

براكانم! بە مولکى زۆر و زەوهند لە خۆبایى مەبن، بە هیژ و لەشکرى گەوره لە خۆ دەرەمەچون.

نەتەوهکەم! ئەمڕۆ ئێوه بالادەستن، ئێوه دەسەلاتتان بە دەستە، باشە ئەگەر سزای خوا توشمان ببێ کێ هەیه رزگارمان بکا؟!

فیرعەون لە وەلامدا گوتى:

(١) بەرهنگاریبونهوه: روبەرپوینەوه.

(٢) تەفروتونابون: لەناچون و کاولبون.

من ھەر سورم لەسەر کوشتنى موسا و ئەوھى منىش پىتان دەلىم ھەر ئەو
راستە.

بروادارە ئازا و زىرەكەكە وىستى نەتەوھەكەى لە سەرەنجامى پىر ئازار و
چارەنوسى ستەمكاران بترسىنى و گوتى:

نەتەوھەكەم! من لەوھ دەترسم توشى سزايەكى وەك سزاي نەتەوھى نوح و عاد
و پھمود و بىرواكانى تر بن، ديارە ئەوان تاوانيان كرده بۆيە توشى سزا بون
ئەگەر نا خوا ستەم لە بەندەكانى خۆى ناكە.

بروادارە ئازا و زىرەكەكە نەتەوھەكەى بە پۆژى دوايى ترساند.

دەزانى پۆژى دوايى چيە؟

پۆژى دوايى ئەوھەندە سەخت و ناخۆش و پىر ئازارە پىاو ئاور لە برا و داىك و
باوك و ژن و مەندالەكانىشى ناداتەوھ، چونكە لەم پۆژەدا ھەمو كەسيك
پەريشانە و لەبەر پەشيويى خۆى ئاگاي لە ھىچ كەسى نامىنى.

لەم پۆژەدا تەنھا بىروادارەكان نەبى ئەگىنا ھەمو برادەرەكانى تر لە گەل يەكتر
دوژمن و لە يەكتر بىزارن.

لەم پۆژەدا خزمایەتى نامىنى و كەس لە ھالى كەس ناپرسى.

لەم پۆژەدا خواى مەزن و بالادەست بانگ دەكا:

ئەمپرو دەسەلات بۆ كييە؟.. ھەلبەت بۆ خواى زال و تەنيايە.

لەم پۆژەدا خەلك ھەمو دەپەشوكىن، ھانا وەبەر يەكتر دەبن، ھاواری يەكتر
دەكەن فريامان كەون فريا!

بەلام کەس فریای کەس ناکەوێ و ئاوار لە یەکتەر نادەنەو، چونکە هەمو لەخۆ
بیزارن و کەسیش هیچی پێناکرێ.

بروادرە ئازا و زیرەکە گوتی:

نەتەوێ کەم! من دەترسم لەم رۆژەدا لێتان بقیەومی کە دەبیته هاوارهاوار کە
رۆژی قیامەت، ئەوێ رۆژی هیچ کەس هیچی بە دەست نیە و کەس فریاتان
ناکەوێ، ئەگەر ئێوە گومرا بن خوا یارمەتیتان نادا.

بروادرە ئازا و زیرەکە گوتی:

خوا چاکە یەکی گەلیک گەورە ی لە گەلدا کردن بەلام ئێوە رێزتان نەزانی، جا
کە مائاواویی لێکردن ئەوسا ئەفسوستان^(۱) کیشا.

ئەم چاکە یە یوسفی پێغەمبەر بو - سلاوی خۆی لیبی - کە ئێوە نەتاناسی و
رێزتان نەزانی.

جا کە یوسف کۆچی دوا یی کرد گوتتان:

پاکی و بێ گەردی بۆخوا! پێغەمبەر نەبوو وەک یوسف بێ!

پادشا نەبوو وەک یوسف بێ!

پیاو نەبوو وەک یوسف بێ!

لە دوا یی یوسف لە کوێ پێغەمبەریکی وەک یوسفمان بۆ دێ؟!!

نەخێر قەت پێغەمبەریکی وەک یوسفمان بۆ نابێتەو!

بروادرە ئازا و زیرەکە گوتی:

(۱) ئەفسوس: ئەسەف.

کاتی خۆی که یوسف هات و به لگهی پرون و ناشکراشی پیبو بۆ سه لماندنی پیغه مبه رایه تیه که ی، که چی ئیوه گومان تان لی هه بو، به لام وه خستی که مرد گوتان ئیتر پاش ئه و خوا هیچ پیغه مبه ریك نایریت.

بزانن ئه گهر ئه م پیغه مبه ره ش بمری هه مان شت ده لێن و په شیمان ده بنه وه!

۲۸- ئامۆژگاری پیاوه برواداره که

برواداره که ئامۆژگاری نه ته وه که ی کرد و دلسۆزی و خۆشه ویستی خۆی بۆ ده برپین و گوتی:

نه ته وه که م! وهرن شوینم که ون رپی راستان نیشان ده ده م.

برواداره ئازا و زیره که که ده یزانی نه ته وه که ی به ژیا نی دنیا وه مه ستن.

ده یزانی فیرعه ون به مولک و هیزه زۆره که ی فریوی خواردوه ^(۱) و له خۆبایی بوه.

به لام ژیا نی دنیا وه که خه ونیکه و کۆتایی دی، ژیا نی دنیا وه که سیبه ریکه پاشان نامینن.

برواداره که زانی نه ته وه که ی به خۆشی ژیا نی دنیا وه سه رمه ست بونه، سه رمه ستیش گوئ بۆ وته ی راست ناگری و هه ست به شتی چاک ناکا.

بۆیه ئه وانیش گوئ له وته کانی موسا راناگرن.

برواداره که ویستی له م بیئاگابونه بیادریان بکاته وه و پپی گوتن:

(۱) فریو خواردن: خه لته تان.

نەتەوێکەم! بە ژيانى دىيا مەخەلەتێن، ژيانى دىيا چەند خۆشەىكى سنوردارە و دەبرێتەو، ژيانى دوارۆژ هەمیشەىیە و نابڕیتەو.

لێرەدا نەفامانى نەتەوێکەى بەم قسانە هەلچون، بانگى برۆادارەکەیان دەکرد بێتەو سەر پێى بێروایى و هاوبەشپەرستى، بانگیان دەکرد بگەریتەو سەر ئاینى باب و باپیران.

برۆادارەکە دەیگوت: بۆ لای خوا بگەریتەو و خوا بپەرستن.

ئەوانیش دەیانگوت بۆ سەر ئاینى باب و باپیران بگەرێو!

زۆریان لە گەڵ هەولدا و سنوریان بەزاند ئەویش پێى گوتن:

نەتەوێکەم! ئەو چیتان لێتەوماو!

من بۆ پرزگارى بانگتان دەکەم کەچى ئێو بۆ دۆزەخ بانگم دەکەن؟!

من بۆ لای خۆى بالا دەست و لێبۆردە بانگتان دەکەم، کەچى ئێو بانگم دەکەن، تا بەخوا بێروا بم و هاوبەشى بۆ بریار دەم.

برۆادارە ئازا و زیرەکە پێى گوتن:

خواوەندەکانى ئێو کام پێغەمبەریان ناردو؟

کام پەر توکیان دا بەزاندو؟

کى بانگەوازی بۆ کردو؟

خواوەندەکانى ئێو راستەقینە نین، بەلکۆ تەنھا چەند ناویکن کە خۆتان و باب و باپیرانتان هەر لە خۆرا و بەبى بەلگە هەلتان بەستون.

بەلام ئەو تەنێ پێغەمبەرانى خوا هەمويان بانگەوازیان بۆ لای خوا کردو، ئەو ئیبراھیم، یوسف و، ئەو پێغەمبەرەى خواش کە موسایە.

سەیرکەن ھەموو شتێک نیشانەى بونى ئەم خوايەيه!

لە ھەموو شوێنێک پیغەمبەر ھەيه و بانگى خەلکى کردوہ!

بەلام ئیوہ کە بانگى من دەکەن تا بۆ لای ئەم خواوەندانە بگەرێمەوہ ھەلبەت
نە لە دنیا و نە لە دوایش ناتوانن بە ھانای کەس بچن.

بروادرە کە لە گێل و ویلیان بێزار بو، بۆیە بە جێى ھێشتن و، پێى گوتن:

رۆژێک دادى و تەکانى منتان بە بیر بێتەوہ، من خۆم بە خوا سپاردوہ، خوا
بەندەکانى خۆى دەبینى و ئاگاداریانە.

خەلکە کە تورە بون و خزمەکانى فیرعەون ویستیان بیکوژن، بەلام خوا
پاراستى و دوژمنانیشى لەناو برد.

۲۹- ژنى فیرعەون

فیرعەون وایدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر لاشەدا ھەيه دەسەلاتى بەسەر
ھزرىشدا ھەيه.

وایدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر زماندا ھەيه دەسەلاتى بەسەر دلێشدا
ھەيه.

وایدەزانى ئەگەر بە پەزامەندى خۆى نەبێ نابى ھیچ کەسى لە خەلکى میسر
بروا بە ھیچ شتى بێنى.

ئەگەر فیرعەون بیزانیبایە یەکیک وا لەوسەرى ولاتى میسرەوہ برۆای بە
موسا ھیناوە شیت و ھار دەبو، حەجمانى نەدەما، ئاگرى لە چاوان دەبارى،
ھەورە تریشقەى لە نیوچەوان ھەلدەستا، دەیگوت:

چۆن ده بی پروا به موسا بیئنی بهر له وهی ریگهی بدهم؟!

له ولاتی من بژی و سه ریچی بکا؟!

بژیوی من بخوا و پروام پی نه هیئنی؟!

ده بی منیان پی له خوشیان له پیشتی بی!

فیرعه ون له بیی نه مابو به خۆی وا له سه ر نه رزی خوا ده ژی و سه ریچی له
فرمانه کانی خوا ده کات، وا بژیوی خوا ده خوا و پروا به خوا ناهیینی!

خوای گه وره له ناو مالی فیرعه وندا نیشانه یه کی به فیرعه ون نیشان دا.

له ناو خیزانی فیرعه وندا نیشانه یه کی به فیرعه ون نیشان دا.

بو یی پرون کرده وه که خوا ده سه لاتی به سه ر هزرده هیه وه که چۆن ده سه لاتی
به سه ر لاشه دا هیه.

خوا ده سه لاتی به سه ر دلدا هیه وه که چۆن ده سه لاتی به سه ر زماندا هیه.

خوا ده بیته له مپهر له نیوان میرد و ژنه که ی.

خوا ده بیته له مپهر له نیوان مروژ و دلی.

پروا چوه ناو ماله که ی فیرعه ون بیئنه وه ی فیرعه ون ههستی پیبکات، بیئنه وه ی
فیرعه ون هیچی پیبکری.

ژنه که ی فیرعه ون پروای به خوا هیئا و به فیرعه ون بیپروا بو.

پروای به موسا هیئا نه گهرچی میرده که ی پاشای میسر بو.

شاره زاترین کهس به فیرعه ون و خوشه ویسترین کهس له لای فیرعه ون پروای
به موسا هیئا.

ژنی فیرعهون پروای هیئا بیئوهوی جهندرمهکانی فیرعهون بتوانن هیچ بکهن، بیئوهوی ههستی بیبکهن، ههرچهنده وهك میرولان بۆنیان دهکرد و وهك قهلهریشان دهیانروانی.

فیرعهونیش ههستی پینهکرد، ههرچهنده نزیکترین کهسیشی بو.

جا نهگهر فیرعهون بیزانیابیه چی دهکرد؟

فیرعهون دهسهلاتی بهسهر لاشهدها ههیه بهلام دهسهلاتی بهسهر هزردها نیه.

فیرعهون دهسهلاتی بهسهر زماندا ههیه بهلام دهسهلاتی بهسهر دلدا نیه.

ژن دهبی گوپراهی میردی بی، بهلام نهك له بیپروایی و له گوناخان، چونکه نهگهر یهك له لایهن ههرکهسیکهوه فهرمانیکی دژ به فهرمانی خوای بیبکری نابی گوپراهی بی.

مندالیش دهبی گوپراهی دایک و باوکی بی و چاکهیان له گهل بکا، بهلام نهگهر فهرمانیکیان پیکرد بیپروایی بو یان گوناخ بو نابی جیبهجی بکا چونکه خوا رازی نابی.

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ . واته: نهگهر دایک و باوک هانیان دای شتیک بکهی به هاویهشم که خۆت هیچی لی نازانی، فهرمانیان بهجی مههینه؛ له دنیادا بهخۆشی لهگهلیان بژی و، ههر له شوین تهوانه برۆ که بهرهو خوا

گهراونه وه، له ئاکامدا ههر ده گه پینه وه لای من، ئهوسا تیتان ده گه یه نم چیتان کردوه. (۱)

ژنه که ی فیرعه ون له سهر برپواکه ی خۆی مایه وه و نه چوه وه سهر بیپر وایی، له ژوری خۆی له مائی دوژمنی خوا به نهینی خوی خۆی ده په رست.

له خوا ده ترسا و خۆی له سته مکاریه کانی فیرعه ون بیبه ری ده کرد.

خوای گه وره له ژنه که ی فیرعه ون خوش بو و له فیرعه ون و زولمه کانی رزگاری کرد، خوای گه وره له قورئاندا به سهرهاتی ژنه که ی فیرعه ون به نمونه ی برپواداری و نازییه تی بؤ برپواداران دینیته وه ده فهرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اٰنِیْ لِیْ عِنْدَکَ بَیْتًا فِی الْجَنَّةِ وَیَخِیْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَیَخِیْ مِنْ اَلْقَوْرِ الظَّالِمِیْنَ سَیِّئَاتِکُمْ وَاْتَهٗ: خوا ژنه که ی فیرعه ون به نمونه بؤ برپواداران دینیته وه. که له بهر په روه ردگاری خۆی پاراپایه وه: په روه ردگارا! تو له لای خۆت له به هه شتدا مالیکم بؤ دروست بکه و له فیرعه ون و کرده وه که ی رزگارم بکه و، له ناو کۆمه لای ناهه قانیش رزگارم بکه. (۲)

۳۰- نه هاهه تیه کانی نه وه ی ئیسرائیل

خه لک که زانییان فیرعه ون دوژمنایه تی نه وه ی ئیسرائیل ده کا؛ ئه وانیش دوژمنایه تیان ده کردن و ئه زیه تیان ده دان تا به لکو له فیرعه ون نزیک ببه نه وه.

مندال و توال گه مه یان به نه وه ی ئیسرائیل ده کرد و وه ک سه گ پییان ده وه پین.

ھەر پۇژەي نەھامەتيەكى نوپيان بەسەردا دەھات، ھەر پۇژەي توشى
بەلایەك دەبون.

موسا- درود و سلاوى خوى لیبى - دللى دەدانەوہ و نامۇژگارى دەکردن
ئارام بگرن، پىي دەگوتن:

پشت بەخوا ببەستى، ئارام بگرن، زەوى ھى خوايە، خوا بە ويستى خوى
بەندەكانى بالادەست دەكا، سەرەنجاميش بۇ لەخواترسانە.

نەوہى ئيسرائيل لەم نەھامەتى^(۱) و ئيش و نازارانەي توشيان دەھات بىزار
بون، بە موسايان گوت:

ئەي موسا! تۆ ھىچ سودىكت بە ئىمە نەگەياندا!

تۆ ھىچ بەلایەكت لەكۆل نەکردىنەوہ!

پىششەوہى تۆ بىي نازاريان دەداين دواي ئەوہى كە تۆش ھاتى ھەر نازار
دەدرين.

بەلام موسا ورەي دانەبەزى! بەلام موسا بىھومىد نەبو! گوتى:

ئارام بگرن، خوا دوژمنەكەتان لەناو دەبات، پاشان ئىوہ بالا دەست دەكا تا
دەرکەوى ئىوہ چ جۆرە كاريك دەكەن.

نەتەوہ كەم! ئەگەر ئىوہ پرواتان بە خوا ھىناوہ و ملكەچى فەرمانەكانى خوان
پشت بەخوا ببەستى.

ئەوانيش گوتيان: خوايە پشت بە تۆ دەبەستىن، خوايە نەماخەيتە بن دەستى
ئەم سستەمكارانە، خوايە لەم نەتەوہ بىپروايە پزگارمان بکە.

(۱) نەھامەتى: بەدبەختى.

فیرعهون نهیده هیشت نهوهی ئیسرائیل خوا بپهرستن، ئه گهر بیدیان خوا ده پهرستن و نویژ ده کهن توپه ده بو.

فیرعهون نهیده هیشت مزگهوت له ولاته کهیدا دروست بکهن، ئه گهر له ولاته کهیدا خوا بپهرسترا بوايه توپه ده بو.

فیرعهون چهند نه فامه! خو زهوی هی فیرعهون نیه هی خوایه!

کی لهو کهسه سته مکارتره که ناهیلێ خوا له سهر زهوی بپهرستی؟!

کی لهو کهسه سته مکارتره که له سهر زهوی خوا ده لیتته خه لکی: من بپهرستن؟!

به لام فیرعهون ناتوانی نه هیلێ خه لک له ناو مالی خوێ خوا بپهرستی!

خوا له سهر زاری موسا به نهوهی ئیسرایلی فهرمو:

ماله کانی خوتان بکهن به مزگهوت و لهوێ نویژ بکهن.

فیرعهون و جهندرمه کانی نه یاتوانی نهوهی ئیسرائیل له پهرستنی خوا دابیرین!

کی ده توانی بهنده له خوا دابیرینی؟!

کی ده توانی موسلمان له پهرستنی خوا دور خاتهوه؟!

۳۱- برسیتی

کاتیک فیرعهون له سنوری تیپه پاند و تهواو له خوا یاخی بو، گهلیک بیناگا و لامل^(۱) بو، خوا ویستی ئاگاداری بکاتهوه.

خوا پازی نابێ بهنده کانی بیپروا بن! خوا ههز ناكا خراپه کاری له سه زهوی بلاو بیتهوه!

فیرعهون پیاویکی زۆر کهله رهق بو، دانایی و ئامۆژگاری دادی نه دا. کهریش تا لێی نه درێ ئاگادار نابیتهوه!

جا خوا ویستی فیرعهون ئاگادار بکاتهوه!

میسر ولاتیکی به پیت و به ره کهت و پر له شینایی بو، ولاتی خێروییر و به روبوم و دانه ویله بو.

له سه رده می یوسفدا - سلای خوی لیبی - که برسیه تی بلاو به وه زانیان ولاتی میسر چون ولاته دوره کانی رزگار کرد.

زانیتان میسر چون خه لکی شام و خه لکی کهنعانی له برسیه تی رزگار کرد!

زهوی و زاره کانی میسر به زبی نیل ئاو ده دران.

کشتوکاله کانی مسیر به زبی نیل ئاو دیر کرابون.

زبی نیل سه رچاوهی خیر و خوشی میسر بو.

فیرعهون و خه لکی میسر وایانده زانی زبی نیل کیلی رزق و پۆزییه.

وایانده زانی ئه گهر میسر زبی نیلی هه بی پێویستی به باران و به هیج شتیکی تر نییه.

(۱) لامل: سه رسه خت، رکه گر، عیناد.

نەياندەزانی کلیلې رزق و رۆزى بە دەست خوايە.

نەياندەزانی خوا رزق و رۆزى دەبەخشی و ھەلیدەگرئ.

نەياندەزانی زبى نیلیش ھەر بە فەرمانى خوا دەروا و ئاوى زۆر دەبئ.

بە فەرمانى خوا نیل وشكى کرد و ئاوەكەى چۆو ژیر زەوى.

خەلكى میسر كەوتنە نەھامەتى و نەياندەزانی زەوى و زارەكانیان بە چ ئاو
بدەن؟!

بەروبو و دانەوێلە كەم بونەو، برسیتی بلاوبۆو و گرانی بە دواى گرانی
دادەھات!

فیرەو و ھامان و جەندرمەكان ھەرچەندى کردیان و کۆشییان چارەیەکیان
پینەکرا.

لیرەدا خەلكى میسر بۆیان رۆن بوو، كە فیرەو پەرورەدگاریان نیە و رزق
و رۆزى بە دەست خوايە نەك فیرەو!

بەلام فیرەو بەم نەھامەتیە پەندى وەرنەگرت، خەلكى میسر پەندیان
وەرنەگرت و بیدار نەبونەو!

شەیتان وای کرد سود لە پەندو ئامۆژگارى وەرنەگرن.

خەلكى میسر گوتیان ئەم ھەمو برسیتى و قاتوقریە بەھۆى نەگبەتى موسا
و نەتەو، كە یەتى!

قسەيەكى چەند سەیرە! ئەدى موسا پشتریش لەناویاندا نەبو؟! ئەدى نەو،
ئیسرائیل رۆژگارێك نیە لەناویاندا دەژین؟!

نه خیر له بهر نه گبه تی کرده وه خراپه کانی خو یانه !! له بهر نه گبه تی بی پروایی
خو یانه !!

فیرعه ون و نه ته وه که ی سه رسهخت بون و گوتیان ئیمه مل بو ئهم جادوه که چ
ناکه یین.

گوتیان: موسا! هه رچه ندی نیشانه مان بو بی نی و جادومان لی بکه ی هه
پروات پی ناهیتین.

٣٢- پینج نیشانه

خوا ی گه وه نیشانه یه کی تری بو ناردن.

بارانیکی زوری به سه ردا باراندن، ناوی نیل هه ستا.

ئاسمان هه ر باراندی هه ر باراندی، تا هه مو کشتوکال و زهوی و زاره کانیان
نقوم بو، به رو بوم و دانه ویله کان خه سار بون.

باران به لایه کی گه وه ی توش کردن.

تا دوینئ سکا لایان له بیبارانی ده رده بری که چی ئه مپو سکا لا له زوربارین
ده رده برن!

پاشان خوا کللوی بو ناردن، کللو به کشتوکال و زهویوزاران وه ربون و له دار
و دره ختان و روکان، پویان له هه ر کوئ بکرد بایه هیچیان به سه ر هیچه وه
نه ده هیشت.

سه رباز و جه ندرمه کانی فیرعه ون نه یانتوانی له گه ل سه ربازانی خوا بجه نگن.

چون ده توانن له گه ليان بجهنگن؟ خو شمشير و تيرو پم دهره ستيان^(١) نايهن!
ليړه دا خه لکي ميسر بيده سه لاتي فيرعه ون و بيده سه لاتي هامان و بيتوانايي
جه ندرمه کانيان بو پرون به وه.

به لام پهنديان وهرنه گرت و بيدار نه بونه وه!
بزيه خوا جوړه سهر باز يکي تري بو ناردن، که نه وانيش نه سپي بون.
نه سپي داروبه ردی لي ته نينه وه.

سهر جيگه ههر نه سپي بو، ناو جل و بهرگ ههر نه سپي بو، ناو پرچی سهر
ههر نه سپي بو، ناو موی جهسته ههر نه سپي بو.

خوا له نه سپيمان بپاريزي!

له بهر نه سپي خه ويان نه بو، شهو تا به ياني ههر خهريك بون به نينوك
نه سپيان ده كوشت.

چون ده توانن له گه ل نه سپي بجهنگن؟ خو شمشير و تير و پم دهره ستيان نايهن!
خو سهر باز و جه ندرمه کانيش ناتوانن له ده ست نه سپيان پرگار بن!

پاشان خوا بوقی بو ناردن، بوق دنياي پر کرد، خواردن ههر پري بوق بو،
خواردنه وه ههر پري بوق بو، جل و بهرگ ههر پري بوق بو.

له بهر بوق له خويان بيزار ببون، زينيان لي تال بو.

بوق به هه مو شويتان بلاو بونه وه، گشت کون و که له بهر يکي خانويان
ته نيبه وه.

بۆ قێك له ملاوه ده يقيراند، بۆ قێكي تر له ملاوه تر بۆ دهنگ ده بو، بۆ قێكي تر له ولاوه پازى ده دا...

هه ر بۆ قێكيان ده كوشت (ده) بۆ قى تر ده هاتنه جى، هه ر بۆ قێكيان ده ردينا پىنج بۆ قى تر پهيدا ده بون، ده تگوت له مالىدا زۆر ده بن.

پاسهوان و جه ندرمه كان هه رچه ندى كردييان و كردييان نه يانتوانى بۆ قه لاجۆ^(۱) بكه ن.

ئه مجاره خوا نيشانه ي پىنجه مى بۆ ناردين، نيشانه كه ي ئه مجاره خوین بو.

هه مو توشى خوین پژانى لوت بون، خوین له لوتيان نه ده وهستا، زۆر بیهیژ و كه شهنگ ببون.

پزىشكه كان نه يانتوانى چاره سه رى بدۆزنه وه و هه یچ ده رمانێك دادى نه دان.

هه ر جارێك كه خوا نيشانه يه كى بۆ ده ناردين ده هاتنه لای موسا و ده يانگوت: تۆ له خوا بپاریوه تا ئه م به لایه مان له سه ر هه لگرى و رزگارمان بكات، ئیمه ش په يمان ده ده ين په شيمان ده بينه وه و بپوا دى نين و نه وه ی ئىسرائیلت له گه ل ده نیرين.

خوا به لایه كه ی له سه ر هه لده گرتن و رزگارى ده كردن، به لām ئه وان په يمانه كه يان ده شكاند.

خوا له قورئان ده فهرموى: ئیمه لافاو و كللۆ و ئه سپى و بۆق و خوینمان بۆ ناردين، كه چه ند نيشانه يه كى رۆن و ئاشكرا بون، به لām ئه وان له خوڤایى بون، به راستى نه ته وه يه كى تاوانبار بون.

(۱) قه لاجۆ: بنپى كردن، له ناو بردن.

۳۳- دەرچون

خاکی میسر هرچه نده به رفه وان بو، به لām بۆ نه وهی ئیسرائیل ته نگ و تریسک بو.

چ له پیت و به ره که ت و خیروبیری میسر بکه ن که ئه وان هه مو پۆژی جو ره ها ئه شکه نجه و رپسواپی ببینن؟!

تا که ی ئارام بگرن؟ خو ئه وانیش ئاده میزادن و هه ست به ئیش و ئازار ده که ن!

خوا سروشی بۆ موسا نارد شه وی نه وهی ئیسرائیلیش له گه لّ خو ی ببات و له میسر دەرچن.

جه ندرمه کانی فیرعه ون که وه ک قه له ره ش ده یان پوانی و وه ک میرو لان بۆ نیان ده کرد هه ستیان پیکرد و هه والیان به فیرعه ون را گه یاند.

موسا نه وهی ئیسرائیلی له گه لّ خو ی دا و به ره و خاکی پیرو ز به ری که وتن.

نه وهی ئیسرائیل دوا زده تیره بون، هه ر تیره ی فه رمانده یه کیان هه بو.

رینگای شام رینگایه کی دیار و ئاشکرا بو، وشکانیه ک بوله نیوان دو وشکانیدا، موسا پیشتەر دو جارانی پیدا پۆیشتبو، جارێک که بۆ مه دیه ن کۆچی کرد، جارێکی تریش که بۆ میسر گه رایه وه.

به لām موسا مه به ستیکی هه یه که چی خوا مه به ستیکی تری هه یه، هه لّ به ت مه به ستی خوا دیته دی.

موسا رینگای بزر کرد، موسا هه لّ ی کرد و قه ده ری خوا هاته دی.

موسا وايدەزانی نەوہی ئيسرائيل بەرەو باکور دەبا بەلام بەرەو پوژھەلات
دەرۆشتن^(١)، چونکە شەوێکی تاريک و ئەنگوستەچاو بو.

لە ناکو و خۆيان لەبەردەم دەریای سور دیتەوہ کە شەپۆلە ھاروھاجەکانی
لێکیان دەدا.

ھاوار خوايە! ئیمە لە کوێین؟ لەبەردەم دەریا داین!

ئاوڕێکیان لە پشتەوہ داوہ، لە دورەوہرا تەپ و تۆزێکی پەرش و بلایان
بینی!

ھەزارەزیلە لەشکرێکی گەورەیان چاو پێکەوت کە بەری ئاسۆیان گرتبو!
لێرەدا نەوہی ئيسرائيل ھەرا و زەنا و دەنگە دەنگیان لەناویدا بەرز بۆوہ و
دەیانگوت:

کۆری عیمران! لە چ لیمان توپە بوی ئاوا نەخشەت کیشاوہ بمانکوژی!
ئیمەت ھیناوہ تە سەر کەناری دەریا تا فیرعەون وەك مشک بمانکوژی؟ تازە
نەدەتوانین ھەلێین! نەدەتوانین دەریا ز بین!

ئیمە وەبیرمان نای خراپەمان لەگەڵدا کەردبێ ئەم تۆلەییە لەسەر چی؟!
ئەم ھەمو ماندوبون و دەردەسەریە بەس نەبو کە لەبەر تۆ تا ئێرە ھاتوین؟!
ئەوہ تانی پێشمان دەریایە، پشتمان دوژمنە دەرەتائان^(٢) نیە دەبی بمرین!
بەئیسراييل دنیایان لەبەرچاوی تاريک بو، ھیواپراو و ھەناسەسارد بون،
پاشان دەنگە دەنگ نەما و خامۆش بون.

(١) لێرەدا وا چاکە مامۆستا نەخشەیی ولاتی میسر بە قوتابیانی نیشان بدات.

(٢) دەرەتان: ریی رزگاری.

ترس و لەرزێکی زۆر داگیرتن، لە تەنگانەی ناخۆشدا ئەگەر شاخیش
بەخشێ^(١) گازاندهی لیناکرێ.

بەلام موسا پرۆای بە خوا بەهێز بو، پرۆاکەی نەلەرزێ، خەلکەکە گۆییستی
دەنگی بە سامی موسا بون کە فەرموی:

نەخێر...خوام لەگەڵدایە، خوا پزگارم دەکا.

خوا فەرمانی بە موسا کرد گۆچانیك لەناوی دەریا بدا، ئەویش گۆچانیکی
لیدا و دەریا لەت بو، لە هەردو لاوه ناوه کە وەك دو شاخی زەبەللاح قیبت
راوهستان.

ناوه کە دوازدە پێگای لێ بووه، هەر پێگایە و بۆ تیرەیهك.

بەمۆره نەوهی ئیسرائیل بە سەلامەتی لە دەریاکە پەڕینەوه و گەیشتنە
ئەوبەری بێمەترسی.

٣٤- خنکانی فیرعهون

فیرعهون نەوهی ئیسرائیلی بینی کە چۆن لە دەریا بەسەلامەتی پەڕینەوه.

فیرعهون بە سەربازەکانی گوت: تەماشاکەن، بۆ من دەریا چۆن شەق بوە تا
ئەم هەڵاتوانە دەسگیر بکەم.

فیرعهون لەگەڵ سەربازەکانی بەرهو دەریا چۆنە پێشەوه، نەوهی ئیسرائیل
جاریکی تر ترس و لەرز داگیرتنەوه.

(١) لەخشین: خزین.

ئەو تانی دوژمن گەشت! ئەو تانی ئەو ستەمکارە دەیهوێ بپەریتەو، تازە تەواو هیچ شتێک نایگەرپنیتەو، دەمانگاتی و ھەموشان دەگرێ، بەیەخسیری و بەسەرشۆری بەرەو میسرمان دەباتەو یان ھەر لێرە بە نامۆیی دەمانکوژی.

موسا ویستی گۆچانیکی تر لە شوینە و شکبوە کە بداتەو و وەکو پێشوی لیبیتەو، بەلام خوا سروشی بۆ نارد و فەرموی:

واز لە دەریا بێنە فیرعەون و سەربازەکان نقوم دەبن.

فیرعەون و سەربازەکان خۆیان پێدادا و ویستیان بەھەمان شوینی موسا بپەرپنەو، رۆشتن تا گەشتنە ناوەندی دەریا، لەویدا ھەردو لەتەکە دەریا خۆیان لیکدایەو.

فیرعەون کە زانی تیگەوتو سەرمەستبونە کە ی نەما و بەھۆش خۆی ھاتەو، کە زانی وا نوقم دەبی و دەخنکی پەشیمان بۆو و گوتی:

بروا بەو خوایە دینم کە نەوێ ئیسرائیل بروایان پێھیناوە، منیش موسلمانم!

بەلام تازە کار لە کار ترازاو و بواری تۆبە نەماوە، چونکە خوا تۆبە لەو کەسە وەرناگری کە خەریکە دەمری و ئاویزینگ دەدا ئەوجا دەلی خوایە پەشیمانم تۆبەم لی قبول بکە!

وێرای ئەمە ھەر کات سزای خوا ھات، پەشیمانبونەو بپھودە.

فیرعەونیش لەم ھالەتەدا کە لە سەرەمەرگدا بو و سزای خوای توش ببو ئەوجا تۆبە کرد و پەشیمانی خۆی دەربری، ئەوکاتیش پێیان گوت: ھە ی ستەمکار دەتەوێ ئیستا تۆبە بکە ی؟ ئەدی بۆ پێشتر تۆبەت نەدە کرد؟ دەتەوێ

ئىستا بگەرپىيەو؟ ئەدى بۆ پىشتەر نەدە گەرايەو و دەستت لە ستم
هەلنەدە گرت؟!

فیرەون ئەو پاشا زۆردار و بە زەبروزەنگەى، کە هەزاران منداڵ و پیاوی
سەربرپن و کوشتنى.

ئەو لە خوا ياخييهى کە هەزاران هەزار خەلکى لەسێدارە دا.
لەناو دەريادا خنکا و مرد.

پاشا زۆردارە کەى میسر کە مرد لە بارە گاکەى دور بو، لە کۆشکە کەى دور
بو، لە دەسلالت و زەبر و زەنگە کەى دور بو.

پزیشک لەوێ نەبون چارەسەرى بکەن، برادەر لەوێ نەبون دلێ بدەنەو، کەس
نەبو بۆى بگریی.

نەوێ ئیسرائیل گومانیان لە مردنى فیرەون هەبو، دەیانگوت فیرەون
نامرئ، چونکە پىشتەر دیومانە چەندین پوژ نانى نەخواردو و ئاوى
نەخواردۆتەو کە چى نەمردو؟!..

بەلام کە دەريا تەرمە کەى هەلدايە دەروە گومانیان نەما.

خوا بە فیرەونى گوت: ئەمپۆکە دەخنکى پاشان تەرمە کەت لە فەوتانى
پزگار دەکەين، تا بۆ ئەوانى دواوێ خۆت ببیە نیشانە و پەند وەرگرن.

ئەو بو تەرمە کەى بو پەند و نیشانەيەك بۆ هەموو خەلک.

سەربازەکانى فیرەون هەمويان خنکان و کەسيان دەرباز نەبو.

میسریان بە جیهیشت بێئەوێ بستمە خاکیکیش بپیته گۆریان.

له دواى خۆيان گه ليك باخ و باخچه و رويار و كانياو و كشتوكال و شويى
خوش و ناز و نيعمه تيان به جيھيشت، پاشان كه سانيكي تر شوييان گرتنه وه.
نه تاسمان شيوهنى بۆ گيړان، نه زه مينيش... هه مۆله تيشيان پى نه درا
به شيمان ببنه وه.

۳۵- له چۆله وانيدا!

نه وهى ئيسرائيل له تاوه كه په پينه وه، به سه لامه تى گه يشتنه سهر و شكاني،
له وى به نازادى هه وای نازاديين هه لمرى.
له وى له فيرعه ون ناترسن، له هامان ناترسن، له جهندمه كان ناترسن.
له وى به ئارامى و به دلنيایى ده گه پان و ده سوپان، جگه له خوا له كه سى تر
نه ده ترسان.
نه وهى ئيسرائيل خه لكى شار بون، له م چۆليه دا تاوى رۆژى نازارى ده دان.
به لām نه وان ميوانى خوان! نه تديوه پاشاكان چۆن ريز له ميوانه كانيان
ده گرن؟!

چۆن ره شماليان بۆ هه لده دن تا به تاوى رۆژى تاوه نگاز^(۱) نه بن؟!

ريزي خوا له هه مو ريزيك گه وره تره!

خوا فهرمانى به هه ور كرد سي بهريان لي بكا، هه ور سي بهرى لي كردن، له بهر
سي بهر ده رويشتن، بۆ هه ر كوى چوبان و له هه ور كوى راوه ستابان هه ور له سهر
سهر يانه وه بو.

(۱) تاوه نگاز: به تاوى رۆژ سرتاندين.

نەوێ ئیسرائیل تێنویان بو بەلام ئاو لەم چۆلیەدا نیە، روبار و بیرى لى نیە. چونە لای موسا، وەك چۆن منداڵ ئەگەر تێنوی بى پەنا دەباتە بەر دایكى و بۆ ئاو دەنوزیتەو^(١)، ئەوانیش ئاوەها پەنایان بردە لای موسا و داواى ئاویان کرد.

موسا لە پەروەردگار پاریاوە! جا جگە لە خوا کەسێتر هەیه لى بپاریتەو؟!

خوا بە موسای فرمو:

بە گۆچانە کەت زەبرێك لە بەردەكە بوەشیئە.

موسا زەبرێكى لە بەردەكە دا، بەردەكە دوازدە كانى لى هەلقولا، خەلكەكە ئاویان خواردەو و تێنویتیان شكا.

ئەمجارە نەوێ ئیسرائیل برسییان بو، چونە لای موسا وەك چۆن منداڵ ئەگەر برسى بى پەنا دەباتە بەر دایكى و بۆ ئان دەنوزیتەو، ئەوانیش ئاوەها پەنایان بردە لای موسا و داواى ئاویان کرد.

گوتیان: ئەى موسا تۆ لە میسر دەربەدەرت کردوین کە خاکی میوەجات و بەروبومی جۆراوجۆرە! کە خاکی پر لە خێر و بەرەكەتە! بەلام لەم چۆلیەدا كى نان و خواردنمان دەداتى؟

موسا لە پەروەردگار پاریاوە! جا جگە لە خوا کەسێتر هەیه لى بپاریتەو؟! خۆی پەروەردگار خواردنى بۆ دا بەزاندن.

خوا لەسەر گەلاى داران شتیكى وەك حەلواى بۆ پێواندن، هەروەها جۆرە بالندەیه كیشى بۆ ناردن کە بە ئاسانى لەسەر داران دەسگیر دەکران.

(١) نوزانەو: کپوزانەو، دەنگى گریانای دەربیر.

ھەلۋاکە گەزۆ بو، بالئەندە کەش شەلاقە^(۱) بو، خوا بەم جۆرە رېزی لىنان و مېواندارى کردن.

۳۶- ناسوپاسگوزارى نەوھى ئيسرائيل

بەلام نەوھى ئيسرائيل لەبەر كۆيلايەتى دىرىنەيان چىژ و رەوشتيان تىكچو بو.

لەسەر هېچ شتىك سەقامگىر^(۲) نەدەبون، بە هېچ شتىك ئۆقرەيان نەدەگرت، سروشتيان وەك مەندالان وابو.

كەم سوپاسيان دەکرد و زۆر سكالايان دەردەبى و زو بىزار دەبون، ھەزيان لەو شتە دەکرد كە لىيان قەدەغە دەكرا، رقيان لەو شتە دەبەووە كە بۆيان رەوا دەكرا.

زۆرى نەخاياند بە موسايان گوت:

ئىمە لەم خواردنە بىزار بوين، لەو گوشت و ھەلۋايە بىزار بوين.

ھەزما ن لە سەوزە و شىنابىيە.

ئىمە چىتر لەسەر ئەم خواردنە ئارام ناگرين، لە خوا بپارپۆھ سەوزە و ئارو و سىر و نىسك و پىازما ن بۆ بپوئىنى.

موسا سەرى لەم داوايە سەيرە سورما! بە دەنگىكى ناپازى ئامىز و بە سەرسورمانى و سەركۆنەو گوتى:

(۱) شەلاقە: جۆرە بالئەندەيە كە.

(۲) سەقامگىر: جىگىر و چەسپ.

نیوه شتیکی چاکتر به شتیکی چاک ده گورنه وه؟!

نایا سهوزه واتتان له باتی^(۱) بالنده و هلو ده وی؟ که دهستی هیچ که سیکی پی نه که وتوه!

نایا له باتی خواردنی پاشایان داوای خواردنی جوتیاران ده که ن؟

به راستی چیژیکی بزړ کاوه! به راستی هلبژار دنیکی خراپه!

به لام نه وهی نیسرائیل له داواکه یان دانه به زین، به رده وام داوای سهوزه و نارویان ده کرد.

موسا گوتی: نه وهی نیوه داوای ده که ن له هه مو گوند و ثاوه دانیه کدا هیه.

برونه ناو ثاوا بیهک و له ویدا ده ستان ده که وی.

۳۷- لاملی نه وهی نیسرائیل

نه وهی نیسرائیل سرشتیکی^(۲) منډالانه یان هه بو، وهک منډالان لامل بون.

که فرمانیکیان پیده کړا کاریک بکه ن به پیچه وانه ی فرمانه که ده جولانه وه و گالته یان پیده هات.

وهک بلنی به واجبی بزنان به پیچه وانه وه ره فتار بکه ن.

وهک منډالی لامل وابون که نه گهر پی بلین هه لسه داده نیشی نه گهر پی شی

بلین دانیسه هه لده ستی! نه گهر پی بلین بیده نگ به بدوی، نه گهر پی شی بلنی بدوی بیده نگ بی.

(۱) له باتی: له جیاتی.

(۲) سرشت: ته بیعات، سروشت.

وهك مندا لآن لامل بون، به لآم وهك مندا لآن پاك نه بون، به لكو وهك
شهره نگیژان^(۱) دلپیس بون، وهك دوژمنان به لاقرتی^(۲) و گالته جار، وهكو شیتان
گه مژه بون.

خویان دهیانویست بچنه ناو گوندیک و لهویدا خواردنی به تام و چیژ و سهوزه
و ئارو بخۆن.

به لآم كه پییان گوترا: برۆنه ناو ئەم گونده و لهوئ به ئاره زوی خۆتان به تیر و
تهسه لی چی ده خۆن بیخۆن.

به لآم له ده رازه ی گونده كه دا سوژده بۆ خوا ببهن و بلین لیمان خوش به،
خواش له گونا هه کانتان خوش ده بی و نه گهر چاکهش بکهن خوا به خششیکی
پترتان پیده به خش.

ئهوان لهم فرمانه خوا بیه توپه بون، به دلگرانی و گالته جاری و
قونه خشکه وه چونه ناو گونده كه.

ئه وهی خوا پیی فرمانو بون وایان نه گوت و شتیکی تریان گوت.

بۆیه خوی گه وره سزای دان، دهر د و په تایه کی وای له ناودا بلاو کردنه وه وهك
مشك هه لیده وه راندن.

ههر فرمانیکیان پی بکرا بویه پرسیار و پرته و بۆله یه کی زۆریان ده کرد،
وهك ئه و پیاوه و ابون كه نایه وئ کار بکات بۆیه پرسیار و پرته و بۆله یه کی زۆر
ده کا.

(۱) شهره نگیژ: خراپه ویست.

(۲) لاقرتی: گه مه و گالته.

٣٧- چێلەكە

جارێکیان لەناو نەوێ ئیسرائیلدا پیاویك كۆژرا، نەوێ ئیسرائیل زۆریان
پێ ناخۆش بو و نیگەرەن بون.

زۆریان هەولدا نەیانزانى بكۆژ كێیە، لەناو خەلك باس باسى بكۆژ بو.

هاتنە لای موسا- درود و سلاوى خۆى لیبى - گوتیان:

ئەى پێغەمبەرى خوا ئەم كێشەىەمان بۆ چارەسەر بكە و لە خوا بپارێوه
بكۆژمان بۆ ناشكرا بكات.

موسا لە خوا پاراىەوه بكۆژیان بۆ ناشكرا بكات، خوا سروشى بۆ نارد و پێى
فەرمو: با چێلك سەرپرەن.

لێرەدا بەزم و بەلا دەستى پێكرد، نەوێ ئیسرائیل فەرمانەكەیان بە سادەى
وەرنەگرت و لە خۆیان ئالۆز كرد، پرسىار لە دواى پرسىار تێهەڵدەچونەوه^(١)
پاشان كە وەلا مەكەشیان وەردەگرت گالتهیان پێدەهات.

موسا پێى گوتن: خوا دەفەرموئ: چێلك سەرپرەن.

گوتیان: دیارە گالتهمان پێدەكەى!

موسا گوتى: پەنا بەخوا! من گالته جار نیم.

پاشان گەلێك پرسىارى تریان كرد.

گوتیان: لە خوا بپارێوه بۆمان پون بكاتەوه داخوێ چێلەكە چۆنە؟

موسا گوتى: خوا دەفەرموئ: چێلكى نە پیر و نە جەوانە بەلكو تەمەنىكى
مامناوەندى هەیه، فەرمانى خوا جێبەجێ بكەن و چیتەر پرسىاران مەكەن.

(١) تێهەڵچونەوه: سەرلەنوێ قسەلێكردنەوه.

به لّام نه وهی ئیسرائیل بهم پرسیارهش نه وهستان، نه مجاره له باره ی رهنگی
چینه که یان پرسى و گوتیان:

له خوا بپارێوه بۆمان پون بکاتهوه داخوه رهنگه که ی چۆنه؟

موسا گوتی: خوا ده فهرموی: چیلێکی رهنگ زهردی تۆخه، ههرکه سیك
بیینی دلی پیده کریتهوه.

نه مجاره هیچ پرسیارێکی دیاریکراویان بۆ نه هات بۆیه پرسیارێکی گشتییان
کرد و گوتیان:

له خوا بپارێوه بۆمان پون بکاتهوه داخوه چ نیشانه یه کی ترى ههیه؟ چونکه
به راستی سه رمان لى شتوايه و نازانین چ چیلێکی مه بهسته، به ته مای خوا!
به لکو نه مجاره رینوین ده بین.

موسا گوتی: خوا ده فهرموی: چینه که زهوی نه کیلاوه و کشتوکالی ئاو
نه داوه، ساغ و سازه و پیسته که شی هیچ په له موی زه رهنگی لى نه رواوه.

له بهر نه وهی له گه ل پرسیاره که دا گوتیان: به ته مای خوا به لکو نه مجاره رینوین
ده بین، ههر بۆیه نه مجاره رینوین بون و، چینه که یان به ته واوی ناسی و بهرچاویان
پون بو.

به لّام له بهر پرسیاره کان چاره سه ره که یان لى سنوردار بو، خو نه گهر
له سه ره تادا ههر چیلێکیان سه ربړی بوايه داخوازيه که یان ده هاته دی و بکوژیان
بۆ ناشکرا ده بو، به لّام چاره که یان له خو ئالۆز کرد بۆیه خوا لى توند کردن.

به دواى سۆراخی چیلێک گه ران رهنگه که ی زه ردیکی تۆخ بى، زهوی نه کیلا
بى، ئاوی نه گیرا بى، ساغ و ساز بى، په له موی زه رهنگی لى نه روا بى!

يېڭومان ئەم جۆرە چىلە زۆر دەگمەنە و بە ھەزار و يەك زەحمەتى ئەگەر
بدۆزرىتەوہ.

چونکہ چىل ھەيە بەلام يان پيرە يان جەوانە، تەمەن مامناوہندى نىہ.

چىل ھەيە تەمەنى مامناوہندييە بەلام پەنگى زەرد نىہ.

چىل ھەيە تەمەنى مامناوہندى و پەنگ زەردە بەلام زەردەكەى تۆخ نىہ.

چىل ھەيە تەمەن مامناوہندى و پەنگ زەردى تۆخە بەلام زەوى و زارى
پىكىلدراوہ.

چىل ھەيە تەمەن مامناوہندى و پەنگ زەردى تۆخە و زەويشى نەكىلاوہ
بەلام ئاوگىپرى پىكراوہ و كشتوكالى پى ئاودراوہ!

زۆر گەپان و سورپان، گەليكيان لەم و لەو سۆراخ كرد و پرسى، ئەم گەپان و
سورپان و سۆراخ و پرسىنە تەواويك ماندوى كردن.

خاويستى چاكەيەك لەگەل ھەتيويك بكا، چىلەكەيان لە لاى ئەم ھەتيوہ
دۆزيوہ، چىلەكەيان بە نرخىكى زۆر گران لىكپرى.

دواى ئەم ھەمو بەزم و بەلايە چىلەكەيان ھىنا و سەريان بپرى، خۆئەوكاتيش
خەرىكبو سەرى نەپرن و بەزمىكى تر بنىنەوہ!

خا فەرمانى پىكردن كوژراوہكە بە بەشىكى كەلەشى چىلەكە دابھىسنن،
ئەنجا كوژراوہكە زندو دەبيتەوہ و بكوژەكە ئاشكرا دەكا.

ئەوانيش وایان كرد و بكوژەكە ئاشكرا بو.

۲۸ - شهريعت

به نى ئيسرائيل له ژيانى ئاژه لانه وه پزگار بون، دهستيان پيكرده وهك خه لك ژيانيان به سهر دهبرد.

له م چۆليه دا به سهر به ستي و به سهر به زرى ده گوزهران.

له ويدا پيويستيان به شهريعتيكي خوايي بو تا هوكميان بگيرى و پيگايان بۆ روناك بكاته وه.

مروڤ به بى شهريعت و روناكى خوايي ناتوانى وهك مروڤ بى.

جيهان هه موى تاريكى له ناو تاريكيه، مه گهر نه وانهى كه خوا روناكى پييه خشيون.

ئهو روناكيه ش ته نها روناكى پيغه مبه رانه و خه لكى له به ردا رينوين ده بى.

ههر كه سى به م روناكيه رينوين نه بى بيگومان له گومراييدا ده بى و ره مه كيانه پهل ده كوتى.

بيروباوه ر - به بى ئه م روناكيه - خه يالات و نه فسانه يه كى هيئند پوچ و بوكه ته نانه ت مندالانىش گالته يان پيئى.

هه لبه ت گويتان له بيروباوه ر و نه فسانه و قسه پوچه كانى هاوبه شپه رست و بيپروا و جوله كه و گاوه ره كان بوه ؟!

زانست - به بى ئه م روناكيه - ده بيتته گومان و مه زنده ^(۱) و پارايى ^(۲)، وه دواى گومانان وىل ده بى، گومانيش هه رگيز راسته قينه ناخاته رو.

(۱) مه زنده: خه ملاندن به ميشك.

(۲) پارايى: دودلى.

رەۋش - بە بى ئەم روناكىيە - يان زىدەپۇيىيە يان بەزايەدانە! يان كەموكورتە
يان لەپاستەپى لايىداۋە!

يىڭومان بىنيوتانە ئەو كەسانەى پىيازى پىڭمەھرانىان نەگرتوۋە چۆن مافى
خەلك پىشپىل دەكەن؟ چۆن دەستدرىژى دەكەن؟ چۆن ۋەدۋاى ھەۋەست و ئارەزو
كەوتون؟

راميارى و فەرمانرەۋايى - بەبى ئەم روناكىيە - ستەمكارى و چەوسانەۋەيە،
بە فېرۋدانى مال و ماف و خويىنى خەلكە.

يىڭومان بىنيوتانە ئەو فەرمانرەۋايانەى كە لە خوا ناترسن و شوپىن
شەرىعتى خوا نەكەوتون چۆن لە ئەركەكانيان گزى دەكەن؟ چۆن مال و
دەرامەتى خەلك تەخشان و پەخشان^(۱) دەكەن؟ چۆن خويىن و مافى خەلك بە فېرۋ
دەدەن؟

يىڭومان بىنيوتانە چۆن خەلكيان كىرۋتە كۆيلە؟ چۆن جەماۋەريان كىرۋتە
چەندىن كۆمەلى دژ بەيەك؟ چۆن پياۋانىيان كوشتون و ئافرەتانىيان كىرۋتە
خزمەتكار؟

دەزانى لە ھەردو جەنگى جىھانىدا چەند كەس كوژران و برىندار بون؟^(۲)

(۱) تەخشان و پەخشان: بە فېرۋدان، پاكوپوك كىردن.

(۲) بۇ مامۇستا: ژمارەى كوژراو و برىندارانى جەنگى يەكەمى جىھانى(۱۹۱۴-۱۹۱۸)
بە گۆرەى لىكۆلىنەۋەكانى سىياسەتمەدار و شارەزاي ئىنگىلىزى(ئالىس تاۋسەند) برىتىيە
لە(۸۸۶، ۵۱۳، ۳۷)كەس، كوژراۋەكان(۵۱۵، ۵۴۳، ۸)كەس بون. ھەرۋەھا ئائىبى بەرىتانى
(مستەر مىكست)لىكى داۋەتەۋە كە ژمارەى كوژراو و برىندارانى جەنگى دۈمى جىھانى لە
پەنجە مىليۇن كەس كەمتر نىيە.

جیهان هه موی تاریکی له ناو تاریکیه ته نهها نهوانه نه بن که خوا رونا کایی پیغه خشیون.

جیهان هه موی تاریکی له سهر تاریکیه، کهس بهر پیتی خۆی نابینئ، کهس بهر چاوی روناک نیه مه گهر نهوانه ی که خوا رونا کایی پیغه خشیون. نه گهر خواش رونا کاییان پیغه به خشی هه رگیز به هیچ رونا کاییه کی تر پشیاڼ روناک نابیتتهوه.

پیغه مبهراڼ بۆ نهوه هاتون تا خه لک فیتری خوا به رستی بکهڻ، تا فیتری هه لسو که وتیان بکهڻ، تا فیتری داب و نه ریتی ئاین و ژینیان بکهڻ، تا فیتری داب و نه ریتی خواردن و خواردنه وه و نوستن و دانیشتیان بکهڻ، تا فیتری هه مو داب و نه ریتیکی چاکیان بکهڻ.

باوکیکی به سۆز چهڼد له خه می جگهر گۆشه کانی^(۱) دایه تا فیتریان بکات، پیغه مبهراڼیش ئاوه ها له خه می خه لک دان تا فیتریان بکهڻ.

خه لک له مندا لیدا چهڼد پیویستی به پهروه ده ی باوک هیه، له گه وره ییشدا پتر پیویستی به پهروه ده ی پیغه مبهراڼ هیه.

نهوانه ی پهروه ده ی پیغه مبهراڼیان وه رنه گرتوه و داب و نه ریتی پیغه مبهراڼ فیتر نه بونه، وهک نهو داره وان که له بیاباندا به بی باخه وان ده روی و گه وره ده بی، بۆیه خوار و خپچ و درکن و گه نده ل ده بی.

٣٩- تەورات

خوا ویستی نەوێ ئیسرائیل وەکو ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ پەیام و رێنویینی خوا سەرگەردان بون.

ویستی وەك ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ بەرنامە و پەمەکیانە^(١) ژیاون.

خوا فەرمانی بە موسا کرد خۆی بشوات و پاشان سی (٣٠) پۆژ بەپۆژو بێ، پاشان بجێتە شاخی سینایی تا لەویدا خوا قسەی لەگەڵ بکات و پەرتوکیکی پیبەخشی و ببیتە بەرنامەی ژیاویی.

موسا لەناو نەتەوێکەیدا هەفتا پیاوی هەلبژارد و لەگەڵ خۆی بردن تا ببینە شاهیڤ، چونکە نەوێ ئیسرائیل نەتەوێکە می‌شک و شک بون و زو بی‌پروا دەبون.

بە هارونی براشی گوت: براکەم! تۆ لە جێی من بە و ئاگات لە نەتەوێکەم بێت و پێگەی چاکیان نیشان بدە، نەکەئێش وەشوین کاری بەدکاران بکەوێ.

موسا بۆیە هارونی کردە جێنشینی خۆی چونکە هەموو کۆمەڵێک دەبێت پێشەوايەکی هەبێ بەرچاویان پوناک بکاتەو.

موسا لەگەڵ هەفتا پیاوێکەدا بەرەو وادەگای پەرەردگار بەرپێ کەوتن.

بەلام موسا زۆر بە پەرۆش و تامەزرۆی لای پەرەردگاری بو، بۆیە پەلەئێش و پێشی وان گەشتە شاخەکە.

خوا فەرمووی: ئەئێ موسا لەبەرچ و بە پەلە هاتی و پێش نەتەوێکەت کەوتی؟

(١) رەمەکیانە: بەبێ پیلان و بەرنامە، عەشوائی.

گوتى: ئەي پەرۋەردىگار ئەوانىش ھىندەي پېناچى دەگەنە جى، بەلام بۆيە بەپەلە ھاتومە لات تا تۆلېم رازى بى.

خوا فەرمانى بە موسا كىرد ماۋەي چىل شەۋان لە ۋادەگاسى^(۱) پەرۋەردىگارىدا بېيىتتەۋە.

موسا گەيشتە شاخى سىنا، خوا قىسەي لەگەلدا كىرد و نىزىكى كىردەۋە، موسا زىياتر تامەزىۋى خوا بو.

گوتى: خۋايە ھەز دەكەم بىيىنم.

خوا دەيزانى موسا ناتوانى بېيىنى چۈنكە لە دىيادا ھىچ كەسىك ناتوانى خوا بېيىنى، بەلام خوا ھەمو كەسىك دەيىنى.

شاخەكان ناتوان بەرگەي وتەكانى خوا بىگرن چى جاي بەرگەي پوناكىە كەي.

خوا لە قورئاندا دەفەرمۇي: ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزاندبايە سەر ھەر شاخىك ئەۋا شاخەكە ترس و سامى لىدەنىشت و لە ترسى خوا شەق شەق دەبو.

بۆيە خوا بە موساى فەرمو: ئەي موسا تۆ ناتوانى بېيىنى، بەلام تەماشاي ئەم شاخە بىكە ئەگەر خۆي راگرت و مايەۋە ئەۋا دەتوانى بېيىنى.

خوا خۆي بە شاخەكە نىشان دا، شاخەكە دەسبەجى وردوخاش بو. موسا كە ئەمەي دىت راچەنى^(۲) و بە بېھۆشى كەۋتە سەر زەۋى.

موسا دۋاي ئەۋەي كە بە ھۆش خۆي ھاتەۋە گوتى:

خۋايە پاك و بىگەردى بۆ تۆ، پەژىوانم، مەن بەر لەنەتەۋەكەم پىروام بە سام و ھەببەت و گەۋرەيى تۆ ھىناۋە.

(۱) ۋادەگا: ئەو شوئەي خوا دىياري كىردبو تا لەگەل موسادا بدۋى.

(۲) راچەنى: راچەفرى.

خوا فەرموی: ئەهی موسا من لەناو خەڵکیدا تۆم بۆ پێغەمبەرایەتی
هەلبژاردووە و بەبێ پەردە قسەم لەگەڵدا کردوی، ئەم تەختانە وەرگرە و سوپاسی
خوا بکە.

موسا تەختەکانی لە خوا وەرگرت، تەختەکان هەرچی ئامۆژگاری و
ڕونکردنەوێ پێویست بو بۆیان تییدا بو.

خوا فەرموی: تەختەکان بە توندی وەرگرە و بە نەتەوێ کەشت بۆ کام فەرمان
پاداشتی گەورەترە ئەو جیبەجێ بکەن.

موسا کاتەکەی لەگەڵ خوا تەواو بو و گەڕایەوە لای حەفتا پیاوێکە و ئەو
نیعمەتانەی خوا لە گەڵیدا کردبو پێی ڕاگەیاندن.

بەلام ئەوان بەبێ شەرم و بەبێ منەتیەوێ گوتیان:

تا خوا نەبینین ڕوات پێناکەین.

خوا لەو بێشەرمی و بێمنەتیەیی ئەوان توڕە بو، هەورە تریشقی بەسەر
داهێنان و گەلیکی لێ کوشتن.

دیتیان و ناتوان بەرگەی هەورە تریشقی بگرن کە خوا ئەفراندویتی، جا چۆن
دەتوان بەرگەی ڕوناکی خوا بگرن!

موسا لەپەرورەدگاری پاراپیوێ و گوتی:

پەرورەدگارا! ئەگەر بتوێستبایە پێشتر ئەوانیش و منیش لەناو دەبرد،
خوایە سزایمان مەدە و لەبەر کاری گەمژە و نەزانان لەناومان مەبە.

خوا نزاکی موسای قبوڵ کرد و مردووەکانی زیندو کردووە تەبەڵکو سوپاسی
خوا بکەن.

۴۰- گۆلك^(۱)

بەنى ئىسرائىل رۆژگارلىك بو لە گەل ھاوبەشپەرستان لە مىسردا دەژيان.
 قىبىتىيە كان لە مىسردا گەلى شتى جۆراو جۆريان دەپەرست و نەوى
 ئىسرائىلىش بە چاوى سەر دەيانىنى.
 لەبەر ئەو نەوى ئىسرائىل ركوكىنەيان بەرامبەر بە ھاوبەشپەرستى نەما
 بو.
 وەك چۆن كە ئا و لە بان^(۲) دىوارى خانوئىكى كۆن و كەلاو دزە دەكاتە
 ژورەو، ئەوانىش ئاوا خۆشويستنى ھاوبەشپەرستىيان چوبە دلى.
 ھەر جارلىك كە دەر فەتەككىيان بۆ ھەل دەكەوت وەك چۆن كە ئا و لە نشىوى لىژ
 دەبىتەو، ئەوانىش يە كسەر بەرەو ھاوبەشپەرستى لىژ دەبونەو.
 نەوى ئىسرائىل دلىان لە ھەق تارى ببو، چىژ و ئارەزوئان گەنى ببو، ئەگەر
 رىگەى راست و چاكىيان بدىبايە لامل دەبون و ھەنگاويان بۆ ھەل نە دەھىنا، بەلام
 كە رىگەى ئاراست و خراپىيان دەدى ھەر زو مىلى رىيان دەگرت.
 كاتىك لە دەريا پەرىنەو بەلاى خەلكىكدا رابورين بتيان دەپەرست.
 گوتيان: ئەى موسا تۆش وەكو ئەم خەلكە بتيكمان بۆ دروست بكە تا
 بىپەرستين.

موسا تۆرە بو و گوتى: بەراستى ئىو نەزانن.

زۆر سەيرە! ستمە بەراستى ستمە! خوا نىعمەتى لە گەل كردون و لەناو
 نەتەوەكانى ئەم رۆژگارە ئىو ھەل بزاردو و شتى واى بە ئىو بەخشيو بە ھىچ

(۱) گۆلك: گويزەكە.

(۲) بان: سەر.

نەتەوہیەکی تری نەبەخشیوہ.

من چۆن داواتان لێدەکەم جگە لە خوا خواوەندی تر بپەرستی.

موسا کە چوہ شاخی سینایی و ماوہی چل ڕۆژ لێیان دابرا، دیسان کەوتنە داوی شەیتان و بونە نیچیری ھاوبەشپەرستی.

پیاویکیان تێدا بو ناوی (سامری)بو، سامری ھەڵسا پەیکەری گۆلکیکی بۆ دروست کردن، گۆلکە کە بارەباری لێوہ دەھات، گوتی:

ئەمە خواوەندی ئێوہ و خواوەندی موسایە بەلام موسا لەبیری چوہ.

نەوہی ئیسرائیل بەم گۆلکە خەلەتان و وەك کویر و کەر سوژدەیان بۆ دەبرد.

بیریان نەدەکردوہ ئاخەر ئەم پەیکەرە نە وەلامیان دەداتەوہ، نەقازانج و نە زیانیان پێناہەخشی، لە گەلیان نادوئ، پێی راستیان بۆ رانانویئ!، ئاخەر چۆن سوژدە ی بۆ دەبن!!

ھارون گەلیکی ئامۆژگاری کردن و زۆری لە گەل ھەول دان.

پێی گوتن: نەتەوہکەم! ئێوہ بەم پەیکەرە خەلەتاوان، ئەم گۆلکە خواوەند نیہ خواوەندی ئێوہ خوای میھرەبانە، وەرن بە قسە ی من بکەن، فەرمانی من جیبەجی بکەن.

بەلام نەوہی ئیسرائیل بە جادوہکە ی سامری چاوبەستی ببون^(۱) و خۆشەویستی گۆلکەکیان چوبوہ دلی بۆیە گوتیان:

نەخیر تا موسا دێتەوہ ھەر دەپەرستین.

۴۱- سزا

خوا بە موساى گوتبو كە سامرى نەوھى ئيسرائىلى گومرا كىردوھ بۆيە بە ئاخ و داخىكى زۆرەوھ گەرايەوھ لاي نەتەوھەكى.

موسا لە نەتەوھەكى زۆر تۆرە بو، لە ھارونىش تۆرە بو.

گوتى: ھارون! كە نەوھى ئيسرائىلت دىت گومرا دەبن بۆ چى شوينم نەكەوتىت؟ ئاخۆ تۆش لە فەرمانى من سەرپىچىت كىرد؟!

ھارون تەوازۆي^(۱) خواست و گوتى: براكەم! لەبەر ئەوھ ھەلۆيستم وەرنەگرت نەبادا ھەندىك لىم ياخى بن و لە ئەنجامدا شەپ و ھەرا بەرپا ببى و تۆش پىم بلىي قسەى منت جى بەجى نە كىرد و نەتەوھەكىمت پارچە پارچە و لىك ناكۆك كىرد، پاشان دەرەقەتەشيان^(۲) نەھاتم و خەرىكبو بىشمكوژن.

موسا گوتى: خوايە لە من و لە براكەم خۆش بە و بماغە ناو بەزەيى خۆت، تۆ لە ھەمو كەس بەبەزەيى ترى.

پاشان موسا پىرى كىردە سامرى و گوتى:

ئەى سامرى! ئەوھ چىتە؟ بۆ ئەم خەلكەت وا بە گومرا بىردوھ؟

سامرى دانى بە تاوانەكى خۆى ناو گوتى:

دەروغم وای بۆ پازاندمەوھ كە ئەم كارە بكەم.

موسا گوتى: بپۆ لەناوماندا نەمىنىي، دەشى تا لەژيانىشدا مابى ھەر بلىي توخنم مەكەون.

(۱) تەوازۆ: پۆزىش، عوزر.

(۲) دەرەقەت: دەرەست.

موسا سزای دا بە تەنیاویی بێ، بە تەنیاویی بڕوا، بە تەنیاویی بگوزەری، وەك درپەندە نە برادر بێ نە برادریشی هەبێ.

جا چ سزایەك لەم سزایە گەورەترە؟!

ئەو كەسەى هەزاران كەسى توشى هاوبەشپەرستى كردووە پێویستە خەلك یێزى لیبكه‌نه‌وه و تف و نه‌فره‌تى لیبكه‌ن.

ئەو كەسەى خەلكى لە خوا دور خستۆتەو پێویستە لە خەلك دور خڕیتەو.

ئەو كەسەى لە زه‌وى خوادا بانگه‌وازی بۆ هاوبەشپەرستى كردووە تاوانبارە و پێویستە سەرتاسەرى زه‌وى لى بکریته بەندیخانه.

پاشان موسا تەماشای گۆلكە نه‌فره‌تیه‌كه‌ى كرد و فەرمانى كرد بیسوتین، ئەوانیش سوتاندیان و پاشان لەناو دەریادا پەرش و بلاویان كرده‌وه.

نه‌وه‌ى ئیسراییل چاره‌نوسى گۆلكە پەرستراوه‌كه‌یان بینى، هه‌روه‌ها بینیان چه‌ند بێده‌سه‌لات و بیتوانایه.

پاشان موسا روی كرده نه‌وه‌ى ئیسراییل و پێیگوتن:

نه‌ته‌وه‌كه‌م! ئیوه كه ئەم گۆلكه‌تان پەرستوه سته‌متان ده‌ره‌ق^(١) به‌خۆ كرده‌وه، جا وەرن بۆ لای خوا ژێوان ببنه‌وه و خۆتان بكوژن، ته‌گەر وا بكه‌ن باشتره و له‌لای خوادا قبولن.

ئەوانیش وایان كرد، ئەوانه‌ى گۆلكه‌كه‌یان نه‌ پەرستبو گۆلك پەرسته‌كانیان كوشت و خوا به‌م جوړه‌ تۆبه‌ى لى قبول كردن.

خوا له‌ قورئاندا ده‌فرموى:

(١) ده‌ره‌ق: له‌مەر، به‌رامبەر به‌.

ئەوانەى گۆلكەكەيان كرده خواوەند و پەرستیان ئەوا لە دنیادا توپەیی
خوایان توش دەبێ و دوچارى پىسوايى دەبن، ئیمە بەم جۆرە سزای بیپروایان
دەدەین.

بەجۆرە گۆلكەپرستەكان تا پۆژى دوايى ھەر پىسوا و سەرشۆرن!
ھاویەشپەرستەكان تا پۆژى دوايى ھەر پىسوا و سەرشۆرن!

۴۲- ترسنۆكایەتى ئەوێ ئیسرائیل

ئەوێ ئیسرائیل لە میسردا ھەر لەسەر كۆیلايەتى و پىسوايى و زەبونی
پەرورەدە ببون، منداڵەكان ھەر بەم جۆرە گەورە ببون و گەنجەكانیش ھەر بەم
جۆرە پێراگەشیستبون، دەمارى مەردایەتیان وشك ببو.

وايان لیھاتبو قەت بە خەونیش بیر لە بالادەستى نەكەنەو، قەت باسى
جیھاد و تێكۆشانیان نەدەكرد.

ئەوێ ئیسرائیل لە خاكى غوربەتدا بەبێ نیشتمان و فەرمانرەوايەتى پۆژانى
ژانیان بەسەر دەبرد.

موسا بە سروشیكى خوايیەو و یستى لە گەل نەتەوێ كەى بچیتە ناو خاكى
پیرۆز و لەویدا وەك پاشا و سەربەستان نیشتهجێ بن.

بەلام موسا بە سروشتە لاواز و ترسنۆكەكەى ئەوێ ئیسرائیل ئاگادار بو.

بۆیە یستى تامەزرۆیان بكات و كارەكەیان لەبەرچاو ئاسان بكات.

لەبەر ئەوێ نەتەوێ كەى بەھێز و بە زەبروزەنگ و توندوتیژ دەستیان بەسەر
خاكى پیرۆز داگرتبو.

ئەوێ ئیسرائیل تا ئەم نەتەوێیە دەرنەکەن ناتوانن بچنە ناوی.

موسا باسی نیعمەتەکانی خۆی بۆ دەکردن کە لە گەڵیدا کردون، تا بۆ جیهادی پێی خوا دەماری مەردایەتیان بیزوێ و بێز لەم ژایانە زەبون و ناشایستەییە بکەنەو.

پێی گوتن: نەتەوێکەم! یادی نیعمەتەکانی خوا بکەنەو کە لە گەڵ ئێوەیدا کردو، سەیر کەن بزانیان خوا چەندین پێغەمبەر و پاشای لەناو ئێوە پەیدا کردو، شتی وای بە ئێوە بە خشیو بە کەسی تری نەبە خشیو.

پاشان پێیگوتن: ئەو تانی خاکی پێرۆزان لە بەرچا و دایە، هیچ چارەبە کتان نیە دەبێ راپەڕن و لە دەست دوژمنانی دەریستن.

خوا سەرکەوتنی بۆ ئێوە نوسیو، ئەگەر خواش شتیکی بۆ یەکیك نوسیو زۆر بە هاسانی و دەستی دینی، قەدەری خواش پەتەبەوێ بۆ نیە.

دەو نەتەوێکەم راپەڕن بەرەو خاکی پێرۆز کە خوا سەرکەوتنی بۆ نوسیو.

موسا لەو دەترسا سەروشتە ترسنۆکەکیان بەسەردا زāl بۆ.

بۆیە پێیگوتن: نەتەوێکەم! نەکەن لە دوژمن هەلبێن و پشت هەلبکەن، چونکە ئاوا شکست دەخۆن و دەدۆڕن.

ئەوێ موسا لێی دەترسا رۆی دا، دواي ئەوێ موسا ئەو هەموێ لە گەڵدا گوتن ئەوجا ئەوان زۆر بە نامەردی وەلامیان دایەو و گوتیان:

ئەو موسا! نەتەوێکەم بە زەبروزەنگ و توندوتیژی لێی، تا ئەوان دەرنەچن ئێمە ناچینە ژورەو.

پاشان زۆر بە کزی گوتیان: کەنگی دەرچون ئەوکات دەچینە ناوی.

دو پیاو که له خوا ترس بون و نیعمه ته کانی خویان له بهر چاو بو هه لسانه وه و
گوتیان:

خه لکینه له ده رگا که وه وه ژورئ که ون، که چونه ژوره وه بیگومان بن
سهرده که ون، پشت به خوا بیهستن نه گهر برواتان به خوا هه یه.

به لام نه مهش کاری تیینه کردن و گوتیان:

نه گهر ههر چاری ناچارین بهچینه ناوی تۆ به موعجیزه یه ک پرۆ ناوی، جا که
دیما چویه ناوی ئیمهش دوا به دوا ی تۆ به هیمنی و سه لامه تی دینه ناوی.

گوتیان: نهی موسا! تا نهو نه ته وه به زه بروزه نگه ی لی بی مه حاله بهچینه
ناوی، تۆ پرۆ به یارمه تی خوا که ت شه پر بکه، ئیمه وا لی ره دانیش توین.

لی ره دا موسا لییان تو ره و بیهومی د بو، گوتی:

خوا یه من ده سه لاتم ته نه ها به سه ر خۆم و برا که مدا ده شک ی، بۆ یه له م نه ته وه
به دکاره جو یما ن بکه وه.

خوا فه رموی: نهی موسا تا ما وه ی چل سالان خاکی پیرو زیان لی حه رامه و
نابی بهچنه ناوی، با ههر به سه رگه ردانی بمیننه وه، تۆش نه سه ف له که سانی
به دکارو دور له خوا مه خۆ.

خوا له بهر نه وه ما وه ی چل سالی دانا چونکه له م ما وه یه دا نهو نه وه یه ی له
میسر له سه ر کۆیلا یه تی و پرسیوایی گه وه ببون ده مرن و نه وه یه کی تر پهیدا ده بن
که له سه ر توندوتیژی و ناخۆشی په روه رده ده بن، نهوان نه ته وه ی دوا پرۆن.

به ئی له هه مو پرۆزگار ی که دا نه مه چاره نویسی جوله که کانه که هه رده م
نه ته وه یه کی سه رگه ردان بوینه و له کۆیلا یه تی و پرسیوایی ژیا ون.

۴۳- له پیناو زانستدا

پیغه مبهراڼ ﷺ له فهرموده یه کدا ده گیریتته وه و ده لێ:

جار یکیان موسا وتاری بۆ نه وهی ئیسرائیل ده دا.

یه کیك لیتی پرسى: كێ له هه مو كهس زاناتره؟

موسا گوتی: من له هه مو كهس زاناتم!

له بهر ئه وهی زانسته كه ی بۆ لای خوا نه گه رانده وه خوا سهركۆنه ی كرد.

خوا سروشى بۆ موسا نارد و پیتی فهرمو له شوینی پێك گه یشتنى دو ده ریادا بهنده یه كم هه یه له تۆ زاناتره.

موسا گوتی: خوا یه چۆن ده یگه مێ؟

پیتی گوترا: برۆ و ماسیه كیش له ناو زه مبیلیك له گه ل خۆت هه لگره له كوێ ماسیه كهت لێ ون بو له وێ بهنده كه م ده دۆزیه وه.

موسا له گه ل غولامه كه ی - كه ناوی یوشه عی کوپی نون بو - بهرێ كه وتن له ناو زه مبیلیكیش ماسیه کیان له گه ل خۆبرد.

رۆیشتن تا گه یشتنه لای گاشه بهردیك^(۱) له وێ سهریان به بهرده كه كرد و نوستن.

ماسیه كه له زه مبیله كه هاته ده ره وه و چۆه ناو ده ریا، كه ئه مه ش سه یروسه مه ره بو بۆ موسا و غولامه كه ی.

پاشان كه له خه وه لسان ملی رێگه یان گرته بهر و ئه وهنده شه وه ی مابو هه ر رۆیشتن.

(۱) گاشه بهرد: بهردی زل.

كە بەیانی داھات موسا بە غولامەكەى گوت:
 خواردن بێنە با بیخۆین لەم سەفەرەدا زۆر ماندو بوین.
 موسا ھەستى بە ماندویتی نەدەکرد تا لەبەرەكە تێنەپەڕین.
 غولامەكەى گوتى: بەبیرتە كە لاى گاشە بەردەكە سەرخەویكمان شكاند،
 لەوئ ماسیەكەم لەبیر كرد.
 موسا گوتى: ئەوێھە كە مەبەستمانە!
 لەوێھە پێ و پێ گەرانەوێھە تا گەیشتنەوێھە لاى گاشەبەردەكە.
 لەوئ پیاویکیان بینی خۆى بە جلیتەك داپۆشى بو.
 موسا سلاوى لێكرد.
 خدر گوتى: خەلكى ئەم ناوچەى نازان سلاو بكەن، چۆن تۆ سلاو دەكەى؟
 موسا گوتى: من موسام!
 گوتى: موسای ئەوێ ئیسرائیل؟
 گوتى: بەلى!
 موسا گوتى: پێگەم پێدەدەى لە گەلت بێم تا ھەندیکم لەو زانستە فیڕ بكەى،
 كە خوا فیڕى كردوێ؟
 خدر گوتى: تۆ ناتوانى ئارامم لەگەڵدا بگرى.
 چونكە خوا جۆرە زانستیكى فیڕى من كردوێ تۆ نایزانى.
 جۆرە زانستیكىشى فیڕى تۆ كردوێ من نایزام.
 موسا گوتى: بە یارمەتى خوا ئارام دەگرم و سەرپێچیت ناكەم.

رۆیشت تا گەیشتنه کەنار دەریا، هیچ کەشتیه کیان نەبو پیتی برۆن، چاوه رۆ
بون تا کەشتیه ک هات، داوایان لیکردن هەلیان بگرن، ئەوانیش خدریان ناسی
بۆیه بەبێ کرێ هەلیانگرتن.

چۆله کەیه ک هات لە سەرلیتواری کەشتیه کە نیشته و یه ک — دو دهنوکی له
دەریا دا.

خدر گوتی: ئەو موسا ئەو زانسته ی من و تۆ هه مانه وه ک ئەو دهنوکه ئاوه ی
نەم چۆله کە وایه له چاو نەم دەریایه دا.

پاشان خدر چو ته خته دارێکی له کەشتیه کە دەرھینا و فرپی دا.

موسا گوتی: ئەمانه بەبێ کرێ هەلیانگرتن کەچی تۆ کەشتیه کە یان کون
دەکە ی تا نقوم بن و بجنکین؟!

خدر گوتی: ئەدی نەمگوت ناتوانی ئارامم له گەل بگری؟!

موسا گوتی: لیم مەگره له بیرم کرد، کاره کەشم والی به زه حمەت مەکە.

له جاری یه کەمدا موسا له بیرى کرد لیتی نەپرسی.

پاشان کە دابه زین رۆیشت و بەلای مندالیک تیپه پرین کە له گەل مندالان یاری
دەکرد، خدر چو ملی مندالە کە ی گرت و سەری هەلکیشا.

موسا گوتی: چۆن یه کیک دەکوژی بیئەوه ی کە سیکی کوشتی؟!

خدر گوتی: ئەدی نەمگوت ناتوانی ئارامم له گەل بگری؟!

پاشان رۆیشت چونه گوندیک داوایان له خەلکی گونده کە کرد خواردنیان
بەنەن، بەلام خەلکە کە میواندارییان نەکردن.

گونده کە دیواریکی لیبو خەریکبو بروخی، خدر چو به دەستی خو ی

دیواره کە سەرلەنوێ بەراستی دروست کردەو.

موسا گوتی: ئەگەر مەبەستت بواوە کرێت لەسەر وەرەگرت!

خدر گوتی: کەواتە لێرەو دەبێ من و تۆ لە یەکتەری جوێ بینهو!

پیغمبر ﷺ دەفەرموی: (خو! پەحم بە موسا بکا، هەزمان دەکرد ئارامی بگرتایە تا زیاترمان لەبارە ی خدر زانیایە!).^(۱)

۴۵- لێکدانەو

پاشان خدر هۆیەکانی بە موسا گوت.

پێیگوت: کەشتیە کە هی خەلکیکی هەزار بو، کە لەناو دەریادا ئیشیان پێدەکرد، لەبەر ئەوە عەبیدارم کرد، چونکە پاشایەکی لە دوایانەو بو هەمو کەشتیەکی بێ عەیبی زەوت دەکرد.

منداڵە کەش دایک و باوکیکی برۆاداری هەبو، ئەوە ترساین نەبادا دایک و باوکە کە توشی بێبروایی بکا.

بۆیە ویستمان خوا کوڕیکی چاکترین پێبەخشێ لەگەڵیان چاک بێ و توشی بێبرواییان نەکات.

دیوارە کەش هی دو منداڵی هەتیوی گوندە کە بو، گەنجینە یەکی لەژێر دابو، باوکیان پیاویکی چاکە کار بو، جا خوا ویستی کە منداڵەکان گەورە بون و پێراگە یشتن گەنجینە کەیان دەریستن، ئەمەش وەک پەحمەتیک لە خواوە بۆیان.

ئەم کارانەشم کە کرد لە خۆرا نەبو، بەلکو خوا فەرمانی پێکردوم. جا ئەوەبو

لینکدانهوه و هوێ کاره کانم که تۆ نه تتوانی ئارامیان له سهر بگری.

موسا لیڤه دا بۆی پون بوهوه که هیچ که سیڤک ناتوانی هه مو زانستیکی خوا بزانی، زانی خوا بری زانستی به که سانیڤک به خشیوه و بری کیشی به که سانیکی تر، ههر زانایه کیش هه بی لهویش زانتر ههیه.

٤٦- نهوهی ئیسرائیل له دواى موسادا

موسا کۆچی دواى کرد، نهوهی ئیسرائیلیش ههر به سهرگردانی له سهر زهوی ده گوزهران، نهویش له بهر نهوهی کردهوه کانیاو خراپ بو و خوا سزای دابون.

خوا ریسواى و زه بونیستی له سهر نوسین، چونکه نهوان خویان توڤه کرد. خویان توڤه کرد، نهو خویای که چه ندين پیغه مهران و پاشای له ناو پهیدا کردن و نهو نیعمه تهی لهو سهردهمدا بهوانی به خشی به که سى تری سهر زهوی نه به خشی.

نهو خویای که له ژیر دهستی فیرعه ونی رزگار کردن، که فیرعه ون منداله کانى ده کوشتن و ئافره ته کانى ده کردنه خزمه تکار.

نهو خویای که ده ریای بۆ شق کردن و له خنکان رزگاری کردن و فیرعه ون و ده ستوپیه نده که ی نقوم کرد.

نهو خویای که به هه ور سیبهری له سهر کردن و گه زۆ و شه لاقه ی بۆ ناردن. نهو خویای که له زه ویدا چه ندين کانیاوی بۆ هه لقولاندن و خواردن و خواردنه وه ی بۆ زۆر کردن.

به لام نهوان له پای هم مو نهو به هره و به خششاندها بروایان به نیشانه کانی
خوا نه هیڼا و سه ریچی و ده ستریزییان کرد.

پیغه مبهراڼ موسایان توره کرد که بویان له هم مو کهس به سوز و به به زه بیتر
بو، ته نانهت له باب و دایکیشیان به به زه بیتر بو.

نهو پیغه مبهراڼ توره کرد که بویان وه دایکیک — که منداله
شیرخوره که ی لئ بزری — به په روښ بو، که بویان وه دایکیک — که
منداله که ی هه تیو بی — به په روښ بو.

نهو پیغه مبهراڼ که نه گهر جوینیان پیدا بویه بویان له خوا ده پارایه وه، که
نه گهر گالته یان پی بکر دایه و پی پیکه نیبونایه بویان ده گریا، که نه گهر به
وشک و په قی په فتاریان له گهل بکر دایه ده یلاواندنه وه. ^(۱)

نهو پیغه مبهراڼ که له کویلیه تی و ژیرده سستی فیرعه ون رزگاری کردن، که
له به ندیخانه ی میسر قوتاری کردن و بردنیه خاکی نازاد و سه ربهرزی، که له
ژیانی به دبه ختانه ی کویله ییوه به ره و ژیانی گهرده نبرزانیه سه ربه سستی بدن.
که چی نهوان توره یان کرد و نازاریان دا و لامل بون و گالته یان پیکرد و به
سوکتین کهس سهیریان کرد، به لام له لای خوا له وپه ری پایه به زری و
شکومندی دابو.

توخو نه ته وه یه که هینده سپله و هیچ و پوچ و که لله ره ق و بیپروا و دور له خوا
بی شایسته ی نهو سزایه نین که تاهه تایه له سه رشوری و له زه بونی و له
پیسوایی و له سه رگهر دانی دابن و پرگار نه بن؟

به لئ ییگومان شایسته ن چونکه ئوبالئ کرده وه کانی خو یان هه لده گرنه وه،
خوا سته می لیته کردن به لکو خو یان سته میان له خو کرده.

(۱) لاواندنه وه: ده سبه سهرهاتیان، دلدانه وه.

به سهرهاتی پیغمبران

بهشی دوهم

۱- چاوخساندنه وه یهك به به سهرهاته كانی پیشودا

لهم لاپه راندی هه لئاندا نه وه به سهرهاتی پیغه مبر ئیبراهیم و پیغه مبر یوسف و پیغه مبر نوح و پیغه مبر هود و پیغه مبر صالح و پیغه مبر موساشتان که میك به دریژی خوینده وه، به سهرهاته كانتان به تاسه^(۱) و ریژلینانیکی زوره وه خوینده وه، ده رگای دل و ده رونتان بؤ کردنه وه، زهین^(۲) و عه قلی رون کردنه وه، زار و زمانی پاراو کردن، خه لك دهیدیت بؤ برا بچوکه كانتان ده گپرایه وه، بؤ دایک و باوک و برا گه وره كانتان ده گوتنه وه، تام و چیژیکی زورتان و ده ده گرت، حه زتان ده کرد هه مو ده می بیگیترنه وه.

۲- به سهرهاتی ململانی له نیوان راستی و ناراستیدا

ئهم به سهرهاتانه به سهرهاتی شهیدانامیز و سهرنجراکیشن، به سهرهاتی ململانی نیوان راستی و ناراستی، زانست و نه زانی، روناکی و تاریکی، مرو فایه تی و درنده بی و، دلنیا بی و گومرایی.

به سهرهاتی سهرکه وتنی راستین به سهر ناراستی، زانستن به سهر نه زانی، بیهتیز به سهر به هیتر و، که می پاکن به سهر زوری ناپاکدا.

به سهرهاتی پر له زانست و دانایی و په ند و ناموژگارین، خوا راستی فهرموه که ده لی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا

(۱) تاسه: شوق، حه زره ت.

(۲) زهین: بیرو هوش.

يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن نَّصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

به‌سهرهاتی نهو پیغه‌مبه‌ران‌ه‌ی که بو‌مان باسکردن هه‌مو نهو به‌سهره‌اتانه
نیه که له قورئاندا باسکراوه، به‌لکه به‌سهره‌اتی زۆری تر هه‌یه که باسمان
نه‌کردوه.

به سه‌رهاتی

پیغمبر شوعه‌یب

سلاوی خوی لیبی

۱- شوعه ییپ ده بیته پیغه مبهری مه دیه ن

خه لکی مه دیه ن خه لکیکی بازرگان و گاسبکار بون، شاره که یان له سهر که ناری ده ریای سور بو و ده که وته سهر ریگهی بازرگانی نیوان یه مه ن و شام و نیوان عیراق و میسر.

ئه وانیش وه که نه ته وه کانی تری پیغه مبهراڼ نه ته وه یه کی هاوبه شه پرست بون، و پرای هاوبه شه پرستیه که شیان ته رازو بازبون و فیلیان له پیوان و له کی شان ده کرد، جه رده بیان^(۱) ده کرد و پریان له کاروانان ده گرت، هه ره شیان لی ده کردن و چاویان لی سور ده کرد نه وه، به دکاری و به ره په لالیان بلاو ده کرده وه، وه که نه وه ده وه مه ندانه و ابون که پروایان به لی پرسینه وهی رۆژی دواپی نه بو و له سزای خوا نه ده ترسان.

خوا پیغه مبهراڼ شوعه ییپی بۆ ناردن تا بۆ لای خوا بانگیان بکا و له سزای خوایان بترسیڻ و پریان بلێ:

ئه ی نه ته وه که م! خوا به پرستن، جگه له خوا هیچ خوا وه ندیکی ترتان نیه، فیل له ته رازو و له پیوانه مه که ن، ئیوه ده وه مه ندن و پیوستیتان به ته رازو بازی نیه! من له سزای رۆژیکی سه خت ده ترسم توشتان بی، نه ته وه که م! ته رازو و پیوانه کانتان به راستی و به بی فروفیل بکیشن و بییون، دزی و گزی^(۲) تیدا مه که ن، به دکاری بلاومه که نه وه و به دکار مه بن.

(۱) جه رده بی: ریگری.

(۲) گزی: خیانت.

۲- بانگەوازی شوەعیب

شوەعیب بەردەوام ئامۆژگاری دەکردن و گرتی دلی دەکردنەو، کە بریتی بو لە گرتی خۆشویستن و زیادکردنی پارەوپول و مائی دنیا، دەیگوت:

ئەو قازانجەیی کە لە پێوانە و کێشەنەیی راست دەستان دەکەوێ گەلیک لەو پارەوپولە باشترە کە بە زولم و گزی لە خەلکی دەدزن، ئەگەر تەماشای ژیاانی خۆتان و ژیاانی ئەو کەسانە بکەن کە دەولەمەندن و پارەوپولێکی زۆریان کۆکردۆتەو ؛ دەبینن ئەوانەیی کە بە گزی و دزی و تەرازوبازییەو پەیدایان کردووە ئەوان یان پارەوپولە کەیان فەوتاوە یان دزراوە یان تالان کراوە یان لە ڕێگایەکی دژ بە ڕەزامەندی خوا بە کارهێنراوە یان یەکیک بوەتە خواوەنی و بە خەساری داوە.

کەمیکی سودبەخش لە زۆریکی بیسود باشترە، پیس قەت وەکو پاک نیە، با فرەیی^(۱) پیسە کەش سەرمەستان بکا!

مەن بۆتان دڵسۆزم و ئامۆژگاریە کەشم لە بەرژەوێندی ئێوەیە، خوا خۆی چاودێرتانە و ئاگای لە کردەوێتانە.

بە نەرم و نیانی و دانایی و زانایی و بەرچاوپرونیەو دەیوت:

چاک بزانی پاداشتی لای خوا کە هەمیشەییە و نابڕیتەو لە هەمو دنیا باشترە ئەگەر بروادار بن، منیش چاودێر نیم بەسەرتانەو.

(۱) فرەیی: زۆری.

۳- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا

شوعه ییب وهك باوکیکی میهره بان و وهك مامۆستایه کی دانا به زۆر جوۆر دهیدواندن و زۆر به هونه ر نامۆژگاری دهکردن، دهیگوت:

نه ته وه كه م! خوا بیه رستن جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی تر تان نیه، و
به لگه تان بۆ هاتوه كه من پیغه مبه رم، جا به قسم بکه ن، کی شان و پیوان تان به
ته وای بی و فیل و گزی تیدا مه که ن، دزی له شه کی ^(۱) خه لکی مه که ن.

له زه ویشدا دوا ی ئاوه دانکردنی خراپه کاری مه که ن نه گه ر ئیوه پروادارن.

له سه ر پئی پرواداران مه وه ستن و هه ر شه یان لی مه که ن، پئی خویان لی
ته نگ مه که ن، دینی خوا به خوارو خپج و نادروست پیشان مه ده ن، بیر له وه
بکه نه وه که پی شتر چه ند ناگزور و بی که س بون، که چی ئی ستاکه وا زۆرن و
ده له مه ندن، ته ماشای سه ره نجامی به دکاران ی پیش خۆتان بکه ن بزائن چیان
به سه ر هاتوه ؟

۴- وه لای نه ته وه که ی

دوا ی نه وه ی زیره ك و هۆ شه ند ه کان له بانگه وازه که ی شوعه ییب ورد بونه وه و
وته کانیان شی کرده وه، زۆر به سه ر گه ردانی و له خۆباییه وه وهك بلیی رازیکیان
دۆزی بیته وه یان مه ته لیکیان شی کرد بیته وه گو تیان:

ئی شوعه ییب! نو یژه کانت هانت ده ده ن واز له په رستراوی باب و با پیران مان
بی نین، یان به ئاره زوی خۆمان ده ستکاری دارایی خۆمان نه که یین؟! دیاره دیار
پیاویکی به هۆش و زیره کی!.

(۱) شهك: شتومەك.

۵- شوعه ییب بانگه وازه که ی پون دهکاته وه

شوعه ییب ههر به نهرمی دهیدواندن، له گه لیان توندوتیژ نه بو، لییان توپه نه ده بو، بۆ پون ده کردنه وه که بۆچی به درێژایی ئەو هه مو ماوه دور و درێژهی پیشتر بانگه وازه که ی رانه گه یاندوه و نامۆزگاری نه کردون هه رچه نده ئەوان ههر ئاوا به دکار و به درپه وشتیش بون، بۆ پون ده کردنه وه له بهر ئەوه بوه چونکه ئیستاکه خوا سروشی بۆ ناردوه و کردویه تی به پیغمبه ر.

بۆ پون ده کردنه وه له بهر هه سودی نیه که نامۆزگارییان ده کا، چونکه خوا ده وه مه ندی کردوه و رزقیکی پاک و هه لالی پیبه خشیوه، هه روه ها به م بانگه وازه ئاسوده و دلخۆشه، سینه گوشاد و بیخه مه، به زار و به دلش سوپاسگوزاری خوایه.

بۆ پون ده کردنه وه که ئەو پییان ده لێ ئەم کاره مه که ن خۆی ناچی بیکا، که پییان ده لێ ئەم کاره بکه ن خۆشی ده یکا، چونکه له و که سانه نیه که به خه لکی ده لێن و خۆشیان نایکه ن.

ئەو ده یه وی خه لکه که راسته پڕ و ئاسوده بن، له و سزایه رزگار بن که خه ریکه یه خه یان بگری، هه لبه ت له چاکه ی خوا وه یه که ئەو ده توانی به م کاره هه لسی، بۆ ئەوه ی کاره که شی سه ربگری ته نها پشت به خوا ده به ستی.

شوعه ییب به نه ته وه که ی ده گوت:

نه ته وه که م! بۆ بروام پیناکه ن، ئاشکرایه به لگه م بۆ هیناون، له بهر هه یچیشم نیه چونکه وا خوا رزقیکی پاک و چاکی پی داوم، به پیچه وانه ی فه رمانه کانیشم ناجو لیمه وه، دلنیا بن من ته نها بۆ راسته ری بونی ئی وه مه، نه گه ر دژایه تیشم بکه ن من ههر به رده وام ده م و واز له بانگه وازه که م نا هینم، چونکه من پشتم به خوا قایمه و داوای یارمه تی له خوا وه ده که م.

٦- باش تێناگەین چ دەلیی!

نەتەوێکە خۆیان لە گێلی دەدا و وایان نیشان دەدا لە وتەکانی شووعەیب ناگەن، وەك بۆلێی بە زمانێکی بێگانە قسەیان لە گەڵ بکا! کەچی شووعەیب کۆری ئەو وڵاتە بو و لە هەمان نەتەوێک بو، وەك بۆلێی قسەکانی پون و پەوان نەبێ! کەچی زمانی شووعەیب لە زمانی هەمویان پون و پەوانتر بو، واتای وتەکانی لە وتەکانی هەمویان ناشکراتر بو.

بەلام خەڵک ئەگەر نامۆژگاری وەرنەگرن و کاریان لەبەر زەحمەت بێ و نەیانەوی لەراستی بگەن بەم جۆرە خۆیان لە گێلی دەدەن.

٧- شووعەیب سەرسامی ئە نەتەوێکە دەردەبەری

نەتەوێکە شووعەیبیان بە تەنیا و بێ پشت و پەنا دەزانی، ئەگەر لەبەر هۆز و خزمایەتی نەبواوە بەردبارانیان دەکرد و دەیانکوشت.

بەلام شووعەیب سەرسامی لەمە دەردەبەری کە ئەوان لە خوا ناترسن، ئەو خۆیایە کە بە دەسلالت و بە هیژە و لەسەر هەموو شتێک بە توانایە، کەچی لە هۆزەکی دەترسن کە پەنگە توشی نەخۆشی و بێهێزی و کەنفەتی^(١) بێن یان پەنگە هەر لەناوێچن.

نەتەوێکە دەیانگوت:

ئەو شووعەیب ئێمە زۆر لە قسەکانت تێناگەین، پێمانوایە تۆ کەسیکی بە تەنیا و بێ پشت و پەنای، خۆ ئەگەر لەبەر خاتری هۆزەکەت نەبێ بەرد بارانمان

(١) کەنفەتی: پەککەوتەبی.

ده کردی و له کۆلمان ده کردیه وه، هیچیشت پینه ده کرا.

شوعه یب وه لآمی دانه وه و گوتی:

نه ته وه که م! پیتان وایه هۆزی من له و خوایه به هیژتره که ئیوه پوتان لسی
وه رگی پراوه و نایه رستن؟! چاک بزانی خوی من به هه مو کرده وه یه کتان
ناگارداره.

۸- دوا هه مین تیر

نه ته وه که که بیانویان برپا و قسه یان پێ نه ما شه و جا دوا هه مین تیر یان
هاویشت، که بی پروا لوتبه رزه کانی گشت نه ته وه یه که به رامبه ر به پیغه مبه ر و
شوینکه و توانی هاویشتیانه.

ئه و پیا و ما قولانه ی که بر وایان نه هی نا بو گوتیان:

ئه ی شوعه یب گویی بگره نه گه ر نه گه ر پینه وه سه ر پێ بازه که مان شه و خۆت و
بر واداره شوینکه و ته و کانت له شاری ده رده که یین.

۹- بیانویکی قسه بر

شوعه یب وه لآمیکی پر له شانازی و غیره تی دانه وه، شانازی به ئاینه که ی،
غیره ت بۆ بیرو پروا و وێژدانه که ی...

گوتی: ئه ی نه گه ر هه زن نه که یین هه لگه ر پینه وه.

ئیمه دوا ی نه وه ی که خوا له پێ بازه که ی ئیوه رزگاری کردین ناگه ر پینه وه
سه ری و خوا رێگه مان پێ نادا، چونکه نه گه ر بگره ر پینه وه سه ر پێ بازه که تان و اتا

بوختانیکی گه وره مان به خوا هه لبه ستوه جا مه حاله له دین هه لگه پئینه وه .
 بشزانن که خوا ئاگای له گشت شتی هه یه، ئیمه پشتمان به خوا به ستوه .
 خوایه ! یه کلامان بکه وه، با یه خه مان له یه خه ی ئه و نه ته وه بیروایه ببیته وه .

۱۰- هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان کرده وه

وته کانی شوعه یب دادی نه دان^(۱) و هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان
 کرده وه و گوئیان:

ئه ی شوعه یب! دیاره تو جادوت لیکراوه، تو ش وه کو ئیمه مروقی و بروات
 پیناکه ین پیغه مبه ربی، نه گه ر راست ده که ی پیغه مبه ربی چه ند پارچه یه کی
 ئاسمانمان به سهر دابارینه .

۱۱- سزای نه ته وه یه که بروای به پیغه مبه ره که ی نه هیئابی

هه ره نه ته وه یه که بروای به پیغه مبه ره که ی نه هیئابی و سوپاسی به خششه کانی
 خوا ی نه کرد بی سزا که ی هه مان شته، ده بی له ناو بچن .

خوا بومه له رزه یه کی گه وره ی توشی نه ته وه که کرد و هه موی کوشتن، دیمه نیک
 بون ده تگوت قهت خووشی و به خششیان له ژین نه دیوه .

به ئی، نه وانه ی که بروایان به شوعه یب نه هیئا هه مو له ناو چون .

(۱) دادی نه دان: سودی پئ نه گه یانندن .

۱۲- په یامی راگه یاند و راسپارده ی به جی گه یاند

شوعه ییش وه کو هه مو پیغمبه رانه کانی تر په یامی خوای راگه یاند و راسپارده ی^(۱) به جی گه یاند و بر وییانوی خه لکی پری.

دوای نه وه ی که بی پرواکان سزای خویان توش بو و مردن؛ شوعه ییب روی تی کردن و پییگوتن:

خه لکینه! من په یامی خوام پی راگه یاندن و ناموژگاریم کردن به لام نیوه هه ر له سه ر بی پروایی مانه وه جا من چون ناخ و نه فسوس^(۲) بۆ نه ته وه ی بی پروا هه لده کیشم؟!

(۱) راسپارده: نه مانه ت.

(۲) نه فسوس: داخ و خه م.

به سه رها تی

پیغهمبهر داود

و

پیغهمبهر سلیمان

سلاوی خویان لیبی

۱- قورئان له باره ی نيعمه ته کانی خواوه ده دوی

قورئان ته نهها باسی شه وه ناکات که پیغمبرهان چون له لایهن نه ته وه کانی شه گالته و سوکیان پێکراوه و درۆی گه وه گه وه یان پێهه لبه ستراره و له شار و ولات ده رکراون، که نه ته وه کانی له بهر شه وه ی بر وایان نه هی ناوه و لا قرتییان پێکردون و پلان و نه خشه یان بۆ کوشتنیان کێشاوه: خوا دو چاری سزا و نه شکه نجه ی کردون و له ناوی بردون.

قورئان جگه لهم بابه تانه که له به سهرهاته کانی پێشودا له باره یان دواوه باسی نيعمه ته کانی خواش ده کا، هه ندۆ جار به درێژی و هه ندۆ جار به کورتی باسیان ده کا، باسی گه لی له و نيعمه تانه ده کا که به پیغمبرهانی به خشیوه وه کو پیغمبر داود، پیغمبر سلیمان، پیغمبر شه ییوب، پیغمبر یونس، پیغمبر زه که ریا، پیغمبر یه حیا.

خوا پیغمبر داود و پیغمبر سلیمانی له سهر زه وی بالاده ست کردبو، پاشایه تیه کی فره وانی پێبه خشیبون، زانستیکی فره ی پێدابون، گه لیك شتی وای فێر کردبون که خه لک نه یانده زانی، گیانله بهر و بێگیانی به هیز و سه ره ختی بۆ رام^(۱) کردبون.

خوا له قورئاندا ده فره موی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱۵) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ^(۲) واته:

رام: ده سته مۆ.

(۱) سه ره خت: سه رکیش.

(۲) سوره تی النمل: (۱۵ - ۱۶).

ئىيمە زانستمان بە داود و بە سولەيمان بە خشىبو، ئەوانىش لە پاى ئەمەدا گوتيان: سوپاس بۆ ئەو خودايمى كە ئىيمى لەناو زۆربەى بەندە بڕوادارەكانى بە باشتەر ھەلبۆرادوھ. سولەيمان زانستەكەى لە داود بە مىرات ھەلگرتەوھ و گوتى: ئەى خەلكىنە! خوا ئىيمى فىرى زمانى بالندان كردهو ھەمو شتىكى پېبە خشيوين، بەراستى خوا چاكەيەكى گەورەى لە گەل كردهو.

۲- ئىيمەتى خوا بۆ داود

خوای گەورە شاخ و بالندەى بۆ داود دەستەمۆ كردهو، كە دەپارايەوھ و پاكيگارى^(۱) خوای دەكرد، ئەوانىش لە دويان دەگوتەوھ، ھەروھە فىرى دروستكردنى زرىى كردهو، ئاسنىشى بۆ نەرم كردهو.

خوا لە قورئان دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ ۝۱۰﴾ **أَنْ أَعْمَلَ سَبْعِينَ وَفِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا**

صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ. ^(۲) واتە: ئىيمە زىدەبە شىكمان بە داود بە خشىبو، فەرمانان بە شاخ و بە بالندان كردهو پاكيگارىەكانى لە گەلدا بلینە وھ و ئاسنىشمان بۆ نەرم كردهو. بە داودمان گوت: زرىى دامەن^(۳) شۆر دروست بكە و با ئالقه چىنەكانىشى بەئەندازە و لەپزىيەك و تىككەلگىش بن. خانەوادەى داود! دە ئىوھش لە پاى ئەمەدا كردهو سۇپاسگوزاران بكەن، چونكە من كردهو كانتان دەبينم.

(۱) پاكيگارى: گوتنى سبحان الله.

(۲) السبأ: (۱۰-۱۱).

(۳) دامەن: داوین، دامىن.

ههروه ها ده فهرموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ
وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ^(۱) واته: شاخ و بالنده مان بؤ داود دهسته مؤ کردبو،
پاکیگاریان له گه لدا ده گوتوه، ئیمه توانامان به سهر شتی لهم چه شنه ههیه.
فیتری پیشه ی دروستکردنی زیرمان کرد تا بتوانن خؤ له دوزمن بیاریزن، نایا
سوپاسی خوا ناکهن؟! ﴿

۳- سوپاسی داود له سهر نیعمه ته کان

داود له گه ل نعم هه مو مولکه زؤر و زه وهنده دا، له گه ل نه وه ی که ده ستره نگین
و به هیز بو، بهنده یه کی له خواترس و ژیان ^(۲) بو، ههرده م یادی خوا ی ده کرد و
ده پارایه وه، فهرمان په وایه کی داد په روه بو، حوکمیکی داد گهرانه ی بؤ خه لکی
ده کردو له پئی رهوا لای نه ده دا.

خوا لهم باره وه ده فهرموی: ﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فِیْضِلْكَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِیْنَ یَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌۢ بِمَا نَسُوا یَوْمَ الْحِسَابِ اِنَّا ^(۳) واته: نه ی داود! ئیمه تو مان له سهر
زهوی کردۆته جیشین، به داد گهری حوکم له نیوان خه لکیدا بکه، وه دوا ی ههوا و
هه وه ست نه کهوی چونکه له پئی خوا گومرات ده کا، نهوانه ی له پئی خوا گومرا
بونه، له رۆژی دوا یی سزایه کی سه ختیان ههیه ﴿

(۱) الأنبياء: (۷۹-۸۰).

(۲) ژیان: په شیمان، گهرانه وه بؤ لای خوا.

(۳) سوره تی ص: (۲۶).

۴- نیعمه تی خوا بؤ سوله یمان

خوای گه وره (با)ی بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، هدر جیگایه کی مه به ست بوايه (با) بؤ ئه وئی هه لده گرت و به خیرایه کی زور و به که مترین کات دهیگواسته وه، ههروه ها جنوکه ی زیره ک و به هیژی شی بؤ دهسته مؤ کردبو که فه رمانه کانیا ن جیبه جئ ده کرد و پروژ ه گه وره کانی ناوه دانکرده وه و بیناسازیان بؤ ته و او ده کرد.

خوا له قورئان ده فهرموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنْ الرِّيحُ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾ (۸۲) (۸۳) واته: (با)ی به هیزمان بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، سوله یمانی بؤ شام (ئه و نه رزه ی که به ره که تمان پیداهه) هه لده گرت که شوینی نیشته جیبون ی خوی بو، ئیمه به هه مو شتیک ناگادارین. ههروه ها ئیمه گه لیک شهیتانی شمان بؤ دهسته مؤ کردبو که ده چونه بنی ده ریا دور و گه وه ریا ن بؤ ده ردینا و گه لئ کار ی تریشیان بؤ ده کرد وه کو دروستکردنی شار و بالاخانه.

خوای گه وره له شوینیکی تری قورئاندا ده فهرموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنْ الرِّيحُ غَدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٤﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلَّا

دَاوُدُ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ .^(۱) واته: (با) مان بۆ سوله یان دهسته مؤ کردبو، که به ماوهی یهک دانی بهیانی دوری مانگه پرتیه کی دهبری، به ماوهی دانی نیوارانش دوری مانگه پرتیه کی دهبری، ههروه ها کانی مسمان بۆ له زهوی ههلقولاند، گه لیك جنۆكه شمان بۆ دهسته مؤ کردبو، که به فهرمانی خوا کاریان بۆ دهکرد، ههر جنۆكه یهك نه گهر له فهرمانی ئیمه لایدا بوایه توشی نه شکه نجهی ئاگریکی به بلیسه مان دهکرد، سوله یان ههر جۆره کۆشک و په ییکه ریك و ههر خوانیکی گه وره ی وهك چهوز و ههر جۆره مه نجه لیکی گه وره ی مه حکمه می بو یستبایه بۆیان دروست دهکرد. به خانه واده ی داودمان گوت: له پای ئهم هه مو نیعمه ته دا سوپاسی خوا بکه ن، که سانیکی که م هه نه سوپاسی خوا بکه ن.

۵- تیگه یشتنیکی ورد و زانستیکی قول

سوله یان له کیشه کهیدا که بۆ لای داودی باوکی بهرز کرایه وه زیره کایه تی و توانسته فهرمانره واتیه که ی وه ده رده که وی، کیشه کهش^(۲) به مجۆره بو:

پیاویک ږه زیکی هه بو تازه هیښوی کرد بو، مهر و مالآتی کابرایه کی ده چیته ناوی و رده که کی لئی ویران ده کمن و هه مو بهر که کی لئی ده خون.

پیغمبر داود حوکم دہدا کہ مہر و مالآتہ کہ بدریتہ خاوەن رەزەکہ و کێشہ کہ کوتابی بۆ.

به لام سوله یان گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ریگه چاره یه گی تریش هه یه ،
گوتی: چیه ؟

(۱) سورہ تہ، سبأ (۱۲-۱۳)

(۲) کیشہ: ناکوکیہ، قضیہ.

گوتی: رهزه که بدهیه خاوهنی مه پرو مالآته که خزمه تی بکا تا وه کو خوی لی دیته وه، مه پرو مالآته که ش بدهیه خاوهنی رهزه که شیریان بدوشی و خوریان بری و که لکیان لی وهرگری، جا که رهزه که پیگه یشته وه رهز و مه پرو مالآته که ته سلیم به یه کتر بکه نه وه.

خوای گه وره تیگه یشتنیکی ورد و زانستیکی قولی به سوله یان به خشیبو، له قورئاندا ده فمرئی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَمْنَنُ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ (۷۸) فَفَهَمْنَاهَا سُلَيْمَانٌ وَكُلًّا ءَاتَيْنَاهَا حُكْمًا وَعِلْمًا ﴿۱﴾.

۶- سوله یمان زمانی بالنده و گیانله بهران ده زانی

قورئانی پیروز به سهرهاتیکی پر حیکمت و به تام و چیژی بؤ باس کردوین، نه وه دهرده خا که پیغمبر سوله یان پیاویکی به هوش و گوش و زیره ک بوه، کاروباری ولآته که ی به ریکیوینیکی به ریوه برده، ده سه لاتیکی مه زن و به زه بروزه نگی هه بوه، خوای گه وره خوشی دنیا و ناخیره تی پیبه خشیبو، ده سه لآت و پاشایه تی و په یام و پیغمبرایه تی به بالآدا بریوه، زمانی بالنده و گیانله بهرانی زانیوه.

جاریکیان له شکره که ی کۆ ده کاته وه که له جنۆکه و مروژ و بالندان پیکهاتبو، فهرمانیان پیده کا چهک و ره خته ی خویان بههستن و به ریز ریز و پؤل پؤلی ریکیوپیک بوهستن و له فهرمانی سهرکرده کانیان دهرنه چن، پاشان سوله یان له پیشه وه ی هه مویان و نه وانیش له دواوه ی بهرئی که وتن و پویشن.

رښيان كهوته ناو دۆلى ميړولان، ميړوله يه كه له وه ترسا ميړوله كان بكه ونه
ژير سمى ئه سپ و ولاخه كانه وه بيښه وه سوله يمان و له شكره كهى ئاگايان ليښى،
بويه فهرمانى به ميړوله كان كرد بچنه وه ناو شاره كه يان.

سوله يمان له قسه ي ميړوله كه گه يشت، به لام لاف و گه زافى ليندها و به
پيغه مبهرايه تيه كهى له خويابى نه بو، به لكو به هوى ئه م روداوه وه پتر سوپاس و
ستايشى خواى كرد، زياتر له خوا پارايه وه تا بۆ كارى چاك يارمه تى بدات و
هر له ريزى پياوچاكان بيت.

۸- به سهرهاتى په پوسليمانه

په پوسليمانه به لده^(۱) و چاوساغى پيغه مبهرا سوله يمان بو، شويتى ئاوى
ليښوايه و بۆ له شكرىش بگونجايه دهيدوزيه وه.

جاريكيان سوله يمان بانگى كرد بيته لاي به لام په پوسليمانه ديار نه بو،
سوله يمان توپه بو و هره شهى ليكرد.

دواى ماوه يه كى كه م گهرايه وه و هاته وه لاي سوله يمان و گوتى:

شتيكم بينيوه نه تو نه له شكره كهت نه تانديوه، هه واليكي راستم له باره ي
ئاوايى (سبه ۷) و شاژنه كه يه وه بۆ هيئاوى:

مولكيكى مهن و ولاتيكي پانوپوريان هديه، هرچهنده نه ته وه يه كى ژير و
خاوه ن هوش و خاوه ن سهر كرده و پاشايه تين به لام هه رزه و نه فاميشن!، سوژده
بۆ(رپۆژ) دهبه ن نه ك بۆ خوا! نازانن ئه مه خوا نيه! نازانن خوا بپه رستن!

(۱) به لده: شاره زا.

۹- سوله یمان بانگی شازنی سه به و دهکات تا بیته سهر دینه که ی

پیغه مبهراڼ سوله یمان زۆری له سهر دل گران بو که پاشا و نه ته وهیه کی دراوسی
بی که چی نه یانناسی و بانگه وازیان پیغه گیشته بی و هیشتا (پۆژ) بهیستن.

پیغه مبهراڼ سوله یمان که فوکولی ناین نامیزی پیغه مبهراڼه ی له دلدا ههلبو،
وای به باش زانی بهر له وهی له شکری بنیترته سهر نامهیه ک بۆ شازنی
هاوبه شهیهرست بنیتری و بانگی بکا موسلمان بی و ملکه چی خوی میهره بان بی.
نامهیه کی به کاریگه ری بۆ نوی، تییدا داوای لیده کرد بیته سهر نیسلام و
موسلمان بی.

نامه که نه رم و نیانی و توندوتیژی بی لاف و گه زافی پیغه مبهراڼ و غیرهت و
مهردایه تی پاشایانی بهیه که وه کۆ کرد بۆ وه.
سوله یمان ههردو سیفه تی تیدا بو.

۱۰- شازن راویژ به کار به دهستانی ولاته که ی دهکا

ئه و ژنه ی که ولاته که ی به پیره دهبرد ژنیکی ژیر و تیگه یشتو بو، زو برپاری
نه دهدها، شاره زاییه کی زۆری له باره ی بارودوخ و رابردوی پاشا و داگیرکه راڼ
هه بو، به لام عه قله که ی به هه له ی بردبو و خوی نه ده ناسی و پۆژی به خوا
تیگه یی بو.

شازن فیز و ده ماری پاشایانه نه یگرت و پای خۆی له م کیشهیه نه سه پاند،
به لکو راویژکار و راگرانی ولاته که ی کۆ کرد وه و پییگوتن: ئه م نامهیه م له لایه
پیغه مبهراڼ که وه بۆ هاته که گه وه ره ترین پاشای ئه م سهرده مهیه، نامه که وه کو
نامه ی تر نه.

راوێژکار و راگره کان - سای گشت دهستویوه ندانی پاشایان خۆیان به دلسۆز دهرده خه ن تاله لای پاشا بهرپێز و خوشه ویست بن - گوتیان: ئیمه به هیزین و لهشکرێکی گهوره و گرانمان هیه و بهرهنگاری^(١) دهبینهوه.

بهلام شازن راکه یانی پێباش نه بو و پێیگوتن: نه گهر بهرهنگار بینهوه نه نجامیکی خرابی لێده کهوێتهوه، بۆی باس کردن که پاشا داگیر کهره کان ههلوێستیان چۆنه و چ ده کهن نه گهر پێی بنینه ولاتیك، ولاته کهش که ژیر ده کهوێ و ده دۆرینێ چۆن کاول و وێران ده بێ.

پێیگوتن نه گهر بهرهنگاریان بینهوه و وهلامی نامه که یان نه ده بینهوه ولات و نه ته وه که ی ئیمه ش ناوه ها کاول ده بێ.

پێیگوتن: من دیارییه کی زۆر نایاب و ناوازه^(٢) بۆ سوله یان ده نیێرم، بهم دیارییه تاقی ده که مه وه، نه گهر وه ریگرت دیاره پاشایه کی داگیر که ره نه و کات ئیمه ش بهرهنگاری ده بینه وه، بهلام نه گهر وه رینه گرت دیاره پاشایه کی پیغه مبه ره نه و کات ئیمه ش برۆای پێدینین و شوینی ده کهوین.

١١- دیاریی دگرازیکردن

شازن دیارییه کی گهوره و شایه ن به پاشایانی بۆ په وان کرد.

که دیارییه راڼ گه یشتنه لای سوله یان، سوله یان دیارییه که ی وه رنه گرت و گوتی: ده تانه وێ بهم دیارییه راژیم بکه ن و ازتان لێ پێنم له سه ر هاو به شه رستی و پاشایه تی خۆتان بمێنه وه؟! خوا مولک و مال و لهشکرێکی زۆر چاکتری له

(١) بهرهنگاریونه وه: روبه رویونه وه.

(٢) ناوازه: ده گمه ن.

نیوه پیبه خشیوم، بزنان داواکه م داوایه کی راستینه^(١) و گالته نیه، مهسه له که مهسه له ی بانگهواز و شوینکه وتنه، مهسه له که دلپازی کردن نیه، نه گهر وه لامیشم نه دهنه وه به لهشکرکی گهره وه دیمه سدرتان.

١٢- شازن به گهردهنکه چیه وه دیته لای سوله یمان

دیاریبه ران که دیاریبه که یان بو سوله یمان بردبو گهرانه وه لای شازنی سده و و باسو خواسه که یان بو گپرایه وه، نه ویش بوی رون بو وه که سوله یمان راست ده کا پیغه مبهری خوایه، بویه به خوئی و به نه ته وه که ی ملکچه چی فرمانه که ی بون، به گهردهنکه چیه وه له گهل لهشکره که ی به ره و لای سوله یمان به پئی که وتن.

سوله یمان (سلاوی خوای لیبنی) زانی وه لامی نامه که یان داوه ته وه و به گهردهنکه چیه وه دینه لای، به مه زور دلخوش بو و سوپاسی خوای کرد.

سوله یمان ویستی موعجیزه یه کی خوایی به شازن نیشان بدا تا بزانی توانای خوا چند گهره یه و چ نیعمه تیگیشی له گهل سوله یمان کردوه، ویستی به ره له وه ی بگهنه خزمه تی قه لای شازن بیئیته لای خوئی، داوای له دهست و پیوه نده که ی کرد قه لاکه ی بو بیئن. نه وانیش له ماوه یه کی زور کم قه لاکه یان هیئا.

سوله یمان فرمانی کرد چند ئاکاریکی^(٢) قه لاکه بگورن بو نه وه ی پادده ی ناسینه وه ی شازن تاقی بکاته وه، جا نه گهر شازن نه یناسیه وه نه وا ده بیته به لگه یه که له سه ره نه وه ی که مه ودا ی تیگه یشتنی کورته و شتی وردتر و شاراوهر هیه عدقلی پییان ناشکی.

(١) راستینه: به جدی.

(٢) ئاکار: سیفه ت.

۱۲- كۆشكىكى شوشەيى گەورە

سولەيمان فەرمانى بە جنۆكە و مرۆڧە بىناسازەكان كرد، ئەوانىش كۆشكىكى شوشەيى زۆر گەورەيان بۇ دروست كرد، و ايانكرد ئاوى بە ژىردا پروات، ئەگەر يەككە لە كۆشكە كە شارەزا نەبوايە و ايدەزانى ئاوە و شوشە جىيائى ناكاتەو، بىگومان شارنىش كە بىيىنى و تىدەگا ئاوە و قاچى خۆي هەلەدا، ئا لىرەدا كە بە هەلەدا دەچى كە موکورتى تىگەيشتنەكەي خۆي بۇ رۆن دەبىتەو و دەزانى بە روالەت خەلەتاو.

شارن خۆي و نەتەو كەي لەبەرئەو سوژدەيان بۇ پۆژ دەبرد چونكە پىيان وابو پۆژ گەورەترىن دىمەنى روناكى و ژيانە، كە ئەم دوانەش سىفەتى خودانە. جا ئەو كاتەي دەگاتە جى و بە هەلەدا دەچى، ئىتر بۆي رۆن دەبىتەو كە شوشەكە بەئاو تىگەيىو بۆيە قاچى هەلكردو، بە هەمان شىوەش بۆي رۆن دەبىتەو كە لەوەش بە هەلەدا چو كە رۆژ بە خوا تىگەيىو و سوژدەي بۇ بردو و پەرستويەتى. هەلبەت كارىكى و لە سەدان وتار و لە هەزاران بەلگەش بەهيزترە.

۱۴- منىش لەگەل سولەيمان بۇ پەرەردگارى بونەوەر ملكە چ دەبەم

هەر واش روى دا، شارن هەرچەندە ژنىكى زىرەك و بلىمەت بو بەلام دوچارى ئەم هەلە گەورەيە بو، هەر وايزانى ئاويكى رۆن و پەوانى بەشەپۆلە و جامى شوشەي لەسەر نىە، بۆيە قاچى خۆي هەلكرد و ويستى پىبخاتە ناوى. لىرەدا پىغەمبەر سولەيمان هەلەكەي بۇ راست كردهو و پىيى گوت: ئەم كۆشكە هەموى لە شوشەي بىگەرد دروستكراو.

به مجوره شازن تانهی سهرچاوانی لاکهوت و بؤی پرون بؤوه که شهو تا ئیستا
پۆژی په رستوه و سوژدهی بؤ بردوه به ههله دا چوه و به روالهت^(۱) خه له تاوه،
بؤیه یه کسه ر په شیمان بؤوه و گوته:

خوایه من تا ئیستا سته م له خۆ کردوه که هاوبه شم په رستوه، ئیستاکه ش
ژیوانم و له گه ل سوله یان ملکه چی تو ده بین و ته نیا تو ده په رستم.

۱۵- قورئان به سهراته که ی سوله یمان و شازن ده گێڕێته وه

بفرمون ئهم به سهراته سهرنجراکیش و به تام و چێژه له قورئان بخویننه وه،
خوای گهوره ده فهرموی: ﴿وَتَقَدَّ الْأَطْيَرُ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ
كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاءٍ يُقِينِ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا
يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُحْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكَ نَارِي هَذَا قَالِقَةٌ إِنَّهُمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ
مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَّتُكِ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُمْ مِنْ سُلَيْمَانَ

وَلِإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُوا عَلَىٰ وَاتُوفِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَأْتِيَهَا الْمَلَكُ أَتُوفِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بِأُسْ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتُمِدُّونَنِي بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ لَفَرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَسَأَلْنِيَهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَتْ يَأْتِيَهَا الْمَلَكُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيُخْلِفَنِيَ اللَّهُ مُلْكًا أَكْفَرُ مِنْ شَكْرٍ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالُوا تَكْبَرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُعَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ﴿٤٤﴾ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

۱۶- سوله یمان بیپروایی نه کردوه، به لکو شهیتانه کان بیپرواییان کردوه

جوله که کان بوختانیکی وایان به پیغمبر سوله یمان هه لبه ستاوه ته نانه ت له پرواداریک ناوه شیته وه که خوا دلی بؤ پروا کرد بیته وه، نه خوازه لا^(۱) پیغمبریک که خوا حیکمه ت و پیغمبرایه تی و جینشینایه تی پیبه خشی بی!

ده لئین: پیغمبر سوله یمان به هو ی خیزانه کانیه وه جادو و بیپروایی کردوه و توشی هاوبه شپه رستی بوه و له کاری یا کخوانا سیدا راست و چه وتی تیکه ل کردوه.

به لام خوی گه وره نه و تۆمه تانه ی له سهر لاده دا و ده فرموی: ﴿وَمَا كَفَرُ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ كَفَرُوا^(۲) واته: سوله یمان بیپروایی نه کرد به لام شهیتانه کان بیپرواییان کرد و خه لکیان فیری جادو ده کرد.﴾

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَنَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ فَوَيْلٌ^(۳) واته: سوله یانمان به داود به خشی، که به راستی به ندهیه کی چاک و ژیاوان بو.﴾

﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ^(۴) وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ إِنَّا^(۴) واته: سوله یمان له لای ئیمه دا نزیکه و پلهیه کی چاکی ههیه.﴾

(۱) نه خوازه لا: خوانه خواسته، نه خاسمه.

(۲) سوره تی البقرة: ۱۰۲.

(۳) سوره تی ص: ۳۰.

(۴) سوره تی ص: ۲۵.

به سه رها تی

پیغهم به رئه ییوب

و

پیغهم به ریونس

سلاوی خویان لییی

١- به سهرهاتی ئه ییوب چه شنیکی تره له به سهرهاته کان

به سهرهاته که ی پیغه مبهراڼ ئه ییوب چه شنه به سهرهاتیکی تره لهو به سهرهاتانه ی که له قورنانی پیروژ باسکراون، دیمه نیکی تره لهو نیعمه تانه ی که خوا به بنده بروادار و وئارا مگر و سوپاسگوزار و به پیغه مبهراڼه خۆشه ویسته کانی ده به خشی.

پیغه مبهراڼ ئه ییوب مال و مندال و وشت و ولاخیکی زۆر و زهوی و زاریکی فره وانی هه بو، خوا به لایه کی به سهر هیتا هیچی نه ما و هه موی فهوتا، پاشان خۆشی نه خۆش کهوت، ته وای جهسته ی توشی نه خۆشی ببو ته نها زمان و دلی نه بی که یادی خوی پیده کردن، به هوی ئه م نه خۆشیه وه خوی له خه لکی به دور گرت و له که ناریکی دور له ئاوابی بۆ خوی ژیا نی به سهر ده برد، هیچ کهس سۆزی بۆ نه ده بزوا، ته نها خیزانه که ی نه بی ئه و خزمه تی ده کرد، پاشان ئه ویش ناتاج و پیده رامه ت^(١) بو، ناچار خزمه تی خه لکی ده کرد تا بری پاره پهیدا بکا و بتوانی خزمه تی ئه ییوبی پیبکا.^(٢)

٢- سه بری ئه ییوب

پیغه مبهراڼ ئه ییوب له گه ل ئه م هه مو نه هامه تی و نه خۆشیه شدا ههرا ئارا مگر و سوپاسگوزار بو، بهرده وام یادی خوی ده کرده وه، هه میشه سوپاسی خوی ده کرد و سکا لای در نه ده بری، گازانده ی نه ده کرد، بیزار و توپه نه ده بو، چه ند سالتیک ئاوا مایه وه.

(١) ناتاج: موحتاج. پیده رامهت: بی داهات.

(٢) ئه م دهسته واژه یه هی (ابن کثیر) ه که له ته فسیره که پیدا نویسیویه تی.

۳- نه هامه تی و خه لات

خوا مه بهستی بو پیغمبر شهییوب تاقی بکاته وه تا پله و پایه ی بهرز بکاته وه و به قه زاقه ده ری خوا رازی بی، پاشان که شهییوب له تاقی کردنه وه که سه رکه وت، خوا نزایه کی خسته ناو دلی که واتای دهسته وه ستانی و ناگزوری تیدا ده فامریته وه، ههروه ها شهوه شی تیدا درده که وی که تنه ها خوا رزگار که ری زه بونانه، تنه ها خوا توانای به سمر هه مو شتی کدا ده شکی.

خوا ی گه وه تاقی کردنه وه که ی له سمر هه لگرت و نه خوشیه که ی له کوّل کرده وه و مال و مندالیک ی زور زیاتری پیبه خشیه وه.

خوا ی گه وه له م باره وه ده فهرموئ: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۸۳) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَعَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَ لِلْعَالَمِينَ (۱) واته: شهییوب هاواری خوا ی کرد و گوتی: پهروه دگارا! من توشی دردد و به لا بومه توش له هه مو میهره بانیک میهره بانتری. ئیمه ش دردد و به لا که مان له سمر هه لگرت و دوقات مال و مندالمان پیبه خشیه وه، ئیمه میهره بانیمان له گه لدا کرد، شهوانه ی خوا په رستن په ند له م روداوه وهرده گرن.

۴- به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونس

به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونس دوا به دوای به سهرهاتی پیغه مبهراڼ ئه ییوب باسکراوه ئه میس وهك ئه و دهسه لات و میهره بانی و هاریکاری خوا نیشان ده ده ن، له و کاتانه ی که هیوا نامینێ و بیهومیدی و تاریکی دل داده گرن و په نجه ره کان قه پات ده بن^(۱)، که نه پوناکی و نه ههوا، نه هومید و نه هیوا نامینێ و ده برینه وه، که بهرداشی مردن زۆر به هیز و به خیرایی ده گه پیت و دانه ویله که ی ده هارپیت.

ئا لهم ساته دا توانای به هیز و به حیکمهت و میهره بانی پهروه ردگار وه دهرده که وئ و بنده ی ناگزرور^(۲) له نیو شه ویلاگی شیژی درنده و مهرگی له ناویه رزگار ده کا، بیته وه ی بریندار بوئ، بیته وه ی که موکوری تی که وتبی، وهك بلتی له سهر جی که ی گهرم و نهرمی ماله وه بوئ و توشی هیچ دهرد و به لایهك نه بوئ.

۵- یونس له نیو نه ته وه که ی

فهرمو ئه مهش به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونسه:

خوا یونسی بۆ خه لکی (نهینه وا) نارد، ئه ویش به ره و لای خوا بانگی کردن، به لام خه لکه که بانگه وازه که یان پهت کرده وه و پتر له بی پروایی شوپ بونه وه، یونس به توپه ییه وه به جیتی هیشتن و پزیشته، هه ره شهشی لی کردن که دوای سی پوژ سزای خوایان بۆ داده به زئ.

(۱) قه پات ده بن: داده خرین.

(۲) ناگزرور: پتو یست، موحتاج.

پاشان خه لکه که لییان کولییه وه بویان ده رکهوت راسته یونس پیغه مبه ره و پیغه مبه رانیس هه رگیز درو ناکهن، هه مو مشاوهش بون و هه رکهسه و مندال و وشتر و مهرومالاتی خوی ره گهل خودا و به ره و بیابان کهوتنه ری، لهوی له خوا پارانه وه و دهنگی نزا و لالانه وه بهرز ده بوه وه، وشتر و بیچوه وشتر ده یانکورکاند، چیل و گۆلک ده یانبورپاند، مهرومالات ده یانبارپاند.. دهنگه دهنگی پارانه وه نهو ناوهی پر کردبو، خوی گه وره نزا و په شیمان بونه وه کهی قبول کردن و سزاکه ی له سهر هه لگرتن.

خوا له م باره وه ده فهرموی: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا اِيْمَنْهَا اِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسُ لَعَاءِ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ عَذَابٌ ۝۱۰﴾ واته: ده بویه گشت نه ته وه بیرواکانی پیشو که له ناومان بردن پروا بینن تا له سزای خوا پرگار بن، ته نها نه ته وه کهی یونس وابون بهر له وهی سزاکه یان به سهر رابگا بروایان هینا، نیمهش سزای ریسواکه ری دنیا ییمان له سهر هه لگرتن.

۶- یونس له هه ناوی نه هه نگدا

به لام یونس (سلاوی خوی لیبی) چو له گهل چهند که سی سواری که شتیه که بو و رویشت، که شتیه که له ناو ناودا خه ریکبو لایه کی نقوم بی، خه لکه که له وه ترسان نو قم بن و بخنکین، تیر و پشکیان هاویشت تا یه کی هه لده نه ناو ناو و باری که شتیه که سوک بی، تیر و پشکه که کهوته سهر یونس، به لام پییان ناخوش بو و هه لیاننه دایه ناو ناوه که، دوباره تیر و پشکیان هاویشته وه

ئەبجارەش ھەر کەوتەوہ سەر یونس، دیسان رازی نەبون و ھەڵیان نەدایە ناو
ئاوہ کە. سیبارە تیر و پشکیان ھاویشتەوہ و بۆ سییەم جاریش ھەر کەوتەوہ
سەر یونس.

یونس (سلاوی خوای لیپی) ھەڵسا خۆی روت کردەوہ و خۆی ھەڵدایە ناو
دەریا، خوای گەورە نەھەنگیگی^(۱) نارد، نەھەنگ لە دورەوہ دەھات دەریای
دەبری تا گەیشتە لای یونس، کاتیئیک کە یونس خۆی ھەڵدایە ناو دەریا
نەھەنگە کە قوتی دا، خوا فەرمانی بە نەھەنگە کە کرد گۆشتی یونس نەخوا و
ئیسقانی تیکنەشکینتی.

۷- خوا نزاکە ی قبول کرد

یونس لەناو تاریکایی ھەناوی نەھەنگ بو، لەناو تاریکی دەریا بو، لەناو
تاریکی شەو بو، تاریکایی لەسەر تاریکایی بو، تاریکاییەکی تاریک تاریک!
یونس ئەوئەندە خا خەملاندبوی^(۲) لەناو ھەناوی نەھەنگە کە دا مایەوہ،
پاشان خوای گەورە چەند وشەییەکی خستە دلی، وشەکان تاریکاییان
دەتاراند و تەنگانەیان لادەبرد و پەچمەتی خویان لە بەرزایی ھەفت
ئاسمانان دادەبەزاند.

گوئی بگرە بزائە قورئان چۆن باسی ئەم بەسەرھاتە ناوازیە دەکا کە
دەبیئتە مایە دلدانەوہی ئەو کەسانە ی کە توشی بەدبەختی بونە و کۆسیان

(۱) نەھەنگ: ماسی زل، حوت.

(۲) خەملاندبوی: تەقدیری کردبو.

که وتوه^(۱)، که هیوایان نه ماوه و په شوکاوان و دنیا یان له سهرخو ویکهیناوه و به چاوانی خو یان ده بینن رینگه چاره یان لسی برپاوه و ریسی رزگاریان لسی گیراوه...

﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْلِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي

الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُشَجِّي الْمُؤْمِنِينَ. (۱) واته: یونس به تورپه ییوه نه توه که ی به جیهیشت و پرویشت، وایزانی تنگی ناخینه سهر، پاشان له ناو تاریکاییه کان هاواری کرد و گوتی: خویه جگه له تو هیچ خواوه ندیکتر نیه من سته مم دهرهق به خوم کردوه. نیمه ش نزا که مان قبول کرد و له خه م و په ژاره رزگار مان کرد، نیمه به مجوره پرواداره کان له تنگانه رزگار ده کهین.

(۱) کؤس که وتتن: توشی تنگانه بون.

(۲) الانبیاء: (۸۸/۸۷).

به سه‌رهاتی

پیغهم‌بهر زه‌که‌ریا

سلاوی خوای لیبی

١- نژای زەکەرەیا بۆ ئەوێ کورپێکی چاکەکاری ببێ

جۆرە نیعمەتیکی تر کە خوا بە بەندەکانی دەبەخشی و نیشانەیەکی تر لە نیشانەکانی توانستی خوای پەروەردگار کە بەسەر هەموو شتێ زālە ؛ لە نزاکی زەکەرەیاوە دەردەکەوێ کە لە خوا پاراێهوە تا کورپێکی چاکەکار و لەخوارازی و لەخواترسیان پێبەخشی و، میراتی ئالی یەعقوب هەلگریتەوه و بانگەواز بۆ پەرستنی خوا بکا.

زەکەرەیا ئەوکاتی بە سالدێ چوبو، لەشولاری لاواز و بێهێز ببو، نیشانەکانی پیر و پەكکەوتەیی لێدەرکەوتبو، هیچ هومێدێ نەبو ژنەکە ی منداڵی ببێ، بەلام خوای گەورە نزاکی قبوڵ کرد و بۆچونی خەلکی بە ناراست دەرخست و ئەزمونەکانی پیشانی پوچاندەوه، خوا کورپێکی زیرەك و نازای پێبەخشی، هەر لە منداڵییەوه بلیمەت و دانایی و زیرەکی و زانایی و نیشانە ی پێغەمبەراییەتی پێوە دیار بو، کورپێکی زۆر بەسۆز و چاکەکار و لەخواترس بو، لەگەڵ دایک و باوکی گەلێ چاک بو، دڵنەرم و بە بەزەیی و بە تەنگ خەلکەوه بو.

زەکەرەیا بە هۆشی دڵ بیری لە نیشانە مەزنەکانی^(١) خوا دەکردەوه کە بۆ توانای بەرفەرەوانی خوای میهرەبان بەلگە ی رون و ئاشکران، دەیدی گشت کاروباری بە توانا و ویستی خواوه هەلدەسوڕێ، خوا بە ئیرادە ی خۆی چی بوێ دەیهێنێتە دی، دەیدی بە ویستی خواوه جەستە ی مرۆڤ دەجولێ یان شەلە و گۆجە دەبێ، بیری لەوه دەکردەوه کە سەرتاپای گەردون لەژێر دەستی پەروەردگارە، هەر خوا زندو لە مردوان و مردو لە زندوان وەدی دینێ، هەر خوا رزق بە خەلک و بونەوهران دەبەخشی.

(١) مەزن: گەورە.

۲- نەزەرگەى ژنى عىمران

ژنى عىمران كە ئافرەتتىكى چاكەكار و دىندارى بنەمالەى پېغەمبەر زەكەرىيا بو، زۆرى خوا خوش دەويست، نەزرى لەگەل خوا كرد ئەگەر كورپكى پېبەخشى لەبەر خزمەتى ئاينى دابنى، لە خوا پاراپەو لەم كورەى كە پىتى دەبەخشى پازى بىت و بىكاتە كەسىكى سود بە ئاين و بە خەلكى بگەينى، لە خوا پاراپەو كورەكى بىتتە پېشەوا و بانگخوازىكى دىنى خواو خەلك بەرەو پىتى پىنوینى بانگ بكا.

۳- گوتى: خواپە كچەم بو!

ژنە چاكەكارەكە كارىكى دەويست و خواى گەورەش كارىكى ترا، خوا ئاگای لە بەرژەوئەندى بەندەكانىەتى، ژنە چاكەكارەكە كچىكى بو، بۆيە تەمى خەم لەسەر دلى هەلنىشت و پەريشان بو. كچى بو بەلام كچەكە وەك كچانى تر نەبو، بۇ خواپەرستى لە هەموان بەهیزتر بو، بۇ فەرمانبەرى و چاكەكارى لە زۆرىەى ئافرەتان گورجوگۆلترو و رەبەرتر بو. خوا لەبەر چەندىن حىكمەت كە خۆى پىيان ئاگادارە بارى وا خەملاند مندانلەكە كچ بى، ديارە كە پېغەمبەرانىش نابى ئافرەت بن چونكە ناتوانن ئەركى پېغەمبەرەپەتى راپەرپىنن، بۆيە خوا ويستى بىكاتە داىكى پېغەمبەرەپەتى چاكەخواز و بەرپىز.

خو دەفەرموى: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا

بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ تَوَدُّ^(۱) واته: ژنه كهی عیمران گوتی: پهروهردگارا! من نه زرم له خو گرتوه نهو مندالهی ناو زگم له پیناو تو له خزمهت عیباده تکردنی تو ته رخان ده کم، خواجه نزایه کم لئ قبول بکه تو بیسهر و زانای. جا که زگه کی دانا گوتی: خواجه نهو کچه!، ههلبهت خوا زاناره که زگه که کچ بو، کورانیس وهك ثم کچه نین، خواجه! ناوم نا مه ریهم و خواجه خوئی و نهو هکانی به پهنای تو ده پاریزم له شهیتانی ﴿﴾.

۴- چاودیری خوا بو کچی چاکه کار

زه که ریا به هوئی خزمایه تیه وه به ختوکردنی کچه کهی گرتنه تهستو، ههروه ها خواش چاودیری ده کرد، خوا به روبوم و میوهی وای به مه ریهم ده به خشی که هم کاتی پیگه یشتنی شتی وا نه بو هه میش لهو شوینه شتی وا نه ده روا، چ جوړه میوه کهی بو یستبایه و چهنیشی ههز لیبویه خوا پییده به خشی.

خوا ده فهرموی: ﴿فَنَقَّبَلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنُورِمُ أَتَى لِلرَّبِّ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ تَوَدُّ^(۲) واته: خوا نهو پیشکه شیهی گه لی به باشی لیوه رگرت و پهروه ردهیه کی پاک و پوخته شی کرد، زه که ریاشی بو به ختوکردنی ته رخان کرد، زه که ریا هه رچهند جاری ده چوه میحرابی بژیوی له لای ده دی. گوتی: مه ریهم! ثم میوه و خواردنهت له کوئی بو، گوتی: له لایهن خواوه بوم دی، خوا بی حساب رزق و رۆزی به که سانی که بیهوی ده به خشی ﴿﴾.

(۱) آل عمران: (۳۵-۳۶).

(۲) آل عمران: ۳۷.

۵- ئىلھامىڭ لەلايەن پەرۋەردگارى مېھرىبانەۋە

خو ئىلھامى خستە ناو دلى پيغمبەر زەكەرياۋە، زەكەريا كە پيغمبەرىكى زۆر زيرەك و بليمەت بو، خو ئىلھامى خستە ناو دلى: ئەگەر خوا پېژ لە ئافرەتىكى چاكەكار بگري و ميوەى ناۋەختەى بۆ پيئيتە بەر دەستى - كە داىكى نەزرى لەخۆى گرتبو و نزاى چاكى بۆ كردبو، خوشى دلسۆزانە بە فرمانبەرىكردن و پەرستنى خواۋە خەرىكبو - ئەۋا هيچ گومانى تيدا نىيە ئەگەر پيړىكى ۋەك ئەۋىش ھەرچەند بە ناوسال كەۋتوۋە و نىشانەكانى پير و پەككەۋتەيى لى ۋەدەركەۋتوۋە و بپيژ و لاواز بو، لە خوا بپاريتتەۋە خوا تواناى ھىيە كورپىكى پيئبەخشى، ھەرچەندە لە پرواى كەس نىيە مندانلى بىي، چونكە خيژانەكەى نەزۆكە و باۋىش وا پۆيىۋە پياۋ لە حالى وادا مندانلى نابى.

زەكەريا دەرونى ۋەكەفوكول كەۋت و ۋرەى بەرز بۆۋە، ھىۋاى ھاتەۋە بەر و متمانەى بە خوا بەھيژتر بو، لەم حالەتەدا بە جۆرە نىزايەك پارايەۋە كە فريشتەكان بلىن ئامىن و بەزەيى خۋاى بۆ بېزۋى، نزاكەى لەلايەن خۋاى مېھرىبانەۋە ۋەك ئىلھامىك كەۋتە دلى ۋەك قەدەرىك لەلايەن خواۋە بۆى ھاتەدى.

خو دەفەرمى: ﴿هَئٰلِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاۗءِ ۝۱۱﴾ ۱) واتە: ئا ليژەدا زەكەريا پارايەۋە و گوتى: خوايە كورپىكى چاك و پاكم پيئبەخشە، خوايە خۆت قبولكەرى نزاينى ﴿﴾.

۶- موژدهی پیبه خشینی کوریک

خوا نزاکی زه کهریای قبول کرد و موژدهی پیراگیه یاند که بهم زوانه کوریکی چاکه کاری ده بی.

مروث له په له پهل خولقینراوه، زه کهریا داوای له خوا کرد نیشانه یه کی وای پیراگیه یه نی به لگه بی بۆ نزیکبونه وهی ئەم پروداوه گه وریه.

گوتی: خوایه نیشانه یه کم بۆ دابنی، خوا فەرموی: نیشانه کهت ئەوه بی بۆ ماوهی سێ شهو و سێ پوژان نه توانی به زمان له گه له خه لکی بدویی مه گهر به ئاماژه، ههروه ها زۆر زۆریش یادی خوا بکه، له سپیده و له نیواران پاکیا گاری په روه رد گارت بکه.

ئهو خوایه ی توانای هه بی سیفەت له شتان دامالێ و زمانی ساغ و بیخه وش لال بکا، دهشتوانی هه ر سیفه تیکی مه به ست بی به دروستکراوه کانی به خشی، ئەو به هیزه ی بتوانی شتیکی به ستینی دهشتوانی شتیکی به خشی.

۷- نیشانه کان و توانای خوا

نیشانه کان و توانای خوا یه که مجار له جهسته ی زه کهریاوه ده رکهوت پاشان له بنه ماله و خانه واده که ی، زه کهریا یه حیای بو، به یه حیا دلخۆش و ناسوده بو، پستی پی به هیژ و قایم بو، بانگه وازه که ی پی ژیاوه.

گوی بۆ قورئان رادیرن که هه ندی جار به کورتی و هه ندی جار به درێژی باسی ئەم به سهراته ده گێڕیتته وه، ده فەرموی: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (۸۹) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ. ^(۱) واته: زه‌كه‌ريا له‌ خوا پارايه‌وه و گوتی: په‌روه‌ردگارا! به‌ ته‌نيایي مه‌مه‌یله‌وه، با کورپیکم هه‌بی شوینه‌که‌م بگریسته‌وه، خواجه ته‌نها خۆت به‌ ته‌نيایي ده‌میښه‌وه. ئیمه‌ش یه‌حیا مان پیښه‌خشی و ژنه‌که‌یمان له‌ نه‌زۆکی چاک کرده‌وه، ئیمه‌ له‌ به‌ر نه‌وه وه‌لامی نزا که‌ی یغه‌مبه‌ران ده‌دینه‌وه چونکه‌ پیش‌پرکی ده‌که‌ن بۆ کاری چاکه‌ و به‌ ترس و ته‌ماوه ده‌پارینه‌وه، له‌ نه‌یښی و ئاشکراشدا بۆ خوا ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رن ﴿﴾.

۸- یه‌حیا نه‌رکی بانگه‌واز له‌ نه‌ستۆ ده‌گری

پاشان یه‌حیا له‌ دایک ده‌بی و ده‌بیته‌ مایه‌ی دلخۆشی باوکه‌ به‌ریزه‌که‌ی، ده‌بیته‌ جینشینی باوکی و نه‌رکی بانگه‌واز ده‌گریته‌ نه‌ستۆ.

یه‌حیا هه‌ر له‌ منداآلییه‌وه نه‌جیمزاده‌یی لی وه‌دی ده‌کرا، هیشتا به‌چوک بو پر به‌ دل روی له‌ فیڤیونی زانست کرد، له‌ گه‌نجیتیشدا چاکه‌کاریکی زۆر له‌خواترس بو، له‌ ناو براده‌ره‌کانیدا له‌ هه‌موان خۆشه‌ویستتر بو، هه‌تا بلایی بۆ دایک و باوکی باش بو، ته‌نانه‌ت خه‌لک ئاماژه‌یان پێده‌کرد.

خو له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَجَنَّبُ هَذَا الْكِتَابَ يَقُورُ وَءَايَتُهُ الْحُكْمُ صَبِيًّا ۝۱۳ وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۝۱۴ وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۵﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۶ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ^(۲) واته: یه‌حیا ئه‌م په‌رتوکه‌ توند بگره‌، ئیمه‌ هه‌ر له‌ منداآلییه‌وه فامیکی فره‌وانمان

(۱) الأنبياء: ۸۹-۹۰.

(۲) مريم: (۱۲-۱۴).

پێیەخشی بو. نێمە وەك سۆز و میهرەبانی و مشتومالێك لە کاری خراپ ئەو فام و پێغەمبەراییەتیەمان پێیەخشی، یەحیا لەخواترس بو، لەگەڵ دایك و باوكی چاكەكار بو، لوتبەررز و ستەمكار و سەرپێچیکار نەبو، سلاوی خوا لە یەحیا بێ لەو کاتەی لە دایك بوە و لەو کاتەی کە دەمری و لەو کاتەش کە زندو دەبیتهوه ﴿﴾.

به سه‌رهاتی

پیغمبر عیسا

سلاوی خوی لیبی

١- بەسەرھاتیکی لە یاسا بەدەر

ئەوجا رۆژگاری (گەرمان: عیسا) دادی، کە بەر لە پێغەمبەرمان: محمد ﷺ دواھەمین پێغەمبەر بو، لە بەسەرھاتە کە یاسا دا ویستی بە دەسلەلات و توانای بیسنور و حیکمەتی وردی خوا دەر دەکەوی.

عیسا ھەمو کارەکانی لە باو^(١) دەرچوون، لە دایکبۆنە کە ی باو نەبو لە یاسا بەدەر بو، یاسا سروشتیەکان دەستیان تێدانهبو، تەنانەت ھۆش و دڵ سەرسام ببون تەنھا ئەو کەسانە زۆریان لەبەر زەحمەت بو پڕوا بەم لە دایکبۆنە نااساییە بێنن کە پێیانوابو یاسا سروشتیەکان خواوەندن و گۆران و فەوتانیان بەسەر نایی... کە پێیانوابو یاسا پزیشکی و سروشتیەکان پێسای جیگیر و نەگۆرن... کە شارەزای توانای زال و بیسنور و ئیرادەی بێ بەربەستی خوا نەبون: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَذَلَّلْنَاهَا^(٢) واتە: ئەمری خوا وایە ئەگەر مەبەستی شتێک بێ پێی دەلێ ببە دەبێ﴾.

بەلام ئەو کەسانە زۆریان بێ ئاسان بو پڕوا بەم لە دایکبۆنە نااساییە بێنن کە پڕوایان بەخوا ھێنا بو و دەیانزانی خوا بە توانایە و ویستی زال و ئافەریدگار و کردگاریکی بپۆینە. ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِي^(٣) واتە: خوا و دەپێنەر و داھێنەر و وێنەبەخش، چەندین ناوی جوانی ھەیە، نەرز و

(١) بار: عادەت.

(٢) یس: (٨٢).

(٣) الحشر: (٢٤).

ئاسمانه کان پاکيگاری ئه و ده کهن، خوا به ده سه لات و کار به جييه ﴿﴾.

ئهو که سانه ی پروایان به ئاده م هه بو که خوا له خۆل و ئاو و بێ دايك و باوك خه لقی کردوه، به ئاسانی پروایان به عیسا دیتا که خوا له دايك و بێ باوك خه لقی کردوه، بۆیه خوا له م باره وه ده فه رموی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۱) واته: خه لقی عیسا له لای خوا وه ک خه لقی ئاده مه که ئاده می له خۆل دروست ده کرد و پاشان پییگوت ببه، ئه ویش بو ﴿﴾.

۲- گشت کارهکانی سهیر بون

کارهکانی گه وره مان عیسا سهیر بون، له دايکبونه که ی له سهرده ميک بو که یۆنان له زانسته عه قلی و بیرکاریه کاندا گه یشتبونه ئه و په ری پیشکه و تن و، زانستی پزشکی رۆلێکی بالای ده گێرا و چاره سهری سهیر سهیری ده دۆزیه وه.

۳- ملکه چبونی جوله که کان بو هۆیه پواله تیه کان

جوله که کان که گه لیك پیغه مبهریان له ناو پهیدا بوه بو زانسته به ربلا وه که ی ئه و سهرده م ملکه چ ببون، پروایان به روح و هه رچی په یوهندی به روح هه بو نه مابو، هه مو شتیکیان به لیکنده وهیه کی ماددی لیکنده دایه وه، پییانوابو گشت شتیك ده بی به هۆو هۆکار پهیدا ببی. ئه و موعجیزانه ی که خوا به پیغه مبهر عیسا ی به خشی چاره سهری ئه و عه قلیه ته ماددییه ته سهکی ده کرد و رزگار کهری ئه و رۆژگاره بیروحه بو.

جوله که کان له پادده به دهر له رواله تیان ده پوانی، تو یکلایان وهرده گرت نه کاکل، دیمه نیان ده دی نه که هه قیقه، له پادده به دهر ره گهز و خوینیان به پیروژ ده زانی، تا ناخی دل پاره و پول و مائی دنیایان خوشده ویست ویل و عه و دالی^(١) خوشی دنیا بون، دل رهق و سروشت وشک بون، به زه بیان به لاوز و بیده سه لاتان نه ده هاته وه، زگیان به هه ژاران نه ده سوتا، وهک ئاژهل و سهگ و دار و بهرد ره فتاریان له گهل غهیره ئیسراییلیه کان ده کرد، ملکه چی ده سه لاتندار و ده وله مهندان ده بون، لاف و گه زافیان له سه ره ژاران لیده دا، له کاتی ده سه لاتنداریدا توندوتیژ بون، له کاتی بیده سه لاتیدا نهرم و زه بون بون، نهو ژیانه زه بون ئامیژه ی که به در یژیایی پوژگار له سوریا و له فه له ستیندا له ژیر حوكمی پومه کان به سه ریان برد وای لیکرد بون چروک و دوپو و فیلباز و زورزان بن و پهنا و بهر کاری نهینی و پلانگیژان ببهن.

٤- به سوک سه یرکردن و یاخیبون

ویژای نه م کارانه، بهرام بهر به پیغه مبه رانیش بیپریز و به هه ره شه بون ته نانه ت دهشیان کوشتن، مامه له یان به رپیا و زیده کی بو، گالته یان به ئاموژه^(٢) ئاینیه کان ده هات، دل رهق و پرو وشک بون، سۆزی مروفانه یان لاوز بو، دلی زۆریه ی هه ره زۆریان له خوشویستنی خوا خالی بو، به زه بیان به هیچ مروقیك نه ده هاته وه جا مروقه که له هه ره گهز و نه ژادیک بوایه، پیری هیچ مروقیکیان نه ده گرت، خه ریکبو و اتاکانی هاریکاری و یه کسان و چاکه کاری و مهردانه یی له بیر بکهن.

(١) عه و دال: شهیدا.

(٢) ئاموژه: تعالیم.

بروایان به په‌یام و په‌یام‌مبه‌ران هه‌بو، گه‌لێک پیغه‌مبه‌ریشیان له‌ناو هه‌لکه‌وتبو، په‌راوه‌کانیان زۆریان له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ تیدا نوسرا بو، به‌لام له‌م رۆژگاره‌ی دواایدا ته‌نها بروایان به‌وانه‌ ده‌کرد که ده‌گه‌ل هه‌هه‌ست و ئاره‌زوه‌کانیان تیکی ده‌کرده‌وه و ده‌گه‌ل رابردوی ژیان و په‌هشتیان ده‌گونجا، به‌لام هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک که په‌خه‌ی لیڤگرتبون و لیڤرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل کردبون و بو‌لای دینی راست و سه‌ر پتی هه‌قی بی‌پێچ و په‌نا بانگی کردبون و هه‌ولێ له‌گه‌ل دابون چاک بسازینه‌وه؛ دژایه‌تیا‌ن ده‌کرد و به‌ دوژمنیا‌ن هه‌ژمار ده‌کرد، به‌بی‌په‌روا^(۱) بوختان و درۆ و ده‌له‌سه‌یا‌ن پێه‌لده‌به‌ستا، هه‌قیان ده‌شارده‌وه و به‌ ساخته‌گه‌واهیا‌ن ده‌دا.

۵- نیعه‌تی خوا بو‌نه‌وه‌ی ئیسرائیلیه‌کان

نه‌وه‌ی ئیسرائیل نه‌ته‌وه‌یه‌ک بو‌تازیاریتی^(۲) به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ هاوسه‌رده‌مه‌کانیدا هه‌بو، تازیاریه‌که‌ش بریتی بو‌له‌ بیروباوه‌ری خوا به‌یه‌کناسی. نه‌مه‌بو که خوا له‌ناو سه‌رجه‌م نه‌ته‌وه‌ هاوچه‌رخه‌کاندا به‌وانی به‌خشیبو.

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَبْنَیْ اِسْرَءِیْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِیْ اَلَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنْیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ خَوْفٌ^(۳) واته: نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل! نه‌و نیعه‌تانه‌تان به‌بیر بیته‌وه که به‌ ئیوه‌م به‌خشیبو، که ئیوه‌م له‌ناو سه‌رجه‌م نه‌ته‌وه‌کاندا به‌باشتر هه‌لبژارد.

(۱) په‌روا: ترس.

(۲) تازیاریتی: به‌سه‌ردا هه‌بون، ئیمتیاز.

(۳) البقرة: (۴۷).

۶- سېلەيى^(۱)

بەلام لەبەرئەوھى دراوسىي گەلانى بىتپەرست بون و لەمىژىش بو ئامۆژى
پېغەمبەرانيان لەناودا كۆن ببو، بۆيە گەلىك بىروباوهرى پوكەل و نەرىتى
نەفامىتتيان تىكەوتبو. لە ميسر گۆلكيان^(۲) پەرست و عوزەيريشيان هيئەد بە
پېرۆز و گەورە گرت تەنانت لە سنورى مەروفتتيان بردبوە دەرەو. ئەوئەندە بى
چاو و رو بون تەنانت هاوبەشپەرستى و بىتپەرستى و گەلىك جادوگەرى و
بىپىروايى و كارى بىرەزا و نەشايويان دابو پال هەندى لە پېغەمبەرەن، رېزىيان
نەدەگرتن و لە خوا نەدەترسان.

۷- بەخۇنازىن و خۆهەلگىشان

وێپراي ئەم سيفەتە قىرۆكانە شانازيان بە نەژاد و رەچەلەك دەکردو خۆيان بە
خزمایەتى پېغەمبەرەن هەلەكەش، دەيانگوت: ئىمە دۆست و خۆشەويستى
خواین، ئەگەر بچىنە ناو دۆزەخیش تەنھا چەند رۆژىكى تىدا دەمىننەو.

۸- لەدايكبونى مەسىح لەگەل شتە بەرھەستەكان بەرەنگار دەبیتەو

لە داىكبون و ژيان و گوزەران و بانگەوازی مەسىح بەرەنگارى هەمو شتە
بەرھەست و هۆ و هۆكارەكان دەبوو. بۆ نەرىتە بەرلاوكان، بۆ باو
دێرىنەكان، بۆ ياسا دارپژواوكان، بۆ ئەو سەرەشقانەى كە جوله كە برۆيان

(۱) سېلەيى: پېتەمەكى، پېتەزانين.

(۲) گۆلك: گۆرەكە.

پئ هه بو، بؤ نهو مه بهست و ئامانجانەى كه مونافه سەيان له سەر ده كرد و شه‌ر و كوشتاريان له پيئاودا به‌رپا ده كرد، بؤ هه مو نه مانه له به‌ره‌نگارى دابو.

چونكه له داىكبونه كه‌ى به ريگه‌يه‌كى ناباوى^(۱) بو، له‌ناو بيشكه قسه‌ى له‌گه‌ل خه‌لك كرد، له باوه‌شى^(۲) داىكيكى هه‌ژارو داوينپاك گه‌وره بو، له ده‌ورو به‌ريكى پر له توانج و تۆمانج^(۳) و تانه و ته‌شه‌ر گوزه‌را، له رواله‌تى خو به گه‌وره‌زانى و بيىباكى دور بو، له‌گه‌ل هه‌ژاران داده‌نيشت و نانى ده‌خوارد، زگى پي‌ده‌سوتان و به‌زه‌يى بؤ ده‌بزوان. يارمه‌تى بيه‌يز و غه‌ربباني ده‌دا، جياوازي له نيين هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌ندان و فه‌رمانه‌را و به‌ره‌رمان و پايه‌دار و كه‌ساسان^(۴) نه‌ده‌كرد.

۹- موعجيزه‌كانى مه‌سيح

خوا سروش و پيغمبه‌رايه‌تى به مه‌سيح به‌خشى، ئينجىلى داينى، به روحى پيروژ پشتى به‌هيز كرد، گه‌ليك موعجيزه‌ى مه‌زنيشى پيدا، خوا نه‌خوشي واى پئ چاك ده‌كرده‌وه كه پزىشكه‌كان پييان چاره‌سەر نه‌ده‌بو، كوير و به‌له‌ك و گرپى چاك ده‌كرده‌وه، مردوى به ئيزنى خوا زندو ده‌كرده‌وه، له به‌ر چاوى خه‌لك قورپ دينا په‌يكه‌رى بالندانى لى دروست ده‌كرد و پاشان فويكى تى ده‌كرد و ده‌ستبه‌جى به ئيزنى خوا روحى ده‌هاته به‌رى و ده‌بوه بالنده‌يه‌كى راسته‌قينه و به ئاسمايندا هه‌لده‌فري، ده‌يزانى خه‌لك له ماله‌وه چ جوژه خواردنى ده‌خون و چ جوژه نازوقه‌يه‌كيشيان هه‌لگرتوه و به خه‌لكه‌كه‌شى راده‌گه‌يانند.

(۱) ناباوى: ناعاده‌تى.

(۲) باوه‌ش: ناميز.

(۳) توانج: تانه و ته‌شه‌ر. تۆمانج: بوختان.

(۴) كه‌ساس: خاكه‌سه‌ر.

به هوی نهم موعجیزانهوه خه لکی له موعجیزه ی پیغمبهبران ده گه یاند که له تهورات باسکرا بون و متمانه ی بو دروست ده کردنه وه، توانای بیسنوری خوی بو پون ده کردنه وه، پروای بو نوی ده کردنه وه، پهرستنی نه زمون و هو و هوکار داری بو به درو ده خستنه وه.

به لأم نهوانه ی که توانستی به رفروهانی خویان نه ده سه لماند و پروایان به هیزی ویستی پهروه دگار نه بو به رهنگار بونه وه و گوتیان: نه خیر، نه وه ی هه بی و نه بی هه نه وه یه که نیمه ده یزانین و له ریتی نه زمونه کانه وه ده ییینین.

۱۰- بانگه وازی مه سیح و بروا پینه کردنی جوله که کان

جوله که کان له ناو خه یال پوچوبون و گه لی شتیان به ناراست و درو ده زانی، گه لی شت که خوا چه رامی کردبو نهوان حه لالیان ده کرد، گه لی شتیش خوا حه لالی کردبو نهوان چه رامیان ده کرد، مه سیح بانگه وازی را گه یاند و جوله که کانی به ره و روح و ناواخن و بنه رت و هه قیقه تی دینی خوا بانگ ده کرد، هه ولی له گه ل ده دان تا خویان له گشت شتی خوشت بوی، تا ریزی مرؤثایه تی بگرن و به زه ییان پیدا بینه وه، تا هاریکاری هه ژاران بن، تا به پاکی خوا به رستن و گشت باو و نه ریته نه فامی و بیرو باوه ره پوکه له کان رت بکه نه وه.

۱۱- جوله که کان شه ری له دژدا به ریا ده که ن

جوله که کان بانگه وازه که یان له سهر دلی گران بو، بویه هه مو پیکرا ده ست له ناو ده ست شهریان له دژ را گه یاند و دوژمنایه تیان له گه ل پیدا کرد، توانج و تۆمه تیان ده خسته پال، جوینی دژی و قسه ی ناشرینیان پیده گوت، بوختانی

داوینپسیان به مهریه می دایکی هه لده به ستا و تانه و ته شهری نا قولایان
تیده گرت، به هه مو جوریک به پیچه وانهی بانگه وازه که ی رفتهاریان ده کرد،
ده چوه ههر شوینتی ده ریاندنه کرد، خه لکیان لی هان ده دا و له مپهر و به ربه ستیان
له سهر ریگهی داده نا و تهنگیان پیه لده چنی.

۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورئاندا

پاشان ویستیان بیکورژن و له کۆل خۆیانی بکه نه وه، به لام خوا پاراستی و
پلانه که یانی پوکهل کرده وه، عیسای بؤ لای خۆی به رز کرده وه و ریزی لینا،
فرمون به سهرهاته که ی له قورئان بخویننه وه: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ
اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي
أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ
وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي

وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ
 قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ فَنَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
 وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
 فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُوهٌ وَمَكْرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ
 الْمَكْرِينِ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ
 إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَأَعَذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
 ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا
 يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
 مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ واته: جویریلی فریشته به مہریمه می گوت:
 مہریمه! خوا موژدہت دہداتی، کہ به کونفہدیہ کونیک کوریکت پیدہ به خشی ناوی
 مہسیحی کوری مہریمه، کورہ کت له دنیا و له دواپی ریز و شکویہ کی
 گہورہی دہبی و له خواوہش نزیک دہبی (۴۵). له ناو بیشکہ و به گہورہی
 له گہل خہلکی دہدوی و له ریزی چاکہ کارانیش دہبی (۴۶). مہریم به
 سہرسمیہ وہ گوتی: پەرہردگار! من نہ گہر ہیچ کہ سیئ توخنم نہ کہ وتبی چون
 کورم دہبی! گوتی: کاری خواہ! خوا ہہر شتیکی مہ بہ ست بی پیی دہلی ببہ
 دہسبہ جی دہبی و دیتہ دی (۴۷). خوا فیری نوسین و دانایی تہورات و ٹینجیلی

دهكا(۴۸). دهيكاته پیغمبر و بؤ نهوهی ئیسرایلی دهنیڤی. پییان دهلی: بیگومان بن من پیغمبرم و خوا بهم نیشانه و موعجیزانهوه منی ناردوه: له قور پهیکه ری بالنده تان بؤ دروست ده کم پاشان فویکی تی ده کم و ده سبه جی به ئیزنی خوا روحی دیته به ری و ده بیته بالنده یه کی زندو و هه لده فری، ههروه ها کویری زگماک و به له کیش چاک ده که مهوه و مردوش به ئیزنی خوا زندو ده که مهوه، پیستان ده لیم که چتان له ماله وه خواردوه و چستان وه که زه خیره هه لگرتوه، ئه م شتانه هه موی نیشانه و موعجیزه ن ته گهر مرۆی^(۱) بروادار بن(۴۹). ههروه ها پییان ده لی: من به راسته خه ره وهی ته و راتم و بؤ نهوه نیڤدراوم تا هه ندی له و شتانه ی له ته و رات لی تان حه رام کراوه بؤ تانی حه لال بکه م، موعجیزه شم له لای خوا وه بؤ هی تان، جا له خوا بترسن و گوڤاپه لیم بن(۵۰). خوا پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری ئیوه یه، خوا به رستن، خوا په رستی راسته رییه(۵۱).

کاتیك عیسا ههستی کرد بیڤروایی هه لده بژین گوتی: کی پشتیوانی منه و له سه ر ری بانگه وازی خواهی؟ یا وه ره دلسوزه کان گوتیان: ئیمه پشتیوانین، شاهید بن موسلمانین(۵۲). پهروه ردگارا! بروامان به په یامه که ت هیئاوه و وه شوین پیغمبره که ت که وتوین، له ریزی نه وانه مان بنوسه که برواداری یه که خواناسن(۵۳).

پاشان جوله که بیڤرواکان ته گبیریان کرد و پلانیان کیشا عیسا بکوژن به لام خوا ته گبیر و پلانه که ی پوچه ل کرده وه، به راستی هه ر خوا چاکترین ته گبیر گیره(۵۴).

کاتیڤک خوا فهرموی: ئه‌ی عیسا من تا ته‌مه‌نی کاملبون له‌سهر زه‌وی ده‌ته‌یلمه‌وه پاشان بۆ لای خۆم به‌رزت ده‌که‌مه‌وه و له‌شه‌ر و گه‌ری بی‌پرواکان رزگارت ده‌که‌م، پاشان وا ده‌که‌م ئه‌و بروادارانه‌ی که بروایان پهیینه‌وی تا رۆژی دوا‌یی هه‌ر به‌سهر بی‌پرواکان زال بن، پاشان هه‌موتان بۆ لای من ده‌گه‌رینه‌وه و خۆم هوکمتان له‌ نیوان ده‌که‌م و پاست و ناراست وه‌ده‌رده‌خه‌م (٥٥). جا ئه‌وانه‌ی بی‌پروا بون ده‌بێ له‌ دنیا و له‌ دوا‌یی سزایه‌کی زۆر سه‌ختیان بده‌م و که‌سیش نه‌ه‌ فریایان بکه‌وێ! (٥٦). به‌لام ئه‌وانه‌ی بروایان هینه‌وه و کرده‌وه‌ی چاکیان ئه‌نجام داوه‌ پاداشتی خۆیان به‌بێ که‌م و کو‌ری وه‌رده‌گره‌وه، هه‌رگیز خوا سته‌مکارانی خۆش ناوێ (٥٧). ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئه‌و باسوخواسانه‌ی بۆت ده‌خوینینه‌وه هه‌موی به‌لگه‌ی به‌هێز و یاده‌وه‌ریه‌کی به‌پێ‌یو‌جێی راستن و سه‌لمینه‌ری پیغه‌مبه‌رایه‌تی تۆن (٥٨). وه‌دییه‌تانی عیسا له‌ لای خوا وه‌ک وه‌دییه‌تانی ئاده‌مه‌ که‌ ئاده‌می له‌ خۆل دروست کرد و پاشان پێی فهرمو‌بیه، ئه‌ویش ده‌سته‌بجێ بو (٥٩). ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! هه‌ق له‌ لای په‌روه‌ردگارت وه‌یه، بۆیه هه‌رگیز دو‌ دل مه‌به (٦٠) ﴿

١٣- ژيان و بانگه‌وازه‌که‌ی له‌ قورئاندا

ئهم چهند ئایه‌ته له‌ قورئان بخوینینه‌وه، بزانه‌ن خوا چۆن وه‌سفێ ژيان و بانگه‌وازه‌که‌ی عیسا ده‌کا، ده‌فهرموی: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ؕ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۚ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ دُئِمْتُ حَيًّا ۚ﴾

وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا لِلرَّحْمَنِ ^(١) واته: عیسا گوتی: من بهندهی خوام، خوا ئینجیلی بۆ ناردوم و منی کردۆته پیغه مبهراڼ. خوا پیروزی کردوم له ههر کوێ بم ده بمه مایه ی خێر و خوشی، ههروهها فهرمانی پیکردوم نوێژ بکهه و زهکات بدهه ههتا ماوم. خوا وایکردوه له گهه دایکهه باش بم و چاکه ی له گهه بکهه، من که سیکی خۆهه لکیش و سه رکیش نیم. سلاوی خوام لیبی لهو پرۆزه ی که له دایک ده بم و لهو پرۆزه ی که ده مره و لهو پرۆزه ی که زندو ده کریمه وه.

١٤- مه لانییه کی دیرین

ئه وهی به سه ر پیغه مبهراڼی پیشو هات به سه ر پیغه مبهراڼ عیسا ش هات، سه رۆک و پرێبه ره کان لسی دور که وتنه وه، ده وله مه ند و به هیزه کان پشتیان تیکرد، بره واهیانیان به نه نگ ^(٢) و که موکوپی ده زانی، پێیان نه سه ته م بو سه رۆکایه تی و پرێبه رایه تی و تازیاریتی ^(٣) و گه وه بی خویان له ده سه ت بدهن، خوا راستی فه رمه که ده لی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ ^(٤) وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ. واته: پیغه مبهراڼ بۆ ههر گوند و شارێک نارد بی ده وله مه ند و ده سه ترۆیشه وه کان پێیان گوتون: ئیمه بره واتهان پێناکه ی ههروهها گوتویه نه: ئیمه مال و مندالمان زۆرتره توشی سزا و نه شه که نه یان.

(١) مریم: (٣٠-٣٣).

(٢) نه نگ: عه یب.

(٣) تازیاریتی: به سه ردا هه بونی، إم تیار.

(٤) سبأ: (٣٤).

۱۵- بروای خه لکی هه ژار و ره مه کی

عیسا لییان بیتهو میڊ بو پروا بیتن چونکه هه ره له سه ره بیروایی و لاملی خویان مانه وه و له که لی شه یتان نه هاتنه خواره وه، نکولیان^(۱) له به لگه رۆن و موعجیزه مه زنه کان ده کرد هه رچه نده له ناخی دلش پییان راست بو، به سوکی له عیسیان دهروانی چونکه هه ژار و بیکه س بو.

بۆیه عیسا ش پوی کرده خه لکی هه ژار و ره مه کی، چونکه دل ساف و دهرون پاک بون، چونکه به ره نجی سه رشان و ناره قه ی نیوچه وانی خویان نانی زگیان په یدا ده کرد، به نه ژاد و ره چه له کی خویان نه ده نازی، خویان به خزم و کهس و پایه داری هه لته ده دایه وه، نه وه بو چینیکیان پروایان پی هیئا که هه ندیکیان جوتیار بون، هه ندیکی تریان ماسیگر بون، هه ندیکی تریشیان پیشه زان و خاوه ن کار بون.

۱۶- ئیمه له رپی خوا یاریده ده رین

بروایان به مه سیح هیئا و له ده وری کۆبونه وه، ده ستیان خسته ناو ده ستی و گوتیان ئیمه له رپی خوا یاریده ده رین. خوا له م باره یه وه ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُوْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۵۱﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۲﴾﴾ واته: کاتیک عیسا هه ستی کرد خه لکه که بیروایی هه لده بژیرین گوتی: کی پشتیوانی منه و

(۱) نکولی: ئینکاری.

(۲) ال عمران: (۵۲).

له سهر پێی بانگهوازی خوايه؟ ياوه ره دلسۆزه كان گوتيان: ئيمه بۆ تۆ پشتيوانين، شاهيد بن موسلمانين. پهروهردگارا! بروامان به پهيامه كهت هيتناوه و وهشوين پيغه مبهره كهت كهوتوين، له ريزي نهوانه مان بنوسه كه برواداري يه كخواناسن.

١٧- گهشت و بانگهواز

پيغه مبهر عيسا زۆريه ي كاته كانى به گهشت و گهپان به سهر دهبرد، بهناو نهوه ي ئيسراييليه كان ده گهپا و بۆ لای خوا بانگي ده كردن و گومپاياني راسته پێ ده كرد، له م گهپان و سورانهيدا خۆشى و ناخۆشى ده هاته پێ، له سهر ناخۆشيه كان ئارامى ده گرت و له خۆشيه كانيشدا سوپاسى خواى ده كرد، بهرگه ي برسيه تي ده گرت و به بره ناني مه مره و مه ژي پۆژاني ئاوا ده كرد.

١٨- ياوه ره كان داواي خوانيكي ئاسماني ده كهن

به لام ياوه ره كان وه عيسا ئارامگر نه بون و بهرگه ي برسيه تي و كوله مهرگي و نه بونييان نه ده گرت، بۆيه داوايان له عيسا كرد له خوا بپارێتهوه تا خوانيكيان له ئاسمان پێرا بۆ دابه زێتي و تيروپري لى بخۆن و برسييتيان بشکينن.

١٩- نه ده بيكي نابه جي

له داواكه ياندا نه ده بيكي جوانيان نه نواند، به شيوازيكي نابه جي گوتيان: (تايه خوا كهت ده تواني خوانيكيان بۆ له ئاسمان پێرا دابه زێتي؟).

عيسا داواكه ي به دل نه بو، نه و شيوازه نابه جييه شي پي ناخۆش بو.

هه مو پیغه مبهره کان داوا له نه ته وه که یان ده که ن بپوا به په نامه کی^(۱) بینن.
خۆ موعجیزه نه وه نیه مندال یاری پی بکه ن و گه ورهش کاتی پی پابویرن،
موعجیزه چهند نیشانه یه کی خواجه و له و کاتانه له سهر دهستی پیغه مبهراڼ
وه درده که ون که خوا ویستی له سهر پی، نهویش تا بیانوی خه لکی پی به پی و
نه گهر بپرواشی پی نه هیتن سزایان دوچار ده بی.

۲۰- ناگادار کردنه وهی نه ته وه که ی له سزای سهره نجام

پیغه مبهرا عیسا له وه ترسا دوا ی نه وهی که موعجیزه که ده بینن به گرنگی
وه رنه گرن و هه لویستی نابه جی بنوینن، بۆیه ناگاداری کردنه وه که نه گهر وا
بکه ن توشی سزایه کی سهخت ده بن. پیسی گوتن داوا ی وا مه که ن، خوا تاقی
مه که نه وه، خوا گه لیک له وه بهرز و بالآتره ئیوه تاقی بکه نه وه.

۲۱- مکور بون^(۲)

به لام یا وه ره کان وازیان له داوا که یان نه هیئا و گوتیان ئیمه زۆر راستینه ی^(۳)
و مه به ستیشمان تاقی کردنه وه نیه، به لکو ده مانه وی له توانای خوا دلنیا بین و
ببیته یاد گاریه ک بۆ نه وه کانی داهاتو، ببیته باسو خوا سیك به دریژایی رۆژگار
بگیرد ریته وه، بۆ نه وهی ببیته به لگه یه ک راستیتی دین و پله و پایه ی پرواداران ی
پیشین و یا وه ره راستخواجه کان وه در بخت.

(۱) په نامه کی: غدیب.

(۲) مکور بون: سور بون.

(۳) زۆر راستینه ی: زۆر به جد دیما نه.

۲۲- قورئان نهم باسوخواسه ده گپریته وه

با قورئان باسوخواسه که مان بو بگپریته وه: ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِثُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۱﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۳۲﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۳۳﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عِيدًا ﴿۱﴾ واته: یاوه ره کان گوتیان: نهی عیسای کوری مه ریهم پهروه ردگار هکته ده توانی خوانیکمان بو له ئاسمانیږا دابه زینتی؟ عیسا گوتی: له خوا بترسن داوای وا مه که نه گهر بروادارن. یاوه ره کان گوتیان: مه به ستمان له م خوانه نه وهیه که تیږی لسی بخوین و دلشمان نارخه یان^(۲) بی و بشزاین که تو راستت له گهل گوتوین و پیغه مبه ری، ههروه ها بیینه شاهیدیش له سهر نهم پوداوه گه ورهیه. عیسای کوری مه ریهم گوتی: پهروه ردگار! خوانیکمان له ئاسمانیږا بو دابه زینه تا پوژی دابه زینه که ی بو خویمان و بو نه وه کانی داهاتومان بیته جهژن، ههروه ها بیته به لگه یه ک بو گه وره یی ده سه لاتی تو و راستیتی پیغه مبه رایه تی من، خواجه نهم خوانه مان پیببه خشه تو چاکترین بژیوی به خشی. خوا فره موی: من خوانه که تان بو داده به زینم به لام پاشان ههر که سیکتان کافر بیی دوچاری سزایه کی هیند سه ختی ده که م که هیچ کهس بهو سه ختیبه سزا ناده م.

(۱) المائدة: (۱۱۲-۱۱۵).

(۲) نارخه یان: دلنیا، مطمئن.

۲۳- جۈلەكەكان دەیانەوئ پېغەمبەر عیسا لە كۆل خۆیان بکەنەو

جۈلەكەكان ئارامیان لەبەر ھەلگیرا و جامی دوژمنایەتی و لاملیتیان لەسەری پڑا، ویستیان عیسا لە كۆل خۆیان بکەنەو و لە دەستی پزگار بن، سکاالیان بۆ لای دادیاری^(۱) پۆمی بەرز کردەو و گوتیان: ئەم کابرایە پیساویکی گێرەشیۆین و ئاژاوەگێڕ، لە دینی ئیئە لایداو و دینەکی لئ تیکداوین، گەنجەکانی فریو داو و سەری لئ شتواندون، لئکی کردوین و تئکی بەرداوین، بە سوکی باسی ئاقلەمەند و ھۆشەندەکانمان دەکا و کاروباری لئ تیکداوین.

۲۴- شیوازی تۆلەستین و سیاسە تەدارەکان

ھەرۆھە گوتیان: ئەم کابرایە مەترسی لەسەر ولات ھەیە، ملکہچی پڑیم نابئ، پابەندی یاسا نابئ، گەوران بە گەورە دانائئ، شتی دێینە بە پیرۆز ناگرئ، پیساویکی ئاژاوەگێڕ و گێرە شیۆینە، ئەگەر سەركوت نەکرئ ئەوا بەدی و بەلاکە گەورەتر دەبئ، دیارە کە تروسکە ئاگر ھەرچەندی کزیش بئ نابئ بە ھەوانتە سەیری بکرئ.

۲۵- فریودان و چەواشەکاری

وتەکانیان فروفیل و چەواشەکاریەکی زۆری تیدا بو، دەیانزانئ لایەنی دینی کار لە دادیاران ناکا و نایانزویئئ، چونکە سیاسەتی دادیارەکان وابو کە پەییوەندیان بە کاروباری جۈلەکانەو نەبئ، بۆیە ئەوانیش سیاسەتیان لەگەڵ وتەکان تیکەل کرد.

(۱) دادیار: حاکم.

٢٦- گيروگرفت

زۆر زه جمهت بو دادياره هاوبه شپه رسته بيگانه كان بتوانن له راسته قينهى سكالاکه بکوژنه وه و بزائن مه به ستنى جوله که كان له مه چيه و بۆچى دژايه تى مه سيح ده کهن، چونکه زۆر به کاروبارى کارگيرى سهرقال بون.

جوله که کانيش گه ليک به چه لومل^(١) بون و کيشه و سهريشه يان نه ده بريه وه و له ناو خه لک باس ههر باسى ئه م مه سه له يه بو، له بهر ئه وه دادياره كان ويستيان کوژايى به کيشه که بيئن و بيپرپننه وه.

٢٧- پيغه مبهراڼ مه سيح له ناو دادگه دا

دادگاگردنه که له دواى عه سرى پۆژى هه ينى يان له شهوى شه مه دا بو، جوله که كان باويان وابو پۆژى شه مه يان کردبو ه پۆژى پشودان و کاريان نه ده کرد، بۆيه له سهر ئه وه مکور بون که بهر له وهى خوړى هه ينى ئاوا بى حوکمى دادگا که ده ربچى، تا له ده ست پيغه مبهراڼ مه سيح پزگار بن و شه و به ئارامى لى بنون و به سيئنه وه، بۆ به يانيش به وپه رى مورتاحيه وه له خه و هه لسن و چيتر خه فته نه خوژنه وه.

دادياره که^(٢) زۆر به م کيشه يه نيگهراڼ بو، هه زى نه ده کرد له مه سه له يه کى وا حوکم ده رکا، هه يچ بهر ژه و نه ديه کيشى بۆ گه له کهى تيدا وه دى نه ده کرد. جوله که کانيش هه مو کو بوننه و تا بزائن داديار چ حوکمى پۆ ده نى، هه بو قسه ي ناشرينى پيده گوت، هه بو توانج و ته شه رى تيده گرت، دادياره که نابه دل و

(١) چه لومل: وازنه هيتىکى چارسکه ر.

(٢) داديار: حاکم.

تەنگەتاو ببو، کاتە کەش کاتیکی کورت بو، خۆر خەریکبو ئاوا دەبو، دادیار
حوکەمە کەمی دەرکرد و گوتی: دەبی لە خاچ هەلواسری و بکوژی.

٢٨- یاساکانی تاوانکاری ئەو سەردەمدا

یاساکانی تاوانکاری ئەو سەردەم وای لەسەر حوکمدراوە کە پێویست دەکرد
ئەو خاچە هەلگری کە لەسەری هەڵدەواسری، سێدارە کە لە شار دور بو وەک چۆن
لە ولاتە شارستانەکانیش وا باوە دور بێ، هەزارە زیلەمی خەلکە کە هیند قەرەبالغ
بو دەرزێ بە ئەرزی نەدە کەوت، جەندرمەکان کە زۆربەیان بیگانه بون
فەرمانبەری فەرمان پیکراو بون و کەسیان بۆ کیشە کە گەرموگوڕ نەبون،
ئیسرائیلیەکانیان لەبەرچاودا زۆر بە یە کتر دەچو و ئەم و ئەویان زۆر باش بو
نەدەناسرایەو، هەلبەت هەمو گەلیکی بیگانه لەبەر چاوی پیاودا ئاوا بە یە کتر
دەچن. کاتە کەش دەمەو ئیوارە یەکی درەنگ بو تاریکی لە بولێلە^(١) دابو،
هەندیک لە جولە کە گەنجە خۆینگەرمە گەمژەکان هەڵدەرژانە سەر پێغەمبەر
مەسیح و پالیاپ پێو دەنا و جۆنیان پێدەدا و دەیانویست ئازاری پێبگەیەنن و
روشکینی بکەن.

٢٩- عیسا ئازاریکی زۆر دەچێژی

پێغەمبەر مەسیح زۆر شە کەت و ماندو ببو، هیژ و بپرستی برابو، لە دادگادا
هەر بە پێو وەستا بو، خاچە کەش زۆر قورس بو، فەرمانیشی پیکراو
هەلبیگری، زۆر پەڕیشان ببو و نەیدەتوانی لە پیگەدا بە خێرای برۆا.

(١) بولێلە: تاریک و پونی ئیواران و بیانیان.

۳۰- ته گبیریکی خودایی

لیږدها نهو جه ندرمانه ی که عیسیان پی سپیږدرا بو فرمانیان به گه نجیکی جوله که کرد خاچه که هه لږگری تا به لکو کاره که به خیرایی کوتایی پی بیټ و لهو نهر که قورسه رزگار بن، گه نجه که له هه مو برادره کانی خزی هیچو پوچتر و به گهف و گوپتر بو، له هه موان پتر نازاری پیغمبهه ر عیسیای ده دا.

۳۱- لییان گورا

به مجوره کاروان گه یشته بهر دهر وازه ی سیداره، جه ندرمه یه هات فرمانه که ی له جه ندرمه کانی شاری وهر گرت و دیتیان وا له ملاوه گه نجیک پراوه ستاوه و خاچیکی هه لږگرتوه، نا لیږدها لییان شیوا و ههراوزه نا بهرز بږوه. قوئی گه نجه که یان گرت و راپیچیان کرد، نهوان گومانیان له وه نه بو که گه نجه که هوکمدراوه که یه چونکه نهو خاچه که ی هه لږگرتبو، گه نجه که هاواری ده کرد و ده یزیراند، ده یگوت: نه ی هاوار! خو من هوکمر اووه که نیم، من په یوه ندیم به هوکم و سیداره وه نیه! من به زوری زورداره کی خاچه که یان پی هه لږگرتوم!، به لام جه ندرمه کانی له سیداره دان گوئیان بهم قسانه نه دا و له قسه کانیشی نه ده گیشتن چونکه رۆمانی و یونانی بون.

۳۲- جیبه جیگردنی هوکمه که

هه مو تاوانکاریک خوی به بیټاوان دهرده خا و ده لی من بی تاوانم، هه مو تاوانکاریک که به رهو سزا دهردری هاوار و فیغان ده کا. گه نجه که یان راپیچ کرد و

حوکمه که یان جیبه جی کرد، جوله که کان له دوره وه وهستا بون و دونیاش ئیواره بو، تاریک بو، وایانده زانی ئهو که سهی وا له خاچ دراوه پیغمبه‌ر مه‌سیحه. ^(۱)

۳۳- به‌رزگردنه‌وه‌ی عیسا به‌ره‌و ئاسمان

خوا‌ی گه‌وره پیغمبه‌ر عیسا‌ی کور‌ی مه‌ریه‌میشی له پلان و فرۆفیلی جوله که کان‌پزگار کرد و به‌پ‌زێکی زۆره‌وه به‌ره‌و ئاسمانی‌ی به‌رز کرده‌وه.

۳۴- قورئان له‌باره‌ی ئهم به‌سه‌ره‌اته‌وه ده‌دو‌ی

خوا له‌ قورئاندا که له‌ باره‌ی جوله که کانه‌وه ده‌دو‌ی باسی ئهم به‌سه‌ره‌اته‌ش ده‌کات و، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ۝۱۵۶﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ^(۲) واته: جوله که کان‌بروایان به‌ عیسا نه‌کرد و بوختانیکی گه‌وره‌شیان به‌ مه‌ریه‌م هه‌لبه‌ستا، هه‌روه‌ها گوتیان: مه‌سیحی کور‌ی مه‌ریه‌میشمان کوشت، به‌لام عیسا پیغمبه‌ری خوا بو و نه‌شیان‌کوشت و له‌خاچیشیان نه‌دا، به‌لکو به‌کیکی تریان کوشت و به‌ عیسا‌ی تیگه‌یشتن، ئهو که سانه‌ش که پای جیاوازیان له‌ کوشتنی عیسا هه‌بو گومانیان له‌ کوشتنه‌که‌ی هه‌بو چونکه هه‌ر به‌ گومان و مه‌زنده‌وه پ‌یانوابو عیسا‌یه و

(۱) له‌ ورده‌کاری و که‌ینوبه‌ین و که‌شوه‌وا‌ی ئهم سه‌برده‌یه‌دا متمانه‌مان کردۆته سه‌ر به‌لگه‌نامه می‌ژویی و یاسایه مه‌سیحه‌کان که له‌م دوا‌یه‌دا دۆزانه‌وه و نوسراونه‌ته‌وه.

(۲) النساء: (۱۵۶-۱۵۸)

یه قینیان نه بو، عیسیان نه کوشتوه به لکو خوا به رزی کردۆته وه ئاسمانی، خوا به دهسه لات و دانایه ﴿﴾.

ئێستا عیسا له ئاسمانی دایه، خوا خۆی پیی ناگاداره، خوا ده توانی هه مو شتی بکا.

پیغه مبه ر عیسا له دایکبون و ژیان و کاروباره کانی سه یروسه مبه ر و یاسابه ده ر بو، هه موش هیژ و توانی بیسنوری خویان نیشان ده دا.

۳۵- دابه زینی عیسا به ر له رۆژی دواپی

هه ر کاتی خوا مه به ستی بی عیسا له ئاسمان داده به زینی، بیانوی جوله که و گاوران ده بری، هه ق سه رده خا و نه هلی ناهه ق داده مرکیتی. پیغه مبه ر ﷺ له رپی فه رموده راست و موته واتیه کانیه وه نه وه هواله ی پی راگه یان دین و موسلمانانی هه مو سه رده میکیش پروایان پیه یناوه، خواش راستی فه رموه که ده لسی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾^(۱) واته: هه مو خاوه ن نامه کان پروا به عیسا دینن پیه شه وه ی بری، له رۆژی دواپی شدا ده بیته شهید له سه ریان ﴿﴾.

۳۶- مۆژده که ی عیسا به ناردنی پیغه مبه رمان محمد ﷺ

پیغه مبه ر عیسا له به ر نه وه ی جوله که کان دژایه تی که توندوتیژیان ده کردو پلان و فرۆفیلان بۆ داده نایه وه و بیده سه لات و بی پشت و په نا بو؛ نه یده توانی بانگه وازه که ی به ئاکام بگه یه نی. مالثا وایی له خه لک کرد و فه رمانی خوی

جیبه جی کرد، موژدهشی به خه لکه که دا که له دواى خۆى پیغه مبهريک دئ کاره کهى ته واد ده کا و بانگه وازه کهى فره واد ده کا، خوا به هۆى نهو پیغه مبهروه نيعمه تى خۆى به سهر مروڤايه تى ته واد ده کا و خه لک بيانويان ناميڻى، خوا له قورشان ده فره موئى: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ بَيْنَ (۱) واته: عيسای کورپى مهريه م گوئى: خه لکينه من پیغه مبهري خوا م و بۆ ئيهو نيرواوم، ته ورات به راست ده خه مه وه و موژده تان پيڊه ده م که له دواى من پیغه مبهريک دئ ناوى نه حمده ده 》.

۳۷- له يه کخواناسيه کى پاکه وه به رهو بىروباوه ريکى نارون

يه کيک له شته سهير و سه مه ره کانى ميژو که چاو فرميسکى بۆ هه لده ريژئ و دل بۆى ده تا و يته وه نه وه يه که بانگه وازه کهى پیغه مبهري عيسا که بۆ يه کخواناسيه کى پاک و بيگهرد و ئاينيکى ئاسان و ساده ي دور له ئالۆز و ليلى و ده ستکارى و واتاگۆرپى و بۆ خوا په رستى و داوا له خوا کردن و هانا بردن به رهو لای خوا و خوشويستنى خوا، خه لکى بانگ ده کرد، گۆرا بۆ بىروباوه ريکى نارون و ليلى و بۆ فه لسه فه يه کى ئالۆز و پى گريوگال، شوينکه وتوه کان زيده روڤيان کرد و هيڻد پيڊا روڤيشتن تا نه وه ي سنورى مروڤيتيان به زاند و په رينه وه ناو سنورى خوا وه نديتى، گه يشته رادده يه ک بلين: (مه سيح کورپى خوايه)، (خوا کورپى هه يه)، (مه سيحى کورپى مهريه م خوايه).

خوا که تاك و ته نيايه و له كهس نه بوه و كه سيشى لى نابى؛ کردبويانه

خیزانیکی سی کهسی و هدرسیکیان به خوا داده نا، دهیانگوت: باوک و کور و گیانی پرور.

بیروباوهر و رهفتاریان لهبارهی مهربمی دایکی مەسیح گەشیته راددهیه که به پروری بزنان و بیپه رستن، پییان ده گوت: (دایکی خوا)، له ناو هه مو که نیسه کانیشدا پهیکهریان بۆ داتاشیبو و وینهیان بۆ هه لواسیبو، گاواره کان له کاتی تهنگانه دا په نایان وه بهر ده برد و لیتی ده پارانه وه، قوربانیان بۆ سهرده بری و کرنوشیان بۆ ده برد.

خوا به ناره زاییه وه له باره ی بیروباوهر که یانه وه ده دوئ و رهفتاره که یان به خراپه یه کی نا قولاً، ده فرموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ مِنَ الطَّعَامِ أَنْظَرْ كَيْفَ بُنِيَ لَهُمُ الْأَيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ إِنَّهُ يُفَكُّوكَ ۝٧٥ قُلْ أَتُوبُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ كَثِيرٌ ۝١﴾ واته: مەسیحی کوری مەریەم پیغمبر بوه و بهر له ویش گه لئی پیغمبره ی تر ناردراون، دایکه که ی راستخواز بوه، وه که مروفانی تر نان و خواردنیان خواردوه، رامینه بزانه چون نیشانه کانیان بۆ پرون ده که ینه وه، دیسان رامینه بزانه نه وان چون رو له راستی وهرده گیرن. پییان بلئی: تایا جگه له خوا که سیکی تر ده په رستن که نه ده توانی زیانتان لئی بدات و نه قازانجتان پی ببه خشی؟ که خوی گه ورهش بیسه ر و زانایه.

۳۸- عیسا بانگی خه لک دهکا تا به ته نهها خوا بپه رستن

پیغه مبهراڼ عیسا ش وه کو سهر جه م پیغه مبهراڼه کانی تر بانگی خه لکی کردوه تا
خوای تاك و ته نیا بپه رستن، له ئینجیلدا هاتوه ده لئ: (مافی خوایه که سوژده ی
بۆ ببه ی و به ته نیا نهو بپه رستی)^(۱)، ههروهها وته که ده لئ: (مافی خوایه که
سوژده ی بۆ ببه ی و به ته نیا نهو بپه رستی).^(۲)

خوای گه ورهش ده فهرموئ: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٦﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا
الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَيَقُولُونَ^(۳) واته:
هه مرؤفیک که خوا په رتوک و دانایی و پیغه مبهراڼه تی داوه تی بۆی نه بو به
خه لک بلئ: وهرن من بپه رستن و خوا مه په رستن، به لکو پیاڼ ده لئ: وهرن بهو
جوزه پهروه ردگار بپه رستن که له په رتوک فیترکراون و خویندوتانه. فهرمانیشتان
پیناکا فریشته و پیغه مبهراڼ بکهن به خوا، هه رگیز فهرمانتان پیناکا بیروایی
بکهن دواي نه وهی که بونه موسلمان.

(۱) مه تی (۴: ۱۰)

(۲) لوقا (۴: ۱۰)

(۳) آل عمران: (۷۹-۸۰).

۳۹- قورئان بانگه‌وازه‌ک‌هی عیسا ده‌خاته رو

قورئان که به‌راست‌خ‌ره‌وه‌ی دینه‌کانی پی‌ش‌وه و زالی‌شه به‌س‌ه‌ریاندا به‌ن‌شم و شی‌وازی‌کی راست و ره‌وان و بی‌کم و زیاد باسی نه‌وه ده‌کات که پی‌غه‌م‌به‌ر عیسا بانگه‌وازی یه‌ک‌خواناسی راگه‌یان‌دوه: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۚ اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝۱﴾ واته: نه‌وه که‌سان‌هی که‌گوتیان مه‌سیحی کور‌ی مه‌ریه‌م کور‌ی خ‌وايه بی‌پروایان کرد‌وه، مه‌سیح گ‌وت‌ویه‌تی: نه‌ی نه‌وه‌ی نیس‌رائیل! خ‌وا بی‌ه‌رس‌تن که‌پ‌روه‌رد‌گاری من و پ‌روه‌رد‌گاری نی‌ویه، بز‌انن ه‌هر که‌سی‌ک‌هاوب‌ه‌ش بؤ خ‌وا پ‌ه‌یدا ب‌کا؛ خ‌وا به‌ه‌شتی لی‌ ح‌ه‌رام کرد‌وه و ده‌چی‌ته ناو‌ ناگر و که‌سی‌ش نی‌ه رز‌گاری ب‌کا. ﴿

۴۰- شوین‌پایه‌ی یه‌ک‌خواناسی له‌ بانگه‌وازه‌ک‌ه‌یدا

قورئانی پی‌رۆز به‌ن‌شم و شی‌وازی‌کی زۆر به‌تام و چیژ و ره‌وان بی‌ژانه‌وه باسی شوین‌پایه‌ی یه‌ک‌خواناسی ده‌کا له‌ بانگه‌وازه‌ک‌هی پی‌غه‌م‌به‌ر عیسا‌دا. ه‌هر که‌سی له‌ یه‌ک‌خواناسی و له‌ ژیا‌نی پی‌غه‌م‌به‌ر و پ‌ه‌یا‌م‌به‌ران ش‌اره‌زا بی‌ و، خ‌وا‌ی گ‌ه‌وره بن‌اسی و ف‌ه‌رمانه‌کانی جی‌به‌جی‌ کرد‌بی و تر‌سی خ‌وا‌ی له‌ دل‌ بی‌، له‌م نایه‌ته بؤ‌ی ده‌رده‌که‌و‌ی که‌ پی‌غه‌م‌به‌ر مه‌سیح چ‌ه‌ند به‌ پاکی بانگه‌وازی یه‌ک‌خواناسی راگه‌یان‌دوه: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ

الْمُقْرَبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا إِنَّمَا ^(۱) واته: نه مه سیح و نه فریشته نزیکه کانش خویان به گه وره نه زانیوه تا نه بن به بهنده ی خوا، هه ر که سی خوی به گه وره بزانی و خوا نه په رستی. نه و له پوژی دوایی هه مو بۆ لای خوا کو ده کرینه وه. جا نه وانه ی که بر وایان هی ناوه و کرده وه ی چاکیان نه نجام داوه پاداشتیکی سه رو به ر وهر ده گرنه وه و خوا له چاکه ی خوی شتی زیاتریشان پی ده به خشی، به لام نه وانه ی که خویان به گه وره زانیوه و لوت به رزیان نواندوه سزایه کی سه ختیان ده داتی. جگه له خواش که س نه یار مه تیدهر و پشتیوانیان بی.

۴۱- دیمه نیکی سه رنجراکیش له دیمه نه کانی پوژی دوایی

قورپانی پوژ به زمانه پاراو و په رجوه که یه وه ^(۲) دیمه نیک له دیمه نه سه رنجراکیشه کانی پوژی دوایی ده خاته به رچاو که تییدا پیغه مهران عیسا خوی له م قسانه ی پییان هه ل به ستاوه و له و کرده وه ناب ه جییانه ی له ئاستیدا کردویانه بی به ری ده کات، هه روه ها بانگه وازه که ی به و په ری راستگویی به وه ده خاته رو، نه وانش خه تابار ده کا و له و تاوانه به به رپر سیان له قه له م ده دا که عیسیان له

(۱) النساء: (۱۷۲-۱۷۳).

(۲) په رجو: معجزه.

پادهی مروفتیتی بردۆته دهرده. قورئان بخویننه وه و له شان و شکۆ و سام و هه بیه تی ئه م دیمه نه رامینن که ده فهرموی: ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُرِّئُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۵) وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (۱۱۶) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۱۷) إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۱۸) قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۱۹) اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱) واته: له رۆژی دواپی خوا به عیسا ی کورپی مه ریهم ده لئ: عیسا تو به خه لکیت گوتوه: جگه له خوا من و دایکیشم بکهن به خوا، عیسا ده لئ: پاک ی بۆ تو خوا به! من بۆم نیه شتیکی ناشایسته دهره ق به تو بلیتم، نه گهر وام گوتبی تو زانیوته، چونکه تو ده زانی له دهرونی مندا چ هدی به، به لام من نازانم له دهرونی تو دا چ هدی به، تو به په نامه کی زانیاری (۱۱۶). خوا به من ههر ئه وه م پیگوتون که تو فهرمانت پیگردوم، پیمگوتون: خوا بپه رستن که په روه دگاری من و په روه دگاری ئیوه به، تا منیش له ناویاندا بوم له حالیان ناگادار بوم به لام که

تۆمەنت بۆ ئاسمانى بەرز كەردەو خۆت چاودىريان بوى، خۆت بە ھەمو شىتەك
 ئاگادارى خوايە! (۱۱۷) ئەگەر سزايان بەدى ئەوا بەندەى خۆتن، ئەگەر لىشيان
 خوش بى ئەوا ھەر خۆت بە دەسلەت و داناي، (۱۱۸) ئەوجا خوا دەفەرموى:
 ئەمپۆر پۆرۆتەك تەنھا راستگۆكان بەھرەمەند دەبن و بەھەشت و باخاتىكى
 زۆريان پىدەبەخشم كە چەندىن روبرايان بە بەردا دەروات و بۆ ھەمىشە لەناويدا
 دەبن، خوا لەو كەسانە پازى بوە و ئەوانىش لە خوا پازىن، ئەمەشە سەرکەوتنى
 گەرە. (۱۱۹) مۆلكى ئەرز و ئاسمانەكان و ھەرچى لە نىوانياندا ھەيە ھى
 خوايە، خوا تواناي بەسەر ھەمو شىتەك ھەيە (۱۲۰).

۴۲- ئە بىروباوەرىكى ئىللەو بەرەو بىتەرستىيەكى بەربلاو

بانگخوازە مەسىحىيەكان لە خۆرا^(۱) چۆنە ئەوروپا، كە ئەوروپا لە مېژ بو
 بىتەرستىيەكى لە پاددەبەردەرى لەناودا بلاوبوئەو و تا گەردننى تىدا نغرو ببو.
 يۆنانىيەكان بىتەرست بون، سىفەتەكانى خويان لە چەندىن پەيكەرى
 جۆراو جۆرى خواوەندان بەرجەستە كەردبو، گەلىك كۆتەليان^(۲) بۆ داتاشى بون،
 گەلىك پەرستگايان بۆ بنيات نابون، بۆ بژيوى خواوەندىك و بۆ بەزەيى
 خواوەندىك و بۆ زەبروزەنگ و زالى خواوەندىكيان دانابو.

(پۆما)ش بىتەرستى لە گەل گۆشت و خوينى تىكەل ببو، لە گەل روح و خوينى
 ھاموشۆى بو، پۆمانىيەكان گەلى جۆرە خواوەنديان دەپەرست. جا كاتىك كە

(۱) چونكە مەسىح فەرمانى پىنەكەردبون، بەراشكاویش گوتىيەتى من بۆ مەرە وىلەكانى

نەوئى ئيسرائيل ناردراوم.

(۲) كۆتەل: پەيكەر.

ثاینی نه سرانیان گه یشتی، قوسته نیننی گه وره له سالی ۳۰۶ زایندا بوه نه سرانی و ثاینی نویی له نامیز گرت و کردیه دینی ره سمی ولات.

له ویدا نه سرانیهت گه لسی بیروباوه ری بته رستی و نه ریتی پۆمانی و فهلسه فهی یۆنانی و هرگرت، به ره به ره له گه لیان تی که ل ده بو، تا وای لی هات ره سه نایه تی پیغمبه رانه و ساده یی پۆژه ه لاتانه و گوپ و تینی یه که خواناسانه ی خوی ون کرد، چه ندین دورویش تی یوه ره هاتن، نه وانیش گه لیک بیروباوه ری کۆن و چه شه ی^(۱) بته رستانه یان تی خست، له نه نجامی نه مه دا دینی کی تری تازهی لسی په یدا بو که نه سرانیهت و بته رستی تی دا وه کو یه ک بون.

به مجۆره نه سرانیهت به ری گایه کی تری غه یری ری گاکه ی مه سیح بلاو ده بۆوه و بانگه وازی بو ده کرا. وه ک ری یواری کی ری بزربو که به نه نقه ست و به نه زانیسه وه ملی ری گیان بگرئی بی نه وه ی ری گه ی یه که م و ری گه ی کۆتایی پیک بگاته وه.

له بهر نه م حیکمه ته که ته نها نه وانه ی میژوی نه م ثاینه یان خویندۆته وه لسی تی ده گهن؛ خوا نه م نه ته وه یه ی به گو مپا ناوزه د کردوه، به لام جوله که کانیش به نه ته وه یه کی غه زه ب لی گیراو. له سه ر زاری موسلمانانه وه ده فه رموی: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝ ﴾^(۲) واته: خواجه! بو ری راست ری نیو نییمان بکه، ری گه ی نه و که سانه ی میهره بانیت له گه لدا نواندون، نه وه ک ری گه ی نه و که سانه ی که وه بهر تورپه یی که وتون، نه وانه ش نا که گو مپا بون.

(۱) چه شه: چیۆ.

(۲) الفاتحه

بێگومان ئەمە بوە ھۆی نەوھە مەرگەسات^(١) لە ئەوروپادا، بگرە بوە ھۆی ئەوھە کە تەواوی مرقایەتی دوچاری مەرگەسات ببێ کە ئەوروپا پۆژگاریکە سەرکردایەتی دەکا و تا ئێستاش جلەوی سەرکردایەتیە کە لە دەست دایە و بەسەر جیھان قەلەمپەرە^(٢). بەلام سەرەتا و کۆتایی کاروبار ھەر لە دەست خوایە.

(١) مەرگەسات: کارەساتی دلتەزین.

(٢) قەلەمپەرە: حاکم.

فەرھەنگۈك

ئاتا	مىراج:	مىراج.
ئارخىمىيان:	دلىيا، مىطمن.	
ئارو:	خەيار.	
ئازىز:	زۆر خۆشەويست	
ئاسىتاتە:	دەريار و بەر دىيۈەخانى پاشايان.	
ئاسىمەوار:	شۈيىنەوار.	
ئاكىار:	سىفەت.	
ئامۇز:	تعالىم.	
ئاوۋەز:	عەقلى، عەقلىيەت.	
ئاوزا:	ھاوتەمەن.	
ئاسوس:	ئاۋەلى زىگىر.	
ئاوھىمەلگۈزىن:	ئاو دەرھىنان لەبىر.	
ئاوۋىزان:	خۆ دەنامىزدان.	
ئەسىپايى:	لەسەرخۆيى.	
ئەسەفرىتراو:	خولقۇتتراو، وەدىيەتتراو.	
ئەفسوس:	ئەسەف. داخ و خەم.	
ئەۋىتىندەر:	ئەۋى، ئەۋ شۈيىن.	
بىلك:	مىنەت.	
بىلان:	سەر.	
بىلاۋ:	عادەت.	
بىلاۋەش:	ئامىز.	
بىسە پەلەپروژى:	بە پەلەپەل.	
بىسە ھەلەداۋان:	بەتالوكە، بە پەلەپەل.	
بەرەنگارىيۈنەۋە:	روپەروپۈنەۋە.	
بەشكۇ:	بەلكۇ، خۆزگە ۋادەبو.	
بەلەد:	شارەزا.	
بىسەھەر:	نىعمەت، بەخش.	
بىسەھەردارى:	نىعمەتدارى.	
بىسەيان:	بەيانى.	
بىزىر:	ون.	
بوغراپىون:	مەغرورپون.	
بولىلە:	تارىك و پونى ئىۋاران و بەيانىان.	
بىۋىر:	بەجەرگ و چاۋنەترس.	

- بېيەرى: نابەۋدار.
 بېدەر رامەت: بېداهات.
 بېسۇ: بېگومان، بېشك.
 بېنگارى: كارى بە زۆرى و بې كرى.
 تۆمەنچ: بوختان.
 تاسەر تىرە: ھەمىشە ترە.
 تازى ساريتى: بەسەردا ھەبون، ئىمتياز.
 تاسە: شەوق، ھەزەرەت.
 تاسەر: تا ھەتايە.
 تاۋەنگەز: بەتاۋى پۇرۇ سوتاندن.
 تەخشان و پەخشان: بە فېرۇدان، پاكوپوك كردن.
 تەفروتونابون: لەناچون و كاۋلبون.
 تەلار: بالاخانە.
 تەمبىن بون: دەست لە كارى نارەۋا ھەلگرتن بە ھۆى سزايەك.
 تەسەۋازۇ: پۇرش، عوزر.
 تەۋانچ: تانە و تەشەر.
 تېھەلچونەۋە: سەرلەنۇي قەلىكردنەۋە.
 پاساۋ: ھۆى عوزرنامېز.
 پاكىگسارى: گوتنى سېحان الله.
 پەسەرچو: مەجزە.
 پەروا: ترس.
 پەنامەكى: غەيب.
 پىاوماقول: پىاۋى ديار و دەمراست.
 پېشېن: كاھىن، ئەۋكەسەى شتېك پېشېنى دەكات بۇ داهاتو.
 پېھەلگوتن: مەدھكردن.
 جەردەبى: پىگىرى.
 جەگەرگۆشە: مىندال.
 ھەششاردان: شاردنەۋە.
 خۇدانوساندن: رەۋىنەۋە، ساردىنەۋە لە شتېك.
 خەمامۇش: كې، بې ھەست و خوست.
 خەملاندىن: تەقدىر كۆردن.
 خەمەين: خەمگىن، خەفەتاۋى.
 دۆش دامەن: ھەيران بون.
 داخوپساۋ: لەرزەى لە ناكاۋى دل.
 دادى نەدان: سودى پىن نەگىماندن.
 دادىبار: ھاكم.

داغ كـــــــردن:	سۆز كىرگەنە.
دال:	بالىندە كى گەورەى مردار خۆرە.
دامـــــــەن:	داۋىن، دامىن.
دايـــــــەن:	ئەو ئىنەى كە شىر بە مىندالان دەدا.
دەبـــــــورى:	خۇش دەبى.
دەراســـــــا:	كارى لە عادەت بەدەر.
دەرەتـــــــان:	رىى رزگارى.
دەرەقـــــــەت:	دەرەست.
دەرەھـــــــەق:	لەمەر، بەرامبەر بە.
دەرەھـــــــەت:	دەرەقەت.
دلۇتـــــــان:	دلنەرم و بە بەزەبى.
دوارۇز:	رۇزى دواى.
دییـــــــەن:	دیدار، دیتن.
دییـــــــەوان:	چاودىر.
دییـــــــەوانى:	چاودىرى.
ژییـــــــوان:	پەشىمان، گەرانەو بە لای خوا.
ژییـــــــوان بونەو:	پەشىمان بونەو.
پاداشـــــــەتن:	ئامازە كىرگەن.
پادەبـــــــورى:	رەت دەو، تىدەپەرى.
پازەكـــــــار:	خزمەتكار.
پاراپـــــــى:	دوئى.
پاســـــــەتینە:	بەجدى.
راســـــــپاردە:	ئەمانەت.
پاچـــــــەنى:	پاجىرى.
پام:	دەستەمۇ.
پەخـــــــەسى:	ھەراش بو، لە خەم دەرچو، گەورە بو.
پەزىـــــــل:	خەس، رۇد.
رەمەكـــــــانە:	بەبى پىلان و بەرنامە، ەشوانى.
پەوا:	ھەق.
پەواز:	رىگایەك ھاتوچۇ لەسەر بى.
پەوش:	حال و بار، وەزە.
پك:	قىن.
پوالـــــــەت:	دەنەى دەرەو ەشت.
پوشكـــــــەت كىرگەن:	قەسى سارە پىنگوتن.
پىـــــــئىن:	سەر بەرە، ئىنى رابردى كەسىك.
پىزانـــــــە:	پىز لىنان.

زۆر راس	تىنەين:	زۆر بە جەدىمانە.
زارى:		شېۋەن و گىيانى تازىەدارى.
زەرەر:		زىيان.
زەن	دۆل:	قەلشى زل لە زەويدا.
زەي	ن:	يېرۇھۇش.
زگ	وزا:	لەدايىكبونى مىندالان.
زراخ:		بەدواداگەرپان. لىكۆلئىنەۋە.
سەيىنان:		بەيانىيان.
سەرسەخت:		سەركىتش.
سەرگەردان:		ۋىل، رى لەبەرىزىرەو.
سەرقال:		مەشغول.
سەركۈنە:		گلەبى، سەرزەنشەت.
سەقامگىر:		جىگىر و چەسپ.
سەپلەبى:		پىتەمەكى، پىتەزانىن.
سەرشەست:		تەبىعات، سەروشت.
سەروش:		نىگا، ۋەحى.
سەلەمىنەۋە:		رەۋىنەۋە، ساردبەنەۋە لە شىتىك.
سەينە:		سىنگ.
سەپەنگىز:		خراپەۋىست.
سەلاقە:		جۆرە بالتەدەيەكە.
سەدك:		شەۋمەك.
شەۋون:		شۋىنەۋار، شۋىنەپى.
چاۋبەستى بىون:		شەت نەدىتن.
چەشە:		چىئو.
چەلەۋمىل:		ۋازنەھىنىتىكى چارسەكەر.
گۈلەك:		گۈرەكە.
گاسكردن:		بانگكردن.
گاشەبەرد:		بەردى زل.
گاگەل:		كۆمەلنىك گا.
گەغۇ:		ئەي گەنج.
گەۋج:		بىنەقل.
گەفتەلى:		بەلا بەسەرداھاتن.
گەزى:		خىانەت.
گەۋپرادىر:		گۈيىست.
گەير نەبەۋ:		نەسەۋى.
گەۋرەق:		مەي.

عەوداڵ:	شەیدا.
فەرماپـ:	شەشت: فەرمان، نەمر.
فرەیی:	زۆری.
فریـ:	ادپەس: ڕزگارکەر.
فریشتەیی مەرگەولن:	فریشتەیی گیانکێش.
فریو خواردن:	خەڵەتان.
فیرەو نـ:	کان: پاشاکانی میسر.
قەپات دەبن:	داده خڕین.
قەلاچـ:	قۆ: بنێکردن، لەناو بردن.
قەلـ:	مەرەو: حاکم.
قوتـ:	ار: ڕزگار، دەریاز.
قوربە سەر:	بێچارە.
کۆتـ:	هەل: پەیکەر.
کۆس کەوتن:	توشی تەنگانەبون.
کەسـ:	اس: خاکەسەر.
کەشـ:	وفش: لاف و تەنتەنە.
کەنـ:	هفتی: پەککەوتەیی.
کـ:	هنگی: کە، چ کاتن.
کـ:	هوش: نەعل.
کورپـ:	گـ: کورپی بێجکۆلە.
کوشـ:	تەنەو: سەرپڕین.
کـ:	شە: ناکوکیەك، قەجیە.
لاقرتـ:	ی: گەمە و گالە.
لامـ:	ل: سەر سەخت، ڕکەگر، عیناد.
لاواندنـ:	هەو: دەسبەسەرداھێنان، دلدانەو.
لـ:	پـای: لە بری، لە بەرامبەر.
لـ:	کۆل بونەو: لەناو چوون.
لـ:	هەباتی: لەجیاتنی.
لەخـ:	شین: خڕین.
لوتـ:	هەرز: خۆ بەگەورەزان، فیزیەرز.
لێکی کسردن:	لە یەکتەری داڕاندن.
لیم خۆش بوو:	لیتی بوریوم.
مۆلگـ:	هە: جێی حەوانەوێ و شتر و مەرۆمالات.
مەحالـ:	هە: نەستەمە، مستحیل.
مەحکـ:	هە: قایم و توندوتۆڵ.
مەرگە سـ:	ات: کارەساتی دلتەزین.

مەزنى	گەورە.
مەزنى	خەملاڭدن بە مېشك.
مەنى	سەنگىن.
مەھاز	بەھانە، برويانو.
مەيگىي	غەرەقگىي.
مىرۇ	مىرۇڭ.
دەستەمۇ	پام.
مىشتومى	دەمەقالى.
مىكوپى	سورىون.
نۆك	خىزمەتكار.
نابى	ناغادەتى.
نەگىز	پىتويست، موختاج.
نەمۇ	لايىدە، غەرىب.
ناممە	ماشەللا.
نەمى	دەگمەن.
نەتەمە	ئوممەت.
نەمە	خوۋازەللا، خوۋانەخوۋاستە، نەخاسىمە.
نەمە	نەفرىن، لەعنەت.
نەنگى	غەيىپ.
نەھامە	بەدىيەختى.
نەھەنگى	ماسى زىل، حوت.
نەزا	دوعا، پارانەو، دوعاى چاك.
نەكى	ئىنكارى.
نوزانمە	كۈزەنەو، دەنگى گرياناۋى دەرىپىن.
نەياز	نەيت، مەبەست.
نەراسى	بىزار، وەرس.
نەسارە	نەستىرە.
نەللىش	قوت دان.
نەلەسە	يىدەنگىبۇنىكى كەم، وەستانىكى كەم.
نەناردن	ناردن، رەوانە كىردن.
نەزىر	پىر، فەكر.
نەدەگى	نەو شۇيىنە دىيارى دەكرىت بۆ پىنك گەيشىن.
نەرخىن	وەرسۇيىن، لاپدەن.
نەچمە	نەو.
نەرە	غەزىمەت.
نەلى	پى لەبەر بىزىو.

پێرست

- ٧..... و تەبەك بە پێنوسی توێژەر و بانگخوازی نیسلامی ٧ سەید قوتب.
- ٩..... پێشەکی
- ١١..... پێغەمبەرەکان بەشی یەكەم
- ١٣..... بەسەرھاتی پێغەمبەر ئیبراھیم
- ١٥..... ١- بت فرۆشەكە
- ١٥..... ٢- كۆرەكەى نازەر
- ١٦..... ٣- نامۆژگاریەكەى ئیبراھیم
- ١٧..... ٤- ئیبراھیم بته كان دەشكێنێ
- ١٨..... ٥- كئى ئەم كارەى كردووە؟
- ٢٠..... ٦- ناگرتكى سارد
- ٢١..... ٧- كئى خواى منە؟
- ٢٢..... ٨- خوا پەرورەدگارى منە
- ٢٣..... ٩- بانگەوازەكەى ئیبراھیم
- ٢٤..... ١٠- لەبەردەم پاشادا
- ٢٥..... ١١- بانگكردنى باوكى
- ٢٦..... ١٢- بەرەو مەككە
- ٢٧..... ١٣- بیری زەمزمە
- ٢٨..... ١٤- خەونەكەى ئیبراھیم
- ٢٩..... ١٥- كەعبە
- ٣١..... ١٦- بەیتولەقدیس
- ٣٣..... بەسەرھاتی پێغەمبەر یوسف
- ٣٥..... ١- خەونێكى سەیر
- ٣٦..... ٢- حەسودى براكان
- ٣٧..... ٣- براكان دەچنە لای یەعقوب
- ٣٩..... ٤- بەرەو دارستان
- ٤٠..... ٥- لەبەردەم یەعقوبدا
- ٤١..... ٦- یوسف لەناو بێردا

- ۷- له ناو بیره وه بؤ کۆشکی پاشا ۴۱
- ۸- نه مهك و داوین پاکي ۴۲
- ۹- نامۆزگار یه که ی ناو به ندیخانه ۴۴
- ۱۰- زیره کایه تی یوسف ۴۶
- ۱۱- نامۆزگار یکردن به یه که خواپهرستی ۴۷
- ۱۲- واتای خه ونه کان ۴۸
- ۱۳- خه ونه که ی پاشا ۴۹
- ۱۴- پاشا به دوا ی یوسفدا ده نیرئ ۵۰
- ۱۵- یوسف داوای لیکۆلینه وه ده کات ۵۱
- ۱۶- سهرکاری گه نجینه و بهروبومی ولات ۵۲
- ۱۷- براکانی یوسف هاتن ۵۳
- ۱۸- گفتوگۆی نیوان یوسف و براکانی ۵۴
- ۱۹- گفتوگۆی نیوان یه عقوب و کۆرهکانی ۵۵
- ۲۰- بنیامین له لای یوسفدا ۵۶
- ۲۱- گه رانه وه بؤ لای یه عقوب ۵۹
- ۲۲- نه یینه که ده رده که رئ ۶۰
- ۲۳- یوسف به دوا ی یه عقوبدا ده نیرئ ۶۲
- ۲۴- یه عقوب له لای یوسفدا ۶۳
- ۲۵- کۆتایی پر خیر ۶۴
- به سهرهاتی پیغه مبهران نوح ۶۷**
- ۱- له دوا ی ناده مدا ۶۹
- ۲- هه سودی شهیتان ۶۹
- ۳- بیر کردنه وه ی شهیتان ۷۰
- ۴- فیلێ شهیتان ۷۱
- ۵- وینه ی پیاوچا که کان ۷۲
- ۶- له وینه وه بؤ په یکه ر ۷۲
- ۷- له په یکه ره وه بؤ بت ۷۳
- ۸- توره یی خوا ۷۴
- ۹- پیغه مبه ر ۷۵
- ۱۰- مرۆ یان فریشته ؟ ۷۵
- ۱۱- پیغه مبه ر نوح ۷۶

- ۷۷ ۱۲- نەتەوە‌کە‌ی چ وە‌لامێکیان دایەووە؟
- ۷۸ ۱۳- گفتوگۆی نیتوان نوح و نەتەوە‌کە‌ی
- ۷۹ ۱۴- زە‌بو‌نە‌کان شویتت کە‌وتون
- ۸۱ ۱۵- پروییانوی دە‌ولە‌مە‌ندە‌کان
- ۸۱ ۱۶- بانگە‌وازە‌کە‌ی نوح
- ۸۳ ۱۷- نژای نوح
- ۸۴ ۱۸- کە‌شتی
- ۸۵ ۱۹- لافاو
- ۸۶ ۲۰- کۆ‌پە‌کە‌ی نوح
- ۸۷ ۲۱- لە‌ کە‌سی تۆ‌نیە
- ۸۸ ۲۲- دوا‌ی لافاو‌کە
- ۹۱ به‌سهرهاتی پیغه‌مبەر هود
- ۹۳ ۱- لە‌ دوا‌ی نوحدا
- ۹۴ ۲- ناسوپاسگوزاری عاد
- ۹۴ ۳- سە‌م و دە‌ست‌ریژی عاد
- ۹۵ ۴- کۆ‌شک و تە‌لارە‌کانی عاد
- ۹۶ ۵- هودی پیغه‌مبەر
- ۹۷ ۶- بانگە‌وازە‌کە‌ی هود
- ۹۸ ۷- وە‌لامی نەتەوە‌کە‌ی
- ۹۹ ۸- دانایی هود
- ۱۰۰ ۹- پروای هود
- ۱۰۱ ۱۰- کە‌للەرە‌قایە‌تی عاد
- ۱۰۲ ۱۱- سزا
- ۱۰۵ به‌سهرهاتی پیغه‌مبەر صالح
- ۱۰۷ ۱- لە‌دوا‌ی نەتەوە‌ی عاددا
- ۱۰۸ ۲- ناسوپاسگوزاری شە‌مۆد
- ۱۰۹ ۳- پەرستنی بت
- ۱۰۹ ۴- صالح سلاوی خوا‌ی لی‌بێن
- ۱۱۱ ۵- بانگە‌وازە‌کە‌ی صالح
- ۱۱۲ ۶- پرویاگە‌ندە‌ی دە‌ولە‌مە‌ندە‌کان
- ۱۱۳ ۷- بە‌هە‌لە‌دا چو‌یو‌ین

- ۸- نامۆژگاریه کە ی صالح ۱۱۴
- ۹- داوای کریتان لێ ناکەم ۱۱۵
- ۱۰- وشتره کە ی خوا ۱۱۶
- ۱۱- نۆره به نۆره ۱۱۷
- ۱۲- یاخیبونی پهمود ۱۱۸
- ۱۳- سزا ۱۱۹
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ موسا ۱۲۱
- ۱- له که نعانوه به رهو میسر ۱۲۳
- ۲- له داوای یوسفدا ۱۲۴
- ۳- نهوهی نیسرائیل له میسردا ۱۲۶
- ۴- فیرعهونی میسر ۱۲۸
- ۵- سه ربیرینی مندالان ۱۲۹
- ۶- له دایکبونی موسا ۱۳۱
- ۷- له ناو روباری نیلدا ۱۳۱
- ۸- له کۆشکی فیرعهوندا ۱۳۳
- ۹- کێ مه مکی ده داتی؟ ۱۳۵
- ۱۰- له باوهشی دایکیدا ۱۳۷
- ۱۱- بۆ کۆشکی فیرعهون! ۱۳۹
- ۱۲- مستیکی کوشنده ۱۴۰
- ۱۳- نهینه که ناشکرا ده بی ۱۴۲
- ۱۴- له میسرهوه به رهو مه دیهن ۱۴۴
- ۱۵- له مه دیه ندا ۱۴۵
- ۱۶- به داوا ناردن ۱۴۷
- ۱۷- ژن هیتان ۱۴۸
- ۱۸- به رهو میسر ۱۵۰
- ۱۹- برۆ لای فیرعهون که سنوری به زانده و یاخی بوه ۱۵۲
- ۲۰- له بهردهم فیرعهوندا ۱۵۴
- ۲۱- بانگکردن به رهو لای خوا ۱۵۶
- ۲۲- موعجیزه کانی موسا ۱۵۸
- ۲۲- به رهو گۆره پان ۱۵۹
- ۲۴- له نیوان راست و ناراستدا ۱۶۱

- ۲۵- هه ره شه کانی فیرعهون ۱۶۴
- ۲۶- گه مژهیی فیرعهون ۱۶۶
- ۲۷- برواداره کهی خزمی فیرعهون ۱۶۹
- ۲۸- نامۆزگاری پیاوه برواداره که ۱۷۲
- ۲۹- ژنی فیرعهون ۱۷۴
- ۳۰- نه هاهمه تیه کانی نهوهی ئیسرائیل ۱۷۷
- ۳۱- برسیستی ۱۸۰
- ۳۲- پینج نیشانه ۱۸۲
- ۳۳- ده رجون ۱۸۵
- ۳۴- خنکانی فیرعهون ۱۸۷
- ۳۵- له چۆله وانیدا! ۱۹۰
- ۳۶- ناسویاسگوزاری نهوهی ئیسرائیل ۱۹۲
- ۳۷- لامیلی نهوهی ئیسرائیل ۱۹۳
- ۳۷- چۆله که ۱۹۵
- ۳۸- شهریعت ۱۹۸
- ۳۹- تهورات ۲۰۱
- ۴۰- گۆلک ۲۰۴
- ۴۱- سزا ۲۰۶
- ۴۲- ترسنۆکایه تی نهوهی ئیسرائیل ۲۰۸
- ۴۳- له پیناو زانستدا ۲۱۱
- ۴۵- لیکدان نهوه ۲۱۴
- ۴۶- نهوهی ئیسرائیل له دواي موسادا ۲۱۵
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ به ششی دوهم ۲۱۷
- ۱- چاوخشان دهنه وهیک به به سهرهاته کانی پيشودا ۲۱۸
- ۱- چاوخشان دهنه وهیک به به سهرهاته کانی پيشودا ۲۱۹
- ۲- به سهرهاتی مملاتی له نیوان راستی و ناراستیدا ۲۱۹
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ شوعهیب ۲۲۱
- ۱- شوعهیب ده بیته پیغمبههراڻ مه دهن ۲۲۳
- ۲- بانگه وازی شوعهیب ۲۲۴
- ۳- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا ۲۲۵
- ۴- وه لامي نه ته وه کهی ۲۲۵

- ۵- شوعه‌یب بانگه‌وازه‌کە‌ی رۆن دە‌کاتوه ۲۲۶
- ۶- باش تێناگە‌مین چ دە‌لێنی! ۲۲۷
- ۷- شوعه‌یب سە‌رسامی لە‌ نە‌تموه‌کە‌ی دە‌ردە‌بە‌ی ۲۲۷
- ۸- دوا‌هە‌مین تیر ۲۲۸
- ۹- بیانوتیکی قسە‌پ ۲۲۸
- ۱۰- هە‌مان قسە‌ی بی‌پرواکانی پێ‌شانیان کردوه ۲۲۹
- ۱۱- سزای نە‌تموه‌یه‌ک کە‌ بروای بە‌ پیغهمبرە‌کە‌ی نە‌هێتایی ۲۲۹
- ۱۲- پە‌یامی را‌گە‌یاند و راسپاردە‌ی بە‌جی‌گە‌یاند ۲۳۰
- بە‌سەر‌هاتی پیغهمبر داود و پیغهمبر سلێمان ۲۳۱
- ۱- قورئان لە‌بارە‌ی نیعمە‌تە‌کانی خوا‌ه دە‌دۆی ۲۳۳
- ۲- نیعمە‌تی خوا بۆ داود ۲۳۴
- ۳- سوپاسی داود لە‌سەر نیعمە‌تە‌کان ۲۳۵
- ۴- نیعمە‌تی خوا بۆ سوله‌یان ۲۳۶
- ۵- تێگە‌شتتێکی ورد و زانستێکی قول ۲۳۷
- ۶- سوله‌یان زمانی بالنده‌ و گیانلە‌برە‌ن دە‌زانێ ۲۳۸
- ۸- بە‌سەر‌هاتی پە‌پوسلێمانە ۲۳۹
- ۹- سوله‌یان بانگی شا‌ژنی سە‌بە‌و دە‌کات تا بی‌تە‌ سەر دینە‌کە‌ی ۲۴۰
- ۱۰- شا‌ژن را‌وێژ بە‌ کاربە‌دە‌ستانی وڵاتە‌کە‌ی دە‌کا ۲۴۰
- ۱۱- دیاریی دڵ‌را‌زیکردن ۲۴۱
- ۱۲- شا‌ژن بە‌ گە‌ردە‌نکە‌چیه‌وه دیتە‌ لای سوله‌یان ۲۴۲
- ۱۳- کۆشکێکی شوشە‌یی گە‌وره ۲۴۳
- ۱۴- منیش لە‌گە‌ڵ سوله‌یان بۆ پە‌روە‌رگاری بونە‌وەر ملکه‌ج دە‌م ۲۴۳
- ۱۵- قورئان بە‌سەر‌هاتە‌کە‌ی سوله‌یان و شا‌ژن دە‌گێ‌ژیتە‌وه ۲۴۴
- ۱۶- سوله‌یان بی‌پروایی نە‌کردوه، بە‌لکو شە‌یتانە‌کان بی‌پرواییان کردوه ۲۴۶
- بە‌سەر‌هاتی پیغهمبر ئە‌یوب و پیغهمبر یونس ۲۴۷
- ۱- بە‌سەر‌هاتی ئە‌یوب چە‌شتێکی ترە‌ لە‌ بە‌سەر‌هاتە‌کان ۲۴۹
- ۲- سە‌بە‌ری ئە‌یوب ۲۴۹
- ۳- نە‌ه‌امە‌تی و خە‌لات ۲۵۰
- ۴- بە‌سەر‌هاتی پیغهمبر یونس ۲۵۱
- ۵- یونس لە‌نێو نە‌تموه‌کە‌ی ۲۵۱
- ۶- یونس لە‌ هە‌ناوی نە‌ه‌نگدا ۲۵۲

- ۲۵۳ ۷- خوا نزاکی قبول کرد
- ۲۵۵ به سهرهاتی پیغه مهران زهکهریا
- ۲۵۷ ۱- نزای زهکهریا بؤ نهوی کوپنکی چاکه کاری بین
- ۲۵۸ ۲- نه زره کدی ژنی عیمران
- ۲۵۸ ۳- کوتی: خواجه کچم بول!
- ۲۵۹ ۴- چاودیری خوا بؤ کچی چاکه کار
- ۲۶۰ ۵- نیلها میٹک له لایهن پهره ردگاری میهره بانهوه
- ۲۶۱ ۶- موژدهی پیغه خشینی کوپنک
- ۲۶۱ ۷- نیشانه کان و توانای خوا
- ۲۶۲ ۸- یه حیا ندرکی بانگهواز له نه ستو ده گری
- ۲۶۵ به سهرهاتی پیغه مهران عیسا
- ۲۶۷ ۱- به سهرهاتیکی له یاسا به دهر
- ۲۶۸ ۲- گشت کاره کانی سهیر بون
- ۲۶۸ ۳- ملکه چپونی جوله که کان بؤ هویه پرواله تیه کان
- ۲۶۹ ۴- به سوک سهیر کردن و یاخیبون
- ۲۷۰ ۵- نیعمه تی خوا بؤ نهوی نیسرا نیلیه کان
- ۲۷۱ ۶- سپله یی
- ۲۷۱ ۷- به خو نازین و خوه دلکشان
- ۲۷۱ ۸- له دایکبونی مه سیح له گهل شته بهر ههسته کان بهر ههنگار ده بیته وه
- ۲۷۲ ۹- موعجیزه کانی مه سیح
- ۲۷۳ ۱۰- بانگهوازی مه سیح و پروا پینه کردنی جوله که کان
- ۲۷۳ ۱۱- جوله که کان شهر ی له دژدا بهر یا ده کهن
- ۲۷۴ ۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورناندا
- ۲۷۷ ۱۳- ژیان و بانگهوازه کدی له قورناندا
- ۲۷۸ ۱۴- مملانیته کی دیرین
- ۲۷۹ ۱۵- بروای خه لکی هه ژار و په مه کی
- ۲۷۹ ۱۶- نیمه له پتی خوا یاریده ده رین
- ۲۸۰ ۱۷- گهشت و بانگهواز
- ۲۸۰ ۱۸- یاوه ره کان داوای خوانیکی ناسمانی ده کهن
- ۲۸۰ ۱۹- نه ده بیکی نابه چی
- ۲۸۱ ۲۰- ناگادار کردنهوی نه توهه کدی له سزای سهره نجام

- ۲۸۱ ۲۱- مكوپ بون
- ۲۸۲ ۲۲- قورئان نهم باسوخواسه ده گير پتموه
- ۲۸۳ ۲۳- جوله كه كان ده يانه وي پيغه مبهراڻ عيسا له كۆل خويان بكه نه وه
- ۲۸۳ ۲۴- شيوازی تۆله ستين و سياسه تمه داره كان
- ۲۸۳ ۲۵- فريودان و چه واشه كاری
- ۲۸۴ ۲۶- گيروگرفت
- ۲۸۴ ۲۷- پيغه مبهراڻ مه سيح له ناو دادگه دا
- ۲۸۵ ۲۸- ياسا كانی تاوانكاری لهو سهرده مدا
- ۲۸۵ ۲۹- عيسا نازاريكي زور ده چيژي
- ۲۸۶ ۳۰- ته گيريكي خودايی
- ۲۸۶ ۳۱- لييان گۆزا
- ۲۸۶ ۳۲- جيبه چينكردنی هوكمه كه
- ۲۸۷ ۳۳- بهرز كردنه وي عيسا به رهو ناسمان
- ۲۸۷ ۳۴- قورئان له باره ی نهم به سهرهاتمه ده دوي
- ۲۸۸ ۳۵- دابه زینی عيسا بهر له روژی دوايی
- ۲۸۸ ۳۶- موژده كه ی عيسا به ناردنی پيغه مبهراڻ محمد ﷺ
- ۲۸۹ ۳۷- له يه كخواناسيه كي پاكه وه به رهو بيروباوه پيكي نارون
- ۲۹۱ ۳۸- عيسا بانگی خه لك ده كا تا به تهنه ها خوا به رستن
- ۲۹۲ ۳۹- قورئان بانگه وازه كه ی عيسا ده خاته رو
- ۲۹۲ ۴۰- شوينپايه ی يه كخواناسی له بانگه وازه كهيدا
- ۲۹۳ ۴۱- ديمه نيكي سرغچراكيش له ديمه نه كانی روژی دوايی
- ۲۹۵ ۴۲- له بيروباوه پيكي لينه وه به رهو به رسته يه كي به ريلاو
- ۲۹۹ فهره نگوک
- ۳۰۵ پيترست